

40
de *dimineți* *cu* *ISUS*

40
de dimineți
cu IISUS

© 2015 – Editura Viață și Sănătate.
Toate drepturile rezervate.

Traducere: Emanuel Arcaș
Redactare: Loredana Sîrbu
Corectură: Loredana Sîrbu
Coordonator proiect: Romică Sîrbu

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate
prin rețeaua sa națională de librării
www.viatasisanatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:
Editura Viață și Sănătate
Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34
Fax: 021 323 00 40
E-mail: comenzi@viatasisanatate.ro
Site: www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
XXXX, XXXX

40 de dimineți cu Isus /XXXXXX XXXXX ; trad.: Emanuel Arcaș. - Panteli-
mon: Viață și Sănătate, 2015

ISBN 978-973-101-xxxxxxx

I. Arcaș, Emanuel (trad.)

40 de dimineți cu Isus

Stimate frate/stimată soră,

Un nou apus de soare a venit asupra Bisericii! Cu toții suntem chemați să ne bucurăm de acest apus de soare. Deoarece noua zi aduce cu sine forțe noi și reinnoiește făgăduințele lui Dumnezeu.

„Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii” (Romani 13:12). Este noapte în viața ta? Dumnezeu vrea să trăiești în lumină!

Situația spirituală pentru mulți dintre noi este asemănătoare cu situația ucenicilor cei mai apropiați de Isus, deoarece în ceasul cel mai greu din viața Lui, „a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: «Ce, un ceas n-ați putut să vegheați cu Mine?»” (Matei 26:40).

Dumnezeu va face acest miracol de a transforma viața ta într-un apus de soare. Singurul lucru care trebuie să îl faci este să îți iei un angajament și să te sforțezi să veghezi Isus într-un moment special, la o oră specială.

Acest ghid te va ajuta în această privință. Te încurajez să perseverezi. Roagă-te să poți experimenta revărsarea Duhului Sfânt în viața ta și te asigur că, la finalul acestei perioade, viața ta nu va mai fi aceeași!

Trebuie să știi că Duhul Sfânt nu ne este dat ca să avem sentimente plăcute, ci ne este dat ca să fie restaurată puterea mărturisirii în noi. Acesta a fost motivul revărsării Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii.

Mă rog pentru tine.

Să începem cele 40 de dimineți cu Isus!

Cu afecțiune creștină, te îmbrățișez!

(Semnătură)

Pastor Abel Sanchez A.

Directorul Departamentului Grupe Mici

Uniunea Mexicană Centrală

„Cu puterea Cuvântului Său”

- Ziua 0 Introducere
Ziua 1 Mântuit pentru o zi
Ziua 2 O rețetă spirituală – 1
Ziua 3 O rețetă spirituală – 2
Ziua 4 Cum să înțeleg limbajul lui Hristos
Ziua 5 Ce înseamnă să meditezi la Cuvânt – 1
Ziua 6 Ce înseamnă să meditezi la Cuvânt – 2
Ziua 7 Meditația și creșterea spirituală
Ziua 8 Practicarea meditației – 1
Ziua 9 Practicarea meditației – 2
Ziua 10 Ești o persoană de succes!
Ziua 11 Cum să hrănești natura lui Hristos
Ziua 12 Cum să-L găsești pe Hristos – 1
Ziua 13 Cum să-L găsești pe Hristos – 2
Ziua 14 Creșterea în Hristos
Ziua 15 Salvat ca să fii sfânt
Ziua 16 O experiență mai înaltă
Ziua 17 Darurile de bunăvoie
Ziua 18 Zecimea și spiritualitatea
Ziua 19 Consacrarea
Ziua 20 Privilegiul de a vorbi cu Dumnezeu – 1
Ziua 21 Privilegiul de a vorbi cu Dumnezeu – 2
Ziua 22 Când poporul lui Dumnezeu se roagă
Ziua 23 Puterea mijlocirii
Ziua 24 Făgăduințe despre rugăciune
Ziua 25 Cum să devii un mijlocitor puternic
Ziua 26 Creșterea spirituală
Ziua 27 Minte și sănătatea spirituală – 1
Ziua 28 Minte și sănătatea spirituală – 2
Ziua 29 Influențele spirituale și mintea – 1
Ziua 30 Influențele spirituale și mintea – 2
Ziua 31 Cum să ai pace și sănătate mentală
Ziua 32 Bucuria în Domnul
Ziua 33 Canale de lumină și binecuvântări
Ziua 34 O chemare individuală
Ziua 35 Cernerea
Ziua 36 Cauzele cernerii
Ziua 37 Prelungirea cernerii
Ziua 38 Lecțiile cernerii
Ziua 39 Vocea consacrării
Ziua 40 Sfârșitul conflictului dintre Hristos și Satana
Ziua 41 Reuniunea

Ziua Introducere

Știi că...

- ...ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu?
- ...ai fost creat ca să umbli zilnic cu Dumnezeu?
- ...ai fost creat ca să comunici cu Dumnezeu?
- ...ai fost creat ca să ai o minte sfântă?
- ...ai fost creat ca să îndeplinești o misiune?
- ...ai fost creat ca să fii un învingător în Hristos?

Acest seminar de creștere spirituală, cu titlul „40 de dimineți cu Isus”, sugerează un plan eficient pentru o legătură și o intimitate cu Dumnezeu mai mare.

Pe parcursul acestei perioade, Îl vei vedea pe Dumnezeu acționând în viața ta și în viața celor care ne înconjoară, timp de 40 de zile plus 1 zi de final.

Umblarea zilnică cu Dumnezeu ne va permite să trăim un creștinism real și autentic. A primi zilnic ungera Duhului Sfânt aduce cu sine toată viața și puterea lui Hristos, care ne face în toate situațiile mai mult decât învingători.

Umblarea zilnică cu Dumnezeu ne menține uniți cu Cerul și în felul acesta primim o influență transformatoare și directă de la Domnul Isus.

Prin intermediul acestui seminar de îmbogățire spirituală, dorim să-ți întărești sau să-ți dezvolți, pe parcursul următoarelor 41 de zile, o dorință profundă de a umbla zilnic cu Dumnezeu, până ce vei fi unit cu El la momentul revenirii Domnului Isus.

Dorim să te poți bucura de toate binecuvântările și să cucerești toate visurile tale spirituale pe care încă nu le-ai atins.

Umblarea zilnică cu Dumnezeu ne va permite să trăim un creștinism real și autentic.

La finalul perioadei, îți vom acorda un certificat ca amintire plăcută a acestor 40 de zile cu Isus. Dumnezeu să te binecuvânteze! Ne vom ruga pentru tine din momentul în care începi până la finalul celor 40 de dimineți. Pornește!

„Iubind pe Domnul, Dumnezeul tău, ascultând de glasul Lui și lipindu-te de El, căci de aceasta atârnă viața ta” (Deuteronomul 30:20).

Ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu!

Punând în practică mesajul de astăzi, vei reuși să ajungi victorios la finalul celor 41 de zile.

Dumnezeu să te binecuvânteze în fiecare zi din această călătorie! Așa că roagă-te și începe!

Dumnezeu mă mântuiește în fiecare zi la prima oră a dimineții ca să pot fi sfânt pe tot parcursul acelei zile. Dacă nu primesc în fiecare zi puterea Cuvântului, nu reușesc să trăiesc ca un copil al lui Dumnezeu, căci „*tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:12). Dacă zilnic nu primesc mai întâi puterea lui Dumnezeu în viața mea, voi fi controlat de propriile mele impulsuri firești.

Acesta va fi obiectivul central pe care îl vor urmări pe parcursul celor 40 de dimineți: căutarea lui Dumnezeu în primele ore ale zilei, ca să fii sfânt în toate aspectele cotidiene ale vieții creștine.

Mântuire pentru o zi: Ce ne învață Biblia cu privire la acest aspect? În ce fel, ar trebui să-mi afecteze prioritățile zilnice faptul că mântuirea este pentru o zi,? De unde vine principiul că sunt mântuit într-o unitate de timp numită zi?

La început Dumnezeu a intervenit ca să pună toate lucrurile în ordine: „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul*” (Geneza 1:1). Tot la fel, El vrea să intervină la începutul fiecărei zile ca să pună ordine în viața noastră, după voia Sa.

Haideți să studiem motivele pentru care trebuie să-L căutăm pe Dumnezeu în primele ore ale fiecărei dimineți.

1. Este o poruncă de la Domnul Isus

El a poruncit: „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra*” (Matei 6:33). Credinciosul trebuie să se trezească în fiecare dimineață respirându-L pe Isus. Trebuie să se trezească cu foame și sete după Cuvântul lui Dumnezeu. Tot așa cum corpul simte nevoia de hrană înainte de a începe orice activitate.

Când te trezești dimineața, care este cea mai mare dorință a sufletului tău? Dacă prima dorință a inimii tale nu este să mergi înaintea lui Dumnezeu ca să te rogi și să studiezi Sfintele Scripturi, ceva nu este în regulă în viața ta.

Isus poruncește ca Dumnezeu să ocupe cel dintâi loc. De aceea, când te ridici din pat, înainte să te speli, înainte să te schimbi de haine sau să faci orice altceva, oricât de neînsemnat, mergi mai întâi înaintea prezenței lui Dumnezeu, pentru ca sufletul tău să primească putere spre a fi sfânt pe parcursul acelei zile. Fără această putere, acea zi va fi un eșec din toate punctele de vedere.

De ce este necesar ca Dumnezeu să ocupe primul loc? Când te trezești dimineața și faci ceva, oricât de simplu ar fi, inima te va trăda. Inima noastră firească nu-și dorește decât ca Dumnezeu să fie pe locul al doilea. Când procedezi așa, inima te înșală. Deuteronomul 11:16 spune că trebuie să avem grijă ca inima noastră să nu ne înșele. Inima este perversă și coruptă și trebuie să o păzim cu multă grijă, pentru că din ea izvorăște zilnic viața. Când

mă trezesc dimineața, nu trebuie să inventez scuze sau să fac alte planuri. Dumnezeu trebuie să ocupe primul loc, punct.

2. Dumnezeu are un program zilnic pentru viața mea

Psalmul 139:16 spune: „*Când eram doar un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.*”

Ce înseamnă „planificarea”? Dintre multele definiții ale planificării, o vom lua în considerare pe aceasta: Planificarea înseamnă a spune sau a scrie în prealabil ceea ce se dorește a se face într-o perioadă de timp determinată.

Din psalmul pe care l-am citit, reiese clar ideea că Dumnezeu are un plan zilnic pentru fiecare persoană care dorește să trăiască în sfințenie.

Când mă ridic din pat dimineața, prima mea grijă trebuie să fie aceasta: Care e programul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi? Unde se găsește scris acest program? Planul zilnic a lui Dumnezeu este scris în cartea Sa, Biblia. Pe paginile ei este descrisă toată voia, Sa pentru ca ziua ta să fie binecuvântată și pentru ca să poți trăi ca un sfânt.

Ce trebuie să fac ca să descopăr programul zilnic pe care îl are Dumnezeu pentru mine? Când mă trezesc dimineața, înainte să fac orice activitate, trebuie să-mi iau Biblia și, în dependență profundă de Isus și fără nici o idee preconcepută, să cer Duhului Sfânt să-mi conducă mintea ca să înțeleg clar voia lui Dumnezeu exprimată în Sfintele Scripturi.

Lasă-L pe Dumnezeu să-ți vorbească și răspunde prin rugăciune pe măsură ce voia Sa îți este descoperită. Să ne imaginăm că Duhul Sfânt te-a condus la Psalmul 119 și dintr-o dată experimentezi ceva diferit citind versetul 105. Ce trebuie să faci? Vorbește cu El prin intermediul rugăciunii și spune-I că Îl iubești, glorifică-I numele, mulțumește-I pentru cuvântul care va fi un ghid pentru tine în ziua aceea. Spune-I că fără lumina care-ți stă la dispoziție, ai cădea în multe prăpăstii, dar că Îl lauzi pentru că în ziua aceea vei avea o viziune clară asupra drumului de urmat. Continuă lectura și în timp ce Dumnezeu îți vorbește prin Biblie, tu vorbește-I prin rugăciune. În felul acesta, Duhul Sfânt îți dă putere să poți trăi în sfințenie pe parcursul acelei zile.

Satana are și el un plan zilnic pentru viața fiecărei persoane. În Matei 6:34 citim că „*ii este de ajuns zilei necazul ei*”.

Obiectivul planului lui Dumnezeu este să neutralizeze zilnic strategiile pe care le are inamicul pentru viața ta. Vrei să-L cauți pe Dumnezeu la prima oră a fiecărei zile și să trăiești sau vrei să fi sclavul răului care îți este oferit zilnic de Satana?

Lipsa unei relații zilnice cu Dumnezeu ne afectează discernământul în toate aspectele vieții și în special în ce privește administrarea creștină a vieții.

3. Omul launtric trebuie reînnoit zilnic

Biblia ne dă o învățătură clară și directă cu privire la aceasta: mântuirea de sub puterea păcatului este pentru o zi. Teoria „o dată mântuit, pentru totdeauna mântuit” nu este biblică. Persoanele mântuite de vina păcatului (prin acceptarea lui Hristos ca Mântuitor) care sunt pe drumul veșniciei sau al eliberării de prezența păcatului (când Isus va reveni și ne va transforma) trebuie să aibă în minte faptul că mântuirea de sub puterea păcatului este zilnică și trebuie împlinită zilnic cu teamă și cutremur.

Să ascultăm ce zice Biblia:

2 Corinteni 4:16: „Omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi.”

1 Corinteni 15:31: „În fiecare zi, eu sunt în primejdie de moarte.”

2 Corinteni 7:1: „Să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.”

Romani 12:2: _____

Evrei 3:13,15: _____

2 Corinteni 6:2: _____

Iosua 3: _____

4. Bucuria și desfătarea inimii mele

Ieremia 15:16 (NTR) menționează: „Când am găsit cuvintele Tale, le-am mâncat. Cuvintele Tale au fost bucuria și desfătarea inimii mele, căci Numele Tău este chemat peste mine, Doamne, Dumnezeul oștirilor!”

Trei aspecte ale acestui verset merită atenția noastră:

- „Când am găsit cuvintele Tale”: Ce sugerează verbul „a găsi”? Ca să gădesc, e nevoie să caut; de aceea, când mă trezesc dimineața, nu voi aștepta să mă caute Cuvântul, ci îl voi căuta eu. Trebuie să-L caut pe Dumnezeu la primele ore ale zilei, iar căutarea nu trebuie să fie superficială, ci din toată inima. Ieremia descrie astfel acest gen de căutare: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13). Sufletul meu are nevoie de Mântuitor în fiecare dimineață; fără El, sufletul rămâne gol, tulburat și dezorientat.
- „Le-am mâncat”: Nu este suficient să spui „Cuvântul este important, e bun, e divin și mântuiește”. Este nevoie să mănânci Cuvântul, să așezi alimentul divin în inimă. Doar așa vor pătrunde nutrienții în fuxul sanguin al puterii care vine de la Dumnezeu direct în viața mea.
- „Cuvintele Tale au fost bucuria și desfătarea inimii mele”: Cine decide să profite de primele ore ale dimineții pentru a-L căuta pe Dumnezeu va avea pace și bucurie pe tot parcursul zilei.

Concluzie

Umblarea cu Dumnezeu și aprofundarea relației noastre cu El influențează viața și longevitatea. În Deuteronomul 30:20, citim: „Iubind pe Domnul Dumnezeuul tău, ascultând de glasul Lui și lipindu-te de El, căci de aceasta atârnă viața ta și lungimea zilelor tale...”

Umblarea cu Dumnezeu zi de zi ne va permite să trăim un creștinism autentic. Primirea zilnică a ungerii Duhului Sfânt aduce cu sine toată viața și puterea lui Hristos, care ne face în toate circumstanțele mai mult decât învingători.

Umblarea cu Dumnezeu zilnică ne menține uniți cu Cerul și primim astfel o influență transformatoare direct de la Domnul Isus Hristos.

Text adițional

Pe parcursul călătoriei noastre, încearcă să notezi programul zilnic pe care Îl are Dumnezeu pentru tine. Poți să scrii ce așteaptă Dumnezeu de la tine, poți nota numele persoanelor pentru care te rogi și poți consemna mesajul lui Dumnezeu pentru tine pentru ziua de azi. Vei avea posibilitatea să faci asta zilnic și vei pricepe cât de important este să simți și să scrii programul lui Dumnezeu pentru ziua ta.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua O rețetă spirituală (1)

Citește Ioan 3

Ce este mai ușor: să devii creștin sau să rămâi creștin? Când am pus această întrebare, am descoperit că oamenii, atât tineri, cât și în vârstă, cred că e mai greu să rămâi creștin. Poate că s-au convertit în urma unei campanii de evanghelizare sau a unei tabere religioase; poate că au fost atinși de vreun imn sau vreo predică; dar, după ceva timp, sentimentul a pierit și s-au întors de unde au plecat. Poate că au descoperit greșeala de a-și croi propria neprihănire sau propria credință și au renunțat. De ce se întâmplă asta? E posibil să nu fi înțeles cum să trăiască viața creștină? Care este baza vieții creștine?

Fie că ești adolescent sau o persoană cu peri albi, te împotmolești și tu în aceleași întrebări. Cum poate creștinismul să devină important în viața ta? Cum poți să-L cunoști pe Isus personal? Vreau să-ți povestesc experiența mea.

Trista mea realitate

După ce am petrecut trei ani de slujire ca pastor, am intrat într-un mare impas. Până atunci reușisem să procur predici ținute de la alți predicatori, inclusiv de la tatăl și de la unchiul meu. Reușisem să predic despre evenimentele finale și despre doctrinele bisericii, dar într-o zi mi-am dat seama că acele discursuri nu reflectau ce credeam eu și nici nu împărtășeau experiența mea cu Hristos. Simulam și îmi continuam rutina vieții fără să știu cu adevărat ce înseamnă creștinismul. Ca pastor, aveam obligația să fiu o autoritate în domeniul acesta!

Într-o zi, am încercat să predic despre Isus și m-am trezit prins în capcană: vorbeam despre cineva pe care nu-L cunoșteam personal. Când am înțeles că esența evangheliei era Isus și că El nu Se afla pe primul loc în viața mea, lucrurile au început să pară foarte descurajatoare. Crede-mă, nu există nimic mai frustrant decât să fii pastor al evangheliei și să nu-L cunoști pe Isus! În timp ce lăuntrul meu se zbugiuma în mine, am recunoscut cu durere că, dacă nu reușeam să-L cunosc pe Isus Hristos printr-o experiență personală, era mai bine să-mi caut altă ocupație.

Cercetarea de sine

Așa că, am decis să fac tot posibilul și să descopăr răspunsurile la această problemă a creștinismului. La o întâlnire pastorală, în timp ce pastorii își instalau corturile, am chemat deoparte câțiva prieteni, unul câte unul, și le-am pus întrebări despre credință și religie și despre cum puteau acestea să devină reale în viața mea. Fiindu-le coleg, mi-era rușine să recunosc că aveam întrebări personale cu privire la aceste lucruri, așa că am avut o abordare la persoana a treia:

- Să presupunem că în biserica mea e cineva care nu știe cum să fie mântuit. Ce trebuie să îi spun?
- Spune-i că trebuie să obțină o viață nouă de sus.

- Bine, dar cum poate el să facă asta?
- Spune-i că trebuie să întindă mâna și să-L prindă pe Dumnezeu de mână.
- Cum poate să facă asta?
- Trebuie să cadă pe Piatră și să fie sfârâmat.
- Ce înseamnă asta?
- Înseamnă că trebuie să privească la Miel.

Din nefericire, m-am întors acasă mai descurajat ca niciodată. Și eu apelasem la câteva dintre aceste răspunsuri standard când sfătuiam și predicam, dar pentru căutarea mea după răspunsuri concrete, ele nu aveau nicio valoare. Am devenit cu durere conștient de faptul că cea mai mare parte a terminologiei și a argoului nostru religios nu însemna probabil nimic pentru multe persoane.

Termenii aceștia erau ca din altă lume și nu erau pe înțelesul celor neinițiți. Eram decis să părăsesc pastorația, dar cineva mi-a spus: „Încă nu ai terminat căutarea pentru că nu ai căutat în cărți.”

Citind și subliniind

A trebuit să recunosc faptul că citeam Biblia și mă rugam doar când trebuia să o fac. Am reușit să o studiez din nou cu scopul de a găsi răspunsuri, căutând metode concrete de a transforma expresiile intangibile în ceva mai semnificativ.

Am cumpărat toate cărțile care vorbeau despre credință, Isus și victorie asupra păcatului. În acel timp nu erau prea multe, dar am găsit o carte, *Calea către Hristos*, care părea suficient de mică să o pot citi din scoarță în scoarță fără un efort prea mare. O citisem mai demult pentru un curs și mi s-a părut prea puțin interesantă. De data asta, am reușit să o citesc pe toată, subliniind tot ce mi se cerea să fac. Am luat-o de început și imaginați-vă că am subliniat-o aproape pe toată. Am descoperit și de unde veneau toate acele expresii de neînțeles: din această carte. Când am terminat-o, eram atât de supărat că îmi venea să o arunc în foc. Expresiile subliniate continuau să fie ireale și de neatins.

Trei lucruri

Când am făcut o pauză ca să meditez la acele expresii, am descoperit că ceva ciudat a avut loc în interiorul meu. Nu mi-am putut explica, dar, deși nu găsisem ce căutam, eram mai decis să continui căutarea. Am reușit să o mai citesc odată; subliniind de data acesta cu două linii lucrurile concrete pe care le puteam face. Spre marea mea surprindere, am subliniat doar trei lucruri: **studiul Bibliei**, **rugăciunea** și **mărturia**. Nu erau lucruri plăcute pentru mine. Preferam să citesc cartea de telefoane decât Biblia! Totuși, am crezut că se merita să fac o încercare.

Am obținut așadar acea mică rețetă magică pentru succes: Se citește Biblia zilnic și se face puțină rugăciune cât să fie mulțumit Dumnezeu. După aceea, se dă acest amestec la cuptor timp de jumătate de oră și e gata desertul victoriei. Ei bine, desertul victoriei nu a ieșit bine din cuptor!

Am vrut să aflu unde anume am greșit. Într-o zi, am dat peste istoria lui Nicodim. Într-o noapte, Nicodim s-a dus la Isus ca să stea de vorbă cu El. El l-a zis cam așa: „Doamne, Tu ești un învățător mare și aș vrea să discut cu Tine despre unele concepte teologice im-

portante." Ai căzut și tu într-o capcană de genul acesta? El vroia să discute și să analizeze, dar Isus i-a spus un lucru cât se poate de simplu: pentru a fi mântuit, trebuie să-L cunoști pe Dumnezeu.

Am aplicat din nou formula „studiu biblic + rugăciune”, numai că de data aceasta am început să cercetez Scripturile cu scopul de a mă familiariza cu Dumnezeu, de a-L cunoaște pe Isus prin intermediul studiului vieții Sale și al învățăturilor Sale din evanghelii. Aceasta a făcut diferența! Am descoperit că nu puteam obține neprihănirea prin eforturile proprii. Ea era un dar care venea spontan ca rezultat al cunoașterii lui Dumnezeu, al cunoașterii și familiarizării cu Domnul Isus.

De atunci înainte, am căutat și alte metode ca să-mi continui experiența creștină, alte metode prin care să-L pot cunoaște pe Isus; dar nu am găsit niciodată altceva. Toate celelalte fapte bune sunt rezultatul acestui timp zilnic petrecut doar cu Isus. Nu pot de unul singur să am nici măcar credință; pentru că ea este un dar de la Dumnezeu. De aceea, fundamentul vieții creștine este să-L cunoști pe Isus și să ai o relație personală cu El.

Isus descrie astfel nevoia unei relații zilnice cu El: „*Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine nu va înseta niciodată... Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă*” (Ioan 6:35,53).

Textul acesta pare greu de înțeles, nu-i așa? Gândește-te ce părere și-ar face canibalii din insulele Mării Sudului despre creștinism dacă acesta ar fi singurul lor contact cu el. Isus vorbește aici despre viața spirituală: „Cuvintele mele sunt duh și viață.” Dacă vei continua să cântărești declarațiile Sale din acest capitol, vei descoperi că vorbea despre relația personală. Descria viața de comuniune zilnică, în care noi petrecem timp cu El și El cu noi.

Trebuie să ajungem la o relație atât de personală, încât propria noastră voință să fie absorbită de voința Lui. Hristos ne-a spus că putem fi creștini vii doar dacă-L căutăm zilnic. Nimeni nu e un creștin viu decât dacă are o experiență zilnică împreună cu Dumnezeu.

Din punct de vedere spiritual, ce înseamnă să mănânci carnea și să bei sângele lui Hristos? Înseamnă să ai o experiență personală cu Isus, având la bază un contact zilnic cu El. A accepta Cuvântul, pâinea cerească, este același lucru cu a-L accepta pe Hristos Însuși. Când Cuvântul lui Dumnezeu este primit în inimă, suntem părtași la carnea și la sângele Fiului lui Dumnezeu.

Așa cum sângele este format în corp prin intermediul alimentului digerat, tot așa Hristos este format în interiorul nostru prin absorbirea Cuvântului lui Dumnezeu, care este carnea și sângele Fiului lui Dumnezeu; și, prin intermediul supunerii față de acel Cuvânt, devii părtaș al naturii divine. După cum trupul are nevoie de hrană zilnic, tot așa cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie hrana zilnică pentru împlinirea nevoilor spirituale. În aceasta stă viața corpului...

Din cauza degradării și a pierderilor, corpul trebuie să fie înnoit cu sânge, acesta fiind alimentat din hrana zilnică. Tot așa, avem nevoie să ne hrănim în mod constant din Cuvânt, a cărui cunoaștere este viața veșnică. Acest Cuvânt trebuie să fie hrana și băutura noastră. Doar în el își va găsi sufletul hrana și vitalitatea. De aceea, îmi mențin experiența creștină petrecând zilnic un timp singur ca să mă familiarizez cu Dumnezeu. Trăiesc prin credința în Hristos și rămân în El prin Cuvântul Său și prin rugăciune.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 3 O rețetă spirituală (2)

Reușesc să cunosc o persoană...

1. Conversând cu ea.
2. Ascultând ce are să-mi spună.
3. Mergând, lucrând sau făcând lucruri împreună.

Dumnezeu ne-a dat aceste căi de a intra într-o relație personală cu El. Mă voi familiariza cu El doar învățând cine este El (rugăciunea) și ascultând ce are El să-mi spună (studiul Cuvântului); atunci, vom face lucruri împreună (mărturia creștină).

Deși esența vieții creștine este familiarizarea sau relația cu Isus zi de zi, în mod frecvent noi nu credem că aceasta ar fi ceva ușor. Satana încearcă să ne determine să ne construim propria neprihănire și credință și, după ce ne folosim timpul ca să luptăm împotriva lui, să nu ne mai rămână timp ca să ne familiarizăm cu Isus. Știm că avem nevoie de toată armura lui Dumnezeu ca să fim victorioși (Efeseni 6:11-17), totuși nu realizăm că a folosi armura Sa înseamnă să ne îmbrăcăm cu Hristos Isus (Romani 13:14).

De aceea, ne continuăm experiența și viața de credință știind ce înseamnă să înținem zilnic înaintea Cuvântului deschis al lui Dumnezeu. Nu există nicio altă modalitate de a-L cunoaște pe Dumnezeu, decât printr-o viață de comuniune particulară și personală.

Nu am de ce să-mi cer scuze pentru faptul că scriu despre acest subiect. Absența unei vieți de comuniune semnificativă în viața multor creștini declarați este foarte vizibilă. Am cunoscut pastori care s-au descurajat pentru că membrii bisericilor lor s-au confruntat cu probleme reale și, când au venit să-i ceară ajutor, au recunoscut că nu dedicau deloc timp pentru studiul evangheliilor și nicio parte din zi întâlnirii cu Isus.

Indiferent cine ești, întrebarea mea astăzi pentru tine este: „Știi ce înseamnă să dedici zilnic timp meditației personale cu Dumnezeu?”

Este posibil ca o persoană legalistă să creadă că petrece timp cu Isus și se familiarizează cu El, când în realitate caută informații pentru dezbateri, discuții sau argumente. Poate că petrec o oră contemplând greșelile și deficiențele în convingerile și comportamentul altor persoane, dar aceasta nu înseamnă o viață de devoțiune personală semnificativă, pentru că accentul nu cade pe Dumnezeu.

Ce înseamnă o viață de devoțiune? Este un timp special în care caut să mă familiarizez cu Dumnezeu. Nu am găsit niciodată o metodă mai bună de familiarizare precum dedicarea unei ore zilnice contemplării vieții și învățăturilor lui Hristos așa cum sunt ele regăsite în evanghelii.

„O”, poate că obiectează cineva, „dar ce facem cu restul Bibliei? Cum rămâne cu doctrinele bisericii?”

Ascultă, prietene! În Biblie există doar două feluri de informații: una este pentru instruire, cealaltă este pentru inspirație. Dacă Îl căutăm pe Dumnezeu, El ne va ghida spre părțile instructive ale Bibliei, dar acestea nu înlocuiesc pasajele care ne ajută să-L cunoaștem pe Isus ca prieten personal.

Un timp zilnic singur cu Dumnezeu

TimpuL petrecut doar cu El înseamnă ceva mai mult decât un text citit cu mâna pe clanță în timp ce ieșim din casă. Înseamnă citirea Cuvântului Său având în vedere comunicarea. Citesc despre întâlnirea Lui cu persoane care nu erau diferite de mine și de tine. Atunci, mă rog cu privire la ce-am citit, transpunându-mă în relatare. Sunt leprosul care a fost vindecat; sunt orbul care și-a căpătat vederea. Și, pe măsură ce personalizez ce citesc, învăț să-L cunosc.

Serviciile divine din biserică și altarele familiale sunt minunate; ambele pot fi semnificative. Ele vor fi o binecuvântare doar dacă fiecare dintre noi are o legătură personală cu Dumnezeu. Iar Dumnezeu preferă să căutăm puterea Lui dis-de-diminează, ca să putem petrece tot restul zilei în prezența Sa, în loc să-L cerem iertare la sfârșitul zilei pentru că L-am ignorat.

Unii au de obiectat la această rețetă pentru că nu li se pare convenabilă. Ei zic:

- Dar eu comunic cu Dumnezeu pe tot parcursul zilei. Mă rog și la serviciu. Rămân în contact cu Dumnezeu toată ziua!
- Da, dar pui deoparte un moment al zilei ca să comunic cu El în mod special și personal?
- Nu, nu simt nevoia!

Da, cred că e minunat să păstrăm contactul cu Dumnezeu pe tot parcursul zilei. De fapt, acesta este scopul timpului dedicat Lui. Scopul nu este să-L „încolțim” timp de o oră pe o alee singuratică, ci să creăm legătura care ne va menține în armonie cu El pe tot parcursul zilei. Totuși, am descoperit că, în general, afirmația „Eu păstrez legătura cu El pe tot parcursul zilei, dar nu am un timp special dedicat Lui”, trădează o experiență superficială, pentru că Isus a spus că nu poți să ai viață spirituală dacă nu-ți iei un timp special ca să te hrănești spiritual.

Ar fi ridicol să-i spui medicului: „Nu am nevoie să mănc. Nu am nevoie de trei mese pe zi pentru că am descoperit că pot să mă nutresc cu o singură masă pe tot parcursul zilei.”

Acest lucru nu are niciun sens în lumea fizică, deoarece nutriția și odihna, care se desfășoară continuu în corpul uman, sunt rezultatul faptului că avem ore speciale dedicate meselor. Este la fel de absurd să spui în viața creștină: „Eu nu am nevoie să petrec timp cu El. Pur și simplu păstrez legătura cu El pe tot parcursul zilei.”

De fapt, vreau să susțin punctul de vedere că, în ce privește viața de credință profundă, nu poți păstra în mod real legătura cu Dumnezeu pe tot parcursul unei zile dacă nu dedici un timp special întâlnirii cu El.

Bine, dar spune cineva: „Nu am suficient timp pentru asta!” Prietene, ascultă: Dacă nu ai timp să te rogi și să-L cauți pe Dumnezeu, atunci înseamnă că nu ai timp să trăiești, pentru că Dumnezeu nu te poate învăța nimic dacă nu petreci timp cu El, doar tu și cu El. Ți garantez că dacă petreci zilnic un timp cu El, vei fi mult mai eficient în tot ce vei face.

Niciodată nu voi uita experiența prin care am descoperit acest adevăr. Am început să înțeleg importanța timpului personal zilnic cu Dumnezeu. Eram unul dintre responsabilii cu inspecția corturilor tinerilor dintr-o tabără. Am realizat o serie de programe pe tot parcursul zilei, iar odată cu sosirea nopții, am avut o reuniune cu echipa de responsabili. La această reuniune, am discutat despre planurile și provocările pentru ziua următoare. Când am terminat, se făcuse deja ora unsprezece noaptea. Pentru că aveam unele îndatoriri înainte de începerea întâlnirilor matinale, mi-am dat seama că trebuia să mă trezesc la 4:30 dimineața pentru timpul personal cu Dumnezeu.

Așa că, l-am cerut lui Dumnezeu să mă trezească la 4:30 dacă vroia să petrec un timp cu El. Am renunțat la ceasul deșteptător și m-am pus la somn. M-am trezit dintr-o dată cu un tresărit. M-am uitat la ceas: era 4:30! Bineînțeles că psihiatrul ar zice că mi-am programat mintea ca să mă pot trezi, dar mă cam îndoiesc că a fost așa. Dacă studiezi viața lui Isus, vei descoperi că Dumnezeu Îl trezea în fiecare dimineață cu scopul de a-L pregăti pentru o nouă zi (Isaia 50:4).

Am descoperit că, dacă trebuie să folosesc o parte din somnul meu ca să petrec un timp singur cu Dumnezeu, El îmi va da două ore de putere pentru fiecare oră pierdută de odihnă. Isaia 40:28-31 spune că Dumnezeu dă putere celui oboșit.

Rețeta spirituală pentru petrecerea timpului singuri cu Dumnezeu, la începutul fiecărei zile, poate să pară mistică și ireală. Mulți dintre noi ne-am închis atât de mult noi înșine, tot măsurând creștinismul după comportament (după forma exterioară a restricțiilor și permisiunilor, „fă asta și nu fă asta”), că ni se pare greu să facem o schimbare.

De multe ori, pornim la drum cu toată credința și dependența de Isus, dar după o vreme, ne imaginăm că putem să trăim o viață virtuoasă fără El. Atunci punem accent pe faptele exterioare. Nu e nicio îndoială cu privire la asta. Atunci când o persoană preocupată de acest gen de fapte încearcă să-și schimbe comportamentul legat de relația de comuniune, așteaptă să se întâmple ceva imediat ca rezultat al timpului petrecut singur cu Hristos. Când victoria instantanee nu există, întrerupe comuniunea pentru o săptămână și după aceea încearcă din nou. Asta este supranumită „religia intermitentă”, „o zi da, o zi nu”. Atunci vine la mine și îmi zice: „Rețeta ta spirituală nu funcționează!”

Bineînțeles că nu! Poți avea o religie capabilă să te transforme într-un om nefericit, dar incapabil să te salveze. Luca 9:23 ne spune că, pentru ca să fie vie și semnificativă, experiența personală cu Hristos trebuie să fie zilnică.

Dumnezeu vrea să relaționăm cu El și să practicăm ce e corect ca rezultat al faptului că avem în noi puterea Lui. Astfel, toate expresiile intangibile care se folosesc ca să se descrie experiența creștină, devin palpabile și reale prin intermediul vieții noastre de devoțiune zilnică și personală cu Hristos.

E posibil ca unii să considere că punerea unui timp deoparte pentru întâlnirea personală cu Dumnezeu este o datorie pentru a putea intra în cer. Dar dacă o persoană mănâncă și bea nu înseamnă totuși că este și sănătoasă! Însă nu există nicio altă metodă prin care să-L putem cunoaște personal pe Dumnezeu, decât prin această experiență zilnică.

Aș dori să te încurajez ca, independent de ceea ce simți, mâine dimineață să începi această experiență de cunoaștere a lui Hristos. Dacă vei lua Biblia și vei citi despre viața și caracterul Său, înțelegând nevoia prezenței Sale în viața ta, și dacă vei continua să-L cauți orice se va întâmpla, te vei schimba progresiv și vei începe tânjești după acele momente de liniște singur cu Dumnezeu. Am văzut asta întâmplându-se în viața mea și în viața altor persoane.

Dacă vei căuta zilnic să menții comuniunea cu Hristos, permițându-I să locuiască și să lucreze în tine, vei descoperi următoarea realitate:

„Nimeni nu este în aparență mai neajutorat, dar în fapt invincibil, ca sufletul care își simte nimicicia și se bizuie total pe meritele Mântuitorului. Prin rugăciune, prin studierea Cuvântului Său, prin credința în prezența Sa constantă, cea mai slabă ființă omenească poate trăi în continuare cu Hristos cel viu, iar El o va ține cu o mână care nu-i va da drumul niciodată” (Divina vindecare, p. 136,137).

„O rețetă spirituală”, părțile 1 și 2, au fost preluate din capitolul 5 al cărții *Cum să faci creștinismul real*, scrisă de pastorul Morris Venden. Pe parcursul călătoriei, încearcă să notezi programul zilnic al lui Dumnezeu pentru viața ta. Poți nota ce așteaptă El de la tine, poți nota numele persoanelor pentru care te rogi și poți nota mesajul Său pentru ziua de azi. Vei avea posibilitatea să faci asta zilnic și vei înțelege cât de important este să trăiești și să notezi programul lui Dumnezeu pentru ziua ta.

Ai fost creat să relaționezi cu Dumnezeu!

Reușesc să cunosc o persoană...

1. *Conversând cu ea.*
2. *Ascultând ce are să-mi spună.*
3. *Umblând, lucrând sau făcând lucruri împreună.*

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua **4** Cum să înțelegi limbajul lui Hristos

Conversația cu Dumnezeu trebuie să fie prima noastră activitate pe care să o realizăm în primele ore ale fiecărei zile. Porunca Domnului pentru toți aceia care doresc să ia în serios procesul maturizării spirituale este aceasta: „Consacră-te lui Dumnezeu în fiecare dimineață; aceasta să fie prima activitate a ta. Roagă-te astfel: «O, Doamne, primește-mă să fiu cu totul al Tău! Așez toate planurile mele la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în serviciul Tău. Rămâi cu mine și tot ce fac eu să fie făcut prin puterea Ta.» Această lucrare trebuie îndeplinită zilnic. În fiecare dimineață, consacra-te lui Dumnezeu pentru ziua aceea” (*Calea către Hristos*, p. 69,70).

„De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu” (Ioan 8:43).

„Luăți seama la ce auziți! Cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura și vi se va da și mai mult!” (Marcu 4:24). Citește Deuteronomul 30:20, Iosua 22:5.

Dumnezeu are un program pentru fiecare zi din viața mea. La începutul zilei, am nevoie să cunosc, din Cuvântul Său, voia Sa pentru viața mea. Cum să descopăr voia Sa pentru fiecare zi? Să examinăm câteva metode prin intermediul cărora putem să descoperim planul Său pentru fiecare zi: rugăciunea, citirea Cuvântului, auzire și ascultare și împlinire.

Rugăciunea

Prin intermediul rugăciunii, conversăm cu Dumnezeu, iar prin studiul Bibliei, răspundem sau reacționăm la ceea ce El ne vorbește. Rugăciunea și studiul Cuvântului sunt două elemente inseparabile. Când mă trezesc, cea mai mare dorință a sufletului meu trebuie să fie să merg în prezența Sa și să aflu care este programul zilei, în Biblie și în spiritul profetic.

La această întâlnire, fiecare credincios este liber să vorbească ce dorește cu Dumnezeu. Fiecare avem nevoi diferite și trebuie să le așezăm înaintea Tatălui nestingeriți și un sentiment profund de nevoie. Printre altele, sugerăm să fie incluse următoarele elemente: mulțumire, punerea la dispoziția Sa, mijlocire pentru familie și pentru cinci prieteni necredincioși. Cere ca Duhul Sfânt să te îndrume, prin intermediul Bibliei și al spiritului profetic, către programul lui Dumnezeu pentru tine azi.

Citirea Cuvântului lui Dumnezeu

Mediile de comunicație ne oferă periodice și știri cu informațiile zilei, iar ca să fim la zi cu ce se întâmplă în jur, trebuie să ne oprim ca să citim sau să ascultăm. În același fel, Dumnezeu ne oferă Cuvântul Său care prezintă programul zilnic pentru fiecare fiu al Său. În el se găsește îndrumarea Tatălui pentru neutralizarea programului lui Satana pentru viața credinciosului în ziua aceea.

Înțelegerea voinței lui Dumnezeu la începutul fiecărei zile este vitală pentru a avea parte de victorie atât în viața spirituală, cât și în cea materială. Nivelul de informare și angajament față de acest plan zilnic va determina capacitatea de discernământ între bine

și rău pe toate planurile. Vorbind despre această nevoie, Hristos a afirmat: „Vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu” (Matei 22:29). Lipsa unei relații zilnice cu Dumnezeu, la primele ore ale zilei, ne afectează discernământul în toate aspectele vieții.

Avem nevoie să citim textul ori de câte ori e nevoie. Trebuie să căutăm să înțelegem corect ce vrea Dumnezeu să ne zică; în definitiv, aici se găsește harta succesului pentru acea zi.

Omul firesc nu înțelege lucrurile Duhului. De aceea, să fim atenți să nu ne amăgim. Isus i-a întrebat pe ucenici: „Aveți ochi și nu vedeți? Aveți urechi și nu auziți?” (Marcu 8:18).

Invitația plină de iubire pe care El o oferă fiecărui fiu al Său la începutul fiecărei zile este aceasta: „Cel care are urechi, să asculte ce zice bisericilor Duhul” (Apocalipsa 2:7).

Auzire și ascultare

Cu atâtea voci în jur, cui să acordăm mai multă atenție? Decizia prioritizării vocilor ne aparține. Suntem liberi să alegem cui să dăm mai multă atenție, dar nu suntem liberi să alegem consecințele deciziei noastre.

Nimic în lumea aceasta nu ar trebui să primească mai multă atenție decât Cuvântul lui Dumnezeu. În primul rând, avem nevoie să ascultăm vocea lui Dumnezeu pentru că, dintre toate vocile, ea este cea mai importantă. Merită subliniat faptul că nu este suficient să auzi (o succesiune de sunete). Trebuie să și ascultăm (să fim atenți la ce auzim).

În momentul acesta, roagă-te lui Dumnezeu și spune-i:

„Tată, vreau să aud vocea Ta clar și fără bruiaje și să-mi spui ce vrei de la mine în acest moment. Vreau să Te glorific astăzi, pentru că de aceea m-ai creat. «Vorbește Doamne căci robul tău ascultă.» Acum voi citi din Cuvântul Tău și vreau să Te ascult cu toată atenția sufletului meu.”

„Ferice de omul care mă ascultă, care veghează zilnic la porțile mele și păzește pragul ușii mele!” (Proverbele 8:34).

Amos a profetizat: „*«Iată, vin zile», zice Domnul Dumnezeu, «când voi trimite foamete în țară, dar nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului»*” (Amos 8:11).

Doar pâinea spirituală din Cuvântul lui Dumnezeu poate satisface nevoile esențiale ale sufletului. Efectul pâinii fizice trece repede, dar pâinea spirituală rămâne pentru totdeauna.

Care este cea mai mare dorință a inimii tale la începutul fiecărei zile? Dacă răspunsul tău este „să merg înaintea lui Dumnezeu și să descopăr planul Său pentru viața mea”, atunci continuă așa și aprofundează această dorință. Dacă acest sentiment nu este prezent în viața ta, oprește-te de îndată și analizează-ți prioritățile.

Odată, am ascultat un frate spunând așa: „Crizele vin și trec ca să se poată vedea cine ce este.” Cât adevăr este în afirmația aceasta! Dacă un om nu-și formează obiceiul de a-L căuta pe Dumnezeu la primele ore ale dimineții pe timp de pace, Îl va căuta el cu adevărat pe timp de criză? Persoana care, la trezire, Îl caută mai întâi pe Dumnezeu, va fi mai bine pregătită să facă față crizelor cotidiene și va fi mai fericit.

„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape!” (Apocalipsa 1:3).

Auzire și împlinire

Când deschidem Biblia ne aflăm în fața cuvântului viu al Trinității și, cum nu-L putem separa pe Dumnezeu de Cuvântul Său, este și El prezent privindu-te și dorind cu ardoare să-L cauți.

În acest moment solemn și sfânt, trebuie să fim atenți la următoarele lucruri:

1) Credința: Aceasta este întâlnirea ta cu Dumnezeu, cu Isus și cu Duhul Sfânt. Simte îmbrățișarea Tatălui, prietenia lui Isus și preocuparea Duhului Sfânt ca să-ți găsești hrana necesară pentru ziua aceasta. Caută să vizualizezi acest tablou și crede în ceea ce vezi și în ceea ce asculți cu atenție.

Când suntem dispuși să-L căutăm pe Dumnezeu mai întâi de toate, la începutul fiecărei zile, suntem binecuvântați și transformați, deoarece Îl găsim și-L contemplăm pe Însuși Domnul Isus. Chiar El spune: „*Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc*” (Proverbele 8:17). „*Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima*” (Ieremia 29:13).

2) Auzirea: Caută să asculți cu atenție extremă fiecare cuvânt care vine de la Tatăl, de la Fiul și de la Duhul Sfânt. Există viață în fiecare cuvânt spus de Dumnezeu inimii tale.

3) Dialogul cu Dumnezeu: Nu asculta doar, ci și vorbește prin rugăciune. La fiecare mesaj sau cuvânt înțeles, reacționează, repetă, menține un dialog, mulțumește, laudă și vibrează odată cu fiecare cuvânt pus de Dumnezeu în inima ta. Angajează-te să iei în considerare cu seriozitate ceea ce auzi. Nu uita: Studiul Bibliei și rugăciunea trebuie să meargă împreună!

4. Împlinește: Porunca Biblică este clară și directă: „*Fii împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri! Căci, dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om care își privește fața firească într-o oglindă și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era*” (Iacov 1:22-24).

Zilnic trebuie să-mi propun să-L onorez și să-L laud pe Dumnezeu din toată inima mea. Dacă nu fac asta, inima mea nu va lua în serios planul lui Dumnezeu pentru acea zi.

Concluzie

Contemporanii lui Hristos nu au înțeles ce le spunea pentru că erau incapabili să audă. Dar ce putem spune despre generația noastră?

Ca să înțelegem lucrurile spirituale nu avem altă soluție decât aceea de a fi oameni spirituali. Care este prima activitate a unei persoane spirituale? Să meargă înaintea lui Dumnezeu imediat cum se trezește, căutând să găsească în Biblie și în spiritul profetic planul Său pentru acea zi. După aceea, să rămână în prezența Sa pentru restul activităților din ziua respectivă.

Oriunde se găsește un om care crede în planul divin pentru acea zi, se află și un închinător al Dumnezeului cel viu. În prezent, în multe situații, putem să ne ocupăm de activitățile noastre și concomitent să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Putem utiliza, de exemplu, CD-uri cu materiale biblice care pot fi ascultate în mașină și/sau la locul de muncă (când situația o permite), mesaje biblice care le poți înregistra chiar tu și dispozitivele MP3, care pot înmagazina o cantitate foarte mare de informații, muzică de calitate etc. La timp și ne la timp, umple-te de Cuvânt și mărturisește-L oricând pe Mântuitorul plin de iubire.

O altă observație pe care mi-ar plăcea să o fac este ca, începând de azi, să încercăm să acordăm Cuvântului atenție maximă atunci când este citit de altcineva. Când auzi imnul național, nu iei o atitudine de atenție? Nu ar trebui să procedăm la fel și în legătură cu Biblia?

Reuniunea

Ai luat legătura deja cu cele șapte persoane pe care le vei include în proiectul tău de mijlocire ce va dura 40 de dimineți? Nu mai pierde timpul, Duhul Sfânt va lucra, iar tu vei fi instrumentul folosit de El ca să ajungă la inima celor dragi.

Nu uita: Cea mai mare provocare a noastră este să credem și să acționăm în acord cu principiile biblice într-o lume în totalitate secularizată. De aceea, cu cât petreci mai mult timp ascultând Cuvântul, cu atât mai mult vei crește spiritual.

Ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu!

Activitatea de azi este să exersezi patru modalități de a păstra Cuvântul lui Dumnezeu în inima ta: memorarea, lauda, scrierea și mărturia.

Aplicație:

1. Dacă la un moment dat ai rămâne fără Biblie, ai ști să repeți de memorie versetele care explică motivele credinței tale? Ți este ușor să spui textul pentru deschiderea Sabatului?
2. Ți propun să-ți alegi chiar acum un psalm sau un alt pasaj din Biblie, să-l pui pe muzică și să l-l dedici lui Dumnezeu? Ai putea proceda așa, de exemplu, cu Psalmul 100.
3. După ce cânti psalmul, scrie-l pe o bucată de hârtie. Notează ideile care nu le-ai luat în considerare când l-ai citit și l-ai cântat.
4. Când stai de vorbă astăzi cu cineva, povestește-i lucrurile pe care le-ai învățat și mesajele pe care le-ai primit din Cuvântul lui Dumnezeu pe parcursul acestei perioade și în special astăzi.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Notițe

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Ziua 5

Ce înseamnă să meditezi la Cuvânt? (1)

Citește Ioan 6:47-51.

Astăzi vom învăța ce înseamnă să medităm la Cuvântul lui Dumnezeu și cum putem medita la el. Meditația este una dintre cele mai importante instrumente de cunoaștere a lui Dumnezeu. Ea trebuie combinată cu alte metode care facilitează creșterea spirituală a credinciosului, cum ar fi: ascultarea, cititul, studiul, memorarea, scrierea, cântarea și discuția despre Cuvântul lui Dumnezeu.

Să începem, așadar, să studiem în profunzime semnificația meditației la Cuvântul lui Dumnezeu. Când medităm, primim adevărul în adâncul ființei noastre. Așa că meditația este:...

Conversația cu Dumnezeu și ascultarea vocii Sale trebuie să fie prima noastră activitate la primele ore ale fiecărei dimineți.

Dumnezeu are un plan pentru fiecare zi din viața mea. La începutul zilei, am nevoie să aflu personal care este voia Sa. Rugăciunea și studiul Cuvântului sunt două elemente inseparabile și, când mă trezesc, cea mai mare dorință a inimii mele trebuie să fie aceea de a merge înaintea Sa. Hristos a spus: „Vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu” (Matei 22:29). Lipsa unei relații zilnice cu El la primele ore ale dimineții ne afectează discernământul în toate aspectele vieții. Nimic pe lumea asta nu ar trebui să primească mai multă atenție decât Cuvântul lui Dumnezeu. Avem nevoie să ascultăm vocea Sa pentru că ea este cea mai importantă voce dintre toate. „Iată, vin zile», zice Domnul Dumnezeu, «când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului»” (Amos 8:11). Când deschidem Biblia, ne așezăm înaintea cuvântului viu al Trinității și, din moment ce nu-L putem separa pe Dumnezeu de cuvântul Său, este și El prezent acolo, privindu-te și dorind cu ardoare să-L cauți.

Zilnic trebuie să-mi propun să-L onorez și să-L laud pe Dumnezeu din toată inima mea. Dacă nu fac asta, inima mea nu va lua în serios planul Său pentru acea zi.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Cum să strâng Cuvântul în inimă? Multe lucruri vei strânge azi în inima ta, dar primul trebuie să fie planul lui Dumnezeu scris în Cartea Sa Sfântă – Manualul nostru Divin.

„N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui” (Iov 23:12).

„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” (Psalmii 119:11).

„Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă prin înștiințări ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai

dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri” (2 Petru 3:1-2).

„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră” (Coloseni 3:16).

„Să scrie pentru el, într-o carte, o copie a acestei legi...” (Deuteronomul 17:18).

„Voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8).

Activitatea de astăzi constă în exersarea a patru metode care te vor ajuta să păstrezi Cuvântul lui Dumnezeu în inima ta: memorarea, cântarea, transcrierea și mărturia.

Memorarea

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu” (Ioan 14:26).

Această declarație a lui Hristos ne transmite faptul că avem astăzi obligația și datoria de a ne umple cu Cuvântul lui Dumnezeu. Porunca sacră este: „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape” (Isaia 55:6). Hristos a poruncit: „Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine” (Ioan 5:39). De asemenea a mai spus și în rugăciunea Sa de mijlocire: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3).

Cugetă: Dacă dintr-un anume motiv Cuvântul ți-ar fi luat din mâini, ai putea supraviețui din punct de vedere spiritual cu ceea ce ai înregistrat în mintea ta? Duhul Sfânt ne aduce aminte ce auzim, citim sau memorăm. De aceea, provocarea zilnică a fiecărui credincios este să se prezinte înaintea lui Dumnezeu la primele ore ale dimineții și să-și umple mintea cu Cuvântul Său, meditând la el pe tot parcursul zilei pentru propria lui inspirație și pentru a da mărturie altora despre credința lui.

Solomon scria: „Fiule, nu uita învățăturile mele și păstrează în inima ta sfaturile mele!” (Proverbele 3:1). Însuși Dumnezeu a spus: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești” (Exodul 20:8).

O metodă bună de memorare a Bibliei este să reacționăm, în rugăciune, față de ceea ce ne spune Dumnezeu în Cuvântul Său. Să exemplificăm: „Mi-ai făcut cunoscute căile vieții și mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față” (Faptele 2:28). Pune-te în locul lui Petru și repetă în rugăciune acest verset. După aceea, lasă-ți sentimentele să vorbească și spune-l lui Dumnezeu cât de recunoscător ți ești pentru această binecuvântare.

În felul acesta, memoria ta va fi capabilă să înregistreze versetele într-o manieră naturală. Când Dumnezeu îți vorbește prin Biblie și tu îi vorbești prin rugăciune în momentul comuniunii, memorezi cu ușurință textul biblic.

Studiul Cuvântului lui Dumnezeu însoțit de meditație te va ajuta să memorezi multe versete, chiar și atunci când nu intenționezi să o faci. Așa cum vom vedea mâine, când ne gândim la un verset, cuvânt cu cuvânt, lăsându-L pe Duhul Sfânt să-și aplice mesajul în viața noastră, textul va rămâne imprimat nu doar în inima noastră, ci și în mintea noastră.

Cântarea

Altă metodă prin care putem studia Cuvântul este să cântăm textele. Mulți psalmi sunt de fapt imnuri. La unele servicii divine din multe biserici se obișnuiește să se cânte

texte biblice. Cine nu-și amintește de 1 Ioan 4:8, Psalmul 23 și alte texte care, cântate, sunt atât de vii în mintea noastră? Cuvintele cele mai corespunzătoare pentru laudă sunt cuvintele rostite de Însuși Dumnezeu. Când cântăm, memorăm Cuvântul.

Cere-l Duhului Sfânt să te învețe să crezi melodii pentru versetele și psalmii tăi preferați. Cântă acele porțiuni din Biblie în momentele tale de comuniune personală și cu siguranță acesta va fi un exercițiu spiritual excelent pentru întărirea sufletului tău împotriva atacurilor inamicului.

Meditează acum la sfaturile lui David și ale apostolului Pavel: „Cântați Domnului, voi, cei iubiți de El, măriți prin laudele voastre Numele Lui cel Sfânt!” (Psalmii 30:4). „Cântați-l o cântare nouă! Faceți să răsunе coardele și glasurile voastre!” (Psalmii 33:3). „Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului” (Efeseni 5:19). Ce părere ai dacă ai pregăti o melodie pentru psalmul sau textul tău favorit și ai prezenta-o în ziua revederii?

Transcrierea

Copierea textului biblic este o altă metodă practică de memorare a Textului Sacru. Pentru momentele tale de meditație, folosește un caiet sau calculatorul și încearcă să notezi textele care ți-au impresionat inima. Când scriem, înțelegem mai bine detaliile textului și în felul acesta descoperim și aplicăm la viața noastră lucrurile pe care nu le percepem la prima citire.

Predicatorii vor putea crea multe predici prin intermediul acestui exercițiu. Cele mai bune predici sunt acelea care ating mai întâi inima predicatorului; astfel, vor fi prezentate cu mult mai multă putere și convingere. Dumnezeu a inclus printre instrucțiunile date prin Moise pentru viitorii regi ai Israelului și următoarele: „Când se va așeza pe scaunul de domnie al împărăției lui, să scrie pentru el, într-o carte, o copie a acestei legi pe care s-o ia de la preoții din neamul leviților. Va trebui s-o aibă cu el și s-o citească în toate zilele vieții lui, ca să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul lui, să păzească și să împlinească toate cuvintele din legea aceasta și toate poruncile acestea” (Deuteronomul 17:18-19).

Prin citire, transcriere și cântare, vom înregistra Cuvântul viu al lui Dumnezeu în inima noastră zi de zi și în felul acesta Îi vom fi credincioși în toate.

Mărturia

O altă metodă de a înregistra Cuvântul lui Dumnezeu în inimă este să vorbim cu alte persoane despre El. „Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea, picioarele celui ce zice Sionului: «Dumnezeul tău împărățește!»” (Isaia 52:7). Plinătatea binecuvântării este pentru cine vorbește și pentru cine aude. Este bine să vorbim despre binecuvântările lui Dumnezeu și despre mesajele Sale! Maleahi ne amintește că acea conversație este înregistrată în cărțile cerești: „Atunci, și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat și o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui” (Maleahi 3:16).

Inima noastră se simte întărită și clădită când vorbim unii cu alții despre Cuvânt! Asta s-a întâmplat cu ucenicii care mergeau pe drumul spre Emaus când au vorbit cu Isus: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?” (Luca 24:32).

Obiceiul de a vorbi despre Cuvântul lui Dumnezeu este regăsit și în cartea Deuteronomului: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere-aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntare între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale” (Deuteronomul 6:4-9).

Cu cât medităm mai mult la Cuvânt, cu atât avem mai mult conținut pentru conversațiile și mărturiile noastre.

Aplicație

1. Dacă la un moment dat ai rămâne fără Biblie, ai ști să repeți de memorie versetele care explică motivele credinței tale? Ți este ușor să spui textul pentru deschiderea Sabatului?
2. Aș vrea să-ți sugerez ca în acest moment să-ți alegi un psalm sau un alt pasaj din Biblie. Ai vrea să compui propria ta melodie și să o dedici lui Dumnezeu? Ai putea să faci asta, de exemplu, cu Psalmul 100.
3. După ce cânti psalmul, transcrie-l pe o bucată de hârtie. Notează punctele care nu le-ai luat în considerare când l-ai citit ca să-l cânti.
4. Când vei vorbi astăzi cu cineva, povestește-i lucrurile pe care le-ai învățat și mesajele pe care le-ai primit din Cuvântul lui Dumnezeu pe parcursul acestei perioade și în special astăzi.

Text adițional

Pe parcursul călătoriei, încearcă să scrii planul zilnic al lui Dumnezeu pentru viața ta. Poți nota ceea ce așteaptă Dumnezeu de la tine, poți nota numele persoanelor pentru care te rogi și poți trece mesajul care l-ai primit de la Dumnezeu astăzi. Vei avea posibilitatea să faci lucrul acesta zilnic și vei înțelege cât de important este să simți și să notezi planul lui Dumnezeu pentru viața ta.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Ziua 6

Ce înseamnă să meditez la Cuvânt? (2)

Citește Ioan 6:47-51.

Astăzi vom învăța despre sensul cuvântului „meditație” și despre cum să medităm la Cuvântul Lui Dumnezeu. Meditația este una dintre cele mai importante instrumente care ne ajută să-L cunoaștem pe Dumnezeu și care trebuie să fie combinată cu alte metode care facilitează creșterea spirituală a credinciosului, cum ar fi: ascultarea, cititul, studiul, memorarea, transcrierea, cântarea și vorbirea despre Cuvântul Lui Dumnezeu.

Să începem așadar să studiem în profunzime semnificația meditației la Cuvântul lui Dumnezeu. Când medităm, primim adevărul în adâncul ființei noastre. Așa că meditația înseamnă:

1. Să strâng Cuvântul lui Dumnezeu în interiorul meu. „N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui” (Iov 23:12).
2. Să meditez la cuvintele textului biblic cu inima deschisă la îndrumarea Duhului Sfânt, ca El să mă ghideze către tot adevărul de care are nevoie sufletul meu.
3. Să-l permit Duhului Sfânt să compare creștinul care sunt acum cu creștinul care ar trebui să fiu în lumina Cuvântului Său.
4. Să mă pun în locul personajului biblic și să spun: „Doamne, lucrează în viața mea la fel ca în viața lui.” Înseamnă să mă așez în acea poziție în care El să mă poată folosi și să-mi schimbe viața.
5. Să asimilez Pâinea vieții pentru a avea o viață nouă pe tot parcursul zilei.

Să exersăm meditația

„Când am găsit cuvintele Tale, le-am mâncat. Cuvintele Tale au fost bucuria și desfătarea inimii mele, căci Numele Tău este chemat peste mine, Doamne, Dumnezeul oștirilor!” (Ieremia 15:16, NTR).

Putem să medităm la acest verset luând în considerare în următoarele aspecte:

1. „Când am găsit cuvintele Tale”:
Ce îmi sugerează cuvântul „am găsit”?
Ideea de a căuta: Cum ar trebui să fie această căutare? „Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13). Psalmul 42:1 menționează că sufletul meu are nevoie de Dumnezeu ca să trăiască, iar psalmistul face referire a această căutare în felul următor: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!” Când te trezești dimineața, care este dorința cea mai mare a sufletului tău? Te trezești respirând puterea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său?
2. „le-am mâncat”: Aici, cuvântul „a mânca” ar putea fi interpretat ca degustare și mestecare a alimentului, până ce nutrienții intră în fluxul sanguin al sufletului. Grație acestui proces, trăiesc pe tot parcursul zilei. Trebuie să stau în prezența lui Dumnezeu până ce simt că sunt hrănit spiritual. Nu pot să merg înaintea Tatălui doar ca să „iau o gustare”.

3. „Cuvintele Tale au fost bucuria și desfătarea inimii mele”: Așa se simte o persoană care Îi acordă prioritate lui Dumnezeu la începutul fiecărei zile. Rezultatele acestui gen de relație sunt puterea și fericirea. Observi cum poți transforma textul în ceva mult mai viu și mai atractiv? Continuă să meditezi și noi adevăruri îți vor fi descoperite!

Procesul meditației la Cuvântul lui Dumnezeu este asemănător cu mâncatul sau hrănirea. După cum am nevoie să introduc alimente în corpul meu ca să primesc nutriții din ele, tot la fel am nevoie să primesc în profunzimea ființei mele Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Fără hrănirea prin comuniunea zilnică, te vei simți slăbit și gol, tot așa cum organismul care nu primește alimente se simte fără putere și fără dispoziție de reacție.

Acum meditează la cuvintele profetului Ezechiel: „Tu, însă, fiul omului, ascultă ce-ți spun! Nu fi îndărătnic ca această casă de îndărătnici! Deschide-ți gura și mănâncă ce-ți voi da! [...] L-am mâncat și în gura mea a fost dulce ca mierea” (Ezechiel 2:8; 3:3).

Mai multă viață

În Ioan 6:63, Isus face următoarea afirmație: „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.”

Cu cât intru mai mult în contact cu Cuvântul, cu atât mai multă viață primesc. Literele conținute de Biblie sunt simboluri ale cuvintelor spuse de Dumnezeu. Cu cât beau mai mult din această fântână, cu atât crește capacitatea mea de a primi. Cuvintele Lui sunt vii, sunt „duh și viață”. Când L-a ispitit pe Isus în pustie, Satana l-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini” (Matei 4:3). Domnul i-a răspuns folosind textul din Vechiul Testament: „Isus i-a zis: «Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”»” (Matei 4:4).

Cuvintele lui Dumnezeu conțin viață. Fără hrănirea zilnică cu ele nu am putere să trăiesc, căci datorită Lui sunt și eu părtaș la viață și la promisiunile lui Hristos. Interpretarea aceasta este confirmată de Petru: „Prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și de scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă” (2 Petru 1:4).

Mai multă înțelegere

Adevărul în sine nu conține doar viață; conține și înțelegere și clarificare. Psalmistul spune: „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate” (Psalmii 119:130).

Cu cât ne hrănim mai mult din Cuvânt și cu cât primim mai mult adevăr, cu atât mai multă clarificare primim. Isus spune: „Voi sunteți lumina lumii” (Matei 5:14). Și cu cât permitem mai mult Cuvântului lui Dumnezeu să pătrundă în inima noastră, cu atât mai mult vom străluci.

Supunere totală față de conducerea lui Dumnezeu

Adevărata meditație implică o totală supunere a minții față de Duhul Sfânt. Meditația înseamnă primirea vieții lui Hristos prin intermediul Cuvântului. Adevărul spiritual primit prin intermediul relatării biblice nu atinge, de la sine, viața noastră într-un mod profund.

Ca să putem avea parte de transformarea dorită, este nevoie să primim adevărul în adâncul inimii. Doar Duhul Sfânt este capabil să înfăptuiască această lucrare, oferindu-ne astfel revelația deplină a adevărului. Trebuie să ne prezentăm înaintea lui Dumnezeu convingiți de faptul că depindem în totalitate de El ca să primim hrana spirituală zilnică.

Pavel clarifica foarte bine acest lucru în 1 Corinteni 2:9-12: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.» Nouă însă, Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, în afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.”

Prin intermediul Duhului Sfânt primim binecuvântarea cunoașterii lui Dumnezeu. Pentru a înțelege lucrurile spirituale, nu ar trebui să ne încredem în puterea noastră de înțelegere și nici în capacitatea noastră intelectuală.

Exemplul lui Solomon

Atitudinea lui Solomon, de la începutul domniei sale, este un exemplu de urmat în ce privește atitudinea adecvată înaintea lui Dumnezeu. La scurt timp după urcarea pe tronul Israelului, Dumnezeu i S-a arătat în vis și i-a spus: „Cere ce vrei să-ți dau!” Iar răspunsul la această minunată invitație divină a fost: „Acum, Doamne, Dumnezeul meu, Tu ai pus pe robul Tău să împărătească în locul tatălui meu, David, și eu nu sunt decât un tânăr, nu sunt încercat... Dă dar robului Tău o inimă pricepută ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr?” (1 Împărați 3:7,9).

Reacția naturală a lui Solomon a fost de supunere față de revelația divină. Versetul 3 spune astfel: „Solomon iubea pe Domnul și se ținea de obiceiurile tatălui său, David.” Aceeași condiție ne este cerută și nouă astăzi pentru a primi zilnic revelația divină despre planul zilnic al lui Dumnezeu pentru viața noastră.

Pe lângă supunere, Solomon avea și alte calități care merită scoase în evidență:

1. Era ca un copil – depindea în totalitate de Tatăl ceresc. „Eu nu sunt decât un tânăr”, i-a spus Solomon lui Dumnezeu. Dumnezeu îi binecuvântează și li Se descoperă celor cu un spirit smerit. De aceea e nevoie să avem smerenia și dependența unui copil. În cazul lui Solomon, sentimentul de dependență, încrederea și sinceritatea au făcut ca Dumnezeu să fie persoana cea mai importantă din viața lui. Într-o zi, Isus a chemat la El un copil, l-a așezat în mijlocul ucenicilor și le-a spus: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor” (Matei 18:3,4). Cine este smerit recunoaște că are nevoie de intervenția Duhului Sfânt pentru a înțelege descoperirile lui Dumnezeu.
2. Era rege – avea o responsabilitate. În ciuda faptului că se simțea ca un copil, Solomon a recunoscut poziția în care a fost așezat de Dumnezeu: „Tu ai pus pe robul Tău să împărătească.” La fel trebuie să facem și noi. Când ne apropiem de Dumnezeu ca să ni Se descopere și să ne arate adevărurile Sale, trebuie să recunoaștem că, prin harul Său, ne face fii ai Săi, împreună-moștenitori cu Hristos și cu ceilalți copii ai Săi. Noi interacționăm cu El, ne bucurăm de comuniunea cu El; Lui îi face plăcere să ne vorbească, să ne dea învățătură, să ne mângâie, să ne sfătuiască și zidească, deoarece acum suntem una cu El. Îi face plăcere să Li Se arate celor care l se supun.

Isus a afirmat: „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui” (Ioan 14:21).

Concluzie

Meditația reprezintă activitatea de a gândi, a reflecta și a analiza textul din Scriptură și din spiritul profetic cu o atitudine de deplină dependență de Duhul Sfânt, cu scopul de a descoperi semnificația adevărilor conținute în Inspirație. Atunci, prin acceptare și supunere față de acel mesaj, îl asimilăm în ființa noastră.

Dacă atunci când medităm avem o atitudine smerită, de încredere și ascultare, asimilarea acelui adevăr ne va oferi viață și clarificare.

A medita înseamnă a primi adevărul în adâncul ființei noastre, a ne hrăni cu Hristos, Pâinea vieții, Cuvântul vieții. Termenul „a medita” provine dintr-un cuvânt latin din care derivă cuvântul *medicalus*, care înseamnă „medicină, remediu”. După cum știm, un medicament este benefic dacă este luat așa cum este prescris.

Aplicație

1. Ce înțelegi prin meditație? Scrie aici răspunsul tău.
2. Ce atitudini fundamentale sunt necesare pentru ca Duhul Sfânt să ne descopere adevărurile din Sfintele Scripturi?
3. Există vreun aspect al vieții tale care încă nu se află sub controlul Duhului Sfânt?

Ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu

„Eu sunt Pâinea vie care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac”

Isus

Meditația reprezintă un instrument important de cunoaștere a lui Dumnezeu. Când te trezești dimineața, care este cea mai mare dorință a sufletului tău? Fără hrana provenită din comuniunea zilnică, te simți slab și gol, tot așa cum corpul care nu primește alimente se simte fără putere și fără dispoziție de reacție. Cuvintele lui Dumnezeu au viață. Fără hrana zilnică nu voi avea putere să trăiesc, deoarece, datorită ei, devin părtaș la viața și la promisiunile lui Hristos. Adevărata meditație implică o supunere totală a minții față de Duhul Sfânt.

Trebuie să ne prezentăm înaintea lui Dumnezeu convingși de faptul că doar prin dependența totală de El putem primi hrana spirituală zilnică. Prin intermediul Duhului Sfânt primim binecuvântarea cunoașterii lui Dumnezeu. Pentru a înțelege lucrurile spirituale, nu trebuie să ne încredem în puterea noastră înțelegere sau în capacitatea noastră intelectuală.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (*Mărturii*, vol. 5, p. 105).

Mai ești cu mine? Da? Ai parcurs materialul zilnic? Felicitări! Continuă așa. Vei primi un frumos certificat la final!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua

Meditația și creșterea spirituală

(Isaia 59:2) „*Ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeuul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să vă asculte!*”

(Psalmii 1:2) „*Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!*”

(Psalmii 37:4) „*Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima.*”

Maturitatea spirituală este un proces care durează ceva timp, iar meditația biblică este un instrument indispensabil pentru interiorizarea adevărului.

Astăzi vom cunoaște condițiile de bază pentru ca meditația să ducă la creștere spirituală, conducându-te înaintea lui Dumnezeu pe tot parcursul zilei.

Prima condiție: Să te desparți de păcat

Biblia spune în 1 Ioan 3:4 că păcatul este fărădelege, adică încălcarea legii. Dacă studiezi mai profund cuvântul „fărădelege”, vei înțelege că o persoană aflată în păcat este într-o poziție contrară lui Dumnezeu. Aproximarea de păcat și iubirea păcatului vor interveni în relația intimă și profundă cu Tatăl. Păcatul ne va împiedica să avem o înțelegere clară despre relația pe care Dumnezeu o vrea să o aibă cu noi pe parcursul zilei.

Îndrumarea divină este clară: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume! Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume – pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții – nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac” (1 Ioan 2:15-17).

Credinciosul care îl caută pe Dumnezeu zilnic la primele ore ale dimineții, prin intermediul meditației la Cuvânt, va ajunge să urască în mod firesc lumea și atracțiile ei.

Ce înțelegem prin „lume”?

Când se vorbește despre lume, nu se face referire la globul pământesc, ci la faptele oamenilor precum imoralitatea, beția, violența, aroganța, mândria sau vanitatea. Este important să înțelegem că lupta credinciosului nu este împotriva lucrurilor din lumea aceasta: casă, mașină, tehnologie, loc de muncă, studii, cercetare, știință etc. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericii acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Efeseni 6:12).

Din versetul acesta, înțelegem că lupta fiecărui fiu al lui Dumnezeu se dă împotriva spiritului lumii acestea, care constă din firea pământească păcătoasă și renerăscută. Spiritul acesta, indiferent că se manifestă în biserică sau în afara ei, trebuie respins de cei care-L iubesc pe Dumnezeu.

Prin urmare, termenul „lume” se poate referi la orice lucru care interferează în relația noastră constantă cu Dumnezeu.

A doua condiție: Să vii cu bucurie în prezența lui Dumnezeu

Venirea în prezența lui Dumnezeu este o condiție fundamentală pentru ca meditația să producă o creștere spirituală pe tot parcursul zilei. Întâlnirea cu El trebuie să fie cea mai așteptată și mai fascinantă activitate a zilei. Fiecare închinător trebuie să fie cuprins de sentiment profund de mulțumire față de El pentru tot ce este și face. Aceasta ne va da o mare mulțumire și bucurie înaintea Sa.

Apostolul Petru îl cita pe David când vorbea despre această experiență: „Mi-ai făcut cunoscute căile vieții și mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față” (Faptele 2:28).

Psalmistul afirmă că meditația este un moment de bucurie și desfătare. În toate scrierile sale găsim dovezi clare și incontestabile despre bucuria și desfătarea extraordinară pe care i le aduce Cuvântul lui Dumnezeu. În Psalmul 119 găsim mai multe manifestări de bucurie. Citește Psalmul acesta punându-te în locul lui David și cu siguranță vei avea mai multe motive să trăiești același sentimente ca el. Citește cu rugăciune și meditație.

Observă următoarele pasaje din Psalmul 119 pe care le-am selectat pentru tine:

„Mă desfăt în poruncile Tale, căci le iubesc” (v. 47).

„Învățăturile Tale Sunt desfătarea mea și sfătuitoarii mei” (v. 24).

„Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale decât o mie de lucruri din aur și din argint” (v. 72).

„Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decât mierea în gura mea!” (v. 103).

„Cuvântul Tău este cu totul încercat și robul Tău îl iubește” (v. 140).

„Mă bucur de Cuvântul Tău ca cel ce găsește o mare pradă” (v. 162).

Observi cât de diferite sunt acum studiul și meditația la Cuvântul lui Dumnezeu dacă pui în practică aceste condiții? De ce nu îți se mai pare o activitate monotonă și obositoare? Din mai multe motive principale:

- 1. Desfătarea în Domnul:** Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. De vreme ce nu putem separa o persoană de vocea sau de vorbirea sa, dacă ne desfătăm în Cuvânt, ne desfătăm și în Domnul, Autorul acestui Cuvânt. Aceasta era experiența lui David și cu siguranță va fi și a noastră. El a dezvoltat acest sentiment prin intermediul relației zilnice cu Dumnezeu. În felul acesta demonstrează că Îl iubea. Se bucura și își găsea plăcerea în Domnul. Dumnezeu era viața sa.
- 2. Desfătarea în voia lui Dumnezeu:** Cine care desfătă în Dumnezeu și în Cuvântul Său va căuta să afle voia Sa, ca să se bucure împlinind-o. Biblia menționează clar ce trebuie să facem ca să-L bucurăm pe Dumnezeu. „Și, orice vom cere vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui” (1 Ioan 3:22).

Aceasta era atitudinea lui David. El a spus următoarele: „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule, și Legea Ta este în fundul inimii mele” (Psalmii 40:8).

Atitudinea mea, ca fiu de Dumnezeu, este să caut să cunosc voia Tatălui meu la începutul fiecărei zile. E mai bine să aflăm ce vrea El de la mine la începutul fiecărei zile, decât ca, la finalul zilei, să-l cerțim pentru greșelile făcute. Trebuie să fim conștienți de faptul că această căutare nu trebuie să vină din obligație, ci din satisfacția pe care o avem atunci

când cunoaștem planurile Tatălui pentru acea zi. Ieremia 29:11 spune: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi», zice Domnul, «gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.»”

Când descopăr personal voia Tatălui în Cuvântul Său și o primesc în inima mea, Duhul Sfânt îmi oferă bucurie și putere ca să ascult. Am convingerea că voia lui Dumnezeu este cel mai important și mai bun lucru în viața mea. Mă predau în totalitate Lui și voinței Sale. Această predare este o condiție de bază pentru cunoașterea voinței Sale. Chemarea lui Pavel este următoarea: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:1-2).

- 3. Desfătarea în Cuvântul Său:** În această întâlnire de comuniune, Dumnezeu îmi vorbește prin intermediul Cuvântului și eu vorbesc cu El prin intermediul rugăciunii. Astfel, plin de bucurie, mă voi desfăta în El și în voia Sa. Clipele petrecute cu El vor fi foarte plăcute. Întâlnirea cu Domnul la începutul fiecărei zile, ascultarea vocii Sale și contemplarea chipului Său, îmi vor spori desfătarea tot mai mult. În felul acesta, meditația devine o practică indispensabilă în procesul maturizării noastre spirituale, pentru că prin ea relaționăm cu Dumnezeu, avem comuniune cu El și El cu noi.

Ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu

Meditația biblică este un instrument indispensabil pentru interiorizarea adevărului.

Nu uita: Dumnezeu vrea să ocupe primul loc în viața ta.

Oprește-te și cugetă: Există vreun aspect din viața mea în care spiritul lumii are întâietate? Am căutat pe Dumnezeu mai întâi de toate în fiecare dimineață? Sau poate, am făcut alte lucruri înainte de a-L căuta?

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Continuă să te rogi pentru cei șapte prieteni pe care ți i-a indicat Duhul Sfânt. În timp ce tu mijlocești, El va lucra.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 8 Practicarea meditației (1)

Ieri am învățat că meditația este indispensabilă în procesul nostru de maturizare spirituală, pentru că este mijlocul prin care interiorizăm adevărul. Astăzi și mâine vom discuta despre aspectele practice ale meditației biblice.

Citește cu foarte multă atenție următoarele texte: „Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe. Dar ei au stăruit de El și au zis: «Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua aproape a trecut.» Și a intrat să rămână cu ei. Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o. Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut, dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor. [...] Apoi le-a zis: Apoi, le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.» Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile” (Luca 24:28-31, 44-45).

Citește din nou pasajul biblic de mai sus. Gândește-te la detaliile pe care nu le-ai putut percepe la prima citire. Reușești să găsești ceva care „să-ți atingă” vreun aspect al vieții tale?

Acum, vorbește cu Dumnezeu în rugăciune despre cele ai remarcat în text și despre lecțiile practice pe care ai reușit să le extragi pentru viața ta astăzi.

Pentru a-ți veni în ajutor, vom analiza câteva lecții ce pot fi extrase din acest pasaj biblic și pe care trebuie să le învățăm când medităm la Cuvântul lui Dumnezeu.

1. Meditația în prezența Domnului

Să ne gândim la precizarea aceasta: „Pe când ședea la masă cu ei.” Nu uita: Când deschid Biblia, mă așez în prezența Domnului, deoarece Cuvântul nu poate fi separat de cel care îl rostește. Când te îndrepți spre locul tău de comuniune, la primele ore ale dimineții, și Domnul merge împreună cu tine și Se așază lângă tine sau în fața ta ca să discute cu tine și să te asculte. Aceasta este prima cerință pentru o practicare productivă a meditației.

Acesta este un moment solemn, în care ființa creată și Dumnezeul Creator și Salvator se află în comuniune. Atunci Duhul Sfânt dirijează și orientează mintea credinciosului ca să poată cunoaște voia lui Dumnezeu pentru ziua aceea, prin rugăciune și studiu.

Ori de câte ori vom fi dispuși să petrecem timp cu El, și El va fi dispus să petreacă timp cu noi. De aceea, meditația trebuie începută cu o atitudine de așteptare în Domnul, când ne deschidem inima și mintea față de Duhul Sfânt care ne va îndruma spre El și spre Cuvânt.

Acesta este momentul meu de întâlnire cu Dumnezeu și nimic nu ar trebui să tulbure momentul sacru. Sufletul meu are nevoie zilnic de El ca să primească viață. Am nevoie să stau la umbra Tatălui. Solomon a scris următoarele: „Cu așa drag stau la umbra lui și rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele” (Cântarea cântărilor 2:3).

Lângă Tatăl putem discuta, putem citi unele texte, putem cânta un imn de laudă sau pur și simplu putem sta în prezența Lui în liniște.

Doar aici, în timpul comuniunii cu Dumnezeu, pot fi sfârâmate forțele răului din viața mea. Nu există un alt loc. „Nu există decât o singură putere capabilă să sfârâme stăpânirea răului în inima oamenilor, iar aceasta este puterea lui Dumnezeu în Isus Hristos. Numai prin sângele Celui răstignit se poate face curățirea de păcat. Numai harul Său ne poate face în stare să înfruntăm și să dominăm înclinațiile frieri noastre căzute” (*Evangelizare*, p. 437).

Este important să reținem că, pentru a medita la Cuvântul lui Dumnezeu, nu există o formulă valabilă toți. Ceea ce contează este dispoziția de a cunoaște voia Tatălui. Duhul Sfânt ne va pune fiecăruia la dispoziție modalitatea ideală de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Astăzi oferim doar câteva sugestii. Dacă acestea îți facilitează comuniunea, folosește-le; dacă nu, cere-I Duhului Sfânt să îți arate o metodă potrivită pentru tine.

2. Auzirea vocii Domnului

Deja am învățat faptul că a medita înseamnă a asculta vocea lui Dumnezeu prin intermediul Cuvântului și a vorbi cu El prin intermediul rugăciunii. Pentru a auzi clar vocea Lui, este indispensabil să se țină cont de următoarele:

Este domnia lui Hristos o realitate în viața mea? O întrebare-cheie ar fi aceasta: Există în viața mea vreun domeniu care nu se află sub controlul Duhului Sfânt? O inimă împărțită mă va împiedica să am o înțelegere profundă a Cuvântului lui Dumnezeu.

Păcatul nemărturisit mă împiedică să recunosc în totalitate vocea Domnului.

Nu mă voi simți confortabil în prezența lui Isus dacă nutresc păcate în viața mea. Neascultarea fățișă și conștientă de învățăturile Bibliei va influența în mod direct calitatea relației mele cu Dumnezeu.

În Psalmul 66:18, David spune următoarele: „Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.” Dar, pentru că inima lui era dreaptă înaintea Lui, în următorul verset afirmă: „Dar Dumnezeu m-a ascultat, a luat aminte la glasul rugăciunii mele.”

3. Primirea hranei lui Hristos

În Biblie, Isus S-a prezentat ca fiind Pâinea și Cel care oferă Pâinea. Cu ocazia înmulțirii pâinilor, El a dat pâinea ca să fie împărțită, iar în pasajul despre ucenicii pe drumul spre Emaus, se spune că El S-a așezat la masă cu ei și „a luat pâinea”. Ori de câte ori mergem la Biblie ca să-L cunoaștem pe Dumnezeu, descoperim că Îl avem alături de noi pe Acela care oferă pâinea. Prin intermediul Duhului Sfânt, El ne va face cunoscută toată voia Tatălui. Când decidem să primim această pâine, de preferat la primele ore ale dimineții, vom fi în totalitate săturați. Experiența ucenicilor din Emaus confirmă faptul că, atunci când stăm la masa Domnului, vom fi hrăniți din abundență cu Cuvântul Său. Lui Îi face plăcere să ne dea hrană. În textul pe care l-am citit, observăm că, pe când ședea la masă cu ei, El a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o.

Același lucru se va întâmpla și cu noi pe parcursul acestei perioade și în fiecare zi a vieții noastre. Vom veni în prezența Domnului, căutând cu smerenie să cunoaștem voia Sa, iar Dumnezeu Se va descoperi fiecărui fiu al Său.

Oare nu așa s-a întâmplat cu ucenicii din Emaus? Biblia spune: „Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut.” Cunoaștem textul care spune că privind suntem schimbați și cre-

dem că, atunci când venim în prezența lui Dumnezeu la primele ore ale dimineții, primim nu doar descoperirea adevărului, ci și descoperirea lui Hristos Însuși.

Deși Isus S-a făcut nevăzut dinaintea ucenicilor, un lucru se arată foarte clar în text: fericirea, bucuria și splendoarea prezenței Lui au rămas cu ei. Și, cu inima în flăcări, au fugit să le dea de știre ucenicilor care erau în Ierusalim.

Dacă medităm în prezența Domnului la începutul fiecărei zile, rezultatele se văd clar în viața noastră: trăim cu bucurie în prezența Sa, suntem martori și mesageri ai lui Hristos și împlinim planul pe care îl are pentru viața noastră în ziua aceea.

Înainte să încheiem, să ne gândim la alte trei perle ale Cerului destinate nouă:

- a) `Exodul 33:15: „Dacă nu mergi Tu Însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici.”
- b) „Nimeni nu este în aparență mai neajutorat, dar în fapt invincibil, ca sufletul care își simte nimicnicia și se bizuie total pe meritele Mântuitorului. Prin rugăciune, prin studierea Cuvântului Său, prin credința în prezența Sa constantă, cea mai slabă ființă omenească poate trăi în continuare cu Hristos cel viu, iar El o va ține cu o mână care nu-i va da drumul niciodată” (*Divina vindecare*, p. 136,137).
- c) „Să-și ia timp să facă din scumpul Mântuitor un Tovarăș de zi cu zi și un Prieten apropiat. Să-și ia timp să studieze Cuvântul Său” (*Căminul adventist*, p. 95).

Cum te simți din punct de vedere spiritual? Simți că crești? Dacă decizi să-L cauți în continuare pe Dumnezeu zilnic, vei fi mult mai fericit în Hristos.

Ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu

Azi și mâine ne vom ocupa de aspectele practice ale meditației biblice.

Când te îndrepti spre locul tău de comuniune, la primele ore ale zilei, Domnul Însuși merge împreună cu tine și Se așază lângă tine sau în fața ta ca să discute cu tine și să te asculte. Duhul Sfânt conduce și îndrumă mintea credinciosului ca, prin intermediul rugăciunii și al studiului, să poată să cunoască voia lui Dumnezeu pentru acea zi. Ce contează cu adevărat este dispoziția de a cunoaște voia Tatălui. Duhul Sfânt îi va oferi fiecăruia modalitatea ideală de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Neascultarea fățișă și conștientă de învățăturile Bibliei va influența în mod direct calitatea relației mele cu Dumnezeu. Când vin în prezența Domnului, căutând cu smerenie să cunosc voia Sa, voi primi înțelegere. Prin intermediul comuniunii, Dumnezeu se descoperă fiecărui fiu al Său.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 9 Practicarea meditației (2)

Să începem cu următorul sfat:

„În studiul zilnic, metoda verset-cu-verset este adesea de cel mai mare ajutor. Elevul să ia un verset și să-și concentreze mintea în încercarea de a afla gândul pe care l-a pus Dumnezeu acolo pentru el și apoi să mediteze asupra lui până când și-l însușește. Un pasaj studiat în felul acesta, până când semnificația lui devine limpede, are o valoare mai mare decât perindarea prin mai multe capitole fără a avea în vedere vreun scop bine definit și fără a dobândi cunoștințe clare. [...] Din cauza valurilor enorme de material care iese neîncetat de sub tipar, tinerii și cei în vârstă își formează obiceiul de a citi în grabă și în mod superficial, iar mintea își pierde puterea de a gândi viguros și coerent” (Educație, p. 189,190).

Să exersăm alegând un capitol și citindu-l în întregime ca să-i putem desluși conținutul. După aceea, vom alege două sau trei versete și vom medita asupra lor.

Să alegem 2 Cronici 20. Citește tot capitolul ca să înțelegi despre ce este vorba în el. Dacă vrei să faci o examinare mai profundă, începe să citești de la capitolul 17. Observă faptul că Iosafat s-a pregătit pentru război pe timp de pace, organizând o armată, restaurând preoțimea, punând judecători care să judece după voia lui Dumnezeu. Într-un cuvânt, și-a construit o bază în timp de prosperitate; iar când criza a bătut la ușă, a gestionat lucrurile după viziunea Domnului.

Nu uita:

Crizele vin și pleacă pentru ca să se arate cine ce este. Acum să alegem trei versete ca să medităm asupra lor. Versetele 6, 9 și 12. „Și a zis: «Doamne, Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?» (2 Cronici 20:6).

Care este provocarea? Trebuie să învățăm să luăm un verset, să ne concentrăm asupra lui, adică să medităm cu scopul de a descoperi gândul pus de Dumnezeu acolo, și după aceea să medităm la el până ce devine mesajul divin pentru noi.

Pentru început, o metodă bună este să-i adresăm textului câteva întrebări. Să întrebăm deci 2 Cronici 20:6: „Cine este Domnul cerurilor și al pământului? Cine este marele Stăpânitor universal? În mâna Cui stă toată puterea și forța? Dacă El acționează, cine l s-ar putea împotrivi?” Concentrează-ți toate sentimentele și energia ca să descoperi voia lui Dumnezeu. Șterge toate impresiile care vin de la tine, de la alte persoane sau din oricare altă parte și supune-le total îndrumării Duhului Sfânt, ca să înțelegi din 2 Cronici 20:6 planul Său pentru viața ta astăzi.

Nu uita:

„O adevărată cunoaștere a Bibliei nu poate fi dobândită decât cu ajutorul aceluiași Duh prin care a fost dat Cuvântul” (Educație, p. 189).

Dumnezeu îmi vorbește prin intermediul Bibliei, iar eu îi vorbesc Lui prin rugăciune, reacționând la cuvintele Sale. Să continuăm meditația, căutând să auzim glasul Domnului în Cuvântul Său.

Acum procedează la fel cu versetele 9 și 12. Versetul 9: *„Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciurma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strâmtorii noastre și Tu ne vei asculta și ne vei mântui!”*

Să interacționăm cu versetul. Ce fel de întrebări trebuie să punem ca să aflăm ce vrea Domnul să ne spună? Pe cine trebuie să strig când sunt în strâmtorare? Mă va auzi Dumnezeu? Ce asigurare am că mă va elibera? Adresează și alte întrebări, repetând procesul de la versetul 6. Dă-I voie lui Dumnezeu să-ți răspundă. Încearcă să ascuți vocea Sa.

Versetul 12: *„O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înaintează împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!”*

Acum formulează singur întrebările și începe să interacționezi cu versetul. Ascultă răspunsul pe care ți-l dă Dumnezeu.

Ai observat că studiul Bibliei a fost mult mai personal, mai atractiv și mai puternic? Ai văzut că este ușor să auzi clar vocea lui Dumnezeu descoperindu-ți voia Sa? Pune în practică aceste principii zilnic.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Ai fost creat să relaționezi cu Dumnezeu

Astăzi am aplicat efectiv ce am învățat despre meditație în ultimele zile. Lecțiile acestea vor fi o binecuvântare pentru viața ta.

Crizele vin și pleacă pentru ca să se vadă cine ce este. *„O adevărată cunoaștere a Bibliei nu poate fi dobândită decât cu ajutorul aceluiași Duh prin care a fost dat Cuvântul” (Educație, p. 189).* Permite-I lui Dumnezeu să-ți ofere răspunsurile. Caută să ascuți vocea Sa. Se apropie reuniunea!

La finalul acestei călătorii, va avea loc reuniunea cu toți participanții și îți vei primi certificatul!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **10** Ești un om de succes!

În general, persoanele care au succes în domeniile lor de activitate, sunt abordate cu o întrebare: Care este secretul succesului tău?

Dacă ai bani și bunuri înseamnă că ești un om de succes sau este vorba doar de un succes de moment? Fără o comuniune zilnică cu Dumnezeu, orice succes va fi o simplă iluzie.

Astăzi vom descoperi cauza principală a adevăratului succes în viață. Vom vedea că unii au învins din punct de vedere spiritual și că L-au slăvit pe Dumnezeu prin viața lor. Vom învăța din mărturia pe care ne-au lăsat-o.

Meditația la Cuvântul lui Dumnezeu este un instrument indispensabil pentru creșterea spirituală zilnică a creștinului. Prin studierea vieții câtorva titani spirituali, ne dorim ca Duhul Sfânt să te încurajeze să fii un învingător spiritual care să caute victoria prin Dumnezeu în fiecare zi a existenței sale.

David

Acesta este primul personaj din galeria învingătorilor spirituali. Cu privire la el, Biblia spune: „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele” (Faptele 13:22).

Care este secretul pentru a atinge un nivel atât de înalt de spiritualitate? Insuși David l-a dezvăluit: „*Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea*” (Psalmii 119:97).

Începerea și încheierea zilei cu meditația în prezența Domnului – acesta a fost marele secret al lui David și trebuie să fie și al tău.

În majoritatea psalmilor săi, David și-a exprimat clar pasiunea pentru meditația la Cuvântul lui Dumnezeu. Când face referire la „Lege”, el vorbește despre grupul de cinci cărți ale Bibliei care poartă denumirea de Pentateuh și care au fost scrise de Moise. Imaginează-ți cum ar fi dacă David ar fi contemporan cu noi și dacă ar avea la dispoziție atâtea Biblii, într-o diversitate de formate și traduceri! Cum ar fi dacă ar avea la dispoziție atâtea cărți despre Cuvântul lui Dumnezeu! Cu siguranță că ar spune că suntem privilegiați să beneficiem de atâtea hrană spirituală.

Creștinul trebuie să studieze și să caute să crească din punct de vedere intelectual, dar în primul rând trebuie să caute creșterea spirituală. Când medităm la Cuvânt, mintea noastră intră în contact cu mintea Dumnezeului infinit. Biblia devine astfel cea mai mare putere care ne influențează dezvoltarea naturii spirituale.

Având o viață de comuniune și de căutare, David și-a deschis inima înaintea lui Dumnezeu și a ajuns la un nivel foarte înalt de spiritualitate. Biblia îl descrie ca fiind un bărbat de succes în tot ce a întreprins. El era „*omul care a fost înălțat sus de tot*”, „*unsul Dumnezeului lui Iacov*”, „*cântărețul plăcut al lui Israel*”. „*A căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov*.” A fost un „*om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele*”. „*David, robul Tău*” (2 Samuel 23:1; Faptele 7:46; 13:22; 4:25). El a învins ca păstor, soldat, rege și compozitor de imnuri. A trăit practic ce a scris în Psalmul 1 despre

omul care ia în serios comuniunea cu Domnul, meditând la Cuvântul Lui: „*Tot ce începe duce la bun sfârșit*” (v. 3).

De fapt, tocmai aceasta își propune seminarul nostru de îmbogățire spirituală! Da, vrem să-ți formezi obiceiul de a-L căuta pe Dumnezeu zilnic, mai întâi de orice. Mai avem 31 de zile până la finalul acestei călătorii. Vrei să începem după aceea o altă călătorie de 41 de zile în care să citim primii 41 de psalmi și să medităm la câte unul în fiecare zi?

Nu uita

Dumnezeu are pentru viața ta un plan zilnic, scris în Cartea Sfântă. Mergi în prezența Sa imediat ce te trezești. Cea mai mare dorință a sufletului tău când te trezești trebuie să fie să cunoști acest plan. Ca și David, vei vedea că Duhul Sfânt lucrează în mod miraculos în viața ta în fiecare zi.

„În Cuvântul lui Dumnezeu se află energia creatoare care a chemat lumile la viață. Acest Cuvânt oferă putere, naște viață. Fiecare poruncă este o promisiune; acceptată de voință, primită în suflet, ea aduce cu sine viața Celui Infinit. Transformă firea omului și re-crează sufletul după chipul lui Dumnezeu” (Educație, p. 126).

Iosua

Iosua a fost un alt lider care a învățat să caute putere și curaj prin intermediul meditației zilnice la Cuvânt. A primit misiunea de a conduce poporul Israel într-un moment dificil și a fost succesorul unuia dintre cei mai mari lideri ai lumii.

În fața sa stăteau uriași și cetăți cu ziduri solide spre a fi cucerite; momentul bătăliei se apropia. Totul trebuia planificat cu atenție, strategie, înțelepciune, cunoaștere și discernământ. Omenеște vorbind, misiune părea imposibilă.

Iosua știa că fără Dumnezeu nu putea merge niciunde. El L-a căutat pentru că știa că doar El putea conduce la victorie. Biblia spune că Domnul a venit la el și i-a spus: „Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face. Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune” (Iosua 1:7-8). Meditează zi și noapte la Cuvânt: aceasta a fost voința divină pentru Iosua.

Iosua a ascultat de Dumnezeu și a avut succes în conducerea poporului lui Israel spre Țara Promisă. Dumnezeu vrea să te îndrume și pe tine la fiecare pas pe care îl faci în viață. În cartea *Alone With God: A Manual of Biblical Meditation*, Campbell McAlpine amintește experiențele multor persoane care au învățat să depășească situațiile limită după ce au început să mediteze la Cuvântul lui Dumnezeu zilnic. În cele ce urmează, vom prezenta un rezumat a trei dintre acele relatările sale.

Mărturia lui George Müller

La începutul anilor 1830, George Müller privea cu groază la lipsa de credință a contemporanilor lui și a vrut să le arate, cum ar zice el, „o dovadă palpabilă” că Dumnezeu, Tatăl nostru, este același Dumnezeu credincios dintotdeauna, dornic să demonstreze că El este Dumnezeul cel viu, credincios față de toți cei care cred în El și trăiesc în acord cu

principiile divine.

Iar Domnul i-a oferit ocazia pe care și-a dorit-o, inspirându-l cu ideea unui proiect de construire a unor orfelinate în Bristol (Anglia). Müller a cerut de la Domnul tot ce avea nevoie. Nu a așteptat nimic de la nimeni altcineva decât de la El. Modul în care a fondat și a susținut orfelinatele, precum și viața, activitatea și slujirea lui constituie în prezent surse de inspirație și binecuvântare pentru mii de persoane. Într-un mesaj cu titlul „Soul Food” (Hrană pentru suflet), a lăsat o mărturie despre valoarea meditației pentru inima sa. Iată ce spune el:

„Dumnezeu S-a milostivit să mă învețe un adevăr de ale cărui beneficii mă bucur de paisprezece ani. Am înțeles foarte clar că prima grijă pe care trebuie să o am în fiecare zi este să-mi bucur sufletul în Domnul. Astfel, prima mea preocupare nu era să văd câte lucruri trebuia să fac în lucrarea Domnului, ci ce trebuia să fac ca să-mi zidesc sufletul în Domnul și cum să-mi hrănesc sufletul. Puteam să studiez adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu ca să-l prezint celor pierduți, să-i ajut pe cei credincioși, să-i mângâi pe cei îndurerăți și ca să învăț să mă comport corespunzător ca fiu de Dumnezeu. Totuși, dacă nu m-aș fi bucurat în El, dacă nu m-aș fi întărit spiritual în fiecare zi, nu aș fi făcut niciun lucru cu atitudinea corectă.

Înainte, nici nu mă trezeam bine dimineața și aveam obiceiul să mă dedic rugăciunii, dar am înțeles apoi că activitatea cea mai importantă era să mă dedic lecturii și meditației la Cuvânt. În felul acesta, mă simțeam mângâiat, inspirat și instruit. Dumnezeu mă îndemna și mă corecta, și astfel, prin Cuvântul Său, aveam o comuniune reală cu Domnul. Așa că m-am apucat în fiecare dimineață să meditez la Noul Testament. Făceam o rugăciune scurtă cerând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru Cuvânt și după aceea mă apucam să meditez la El, analizând în detaliu fiecare verset, căutând să iau din el o binecuvântare, nu pentru beneficiul slujirii mele publice, nu pentru predicare, ci pentru hrănirea sufletului meu. Invariabil, se întâmpla același lucru în fiecare zi. După câteva minute mă simțeam îndemnat să mărturisesc vreun păcat sau să mijlocesc, să mulțumesc sau să cer vreo binecuvântare. Ceea ce se întâmpla era că mă simțeam îndemnat să mă rog. După câteva momente de rugăciune, îmi aminteam cele citite și le transformam într-o cerere pentru mine personal sau pentru ceilalți și întotdeauna păstram în minte că obiectivul principal al meditației era căutarea hranei spirituale pentru sufletul meu.

Astfel, diferența între practica actuală și cea anterioară este următoarea: înainte, începeam să mă rog imediat ce mă trezeam și uneori rămâneam în rugăciune până la ora micului dejun. Oricum, întotdeauna începeam rugându-mă, mai puțin în zilele când îmi simțeam sufletul mai arid; în cazul acela, citeam un text din Sfintele Scripturi. Și ce se întâmpla? De multe ori petreceam cincisprezece minute, jumătate de oră și chiar o oră în genunchi, fără să simt, în vreun fel, că am primit pace, învățătură sau că am sufletul zdrobit. În unele situații rămâneam până la o jumătate de oră cu mintea goală și doar după aceea începeam să mă rog cu adevărat.

Acum, pur și simplu nu mai am această problemă, pentru că sunt în comuniune reală cu Dumnezeu și discut cu El despre mesajele primite din scumpul Lui Cuvânt. De multe ori mă îngrozesc de faptul că nu am fost conștient mai din timp de lucrul acesta.”

George Müller a învățat că meditația biblică este o practică de devoțiune care revoluționează viața noastră.

O casnică

„Frecventam cu regularitate biserica mea și mă implicam în toate activitățile, dar mă simțeam goală pe dinăuntru, pentru că știam că nu mă bucuram de o comuniune personală cu Dumnezeu. Odată, din pură coincidență (sau, cel puțin, așa gândeam la acea vreme), eu și soțul meu am ascultat învățăturile despre meditație ale unui pastor. În timp ce el prezenta studiul, am înțeles că aceea era soluția căutării mele pentru a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu. Pastorul ne-a învățat câteva metode practice de meditație, iar în săptămâna aceea am făcut un legământ cu Dumnezeu ca să meditez zilnic la Cuvântul Său.

Astăzi, după câțiva ani de căutare și studiu, nu știu să exprim în cuvinte ceea ce este în inima mea și în viața mea pentru faptul că am ascultat și menținut disciplina momentelor zilnice de meditație la Cuvânt, permițând Duhului Sfânt să îmi descopere însăși inima lui Dumnezeu. Sunt zile în care simt toată măreția și tandrețea Lui și sunt alte zile când primesc promisiuni de binecuvântări personale și familiale. Până și muștrarea Sa este blândă și plăcută, pentru că știu că mă iubește și vrea să aibă comuniune cu mine. Cu mare încredere, sunt dispusă zilnic să sper în Domnul ca să îmi descopere mai mult despre El, prin Cuvântul Său, și să-L laud. În unele situații simt că sunt pe punctul de a exploda, pentru că plinătatea prezenței Sale este imensă.

În jur de cincisprezece ani am trăit oprimată de tot felul de temeri – toate absurde și nefondate – dar foarte reale la momentul acela. Astăzi simt că inima mea este plină de mulțumire și laudă pentru Dumnezeu, pentru acel Dumnezeu care mă cunoaște într-o manieră atât de personală și care are grijă de toate nevoile ființei mele!”

Un om de afaceri

„Luna aceasta se împlinesc trei ani de când meditez la Cuvântul lui Dumnezeu. Am avut dorința aceasta de a vă vorbi despre câteva binecuvântări primite ca rezultat al meditației. După o lună de studiu, am observat că nu mai am nevoie să iau medicamentul pentru ulcer, nici analgezicele cu care eram obișnuit. Șase luni mai târziu, am fost nevoit să fac față unei situații serioase în afaceri. Dar, în loc să mă îngrijorez, am predat totul în mâinile Domnului și m-am întărit în Cuvântul Său. Nu am pierdut nicio noapte de somn și nici nu am nutrit gânduri negative. Slavă lui Dumnezeu! El m-a eliberat de temeri și îngrijorări!

Prin intermediul studiului Cuvântului lui Dumnezeu am reușit să mă bucur de o mai mare disciplină. Mi-am modificat în totalitate obiceiurile de somn, muncă și alimentație. Astăzi mă trezesc la șase dimineața și meditez până la șapte. Înainte de micul dejun, alerg cinci kilometri și jumătate.

Cu câteva săptămâni în urmă, în timp ce alergam, Dumnezeu mi-a spus că mi-a restaurat tinerețea. Comparativ cu ultimii 25 de ani, astăzi mă simt mult mai bine fizic și spiritual.

Pe lângă aceasta, am învățat să meditez pe tot parcursul zilei. Seara când mă duc la culcare, meditez la unu sau două versete până adorm; sunt ultimele lucruri la care mă gândesc. După aceea, dorm adânc. Când mă trezesc, primul meu gând este la Cuvântul lui Dumnezeu.

Îi mulțumesc pentru lecția pe care am primit-o cu privire la meditație!

Binecuvântarea la-ndemâna mea

În fiecare zi, Dumnezeu are pentru tine o binecuvântare în Cuvânt. Trebuie doar să o cauți.

„Izvoarele de bucurie și pace cerească, odată eliberate în suflet de cuvintele Inspirației, vor deveni un torent puternic de influență, iar persoana respectivă va deveni o binecuvântare pentru toți cei din jurul lui” (Educație, p. 192).

Profită de această perioadă ca să-ți formezi obiceiul de a merge în prezența lui Dumnezeu la primele ore ale fiecărei zile. La finalul celor 40 de zile vei vedea o schimbare mare în viața ta. Duhul Sfânt transformă zilnic fărădelegea în neprihănire, și, în urma acestui proces de contemplare zilnică, te asemeni tot mai mult cu Hristos.

Citește cu atenție următoarea declarație: *„Pe măsură ce elevul care studiază Biblia îl privește pe Mântuitorul, în suflet se trezește puterea tainică a credinței, a adorației și a iubirii. Privirea este fixată asupra lui Hristos, iar cel care privește se aseamănă din ce în ce mai mult cu Acela pe care îl adoră” (Educație, p. 192).*

Ca să ai pace și bucurie, păstrează următorul mesaj în inima ta:

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Vezi ce ușor este? Este de ajuns să se creeze obiceiul și, cu ușurință, începem să umblăm cu Dumnezeu zilnic, fără efort. Dacă vei continua să umbli cu Dumnezeu zilnic, la sfârșitul acestei perioade vom avea reuniunea și vei primi certificatul de absolvire!

Ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu

Meditația la Cuvântul lui Dumnezeu este un instrument indispensabil pentru creșterea spirituală zilnică a creștinului.

Imaginează-ți cum ar fi dacă David ar fi contemporan cu noi și dacă ar avea la dispoziție atâtea Biblii, într-o diversitate de formate și traduceri! Cum ar fi dacă ar avea la dispoziție atâtea cărți despre Cuvântul lui Dumnezeu! Cu siguranță că ar spune că suntem privilegiați să beneficiem de atâtea hrană spirituală. Dumnezeu are pentru viața ta un plan zilnic, scris în Cartea Sfântă. Cea mai mare dorință a sufletului tău când te trezești trebuie să fie să cunoști acest plan. Ca și David, vei vedea că Duhul Sfânt lucrează în mod miraculos în viața ta în fiecare zi. „Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune” (Iosua 1:7-8). Meditează zi și noapte la Cuvânt: aceasta a fost voința divină pentru Iosua. Tot așa vrea Dumnezeu să te ghideze și pe tine la fiecare pas pe care-l faci în viață. „Dumnezeu S-a milostivit să mă învețe un adevăr de ale cărui beneficii mă bucur de paisprezece ani. Am înțeles foarte clar că prima grijă pe care trebuie să o am în fiecare zi este să-mi bucur sufletul în Domnul.”

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua Cum să hrănești natura lui Hristos

La încheierea primei secțiuni a cursului, îl invităm pe pastorul Alejandro Bullón să fie purtătorul mesajului pe care Dumnezeu îl are astăzi pentru viața ta. El va face un rezumat a tot ceea ce a fost prezentat până acum. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Imediat după botezul Său, Hristos a fost dus de Duhul Sfânt în pustie. În acele locuri singuratic, El a făcut o afirmație care va rămâne pentru totdeauna secretul vieții puternice și fericite: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Poate că îți spui: „Pastore, știi deja, vrei să vorbești despre studiul Bibliei. Știi că trebuie să o studiezi, însă nu simt dorința, nu găsesc plăcere în a o citi!”

În primul rând, prietene, nu privi citirea Bibliei ca pe o datorie. Privește-o ca pe o scrisoare de dragoste. Ce face un tânăr când primește o scrisoare de la iubita lui? Se gândește: „Ah, ce enervant! Nu am chef să citesc scrisoarea asta, sunt obosit! O să arunc o privire doar așa, din obligație!”? Nu, bineînțeles că nu. Din contră, o așteaptă cu speranță, o deschide nerăbdător și o citește pe nerăsuflăte. Și după aceea, o aruncă? Nu! O păstrează în buzunar! După două minute, o citește din nou, apoi o pune iarăși în buzunar. După nici cinci minute, o citește din nou cu aceeași nerăbdare ca prima dată. O dată, încă o dată, de mii de ori, până când nu mai are nevoie să o citească, pentru că o știe pe de rost, cu punct și virgulă. Însă chiar și așa, continuă să o citească.

Care este secretul? De ce atâta dorință înflăcărată de a citi scrisoarea? De ce nu se satură de citit? Cuvântul cheie este DRAGOSTEA. Tânărul iubește persoana care a scris acea scrisoare. Biblia, dragul meu frate, nu este un cod de norme și interdicții. Nu este un compendiu de istorie a unui popor îndărătnic. Nu este un volum de măsurători, nume și culori. Nu este o carte despre animale ciudate și simboluri profetice. Biblia este cea mai frumoasă scrisoare de dragoste scrisă vreodată! Este povestea unei iubiri nebune și neînțelese. Este povestea unei iubiri ce nu se satură să aștepte. Este o declarație de dragoste scrisă cu cerneala roșie a sângelui Mielului. Începând din Geneza și până la Apocalipsa, există un fir roșu ce traversează fiecare pagină: sângele Mielului, care te cheamă de la Calvar: „Fiule, te iubesc, tu ești cel mai frumos lucru pe care îl am!”

În Biblie poți întâlni, de asemenea, istoria vieții multor oameni ca tine. Oameni care au trecut prin ispite și încercări. Oameni care uneori au alunecat și au căzut. Bărbați și femei care au luptat împotriva sentimentelor, complexelor și patimilor lor, dar care au învins prin sângele Mielului. Prin intermediul acestor întâmplări, Dumnezeu îți spune: „Fiule, tu vei reuși, nu te descuraja, privește înainte și continuă!”

Însă, ca în toate lucrurile, și în viața creștină marele dușman este formalismul. Citirea mecanică a Bibliei nu are valoare nutritivă pentru noua fire. Citirea ei trebuie să fie un moment de tovărășie și dialog cu Autorul ei. Citește un verset și meditează la el. Încearcă să aplici mesajul aceluia verset la viața ta. Întreabă-te: „Ce vrea să-mi spună acest verset?” După aceea răspunzi. Spune-l lui Dumnezeu ce gândești. Vorbește-i despre cum este viața ta în legătură cu mesajul pe care tocmai l-ai citit. Nu te grăbi. Încearcă să „savurezi” fiecare

minut al dialogului cu Isus. Nu privi aceasta ca pe o datorie sau o povară grea pe care trebuie să o porți, ci privește-o ca pe întâlnire cu făgăduințele minunate ale lui Dumnezeu pentru tine.

O altă idee interesantă pentru a învăța să-ți placă studiul Bibliei este aceea de a citi Sfânta Scriptură la persoana întâi singular. De fiecare dată când întâlnești cuvântul „noi” sau verbul la persoana a treia plural, înlocuiește-l cu persoana întâi singular. Așază viața ta în paginile Bibliei. Imaginează-ți că Dumnezeu vorbește pentru tine personal și nu pentru omenire în general. De exemplu, versetul din Romani 8:31 spune așa: „Deci, ce vom zice, noi în fața acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?” Tu poți citi așa: „Deci, ce voi zice în fața acestor lucruri? Dacă Tu, iubite Tată, ești cu mine, cine va fi împotriva mea?” Atunci Îi poți spune lui Dumnezeu ce lucruri sau cine crezi că este împotriva ta, poți vorbi despre temerile tale, îndoielile tale, incertitudinile tale și poți încheia spunându-l că, în ciuda tuturor acestor lucruri, crezi că, dacă El este cu tine, nimic nu va putea să te înspăimânte.

Cu aceste idei în minte, doresc să-ți împărtășesc câteva sugestii practice prezentate de pastorul Tercio Sarli în cadrul unui seminar de meditație zilnică, rugăciune și studiu al Cuvântului lui Dumnezeu:

1. **Alege o oră:** După cum ai o anumită oră pentru masă în fiecare zi, alege o oră pentru a fi singur cu Dumnezeu, pentru a medita, a te ruga și a studia Biblia. Știi că în fiecare zi de 24 de ore ai la dispoziție 96 de intervale a câte 15 minute? Ce-ar fi să rezervi două sau trei intervale pentru comuniunea zilnică cu Dumnezeu?
2. **Alege un loc:** Locul rezervat pentru timpul de comuniune trebuie să fie liniștit și retras pentru a nu-ți fi distrasă atenția. Poate să fie în sufragerie, în dormitor, în birou sau în mijlocul naturii, sub un copac, pe malul unui râu, așa cum făcea deseori Isus. Important este ca locul să fie același, de preferință în fiecare zi, și să te simți confortabil.
3. **Caută să te liniștești:** În această oră, uită-ți preocupările și petrece primele minute în liniște deplină, pregătindu-ți astfel inima pentru comuniunea cu Dumnezeu. Dacă în timpul comuniunii îți vine în minte ceva important în legătură cu serviciul tău, notează pe o foaie de hârtie și va înceta să te deranjeze.
4. **Păstrează în minte scopul acestei ore:** Te afli acolo pentru a medita, a vorbi cu Dumnezeu, a asculta glasul Lui, a te ruga. Nu îngădui ca vreun alt lucru să te distragă de la acest plan. Nu folosi acest timp pentru a pregăti lecția Școlii de Sabat, pentru a memora ceva pentru programul de tineret sau pentru orice altceva. Aceasta este ora dedicată comuniunii cu Dumnezeu, fără niciun alt angajament.
5. **Începe cu o rugăciune:** Vorbește cu Dumnezeu în mod natural. Invită-L să fie cu tine în acea oră și cere-I să te binecuvânteze în momentele de meditație, studiu biblic și rugăciune.
6. **Folosește Biblia:** Alege o porțiune din Cuvântul lui Dumnezeu și citește-o în liniște, meditănd la fiecare frază, la fiecare punct expus acolo și caută să auzi vocea lui Dumnezeu prin acea lectură. Duhul Sfânt va putea să îți descopere

adevăruri minunate pentru viața ta creștină. Dacă preferi, poți începe cu evangheliile, citind un subiect sau un capitol în fiecare zi. Vei rămâne surprins câte învățături prețioase vei descoperi acolo. Ia cu tine un caiet pentru a-ți nota noile descoperiri din Cartea Sfântă.

7. **Alte cărți devoționale:** Pe lângă Biblie, poți citi alte cărți bune pentru meditație, cum ar fi: *Calea către Hristos*, *Hristos Lumina Lumii*, *Parabolele Domnului Isus*, *Predica de pe Muntele Fericirilor* și multe altele. Important nu este să citești mult, ci să meditezi asupra pasajului citit, care, chiar dacă e mic, este totuși suficient ca hrană spirituală; este important să meditezi pe îndelete asupra a ceea ce parcurgi în lectură.
8. **Momente de rugăciune:** Acum ești pregătit să vorbești mai mult cu Dumnezeu ca și cu un prieten. Spune-I tot ce vrei. Prezintă-I îngrijorările tale. Ellen White spune: „Adu înaintea lui Dumnezeu nevoile tale, bucuriile, necazurile, grijile și temerile tale. Poverile tale nu-L vor împovăra și nici nu-L vor obosi. [...] Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și chiar de strigătul nostru de durere. Să aducem înaintea Lui tot ce ne apasă. Nimic nu este prea greu pentru Cel care ține lumile și guvernează întregul Univers. Nimic din ceea ce într-un fel oarecare are legătură cu pacea noastră nu este prea neînsemnat pentru ca El să-l ia în seamă” (*Calea către Hristos*, p. 100). Roagă-te atât cât dorești și atât cât te inspiră Dumnezeu să te rogi.
9. **Cât timp petrec în comuniune?** Nu se poate recomanda un timp anume pentru toată lumea. Unii încep cu 15 minute zilnic și după aceea cresc timpul pe măsură ce crește capacitatea de meditație și comuniune. Bucuria acestei ore este progresivă. Ellen White spune că ar trebui să petrecem o oră, în fiecare zi, meditând la viața lui Isus și la învățăturile Sale (*Viața lui Isus*, p. 63).

Acum nu rămâne decât să începi și să perseverezi. Nu te descuraja dacă într-o zi sau alta va apărea vreo piedică. Începe din nou și caută să faci din ora ta de comuniune o oră plăcută. Ca rezultat, te vei bucura din ce în ce mai mult de mântuire și vei avea plăcere să mărturisești celorlalți credința și fericirea ta pentru că „inima care se odihnește cel mai profund în Hristos va fi cea mai zelosă și mai activă în a lucra pentru El” (*Calea către Hristos*, p. 71).

Ai reușit să stai în prezența lui Dumnezeu în fiecare zi până acum? DA? Minunat! Continuă și nu șovăi! Primele zece zile sunt mult mai dificile în procesul formării unui obicei, dar nu te culca pe o ureche, dușmanul caută orice fisură ca să poată zdrobi acel nou stil de viață. De aceea, fii atent!

Ai fost creat ca să relaționezi cu Dumnezeu

Ai luat cumva legătura cu persoanele pentru care te rogi?

„O, dacă aș ști unde să-L găesc, dacă aș putea să ajung până la scaunul Lui de domnie...”

Iov

Adevărul este că Dumnezeu este întotdeauna acolo unde suntem noi și încearcă să ne atragă la El cu mult mai înainte ca noi să dedicăm timp și energie căutării. Isus a arătat

că mântuirea nu este rodul căutării noastre de Dumnezeu, ci al modului cum răspundem atunci când El ne caută pe noi. Dumnezeu ne așteaptă zilnic în pragul ușii, căutând cu privirea ca silueta noastră să apară pe drum. Când ne zărește, vine în fugă în întâmpinarea noastră și ne salută bucuros și fericit. El ia inițiativa, rămânând cu noi, atrăgându-ne la El și așteptând până percepem prezența Lui. Continuăm să-L căutăm pentru că El ne-a căutat mai întâi. Îl iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi, lăsând în urmă o lume de glorie și venind într-o lume de păcat și greutate. Întotdeauna ne caută. Este foarte greu să scăpăm de El, dar noi facem tot ce ne stă în putință, recurgem la tot felul de stratageme ca să-L lăsăm în urmă.

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacra zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Revezi planul lui Dumnezeu pentru astăzi.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua 12 Cum să-L găsească pe Hristos? (1)

Conținutul următoarelor două capitole, „Cum să-L găsească pe Hristos”, părțile 1 și 2, au fost preluate și adaptate din capitolul 3 al cărții *How to Make Christianity Real*, scrisă de pastorul Morris Venden. Cu umilință și spirit de supunere, vom continua călătoria noastră.

Ți-ai imaginat vreodată ce s-ar întâmpla dacă Dumnezeu ar fi pierdut? În trecut, se părea că era pierdut, iar unii au crezut că era mort. Dar dacă El nu este pierdut, de ce este atât de dificil de găsit?

Acum câțiva ani am citit o scrisoare scrisă de o tânără studentă și nu am mai putut uita niciodată strigătul ei după ajutor:

„Mulți dintre noi, membrii tineri și fideli ai bisericii, ne aflăm într-o stare de disperare. Avem o nevoie enormă, amplă și profundă care nu este împlinită. Murim de foame, pentru că nu suntem hrăniți.

Vă rog, luați-mă în serios, pentru că știu ce vorbesc. Zilnic tinerii pleacă din biserică, cu amărăciune, deziluzionați și fără speranță, în timp ce alții nici nu sunt interesați de religie, pentru că nu văd în ea nimic care să-i ajute.

Nu mai avem nevoie de predici despre cum să dăm mărturie celorlalți. De foarte multe ori ni se spune că trebuie să împărtășim evanghelia; dar, răspunzând acestei provocări, descoperim că nu avem nimic de spus. Cum putem să-i convingem pe ceilalți să aștepte revenirea lui Hristos dacă majoritatea dintre noi nu L-ar putea recunoaște dacă ar veni astăzi? Avem nevoie de cineva care să ne vorbească despre Dumnezeu. Știm totul în legătură cu doctrinele și practicile bisericii.

Cunoaștem multe lucruri, dar nu-L cunoaștem pe Hristos. Nu ne-a fost prezentat niciodată și, dacă Dumnezeu nu face un miracol și ni Se descoperă, niciodată nu-L vom cunoaște.

Vă rog, învățați-ne cum să-L cunoaștem pe Dumnezeu și caracterul Său. Suntem niște bebeluși din punct de vedere spiritual! Avem nevoie de Isus! Tânjim să-L cunoaștem. Arătați-ne, prin experiența dumneavoastră personală, cum putem să comunicăm cu El. Cea mai mare nevoie a noastră este să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Ne puteți arăta cum să-L găsim?

Această întrebare despre „cum să-L găsești pe Hristos” nu se limitează doar la tinerii de 20 de ani. Persoane care timp de 20 de ani au fost membrii fideli bisericii și-au recunoscut și ei frustrarea în încercarea de a-L găsi. Odată, cineva și-a descris astfel disperarea: „Cred că Dumnezeu nu știe nici măcar adresa mea.”

Este interesant de observat faptul că unele personaje biblice au avut aceeași dificultate în încercarea lor de a-L găsi pe Dumnezeu. Iov 23:3 arată strigătul disperat al unui suflet înfometat: „Oh, dacă aș ști unde să-L găsească, dacă aș putea să ajung până la scaunul Lui de domnie...” Amos 8:12 amintește despre niște oameni care vor umbla istoviți încoace și încolo, de la miazănoapte la răsărit, în căutarea cuvântului Domnului și care nu vor putea să-l găsească.

Nu ți se pare descurajant? Suntem curioși și știm dacă este posibil ca Dumnezeu să fie găsit. Poate omul să inițieze această căutare de Dumnezeu?

Dumnezeu ne caută...

Biblia spune că unii au succes în această căutare. Sunt puțini. Matei 7:14 descrie două căi care duc la destinul nostru final. În timp ce majoritatea dintre noi își continuă drumul pe calea cea largă, care duce la moarte, unii reușesc să găsească acea cale îngustă, care duce la viața veșnică. Isus spune că, dacă Îl căutăm, vom avea odihnă pentru sufletele noastre (Matei 7:7; 11:29), iar Dumnezeu promite că atunci când Îl vom căuta din toată inima, Îl vom găsi (Ieremia 29:13), pentru că El nu este departe (Faptele 17:17).

Prin urmare, avem ajutor când Îl căutăm pe Dumnezeu. Nu trebuie să-l așteptăm pe pastor sau pe predicator să ne convingă că avem nevoie de Dumnezeu, dar adevărul este că El este întotdeauna acolo unde suntem noi, încercând să ne atragă la El, cu mult timp înainte ca noi să dedicăm timp și energie căutării.

Îmi amintesc parabolele pe care Isus le-a spus despre oaia pierdută, moneda pierdută și fiul risipitor (Luca 15). Vameșii și alți „păcătoși” se îngărmădeau în jurul Lui, sorbindu-l cuvintele. Pe margine, fariseii și cărturarii, virtuoși în proprii lor ochi, au început să murmure între ei, spunând: „Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei” (Luca 15:2).

Isus a răspuns cu o parabolă care prezintă un mare adevăr: Dumnezeu ne caută și eforturile Lui întrec tentativele noastre de a-L găsi. Și aceste trei parabole ne transmit curaj, pentru că descriu mult mai mult decât acțiunea unui Dumnezeu care îl caută pe om. Ne vorbesc despre ce fel de persoane caută El.

Pierderea...

În prima parabolă, un păstor care are o sută de oi în turma lui, observă că una îi lipsește. Oaia se rătăcise undeva în deșert și, dacă era lăsată singură, ar fi rătăcit până ar fi murit. Deși își dădea seama de situația în care se afla, nu știa drumul de întoarcere acasă. Păstorul a plecat imediat în deșert și a căutat-o până a găsit-o. Cu multă bucurie, a adus-o acasă și și-a adunat prietenii și vecinii spunând: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută” (Luca 15:6).

Isus a arătat că mântuirea nu este rodul căutării noastre de Dumnezeu, ci al modului în care răspundem atunci când Dumnezeu ne caută pe noi. Poate că, la fel ca oaia, știm că suntem pierduți, dar nu știm drumul de întoarcere.

Dar Dumnezeu vine să ne caute. În a doua parabolă spusă de Isus este vorba despre o femeie care avea zece monede de argint. Într-o noapte, și-a dat seama că îi lipsea o monedă – o pierduse probabil prin casă. A aprins o candelă și a căutat prin toată casa, scotocind printre lucrurile ei. Căutarea a continuat mult, pentru că, deși era mică, moneda era foarte valoroasă pentru ea.

Observăm că, în loc să fie pierdută în deșert sau în munți, această monedă era pierdută în propria casă. Moneda nici nu știa că este pierdută. Totuși, stăpâna ei știa și a căutat-o până a găsit-o. Ca să marcheze momentul, a dat o petrecere. Din nou, Isus a scos în evidență faptul că valoarea unui suflet nu este niciodată subestimată înaintea Cerului.

Apoi, Isus și-a încheiat mesajul cu parabola fiului risipitor, un fiu nerecunoscător, care s-a pierdut pentru că așa a ales. A plecat într-o țară îndepărtată și a luat cu el atâtea bogății cât a putut duce. Acolo s-a pierdut, încercând să uite de tatăl lui și fugind departe. După

ceva timp, a început să aibă ceva succes și și-a găsit niște prieteni care l-au ajutat să-și risipească toți banii. Dar a sosit și ziua în care a rămas lefter. Paltonul, termosul și jacheta s-au uzat. Cămașa s-a uzat și ea și, în final, pe când se afla într-o cocină de porci, „și-a venit în fire” și și-a amintit de toată dragostea tatălui său. Puterea dragostei sale îl chema înapoi și și-a zis: „Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu...” (Luca 15:18).

Există iertare pentru păcatul săvârșit cu bună știință? Îi iartă Dumnezeu pe cei care renunță la credință și aleg să se piardă? Această parabolă ne învață că, deși știm drumul de întoarcere, Dumnezeu ne așteaptă zilnic în pragul ușii, căutând cu privirea ca silueta noastră să apară pe drum. Iar când ne zărește, vine fugind în întâmpinarea noastră și ne îmbrățișează bucuros și fericit.

În aceste trei ilustrații, Isus demonstrează bunătatea Lui și amabilitatea Tatălui. În diferitele momente ale vieții, ne identificăm cu una dintre aceste experiențe. Se poate întâmpla să știm că suntem pierduți, dar să nu știm drumul spre casă; se poate întâmpla să ne pierdem fără să ne dăm seama sau se poate întâmpla să planificăm să ne pierdem, dar să știm drumul de întoarcere. Isus ne asigură că Dumnezeu caută aceste trei categorii de oameni. Toți sunt valoroși și Cerul se bucură întotdeauna când o persoană este salvată.

Aceasta este dorința lui Dumnezeu. Acesta este planul Lui de mântuire. El nu este o ființă distantă, care se joacă de-a v-ați ascunselea cu noi când destinul nostru etern atâră în balanță. Nu caută să ne evite. Din contră, noi Îi slujim unui Dumnezeu care niciodată nu ne lasă să rătăcim, fie că știm că suntem pierduți sau nu, fie că știm drumul de întoarcere sau nu.

Indiferent de situația în care ne aflăm, Dumnezeu ia inițiativa, rămânând cu noi, atrăgându-ne la El și așteptând până percepem prezența Lui. Continuăm să-L căutăm pentru că El ne-a căutat mai întâi. Îl iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi, lăsând în urmă o lume de glorie și venind într-o lume de păcat și greutate. Întotdeauna ne caută.

„Bine”, spune cineva, „dar dacă Hristos ne caută, de ce este atât de greu de găsit?”

Problema a fost aceeași dintotdeauna, de la început, când păcatul a intrat în lumea noastră. Nu-L putem găsi pentru că, în cea mai mare parte, depunem efort și energie pentru a fugi de El, iar uneori fugim după ce Îl găsim.

Adam s-a ascuns între copacii și arbuștii din Eden, pentru că știa că Dumnezeu avea să vină să stea de vorbă cu el, ca în fiecare zi. După ce s-a răsculat împotriva voinței divine, i-a fost frică să-l stea în față. Într-un final, a dat peste un tufiș des și s-a ascuns, sperând ca Dumnezeu să vină. Dar Dumnezeu a venit repede după el.

Iacov a fugit de acasă și de la familia lui în deșert. Fratele lui vroia să-l omoare și s-a gândit că nu mai avea mult de trăit. Extenuat, s-a întins pe jos pe marginea unui drum prăfuit, folosind drept pernă o piatră, și a încercat să doarmă. Atunci, a văzut o scară misterioasă care ducea de la pământ la cer. Dumnezeu îl urmase până acolo, iar Iacov a fost impresionat când și-a dat seama că El încă îl iubea, în ciuda greșelii lui.

Iona a fugit și el de Dumnezeu. Ezitând să ducă mesajul la Ninive, a „evadat”. În barcă, în largul mării, se gândea că în sfârșit a reușit să scape, dar Dumnezeu l-a urmat până în pântecul peștelui.

Saul din Tars a încercat să-i omoare pe toți creștinii din Ierusalim. De acolo, a plecat spre Damasc cu scopul de a termina cu toți noii creștini. Dumnezeu l-a urmat, gata să-i

ierete trecutul și dispus să-l ajute să construiască o viață nouă. L-a urmărit pe tot parcursul drumului spre Damasc, aducându-i aminte rugăciunea rostită de Ștefan înainte să moară: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” (Faptele 7:60).

Căi de scăpare

Este foarte greu să scapi de Dumnezeu, dar frecvent facem tot ce ne stă în putere, recurgem la tot felul de stratageme, ca să-L lăsăm în urmă. În realitate, fugim de un singur lucru: fugim de supunere! Încercăm să scăpăm de momentul confruntării cu adevărul și înțelegem că suntem incapabili să administrăm viața și lucrurile eterne. Eul și orgoliul ne fac propria salvare foarte dificilă. Inima preferă religia mântuirii prin propriile forțe, prin capacitatea și resursele personale. Vrem să ne sprijinim pe ceva ce putem face singuri și inventăm tot felul de soluții ca să scăpăm de supunere.

Frecvent, căutăm să ne ocupăm timpul cu lucruri destul de legitime, cum ar fi studiul sau munca, pentru a nu fi nevoiți să ne gândim serios la subiecte precum timpul, eternitatea și relația cu Dumnezeu. Studenților le face plăcere să se plângă că au prea multe teme de făcut și prea puțin timp la dispoziție. Dar, când mă gândesc la anii mei de studenție, îmi dau seama că aceea a fost perioada cea mai lipsită de griji din viața mea, pentru că acum, sarcinile și responsabilitățile se înmulțesc pe zi ce trece, iar timpul pare să treacă tot mai repede. Cineva mi-a dat o carte cu un titlu intrigant: „Cum să trăiești 24 de ore pe zi”. Plănuiesc să o citesc într-o zi. Încă nu am citit-o pentru că nu am timp suficient!

Dacă încercăm să scăpăm prin activități pământești, vom fi absorbiți de plăcerile acestei vieți. Vom fugi de noi înșine și de Dumnezeu, fiindcă vom avea tot timpul multe lucruri de făcut, vom fi într-o continuă alergare, într-o permanentă căutare a noi și noi senzații care să ne alunge teama de viitor. Este o fugă după plăceri. Dezvoltăm un fel de sindrom al agitației. Dacă nu găsim suficiente activități sau plăceri care să ne țină ocupați, ne tulburăm, pentru că ni se pare o tortură teribilă să avem timp să ne gândim la Dumnezeu și la eternitate!

Deși ne plângem că muncim prea mult, ne simțim într-un fel mulțumiți pentru că munca împiedică predarea eului.

O altă cale de scăpare este religia falsă. Ne îmbrăcăm cu toată ostentația, comportamentul și vocabularul religios de care dispunem. Devenim experți în simulare, în actorie, în a ne preface că suntem aproape de Dumnezeu, când de fapt nu suntem. Când nu putem accepta o relație de dependență personală de El, căutăm metode de a o evita. Ne face plăcere să petrecem mare parte a timpului discutând, despiciând firul în patru și analizând teme religioase. În general, speculațiile nu au nicio valoare practică, dar sunt o dovadă a gândirii rapide și-i înșeală pe ceilalți, făcându-i să creadă că suntem religioși.

Totuși, deși noi fugim de Dumnezeu în mod deliberat, El ne urmează pretutindeni, rămânând foarte aproape de noi, ajutându-ne când nu știm ce să facem și dându-ne sfat când nici măcar nu îl cerem.

El rămâne cu noi, căutând o oportunitate ca să ne aducă la cunoștință că ne iubește și are grijă de noi, chiar dacă noi fugim.

Mai există o formă mult mai subtilă de a fugi de Dumnezeu, de care nu suntem întotdeauna conștienți sau pe care nu suntem dispuși s-o recunoaștem. După ce înțelegem

nevoia noastră de Dumnezeu, deși acceptăm idea de a ne supune Lui, de a ne preda Lui, căutăm totuși alte căi de scăpare. Luăm inițiativa căutării, imaginându-ne că suntem capabili să-L găsim prin propriile puteri.

Schimbări de comportament

Mulți dintre noi încercăm să facem schimbări de comportament – ceva tangibil de realizat. Ne analizăm și încercăm să-L căutăm pe Dumnezeu prin autorealizare, folosind o abordare psihologică, fără să-L avem pe El în centrul vieții și fără să-L luăm pe Hristos ca model. Încercăm să renunțăm la practicile noastre și obiceiurile păcătoase, la gândurile noastre rele, la nelegiuirea noastră. Dacă avem succes în modificarea comportamentului nostru, dacă reușim să ne transformăm în persoane corecte, cu principii morale, atunci credem că L-am găsit pe Dumnezeu.

Uneori credem că L-am găsit pe Dumnezeu când de fapt nu avem decât un amestec de sentimente calde și exaltare emoțională; este o religie a emoțiilor, nefundamentată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Căutăm o anumită atmosferă și încercăm să ne înconjurăm cu oameni buni. Reușita de a-L găsi pe Dumnezeu este măsurată după lacrimile vărsate, după intensitatea fiorului simțit pe coloana vertebrală, după luminile și muzica suavă, care ne ajută să ne simțim religioși. Credem că, dacă reușim să obținem ambientul corespunzător, primim o injecție spirituală al cărei efect să se facă simțit până la următoarea redeșteptare emoțională.

Așa se întâmplă cu toate metodele de scăpare de momentul adevărului, de momentul în care înțelegem nevoia predării noastre lui Dumnezeu. Încercăm să fugim răspunzând apelului la rugăciune, mergând la biserică sau conversând cu pastorul. Încercăm să ne eschivăm spunând că niciodată nu vom mai face anumite fapte. Facem tot felul de promisiuni și eforturi, dar zilele trec și biroul nostru nu poartă amprenta genunchilor noștri, iar pe coperta Bibliei, unde sunt înfățișate viața și caracterul lui Isus, se adună praful.

Text adițional

Secretul de a gândi și a acționa conform Bibliei, într-o lume materialistă și secularizată, este să mergi cu Dumnezeu zilnic!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 13 Cum să-L găsim pe Hristos? (2)

„Foarte bine”, ar putea spune cineva, „dacă este adevărat că fugim de Dumnezeu, ce putem face în legătură cu asta? Cum ne predăm Lui?”

În primul rând, trebuie să tânjim după ceva mai bun decât avem în prezent. Această dorință nu poate apărea de la sine, poate veni doar de la Dumnezeu, de la Fiul și de la Duhul Sfânt. Toți Trei lucrează încontinuu cu scopul de a ne aduce la această înțelegere.

În al doilea rând, avem nevoie să dobândim cunoștințe despre planul de mântuire. Dumnezeu nu ne forțează să-L cunoaștem, ci noi înșine trebuie ne așezăm în acea atmosferă în care poate avea loc această cunoaștere – acolo unde este citit, discutat sau prezentat Cuvântul Lui. Dumnezeu nu va încerca să ne bage cu forța pe gât cunoașterea planului Său de mântuire. De regulă, fanaticii vor să o ia înaintea Duhului Sfânt. El vorbește liniștit și ușor, cu voce blândă și delicată, dar ei îi împing de la spate pe ceilalți și sfârșesc îndepărtându-i de Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu este agresiv. El rămâne de partea noastră, fără să ne forțeze și fără să ne abandoneze. Când fugim, ne urmează.

Al treilea pas este să admitem că am fugit de El, că am încercat să scăpăm de El pe diferite căi. Dacă ne privim cu atenție, ne recunoaștem condiția păcătoasă. Dumnezeu nu lucrează în van; El ne ajută să ne înfruntăm pe noi înșine, dar nu cu scopul de a ne opri la defectele noastre, ci ca să ne percepem sincer incapacitatea și să o recunoaștem fără scuze sau pretenții.

Ultimul pas este cel mai dificil dintre toate. La nivelul acesta, încercăm din nou să fugim. Trebuie să recunoaștem că nu avem capacitatea de a ne schimba pe noi înșine. Dumnezeu ne urmează pretutindeni, dar nu ne poate ajuta până ce nu ajungem la porțile unei mari nevoi. Și, la fel ca fiul risipitor, nu vrem să mergem la Isus până ce nu am terminat toate resursele noastre. *„Domnul nu poate face nimic pentru refacerea omului până când acesta, convins de propria slăbiciune și scăpat de încrederea în sine, nu se predă conducerii Sale. Atunci el poate să primească darul pe care Dumnezeu așteaptă să-l reverse. Nimic nu este reținut de la cel care își simte nevoia”* (Viața lui Isus, p. 267).

Cei care încearcă să-L găsească pe Hristos fără ca mai întâi să fi înțeles care e nevoia lor cea mai mare, fără să înțeleagă că propriile lor resurse nu sunt suficiente, sfârșesc întotdeauna în frustrare. După cum mulți nu simt nevoia să-și asigure posesiunile de pe pământ până nu le arde casa, tot așa unii nu simt nevoia de Hristos până nu trec prin experiențe amare. Înseamnă să devii conștient de nevoia care face diferența, dar unii nu ajung niciodată la punctul predării de sine, punct care reprezintă de fapt dedicarea, supunerea și renunțarea.

Ai avut vreodată impresia că Dumnezeu nu Se interesează de tine? Ai avut senzația că nu îți cunoaște adresa sau numărul de telefon? Poate că nu ai ajuns încă la punctul acesta al predării de sine. Poate continui să crezi că poți face lucrurile singur.

Nu putem să-L găsim pe Hristos până când nu-L căutăm din toată inima, până când nu facem din căutarea Sa o chestiune de viață și de moarte, ca să spun așa. Nu-L putem găsi până nu renunțăm la noi înșine și la toate celelalte resurse. Când ne dăm seama de

nevoia noastră, singurul lucru pe care îl putem face este să recunoaștem incapacitatea noastră și să-l cerem lui Dumnezeu să preia conducerea.

Cum ajungem să înțelegem nevoia noastră?

Există două căi și majoritatea dintre noi, din păcate, urmăm calea cea largă. Continuăm să fugim. Cum C. S. Lewis descrie: „*La fel și aici; șocul apare exact în momentul când fiorul vieții ne e împărtășit de-a lungul firului conducător pe care l-am urmat. E întotdeauna șocant să întâlnim viața în locul unde credeam că suntem singuri. «Atenție!», strigăm noi, «este viu.» Și tocmai acesta este punctul de la care atât de mulți fac cale-ntoarsă. [...] Un Dumnezeu im-personal – prea bine. Un Dumnezeu subiectiv al frumosului, adevărului și binelui, în creierile noastre – și mai bine. O forță vitală amoră năvălind prin noi, o putere vastă la care ne putem racorda – cel mai bine. Dar Dumnezeu Însuși, viu, trăgând de celălalt capăt al frânghiei, apropiindu-Se poate cu o viteză infinită, vânătorul, regele, soțul – asta e cu totul altceva. Vine o clipă când copiii care s-au jucat de-a hoții, fac liniște brusc: nu s-a auzit oare în hol zgomot de pași reali? Vine o clipă când cei care și-au tot făcut de lucru cu religia... se retrag brusc. Oare L-am găsit cu adevărat? Nu ne-am gândit niciodată să ajungem la așa ceva! Mai grav, oare ne-a găsit El pe noi?» (Miracles, p. 96, 97).*

Dacă descoperi că ai fugit de Dumnezeu, deși ești membru în biserică de ani de zile, iar acum îți dorești să-L găsești, așază-te acolo unde Dumnezeu poate să îți facă lucrarea. Asociază-te cu cei interesați de o viață creștină mai profundă și studiază împreună cu ei. Participă la un serviciu religios, caută o ocazie în care El să poată lucra într-un mod special, în care Duhul Sfânt să te poată mișca. Pune-te în genunchi înaintea Cuvântului Său și meditează la viața lui Hristos.

Nu fugi, nu alerga! Cere-l lui Dumnezeu cu toată puterea ta să-ți ofere har ca să te oprești din alergat. Credința și harul sunt daruri de la Dumnezeu, iar El este dispus să le ofere cui le cere. Nu poți să-ți schimbi inima, nu poți să te naști din nou. Nu poți să te convertești, dar poți cel puțin să-l permiți să ajungă la tine. Nu aștepta să vină vorbitorul adecvat. Nu aștepta ca viața ta să fie mai bună. Nu aștepta să treci printr-o lungă viață de suferință și probleme. Aș vrea să te invit să-ți iei Biblia de pe raft, să o ștergi de praf și să citești zilnic câte un capitol din evangheliile, unde este prezentată viața lui Hristos. Când termini, ia-o de la capăt, căutând idei noi, rugându-te pentru ceea ce ai citit. Dă-l lui Dumnezeu o oportunitate. El așteaptă mereu să-l dai o oportunitate.

Dacă Îl cauți pe Dumnezeu din toată inima, îl vei găsi cu adevărat, deoarece „*nu se înalță nicio rugăciune, nici chiar bâlbâită, nu se varsă nicio lacrimă, nici chiar în secret, nu se simte nicio dorință sinceră, oricât de slabă, de a ajunge a-L cunoaște pe Dumnezeu, fără ca Duhul Sfânt să vină în întâmpinare. Chiar înainte ca rugăciunea să fie pronunțată sau dorul inimii să fie făcut cunoscut, harul lui Hristos iese în întâmpinarea harului care lucrează la suflul omului*” (Palabras de Vida del Gran Maestro, p. 162).

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că mă caută zi de zi. Dar tu? Eu vreau să-l permit să mă ia în brațele Sale, să mă găsească, nu doar la începutul vieții mele creștine, ci și pe tot parcursul vieții. Vrei să mă însoțești în căutarea acelei experiențe vii și personale cu El?

„Iubite Tată ceresc, mulți dintre noi am crezut de ceva vreme că încercăm să Te găsim, când în realitate fugeam de Tine. Îți mulțumim pentru că ne-ai urmărit, pentru că nu ne-ai abandonat. Ne rugăm ca zilnic să ne apropiem tot mai mult de Tine, să putem să Te găsim

și să reușim să ne odihnim sufletul. Îți mulțumim pentru că ne oferi milă și dragoste din belșug. În numele lui Isus. Amin.”

Ai fost creat să umbli zilnic cu Dumnezeu

Dumnezeu nu este agresiv. Rămâne lângă noi, fără să ne forțeze și fără să ne abandoneze. Când fugim, vine după noi.

Cei care încearcă să-L găsească pe Hristos fără ca mai întâi să fi înțeles care e nevoia lor cea mai mare, fără să înțeleagă că propriile lor resurse nu sunt suficiente, sfârșesc întotdeauna în frustrare. Când ne dăm seama de nevoia noastră, singurul lucru pe care îl putem face este să recunoaștem incapacitatea noastră și să-l cerem lui Dumnezeu să preia conducerea. Dacă descoperi că ai fugit de Dumnezeu, chiar dacă ești membru în biserică de ani de zile, iar acum îți dorești să-L găsești, așază-te acolo unde Dumnezeu poate să-și facă lucrarea.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 14 Creșterea în Hristos

„Schimbarea inimii, prin care devenim copii ai lui Dumnezeu, este numită în Biblie naștere. Ea mai este comparată și cu încolțirea seminței bune semănată de gospodar.

Tot la fel cei ce sunt cu adevărat convertiți la Hristos sunt «ca niște prunci născuți de curând», care trebuie să crească «în toate privințele, ca să ajungem la Cel care este Capul, Hristos» (1 Petru 2:2; Efeseni 4:15). Asemenea seminței bune semănată în țarină, ei trebuie să crească și să aducă roade. Isaia spune că ei vor fi numiți «terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui» (Isaia 61:3). În acest fel se iau ilustrații din viața naturală, ca să ne ajute la o mai bună înțelegere a adevărilor ascunse ale vieții spirituale.

Toată înțelepciunea și iscusința omului nu sunt în stare să dea viață nici chiar celui mai mic lucru din natură. Numai prin viața pe care o dă Dumnezeu pot trăi plantele și animalele. Tot astfel, numai prin viața ce vine de la Dumnezeu poate lua ființă viața spirituală în inimile oamenilor. Numai cine este născut «de sus» poate deveni părtaș al vieții pe care Hristos a venit s-o dea (Ioan 3:3).

Așa cum este cu viața, tot la fel este și cu creșterea. Dumnezeu este acela care preface mugurul în floare și floarea în fruct. Prin puterea Sa se dezvoltă sămânța, «întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic» (Marcu 4:28). Iar profetul Osea spunea poporului Israel că «va înflori asemenea crinului», «vor da viață grâului și vor înflori ca via» (Osea 14:5,7). Iar Isus ne îndeamnă să ne uităm «cu băgare de seamă cum cresc crinii» (Luca 12:27). Plantele și florile nu cresc prin propria lor grijă, prin eforturile și preocuparea lor, ci primind ceea ce a prevăzut Dumnezeu că este spre creșterea și viața lor. Copilul nu poate, prin propria lui putere și grijă, să adauge nimic la statura lui. Nici tu nu poți, prin grija și eforturile tale, să obții creșterea spirituală. Planta și copilul cresc datorită faptului că primesc din mediul înconjurător cele necesare pentru viață : aer, lumina soarelui și hrană. Ceea ce aceste daruri ale naturii sunt pentru animale și plante, este Hristos pentru aceia «care se încred în El». El este «lumina pe vecie», «un soare și un scut» (Isaia 60:19; Psalmii 84:11). El va fi «ca roua pentru Israel». El «va fi ca o ploaie repede, care udă câmpul» (Osea 14:5; Psalmii 72:6). El este Apa vie, «Pâinea lui Dumnezeu care se pogoaă din cer și dă lumii viața» (Ioan 6:33).

În darul fără egal al Fiului Său, Dumnezeu a înconjurat lumea întreagă cu o atmosferă de har, tot așa de reală ca și aerul care înconjoară globul pământesc. Toți aceia care aleg să respire această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura de bărbați și femei în Hristos Isus.

După cum floarea se întoarce după soare, pentru ca razele lui strălucitoare să poată ajuta la desăvârșirea frumuseții și simetriei ei, tot astfel și noi să ne întoarcem spre Soarele neprihănirii, pentru ca lumina cerului să lumineze asupra noastră, iar caracterul nostru să se dezvolte asemenea caracterului Domnului Hristos.

Isus ne învață același lucru atunci când ne spune: «Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine... Căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic» (Ioan 15:4,5). Voi sunteți tot așa de dependenți de Domnul Hristos pentru a trăi o viață sfântă, după cum este mlădița dependentă de viță pentru a crește și a aduce roadă. Despărțiți de Hristos nu veți avea viață. Singuri nu veți avea putere să

rezistați ispitei sau să creșteți în har și în sfințenie. Rămânând însă în El, veți putea înflori. Trăgându-vă viața din El, din viața Lui, nu veți putea fi nici leneși și nici neroditori. Veți fi atunci asemenea unui pom sădit lângă apa unui râu.

Mulți consideră că trebuie să facă ceva, să aibă o parte în lucrarea de mântuire. Ei s-au încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor, dar acum caută ca prin propriile lor eforturi să trăiască o viață neprihănită. Orice efort de felul acesta va da greș. Domnul Hristos spune că «fără Mine nu puteți face nimic». Creșterea noastră în har, bucuria noastră, puterea de a fi folositori : toate acestea depind de unirea noastră cu Hristos. Prin comuniunea noastră cu Hristos, rămânând în El zi de zi și ceas de ceas, numai așa vom putea crește în har. El este nu numai Autorul, dar și Desăvârșitorul credinței noastre. Hristos trebuie să fie Cel dintâi, Cel de pe urmă și întotdeauna. El trebuie să fie cu noi, nu numai la începutul și sfârșitul căii noastre, ci la fiecare pas. David spunea: «Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin» (Psalmii 16:8).

Te întrebi: «Cum pot rămâne în Hristos?» În același fel cum L-ai primit la început. «După cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El.» «Și cel neprihănit va trăi prin credință» (Coloseni 2:6; Evrei 10:38). Tu te-ai predat cu totul lui Dumnezeu ca să fii cu totul al Lui, să-l slujești și să-L ascuți și, în acest scop, ai primit pe Hristos ca Mântuitor al tău personal. Tu n-ai putea nici să faci ispășire pentru păcatele tale și nici să-ți schimbi inima; dar predându-te lui Dumnezeu, crezi că El, din dragoste pentru Domnul Hristos, a făcut toate acestea pentru tine. Prin credință, ai ajuns să fii al lui Hristos și, prin credință, trebuie să crești până la plinătatea măsurii Lui: dând și primind. Trebuie să dai totul: inima, voința, slujirea ta, să te dai pe tine însuși în ascultare deplină de cerințele Lui; și să primești totul: pe Domnul Hristos, plinătatea binecuvântărilor Sale, ca El să domnească în inima ta, să fie țaria ta, neprihănirea ta, ajutorul tău veșnic, ca să-ți dea puterea să ascuți. Consacră-te lui Dumnezeu în fiecare dimineață; fă din aceasta prima ta lucrare! Rugăciunea ta să fie: «O, Doamne, primește-mă să fiu cu totul al Tău. Așez toate planurile mele la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în serviciul Tău. Rămâi cu mine și lasă ca tot ceea ce fac să fie făcut în puterea Ta.» Aceasta este o lucrare ce trebuie săvârșită zilnic.

Consacră-te în fiecare dimineață lui Dumnezeu pentru ziua aceea! Supune-l toate planurile tale, ca ele să fie aduse la îndeplinire sau abandonate, după cum va hotărî El, în providența Sa. În acest fel, zi de zi să-ți încredințezi viața în mâinile lui Dumnezeu și, astfel viața ta va fi din ce în ce mai mult modelată după viața lui Hristos.

Viața trăită în Hristos este o viață de pace lăuntrică. Nu va fi extaz sentimental, ci o încredere statornică, plină de pace. Speranța ta nu se află în tine însuși; ea este în Hristos. Slăbiciunea ta se unește cu puterea Lui, neștiința ta cu înțelepciunea Lui, nesiguranța ta cu puterea Lui dăinuitoare. Astfel, tu nu trebuie să te bizui pe tine însuși, nu trebuie să îngădui minții să se ocupe de eul tău, ci să te încrezi în Hristos. Minte ta să se ocupe de iubirea Lui, de frumusețea și desăvârșirea caracterului Său. Hristos în lepădarea Sa de sine, Hristos în umilința Sa, Hristos în toată curăția și sfințenia Sa, Hristos în nespun de marea Sa iubire : iată care trebuie să fie subiectul contemplării tale. Numai iubindu-L, imitându-L și depinzând în totul de El vei putea fi transformat după chipul și asemănarea Sa.

Isus spune: «Rămâneți în Mine». Aceste cuvinte ne transmit ideea de odihnă, de stabilitate, de încredere. El ne zice iarăși: «Veniți la Mine... și Eu vă voi da odihnă» (Matei 11:28). Cuvintele psalmistului exprimă același gând: «Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El» (Psalmul 37:7). Iar Isaia ne dă asigurarea că «în liniște și odihnă va fi mântuirea

voastră» (Isaia 30:15). Această odihnă însă nu se capătă prin inactivitate; căci, în invitația Mântuitorului, făgăduința odihnei este legată de chemarea la lucru, la activitate: «Luați jugul Meu asupra voastră... și veți găsi odihnă» (Matei 11:29). Inima care își găsește cel mai mult odihna în Hristos va fi cea mai zeloasă și cea mai activă în lucrarea pentru El.

Când mintea se ocupă de eul propriu, ea se înstrăinează de Hristos, izvorul puterii și vieții. De aceea, efortul continuu al lui Satana este de a abate atenția păcătosului de la Mântuitorul, împiedicând astfel unitatea și comuniunea sufletului cu Hristos. Cu plăcerile păcatului, grijile, necazurile și problemele încurcate ale vieții, greșelile altora sau propriile voastre greșeli și nedesăvârșiri: cu unele din acestea sau cu toate laolaltă va căuta el să abată mintea voastră de la Hristos. Să nu ne lăsăm înșelați de șiretlicurile lui. Pe mulți dintre cei care sunt în adevăr conștienți și doritori a trăi pentru Dumnezeu el îi face adesea să se ocupe de propriile lor greșeli și slăbiciuni; despărțindu-i astfel de Hristos, el nădăjduiește să câștige biruința. Să nu facem din eul nostru personal centrul preocupărilor noastre, făcându-ne temeri și griji cu privire la faptul că vom fi mântuiți sau nu. Toate acestea ne îndepărtează sufletul de Izvorul puterii noastre. Încredințeați lui Dumnezeu problema rămănerii tale în El și încrede-te în El! Cugetă și vorbește despre Hristos! Fă ca eul tău să dispară în El! Dă la o parte orice îndoială; eliberează-te de teamă! Spune împreună cu apostolul Pavel: «Trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine» (Galateni 2:20). Rămâi liniștit în Dumnezeu! El este în stare să păzească ce l-ai încredințat. Dacă te vei lăsa în brațele Sale, El te va face să ajungi mai mult decât iubitor prin Cel care te-a iubit.

Când a luat asupra Sa natura omenească, Hristos a legat omenirea de Sine prin legături de iubire ce nu vor putea fi rupte niciodată de nici o putere, afară de cazul că omul singur va alege acest lucru. Satana va căuta întotdeauna să încerce tot felul de ademeniri înșelătoare pentru a ne face să rupem această legătură: să alegem astfel noi înșine să ne despărțim de Hristos. La aceasta trebuie să veghem, să luptăm, să ne rugăm, ca nimeni și nimic să nu ne facă să alegem un alt stăpân, căci noi suntem întotdeauna liberi să facem acest lucru. Dar să păstrăm totdeauna ochii noștri ațintiți la Hristos și El ne va apăra. Privind la Hristos, noi suntem în siguranță. Nimeni nu ne va smulge din mâna Sa. Astfel, dacă vom privi mereu la El, vom fi «schimbați în același chip al Lui, din slavă, prin Duhul Domnului» (2 Corinteni 3:18).

În felul acesta au ajuns primii ucenici să fie asemenea scumpului lor Mântuitor. Când au auzit cuvintele lui Isus, au simțit că au absolută nevoie de El. L-au căutat, L-au găsit și L-au urmat. Au fost cu El acasă, la masă, în locuri retrase afară, pe câmp. Ei erau cu El ca niște învățăcei cu învățătorul lor primind zilnic de pe buzele Lui lecții despre adevărul cel sfânt. Au privit la El ca niște slujitori la stăpânul lor, spre a ajunge să cunoască toate îndatoririle lor. Ucenicii erau și ei niște oameni supuși «acelorași slăbiciuni ca și noi» (Iacov 5:17). Ei aveau, ca și noi, aceeași luptă de dus cu păcatul și aveau nevoie de același har pentru a trăi o viață sfântă.

Chiar Ioan, ucenicul iubit, cel care a reflectat cel mai mult asemănarea cu Mântuitorul, nu avea de la natură, din fire, această virtute a caracterului. El nu numai că era din fire încrezut și ambițios după mărire, ci și violent și răzbunător când era ofensat.

Dar pe măsură ce caracterul lui Hristos îi era descoperit, el își recunoștea slăbiciunile și această cunoaștere îl făcea umil. Tăria și răbdarea, puterea și bunătatea, maiestatea și

blândețea pe care le-a văzut zilnic în viața Fiului lui Dumnezeu au umplut sufletul său de admirație și iubire. Zi de zi inima sa a fost atrasă spre Hristos, până când, din iubire pentru Învățătorul său, el s-a pierdut din vedere. Temperamentul său răzbuător și ambițios a fost supus puterii modelatoare a lui Hristos. Influența regeneratoare a Duhului Sfânt a reinnoit inima sa. Puterea iubirii lui Hristos a lucrat transformarea caracterului său. Acesta este rezultatul sigur al unirii cu Isus. Când Hristos locuiește în inimă, întreaga natură este atunci schimbată. Spiritul lui Hristos, iubirea Lui înmoaie inima, supun sufletul și înalță cugetele și dorințele noastre către Dumnezeu, către ceruri.

După ce Hristos S-a înălțat la ceruri, simțământul prezenței Sale era în continuare cu urmașii Săi. Aceasta era o prezență personală, plină de iubire și lumină. Hristos Mântuitorul, care a umblat, a vorbit și S-a rugat cu el, care a rostit cuvinte de nădejde și mângâiere inimilor lor, pe când solia păcii era încă pe buzele Lui, a fost luat la ceruri din mijlocul lor. În timp ce un nor de îngeri îl primea, sunetul vocii Sale a ajuns înapoi la ei asigurându-i: «Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului» (Matei 28:20). El S-a înălțat la ceruri ca Fiu al omului. Ei știau că Domnul Hristos stătea înaintea tronului lui Dumnezeu ca fiind încă Prietenul și Mântuitorul lor; știau că sentimentele Sale erau neschimbate, că se identifică încă cu suferințele neamului omenesc. El a prezentat înaintea Tatălui meritele sângelui Său prețios, arătând spre rănilor din mâinile și picioarele Sale în amintirea prețului pe care l-a plătit pentru răscumpărării Săi. Ei știau că El S-a înălțat la ceruri ca să le pregătească locașuri și că va veni din nou ca să-i ia la Sine.

Adunându-se laolaltă, după înălțarea Sa la cer, ucenicii au prezentat cu ardoare cererile lor înaintea Tatălui, în Numele lui Isus. Cu teamă sfântă ei s-au plecat în rugăciune, repetând asigurarea: «Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină» (Ioan 16:23,24). Ei au întins mâna credinței mai sus și tot mai sus prezentând puternicul argument: «Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijloacește pentru noi» (Romani 8:34). Ziaua Cincizecimii le-a adus apoi prezența Mângâietorului, despre care Hristos spusese că «va fi în voi». În continuare îi asigurase: «Vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite» (Ioan 14:17; 16:7). De atunci înainte, prin Duhul Sfânt, Hristos avea să locuiască continuu în inimile copiilor Săi. Unirea lor cu El era acum mai strânsă decât atunci când era personal cu ei. Lumina, iubirea și puterea lui Hristos, care locuiau în ei, străluceau prin ei, așa că oamenii văzându-i se mirau întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și «au priceput că fuseseră cu Isus» (Faptele 4:13).

Tot ceea ce Hristos a fost pentru ucenicii Săi dorește să fie și pentru copiii Săi de astăzi, pentru că în ultima Sa rugăciune, având în jurul Său mica grupă a ucenicilor, spusese: «Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor» (Ioan 17:20).

Isus Se ruga pentru noi, cerând ca noi să putem fi una cu El, așa cum El este una cu Tatăl. Ce unire minunată este aceasta! Mântuitorul spunea despre Sine: «Fiul nu poate face nimic de la Sine.» «Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui» (Ioan 5:19; 14:10). Astfel, dacă Hristos locuiește în inimile noastre, El va lucra în noi «și voința și înfăptuirea» (Filipeni 2:13). Atunci noi vom lucra așa cum a lucrat El și vom da pe față același spirit. În acest fel, iubindu-L și rămânând în El, noi vom crește «în toate privințele, ca să

ajungem la Cel ce este Capul, Hristos» (Efeseni 4:15).” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, capitolul 8, sublinierea autorului

Text adițional

Este atât de minunat să ne simțim uniți cu Cerul!

Ai fost creat să umbli zilnic cu Dumnezeu

„În acest fel se iau ilustrații din viața naturală, ca să ne ajute la o mai bună înțelegere a adevărilor ascunse ale vieții spirituale.” EGW

„Isus ne îndeamnă să ne uităm «cu băgare de seamă cum cresc crinii» (Luca 12:27). Plantele și florile nu cresc prin propria lor grijă, prin eforturile și preocuparea lor, ci primind ceea ce a prevăzut Dumnezeu că este spre creșterea și viața lor.” EGW

„După cum floarea se întoarce după soare, pentru ca razele lui strălucitoare să poată ajuta la desăvârșirea frumuseții și simetriei ei, tot astfel și noi să ne întoarcem spre Soarele neprihănirii, pentru ca lumina cerului să lumineze asupra noastră, iar caracterul nostru să se dezvolte asemenea caracterului Domnului Hristos.” EGW

„Te întrebi: «Cum pot rămâne în Hristos?» În același fel cum L-ai primit la început. «După cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El.» EGW

„Consacră-te în fiecare dimineață lui Dumnezeu pentru ziua aceea! Supune-I toate planurile tale, ca ele să fie aduse la îndeplinire sau abandonate, după cum va hotărî El, în providența Sa. În acest fel, zi de zi să-ți încredințezi viața în mâinile lui Dumnezeu și, astfel viața ta va fi din ce în ce mai mult modelată după viața lui Hristos.” EGW

„Inima care își găsește cel mai mult odihna în Hristos va fi cea mai zeloasă și cea mai activă în lucrarea pentru El.” EGW

„Încredințează lui Dumnezeu problema rămânerii tale în El și încrede-te în El! Cugetă și vorbește despre Hristos! Fă ca eul tău să dispară în El! Dă la o parte orice îndoială; eliberează-te de teamă!” EGW

„Dar să păstrăm totdeauna ochii noștri ațintiți la Hristos și El ne va apăra. Privind la Hristos, noi suntem în siguranță. Nimeni nu ne va smulge din mâna Sa.” EGW

„Când Hristos locuiește în inimă, întreaga natură este atunci schimbată. Spiritul lui Hristos, iubirea Lui înmoaie inima, supun sufletul și înalță cugetele și dorințele noastre către Dumnezeu, către ceruri.” EGW

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **15** Mântuit ca să fii sfânt

Astăzi vom cugeta asupra nevoii de a fi mântuit zilnic de Dumnezeu, ca să fii sfânt zilnic. Afirmatia aceasta ai auzit-o cu siguranță încă de la începutul seminarului de îmbogățire spirituală. O repetăm aici pentru ca, la finalul acestei perioade, relația ta cu Dumnezeu să nu se termine, ci să umbli mai departe cu El.

Este o perioadă adaptare la o realitate nouă în relația ta cu Dumnezeu și este o oportunitate pentru viața ta spirituală de a începe comuniunea cu El la prima oră a fiecărei dimineți și de a o prelungi pe tot parcursul zilei și pe tot parcursul vieții.

Aceasta va continua să se întâmple după perioada de adaptare, pentru că ai fost mântuit de Hristos. Pune-ți ca țintă a vieții acest gând al unui autor anonim: „A începe cu Hristos, a termina cu Hristos – aceasta este caracteristica umblării creștinului.”

Biblia și Spiritul profetic ne ajută să înțelegem importanța următoarelor aspecte:

1. Mântuirea prin exercitarea credinței.
2. Căutarea lui Dumnezeu la prima oră din zi.
3. Umblarea zilnică cu Dumnezeu.

Vom analiza câteva gânduri în acest sens: „Noi trebuie să credem că suntem aleși de Dumnezeu pentru a fi mântuiți prin exercitarea credinței, prin harul lui Hristos și prin lucrarea Duhului Sfânt; și trebuie să-l aducem slavă lui Dumnezeu și să-L lăudăm pentru nenumăratele manifestări uimitoare ale favorii Sale nemeritate față de noi.”

„Iubirea lui Dumnezeu este puterea care atrage sufletul spre Hristos, ca să fie primit cu duioșie de El și recomandat înaintea Tatălui. Prin lucrarea Duhului, legătura divină dintre Dumnezeu și păcătos este restabilă. Tatăl spune: «Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. Îmi voi arăta dragostea Mea iertătoare față de ei și voi revărsa bucuria Mea peste ei. Ei vor fi comoara Mea; pentru că acest popor pe care l-am ales ca să fie al Meu va vesti lauda Mea»” (Minte, caracter și personalitate, vol. 2, p. 555, 556).

Ai surprins ce detalii interesante are Dumnezeu pentru tine astăzi? Am fost aleși pentru a fi mântuiți, iar Duhul Sfânt împlinește această lucrare în noi. Vom fi un popor deosebit și vom primi bucuria Domnului. Invitația la mântuire este o invitație la o viață de bucurie în Domnul.

Această căutare spirituală de Dumnezeu, în momentul de intimitate spirituală de la prima oră a dimineții, ne este explicată în experiența lui Isus Hristos. Pasajele pe care le găsiți în continuare trebuie să fie inspirația noastră:

„Faptul că, în copilărie, Isus creștea în înțelepciune și era tot timpul plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor nu era de mirare, pentru că acestea se întâmplau în conformitate cu chemarea Sa divină. El nu și-a căutat educația în școlile rabinilor, pentru că Dumnezeu era Învățătorul Său. Pe măsură ce Se dezvoltă, continua să crească în înțelepciune. Se dedica sârguincios studiului Scripturilor, știind că acestea erau pline de o învățătură inestimabilă. Isus era credincios în achitarea îndatoririlor pe care le avea în căminul din care făcea

parte; iar orele timpurii ale dimineții, în loc să le petreacă în pat, Îl găseau adeseori într-un loc retras, cercetând Scripturile și rugându-Se Tatălui ceresc" (Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, p. 247).

„Hristos primea continuu de la Tatăl soliile pe care urma să ni le transmită nouă. «Cu-vântul pe care-l auziți», spunea El, «nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis" (Ioan 14:24). „Pentru că nici Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească" (Matei 20:28). El a trăit, a gândit și S-a rugat, dar nu pentru Sine, ci pentru alții. În fiecare dimineață, Domnul Se întorcea de la orele petrecute în comuniune cu Dumnezeu pentru a le aduce oamenilor lumina cerului. Zi de zi, El primea un nou botez cu Duhul Sfânt. În primele ceasuri ale fiecărei noi zile, Dumnezeu îl trezea din somnul Său, iar sufletul și buzele Sale erau binecuvântate cu harul pe care urma să-L ofere altora" (Palabras de Vida del Gran Maestro, p. 105).

Ce experiență minunată a avut Isus! Creșterea Lui se baza pe comuniunea cu Dumnezeu și căutarea Sa după puterea de a da mărturie și de a-i învăța pe oameni avea loc zilnic, la prima oră. Nu avem nevoie de un exemplu mai bun, nu avem nevoie de o asigurare mai mare. Acesta este planul, acesta este stilul de viață al unui creștin victorios: întâlnirea cu Dumnezeu în fiecare dimineață.

„Pe când orașul era încă învăluit de somn, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu și Se ruga acolo."

„Orice lucrător care urmează exemplul lui Hristos va fi pregătit să primească și să folosească puterea făgăduită de Dumnezeu bisericii Sale pentru strângerea secerișului pământului. Dimineață după dimineață, când vestitorii evangheliei îngenunchează înaintea Domnului și-și reînnoiesc legământul de consacrare, El le va da prezența Duhului Său, însoțită de puterea lui reînviătoare și sfințitoare. Pornind la lucrările lor zilnice, ei au asigurarea că ființa cea nevăzută a Duhului Sfânt îi face în stare să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu" (Faptele apostolilor, p. 46, 47).

În final, al treilea pas spre o viață creștină specială constă în umblarea zilnică cu Dumnezeu. Pentru aceasta, te invit să privești la Enoh, un om care a umblat cu Dumnezeu timp de 300 de ani. Gândește-te: nu au fost 3 ani, nu au fost 30 de ani, ci 300 de ani! Este o experiență îndelungată. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu l-a luat la El.

„Despre Enoh este scris că a trăit șaiszeci și cinci de ani și a avut un fiu. După aceea, el a umblat cu Dumnezeu încă trei sute de ani. În timpul acestor primi ani, Enoh Îl iubise pe Dumnezeu și avusese temere de El, păzind poruncile Lui. El a făcut parte din șirul de bărbați sfinți, păstrători ai adevăratei credințe, strămoși ai seminței promise. De pe buzele lui Adam, el a aflat istoria întunecată a căderii și a bucuriei harului lui Dumnezeu, așa cum era văzută în făgăduința făcută, și s-a încrezut în Răscumpărătorul ce avea să vină. Totuși, după nașterea primului său fiu, a ajuns la o experiență mai înaltă; a fost atras la o mai strânsă legătură cu Dumnezeu. Și-a înțeles mult mai bine de obligațiile și răspunderea sa ca fiu de Dumnezeu. Iar când a văzut iubirea copilului pentru tatăl său, încrederea sa simplă în grija și ocrotirea sa, când a simțit profunda afecțiune a inimii sale pentru fiul său întâi născut, el a învățat atunci lecția prețioasă a iubirii minunate a lui Dumnezeu față de oameni, manifestată prin dăruirea Fiului Său, cum și încrederea pe care copiii lui Dumnezeu pot s-o aibă în cerescul lor Tată. Dragostea infinită și nemăsurată a lui Dumnezeu prin Hristos a devenit zi și noapte subiectul meditației sale; și, cu toată căldura sufletului său, a căutat să descopere această dragoste aceloră în mijlocul cărora trăia" (Patriarhi și profeți, p. 71, 72).

„*«Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu» (Matei 5:8). Timp de trei sute de ani, Enoh a căutat curăția sufletului ca să poată fi în armonie cu Cerul. Timp de trei veacuri a umblat cu Dumnezeu. Zi de zi a tânjit după o mai strânsă legătură cu El; mai aproape și tot mai strânsă a devenit comuniunea cu El, până când Dumnezeu l-a luat la Sine. El a ajuns pe pragul lumii veșnice și între el și țara celor fericiți nu mai era decât un singur pas; atunci porțile s-au deschis și umblarea lui cu Dumnezeu, atât de mult practică pe pământ, a continuat, iar el a trecut pe porți în cetatea sfântă — primul dintre oameni care a intrat acolo» (Patriarhi și profeți, p. 75).*

Vezi? Nu-i așa că este un exemplu minunat? Nu trebuie decât să urmezi acești pași, iar seminarul nostru vrea să te ajute în acest sens. Nu uita:

1. Ești mântuit prin exercitarea credinței.
2. Caută-L pe Dumnezeu la prima oră din zi.
3. Umblă zilnic cu Dumnezeu.

Înainte să încheiem, am vrea să iei în considerare exemplul lui Luther: „*Din locul ascuns al rugăciunii a venit puterea care a zguduit lumea prin marea reformă. Acolo, în liniște sfântă, slujitorii lui Dumnezeu și-au sprijinit picioarele pe stânca făgăduințelor Sale. În timpul luptei de la Augsburg, Luther «nu lăsa să treacă nicio zi fără să consacre rugăciunii cel puțin trei ore; erau ceasurile cele mai potrivite pentru studiu». În cămăruța lui retrasă era auzit revărsându-și sufletul înaintea lui Dumnezeu în cuvinte pline de adorare, teamă și nădejde, ca și când ar fi vorbit cu un prieten» (Tragedia veacurilor, p. 222, 223).*

„*Este de o foarte mare importanță ca fiecare om să studieze Scripturile în lumina lecțiilor lui Hristos, ca să poată înțelege în cine sunt concentrate speranțele sale pentru viața veșnică. Biblia ar fi trebui să fie întotdeauna considerată cel mai mare și măreț manual de studiu, care s-a coborât jos la noi, din ceruri, ca fiind Cuvântul vieții» (Principiile fundamentale ale educației, p. 254).*

„În biserică sunt atât credincioși, cât și necredincioși. Hristos a înfățișat aceste două clase în parabola Sa despre vie și mlădițele ei. El i-a îndemnat pe urmașii Săi: «Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic» (Ioan 15:4,5).”

„Există o mare diferență între o pretinsă unire cu Hristos și o reală legătură cu Hristos prin credință. Mărturisirea adevărului îi așază pe oameni în biserică, dar aceasta nu dovedește că ei au o legătură vitală cu Vița cea vie. Se dă o regulă prin care adevăratul ucenic poate să fie distins de aceia care pretind a fi urmași ai Domnului Hristos, dar care nu au credință în El. O categorie are roade, cealaltă nu are roade. Una este adesea supusă cuțitului curățitor al lui Dumnezeu, ca să aducă mai multă roadă; cealaltă urmează în curând să fie tăiată din butucul viu al viței ca ramuri uscate” (*Reavivamiento y sus Resultados*, p. 43, 44).

„Această relație spirituală poate fi stabilită numai printr-o exercitare personală a credinței. Această credință trebuie să exprime din partea noastră o supremă preferință, o încredere perfectă și o consacrare întreagă. Voința noastră trebuie să fie în totul predată voinței divine, simțămintele noastre, dorințele, interesele și onoarea, identificate cu prosperitatea împărăției Domnului Hristos și onoarea cauzei Sale și atunci vom primi mereu de la El har, iar Domnul Hristos va primi recunoștința noastră.”

„Când această intimitate a legăturii și comuniunii este formată, atunci păcatele noastre sunt așezate asupra lui Hristos și ne este atribuită neprihănirea Sa. El a fost făcut păcat pentru noi, pentru ca noi să putem fi făcuți neprihănirea lui Dumnezeu în El. Noi avem acces la Dumnezeu prin El; noi suntem primiți în Cel Preaiubit” (Testimony Treasures, vol. 2, p. 73).

Finalizează această zi cu următoarea rugăciune: „Doamne, ia-mi inima; căci eu nu ți-o pot da. Ea este proprietatea Ta. Păstrează-o Tu curată, căci eu n-o pot păstra pentru Tine. Mântuiește-mă în ciuda mea însumi, în ciuda eului meu slab și neasemenea lui Hristos. Modelează-mă, șlefuește-mă, înalță-mă într-o atmosferă curată și sfântă, în care curentul cel bogat al dragostei Tale să poată curge din sufletul meu” (Palabras de Vida del Gran Maestro, p. 124).

Mergi înainte prin făgăduințele lui Isus și decide astăzi ca viața ta să fie o umblare constantă cu Dumnezeu, o umblare în mântuire și sfințenie.

Pastor Ramildo Becerra

Observi cât de diferit este să ai o întâlnire cu Dumnezeu și să te gândești în restul zilei la îndrumările primite? Așa te vei maturiza spiritual. Așa a umblat Enoh cu Dumnezeu.

Ai fost creat ca să trăiești cu Dumnezeu

„A începe cu Hristos, a termina cu Hristos – aceasta este caracteristica umblării creștinului.” Anonim

Tatăl spune: «Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. Îmi voi arăta dragostea Mea iertătoare față de ei și voi revărsa bucuria Mea peste ei. Ei vor fi comoara Mea; pentru că acest popor pe care l-am ales ca să fie al Meu va vesti lauda Mea» EGW

Se dedica sârguincios studiului Scripturilor, știind că acestea erau pline de o învățătură inestimabilă. EGW

„Orice lucrător care urmează exemplul lui Hristos va fi pregătit să primească și să folosească puterea făgăduită de Dumnezeu bisericii Sale pentru strângerea secerișului pământului.” EGW

Duhul Sfânt ne face în stare să fim colaboratori cu Dumnezeu. „Timp de trei sute de ani, Enoh a căutat curăția sufletului ca să poată fi în armonie cu Cerul. Timp de trei veacuri a umblat cu Dumnezeu. Zi de zi a tânjit după o mai strânsă legătură cu El; mai aproape și tot mai strânsă a devenit comuniunea cu El, până când Dumnezeu l-a luat la Sine.” EGW

„Este de o foarte mare importanță ca fiecare om să studieze Scripturile în lumina lecțiilor lui Hristos, ca să poată înțelege în cine sunt concentrate speranțele sale pentru viața veșnică.” EGW

„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic”. Isus

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **16** O experiență mai înaltă

„Avem continuu nevoie de o descoperire nouă de la Hristos, de o experiență zilnică ce se armonizează cu învățăturile Sale. Cunoștințe înalte și sfinte sunt la îndemâna noastră. O continuă înaintare pe tărâmul cunoașterii și virtuții este țelul pe care-l are Dumnezeu pentru noi toți. Legea Sa este ecoul propriei Sale voci, făcându-le tuturor invitația: «Vino mai sus. Fii sfânt, și mai sfânt.» Putem înainta zi de zi spre desăvârșirea caracterului creștin.

Aceia care sunt angajați în lucrare pentru Stăpân au nevoie de o experiență mult mai înaltă, mai profundă, mai largă decât și-au închipuit mulți până acum că vor avea. Mulți care sunt deja membri ai marii familii a lui Dumnezeu știu prea puțin ce înseamnă să privești la slava Sa și să fi schimbat din slavă în slavă. Mulți au un început de înțelegere a desăvârșirii lui Hristos, iar inimile lor tremură de bucurie. Ei doresc mult să fie pătrunși de un simțământ mai plin, mai adânc al iubirii Mântuitorului. Aceștia să nutrească orice dorință a sufletului îndreptată către Dumnezeu. Duhul Sfânt lucrează cu aceia care vor să fie schimbați, îi modelează pe cei ce vor să fie modelați, îi rafinează pe aceia care doresc să fie rafinați. Nu vă refuzați cultivarea cugetărilor spirituale și a părțășiiilor sfinte. Nu ați văzut decât primele raze ale răsăritului slavei Sale. Pe măsură ce înaintați în cunoașterea Domnului, veți ști că «drumul celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei» (Proverbele 4:18).”

Citește Ioan 15:11.

„Hristos avea mereu înaintea ochilor rezultatul misiunii Sale. Viața Sa pământească, plină de atâta trudă și jertfire de sine, era înviorată la gândul că toată această muncă a Sa nu va fi în zadar. Dându-și viața pentru viața oamenilor, El avea să restabilească în om chipul lui Dumnezeu. El avea să ne ridice din țărână, să ne remodeleze caracterul după modelul propriului Său caracter și să-l înfrumusețeze cu propria Sa slavă.

Hristos a văzut rodul muncii sufletului Său și a fost mulțumit. El a privit în veșnicii și a văzut fericirea acelor care, prin umilința Sa, aveau să primească iertarea și viața veșnică. El a fost străpuns pentru nelegiuirile lor, zdrobit pentru fărădelegile lor. Pedepsa care le dă pacea a căzut peste El și prin rănile Lui au fost vindecați. El a auzit strigătul celor răscumpărați. I-a auzit pe cei răscumpărați cântând cântarea lui Moise și a Mielului. Deși mai întâi trebuia primit botezul sângelui, deși păcatele lumii aveau să-l apese sufletul nevinovat, deși avea asupra Lui umbra unei tristeți de nespus, cu toate acestea, pentru bucuria pusă înaintea Sa, a ales să îndure crucea și a disprețuit rușinea.

Toți urmașii Săi pot fi părtași la această bucurie. Oricât de măreață și slăvită va fi lumea viitoare, răsplata noastră nu urmează să fie în întregime păstrată pentru clipa izbăvirii finale. Chiar aici putem intra, prin credință, în bucuria Mântuitorului. Asemenea lui Moise, noi trebuie să răbdăm ca și cum am vedea cele nevăzute.

Acum biserica este angajată în luptă. Acum ne confruntăm cu o lume aflată în întuneric, aproape în întregime cucerită de idolatrie. Dar vine ziua când se va da bătălia și se va câștiga victoria. Voia lui Dumnezeu urmează să fie înfăptuită pe pământ, așa cum este înfăptuită în ceruri. Națiunile celor mântuiți nu vor ști altă lege decât legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită, înveșmântată în haina laudei și recunoștinței – haina neprihănirii

lui Hristos. Toată natura, în frumusețea ei de neegalat, Îi va aduce lui Dumnezeu un omagiu de laudă și adorare. Lumea va fi scăldată în lumina cerului. Lumina lumii va fi asemenea celei a soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare decât este acum. Anii se vor scurge în bucurie. La această privesc, stelele dimineții vor cânta împreună, iar fiii lui Dumnezeu vor scoate strigăte de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Hristos Se vor uni spunând: «Nu va mai fi păcat și nici moarte nu va mai fi.»

Aceste imagini ale slavei viitoare, scene zugrăvite de mâna lui Dumnezeu, ar trebui să le fie dragi copiilor Săi.

Stai pe pragul veșniciei și ascultă urarea de bun venit plină de har, adresată celor care au cooperat cu Hristos în această viață, privind ca o onoare și ca un privilegiu faptul de a suferi pentru El. Împreună cu îngerii, ei își aruncă cununile la picioarele Răscumpărătorului, exclamând: «Vrednic este Mielul care a fost junghiat să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!... A Celui ce stă pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!» (Apocalipsa 5:12-13)."

Citește Apocalipsa 7:9,17. „Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țiipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4).

Pe Munte cu Dumnezeu. „Avem nevoie să ținem neîncetat înaintea ochilor această imagine a lucrurilor nevăzute. În felul acesta, vom fi în stare să prețuim corect lucrurile veșniciei și pe cele trecătoare. Acest lucru ne va da putere să-i influențăm pe alții pentru o viață mai înaltă.

«Veniți la Mine pe munte», ne îndeamnă Dumnezeu. Lui Moise, înainte ca acesta să poată fi unealta lui Dumnezeu spre izbăvirea lui Israel, i s-au hărăzit patruzeci de ani de comuniune cu El, în singurătatea munților. Înainte de a purta solia lui Dumnezeu pentru faraon, el a vorbit cu îngerul din rugul aprins. Înainte de a primi Legea lui Dumnezeu ca reprezentant al poporului Său, Moise a fost chemat pe munte și a privit slava Sa. Înainte de a împlini judecata asupra celor idolatri, el a fost ascuns în crăpătura stâncii, iar Domnul a spus: «Voi chema Numele Domnului înaintea ta.» «Plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, ... dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat» (Exodul 33:19; 34:6-7.). Înainte de a-și lăsa, o dată cu viața sa, povara pentru Israel, Dumnezeu l-a chemat pe vârful Pisga și a desfășurat înaintea lui slava țării promise.

Înainte să plece în misiunea lor, ucenicii au fost chemați sus pe munte cu Isus. Înainte de puterea și slava Cincizecimii, a fost noaptea de părtășie cu Mântuitorul, întâlnirea de pe munte, în Galileea, scena despărțirii de pe muntele numit al Măslinilor (împreună cu făgăduința îngerilor) și zilele de rugăciune și comuniune din camera de sus.

Isus, când Se pregătea pentru o mare încercare sau o lucrare importantă, recurgea la singurătatea din munți și Își petrecea noaptea rugându-Se Tatălui Său. O noapte de rugăciune a precedat alegerea apostolilor și predica de pe munte, schimbarea la față, agonia din sala de judecată, crucea și slava învierii."

Privilegiul rugăciunii. „Și noi trebuie să avem un timp pus deoparte pentru meditație și rugăciune și pentru a primi înviore spirituală. Noi nu prețuim puterea și eficiența rugăciunii așa cum ar trebui s-o facem. Rugăciunea și credința vor face ceea ce nu poate izbândi nicio putere de pe pământ. Rareori suntem – în toate privințele – puși în aceeași situație de două ori. Noi trecem continuu prin situații și încercări noi, pentru care experien-

ța din trecut nu poate fi un îndrumător suficient de bun. Trebuie să avem lumina nestinsă care vine de la Dumnezeu.

Hristos le trimite mereu solii celor care caută să-l audă glasul. În noaptea agoniei din Ghetsimani, ucenicii adormiți nu au auzit glasul lui Isus. Ei aveau un simțământ vag al prezenței îngerilor, dar au pierdut puterea și slava priveliștii. Din pricina toropelii și nemișcării lor, ei nu au putut primi dovada care le-ar fi întărit sufletele pentru scenele îngrozitoare la care aveau să fie martori. Și astăzi este la fel – adesea, chiar oamenii care au cea mai mare nevoie de învățătură divină nu reușesc s-o primească pentru că nu stabilesc o relație cu cerul.

Ispitele la care suntem expuși zilnic fac din rugăciune o necesitate. Primejdiile stau la pândă pe orice cărare. Cei ce caută să-i salveze pe alții de la viciu și ruină sunt îndeosebi expuși ispitei. Fiind confrunțați neîncetat cu răul, au nevoie să se prindă cu putere de Dumnezeu, pentru a nu fi ei înșiși corupți. Pașii care îi duc pe oameni de pe terenul înălțat și sfânt pe unul inferior sunt mici și siguri. Într-o clipă, pot fi luate deciziile care hotărăsc pentru totdeauna soarta cuiva. Eșecul de a obține o biruință lasă sufletul fără apărare. Dacă nu i se opune rezistență, un obicei rău va căpăta în timp duritatea unor lanțuri de oțel, încătușând omul în întregime.

Motivul pentru care atât de mulți sunt lăsați singuri în locuri ale ispitei este că aceștia nu-L păstrează întotdeauna pe Domnul înaintea lor. Când îngăduim ca părtășia noastră cu Dumnezeu să fie ruptă, atunci ne-am pierdut apărarea. Toate scopurile voastre bune, toate intențiile voastre bune nu vă vor ajuta să vă împotriviți răului. Trebuie să fiți bărbați și femei ale rugăciunii. Cererile voastre nu trebuie să fie slabe, făcute de formă și dacă vă aduceți aminte, ci din toată inima, perseverente și continue. Nu este întotdeauna necesar să vă plecați pe genunchi pentru a vă ruga. Cultivați obiceiul de a vorbi cu Mântuitorul când sunteți singuri, când mergeți în drumul vostru și când sunteți ocupați cu munca zilnică. Inima voastră să se înalțe neîncetat, cerând în tăcere ajutor, lumină, tărie, cunoaștere. Fiecare respirație să vă fie o rugăciune.

Ca lucrători pentru Dumnezeu, trebuie să ajungem la oameni acolo unde se află, înconjurați de întuneric, scufundați în viciu și întinați de stricăciune. Însă, atâta vreme cât ne fixăm gândurile asupra Aceluia care este soarele și scutul nostru, răul care ne înconjoară nu va aduce nicio pată asupra veșmintelor noastre. În timp ce lucrăm pentru a salva suflete care sunt gata să piară, nu vom fi dați de rușine dacă ne punem încrederea în Dumnezeu. Hristos în inimă, Hristos în viață – aceasta este siguranța noastră. Atmosfera prezenței Sale va umple sufletul de dezgust față de tot ce este rău.

Spiritul nostru poate ajunge atât de asemănător cu al Său, încât să fim una cu El în gândire și țeluri.

Prin credință și rugăciune a ajuns Iacov, dintr-un om al slăbiciunii și păcatului, prinț al lui Dumnezeu. În acest fel puteți deveni bărbați și femei cu scopuri înalte și sfinte, cu vieți nobile, bărbați și femei care nu vor accepta pentru niciun motiv să fie îndepărtați de la adevăr, dreptate și ceea ce este bine. Toți sunt apăsați de griji, poveri și îndatoriri urgente, însă, cu cât este mai dificilă poziția în care vă aflați și cu cât sunt mai grele poverile voastre, cu atât mai mult aveți nevoie de Isus.

Este o greșeală gravă neglijarea serviciului divin al comunității. Privilegiile serviciului divin nu ar trebui privite cu superficialitate. Cei ce îngrijesc de bolnavi se află adesea în

imposibilitatea de a se bucura de aceste privilegii, însă ar trebui să fie atenți să nu lipsească în mod inutil de la casa de rugăciune.

Slujind celor bolnavi, mai mult decât în oricare altă ocupație mireană, succesul depinde de spiritul de consacrare și jertfire de sine în care este împlinită lucrarea. Cei ce poartă răspunderi au nevoie să se plaseze acolo unde vor fi profund impresionați de Spiritul lui Dumnezeu. Ar trebui ca, față de alții, să râvniți cu atât mai mult ajutorul Duhului Sfânt și cunoașterea lui Dumnezeu, cu cât poziția de încredere pe care o dețineți comportă mai multă răspundere decât a altora.

De nimic nu este mai multă nevoie în lucrarea noastră ca de rezultatele practice ale comuniunii cu Dumnezeu. Ar trebui să arătăm prin viețile noastre de zi cu zi că avem pace și odihnă în Mântuitorul. Pacea Sa din inimă va străluci pe chipul nostru. Ea va da vocii o putere de convingere. Părtașia cu Dumnezeu va înnobila caracterul și viața. Oamenii își vor da seama, așa cum și-au dat seama și de primii ucenici, că am fost cu Isus. Acest lucru va atribui lucrătorului o putere pe care nimic altceva n-o poate da. El nu trebuie să îngăduie să fie deposedat de această putere.

Trebuie să ne ducem viața pe două planuri — să avem o viață de cugetare și una de acțiune, o viață de rugăciune tainică și una de lucrare plină de zel. Tăria primită prin părtașia cu Dumnezeu, unită cu efortul serios de a pregăti mintea pentru chibzuință și considerație, îl califică pe om pentru datoriile zilnice și asigură păstrarea cumpătului în orice împrejurări, oricât de grele ar fi.”

Sfetnicul divin. „Când sunt la necaz, mulți cred că trebuie să apeleze la vreun prieten pământesc, căruia să-i spună despre supărările lor și de la care să cerșească ajutor. În împrejurări grele, neîncrederea le umple inimile, iar calea pare întunecoasă. Și în tot acest timp, alături de ei stă puternicul Sfetnic al veacurilor, invitându-i să-și pună încrederea în El. Isus, marele Purtător de poveri, spune: «Veniți la Mine și vă voi da odihnă.» Să ne întoarcem de la El înspre ființele omenești schimbătoare, care depind de Dumnezeu la fel cum depindem noi înșine?

Puteți avea simțământul imperfecțiunii caracterului vostru și al priceperii voastre redate, în comparație cu măreția lucrării. Dar chiar dacă ați avea cel mai puternic intelect dat vreodată omului, nu v-ar fi îndeajuns pentru lucrarea voastră. «Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 15:5), spune Domnul și Mântuitorul nostru. Rezultatul a tot ce facem este în mâinile lui Dumnezeu. Orice s-ar întâmpla, prindeți-vă de El cu încredere neclintită, constantă.

În afacerile voastre, în părtașia cu alții în orele de destindere și în căsătorie, în toate relațiile în care intrați, să începeți prin rugăciune sinceră, umilă. Veți arăta astfel că îl onorați pe Dumnezeu, iar Dumnezeu vă va onora pe voi. Rugați-vă când sunteți cuprinși de teamă. Când deznădejdea pune stăpânire pe voi, pecetluiți-vă buzele față de oameni; nu umbriți poteca altora; dar spuneți-l totuși lui Isus. Înălțați-vă mâinile după ajutor. În slăbiciunea voastră, prindeți-vă de tăria infinită. Cereți umilință, înțelepciune, curaj, sporirea credinței, pentru a vedea lumina în lumina lui Dumnezeu și a vă bucura în dragostea Sa.”

Încredere. „Când suntem plini de umilință și pocăință, stăm în locul în care Dumnezeu poate și vrea să ni Se arate. El are o mare plăcere când evocăm îndurările și binecuvântările Sale, având ca motiv dorința ca El să-Și reverse asupra noastră binecuvântări mai mari. Domnul va face mai mult decât să împlinească strict așteptările celor care se încred pe

deplin în El. Isus știe exact de ce anume au nevoie copiii Săi, știe câtă putere divină vom lua pentru binecuvântarea omenirii; iar El revarsă asupra noastră tot ce vom folosi spre binecuvântarea altora și pentru înnobilarea propriilor noastre suflete.

Trebuie să avem mai puțină încredere în ce putem face noi înșine și mai multă încredere în ce poate face Domnul pentru și prin noi. Nu sunteți angajați în propria voastră lucrare; voi înfăptuiți lucrarea lui Dumnezeu. Predați-vă Lui voința și calea voastră. Nu păstrați nicio rezervă, nu faceți nici măcar un compromis cu eul. Aflați ce înseamnă să fiți liber în Hristos.

Simpla audiere a predicilor Sabat după Sabat, citirea Bibliei iarăși și iarăși sau explicarea ei verset cu verset nu ne vor fi de folos nici nouă, nici celor care ne ascultă, dacă nu experimentăm noi înșine adevărurile Bibliei. Priceperea, voința, afecțiunea, toate trebuie puse sub controlul Cuvântului lui Dumnezeu. Atunci, prin lucrarea Duhului Sfânt, preceptele Cuvântului vor deveni principiile viețuirii.

Când Îl rugați pe Domnul să vă ajute, onorați-L pe Mântuitorul vostru, crezând că și primiți binecuvântarea Sa. Toată puterea, toată înțelepciunea ne stau la îndemână. Tot ce avem de făcut este să le cerem.

Umblați neîncetat în lumina lui Dumnezeu. Meditați zi și noapte asupra caracterului Său. Atunci veți vedea frumusețea Lui și vă veți veseli în bunătatea Sa. Inima voastră va străluci, simțind iubirea Sa. Veți fi înălțați ca și cum ați fi purtați de brațe veșnice. Cu puterea și lumina pe care v-o dă Dumnezeu, veți putea înțelege și realiza mai mult decât ați crezut înainte că este posibil.”

„Rămâneți în Mine”. „Hristos ne îndeamnă: «Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce roadă dacă nu rămâneți în Mine... Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic... Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi ucenicii Mei.» «Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.»

«Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și rodul vostru să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea» (Ioan 15:4-16).

«Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine» (Apocalipsa 3:20).

«Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă și-i voi da o piatră albă, și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni, decât acela care-l primește» (Apocalipsa 2:17).

«Celui ce va birui... îi voi da luceafărul de dimineață» [...] «voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu... și Numele Meu cel nou» (v. 26-28; 3:12).“

„Eu una fac.” „Cel a cărui încredere este în Dumnezeu va putea spune împreună cu Pavel: «Pot totul în Hristos, care mă întărește» (Filipeni 4:13). Oricare ar fi greșelile sau eșecurile trecutului, cu ajutorul lui Dumnezeu, ne putem ridica deasupra lor. Vom putea spune împreună cu apostolul: «Eu fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-

mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus» (Filipeni 3:13-14).” – *Divina vindecare*, p. 403-413

Ai fost creat ca să trăiești zilnic cu Dumnezeu

Duhul Sfânt lucrează cu aceia care vor să fie schimbați, îi modelează pe cei ce vor să fie modelați, îi rafinează pe aceia care doresc să fie rafinați.

De nimic nu este mai multă nevoie în lucrarea noastră ca de rezultatele practice ale comuniunii cu Dumnezeu. Ar trebui să arătăm prin viețile noastre de zi cu zi că avem pace și odihnă în Mântuitorul. Pacea Sa din inimă va străluci pe chipul nostru.

Isus, marele Ajutor, ne spune: „Veniți la Mine și vă voi da odihnă.” Ne vom îndepărta de El ca să umblăm după ființe umane supuse păcatului, care depind de Dumnezeu la fel ca și noi înșine? Domnul Isus știe foarte bine ce au nevoie copiii Lui și câtă putere divină vom asimila spre binecuvântarea omenirii, și ne oferă tot ce suntem dispuși să folosim pentru beneficiul celorlalți și pentru înnobilarea propriului nostru suflet. Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi, cereți tot ce voiți și veți primi. Prin aceasta Tatăl meu este glorificat, să aduceți multă roadă și astfel să fiți ucenicii Mei. „Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor, vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare...”

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua **17** Darurile de bunăvoie

„Tot ceea ce facem trebuie făcut din toată inima. Trebuie să ne aducem darurile cu bucurie și recunoștință, spunând: Din ceea ce este al Tău, Îți aducem de bunăvoie. Cel mai costisitor serviciu pe care îl putem face nu este nimic în comparație cu darul pe care L-a dat Dumnezeu lumii noastre. Hristos este un dar în fiecare zi. Dumnezeu L-a dăruit lumii și primește cu bunăvoință darurile încredințate oamenilor pentru înaintarea lucrării Sale pe pământ. În acest fel, recunoaștem și acceptăm că totul este al lui Dumnezeu, în mod absolut și în totalitate” (Manuscrisul 124, 1898).

„Lui Dumnezeu Îi face plăcere să onoreze darul adus dintr-o inimă plină de iubire, dându-i cea mai înaltă eficiență în slujirea pentru Sine. Dacă ne-am predat inima lui Isus, atunci vom aduce și darurile noastre înaintea Lui. Aurul și argintul nostru, cele mai de preț bunuri pământești pe care le avem, cele mai înalte talente intelectuale și spirituale vor fi consacrate de bunăvoie Aceluia care ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi” (Viața lui Isus, p. 46).

Daruri de mulțumire și ispășire

„Veniți la Domnul cu inimile pline de mulțumire pentru îndurările Sale trecute și prezente și manifestați-vă prețuirea față de bunătățile Sale, aducându-I darurile voastre de mulțumire, darurile de bunăvoie și darurile pentru păcat” (Review and Herald, 4 ianuarie 1881).

Darurile oferite cu părere de rău sunt o urâciune pentru Dumnezeu.

„Dumnezeu a făcut din oameni administratorii Săi.”

Zecimea și spiritualitatea

Multe dintre lucrurile legate de dezbateră contemporană cu privire la zecime se concentrează asupra unor chestiuni limitate. Trebuie să dăm zecime? Unde trebuie să o dăm? În ce scop trebuie să o dăm? În realitate, această discuție ignoră adevărata chestiune: De ce a stabilit Dumnezeu sistemul zecimii? Are zecimea alt scop în afară de cel al susținerii slujirii bisericii? Putem înțelege zecimea în așa fel încât să ne ajute în umblarea noastră cu Dumnezeu?

Relatarea despre întâlnirea lui Avraam cu Melhisedec (Geneza 14:20) conține prima referință biblică la zecime. Al doilea exemplu apare când Iacov își asumă angajamentul de a înapoia zecimea ca răspuns la binecuvântările lui Dumnezeu (Geneza 28:22). Niciunul dintre aceste exemple nu este răspunsul la o nouă poruncă a lui Dumnezeu. Este pur și simplu continuitatea stilului normal de închinare practicat de ei. Prin intermediul zecimilor, acei oameni recunoșteau mâna lui Dumnezeu în aspectul material al vieții lor. Nu susțineau biserica; nu exista biserica. Ei pur și simplu Îl adorau pe Dumnezeu.

Mai târziu, când Dumnezeu a dat poporului Israel instrucțiuni directe cu privire la zecime, ea a fost amintită din nou în contextul serviciului de închinare. Trebuiau să-și aducă zecimile și darurile la sanctuar, pentru că acolo locuia Numele lui Dumnezeu (Deuteronomul 12:5,6,11). Dumnezeu a primit zecimea și a folosit-o pentru susținerea slujirii la sanctuar realizate de preoți și leviți.

Continuând studiul Bibliei, vom găsi zecimea asociată cu chemarea la redeșteptare (2 Cronici 31; Neemia 12:13; Maleahi 3). Adevăratul motiv este întotdeauna serviciul de cult; este forma în care noi recunoaștem relația noastră cu Dumnezeu ca Proprietar și Răscum-părător al nostru.

Cu toate acestea, unul din motivele cele mai importante pentru înțelegerea scopu-lui lui Dumnezeu cu privire la zecime se găsește consemnat în Matei 6:25-34. În aceste versete, Isus așază banii și bunurile materiale în concurență directă cu Dumnezeu. El ne confruntă cu următoarea alegere: Pe cine vom sluji? Și cum vom sluji? Este interesant de observat faptul că în context se vorbește despre nevoile de bază ale vieții, nu de lux. Viața care se concentrează doar pe satisfacerea nevoilor alimentare și vestimentare este iden-tificată ca fiind păgână. În loc de aceasta, Isus ne prezintă următoarea provocare: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).

Chiar dacă aceasta nu apare în contextul imediat din Matei 6, zecimea este una dintre principalele instrumente folosite de Dumnezeu în „stagiul” nostru ca ucenici, deoarece ne ajută să ne concentrăm asupra Lui în timp ce ne luptăm cu lumea materială. Când aducem zecimea, Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc. Îl recunoaștem ca Proprietar peste toa-te câte avem. Recunoaștem că suntem administratori. De aceea, avem nevoie să luăm în considerație câteva metode care să ne ajute să ne îmbunătățim închinarea din punctul de vedere al înapoierii zecimii.

lată ce putem face ca să ne îmbunătățim atitudinea de adorare:

Pasul 1: Acceptarea relației noastre cu Dumnezeu

Trebuie să recunoaștem că adevărata închinare poate să izvorască doar dintr-o inimă care este în armonie cu Dumnezeu. Astfel, primul pas este acceptarea relației noastre cu Dumnezeu. Acest pas începe cu mărturisirea păcatelor noastre, cu acceptarea iertării și cu bucuria vieții veșnice. Atunci intrăm într-o relație cu Isus, iar când returnăm zecimea, putem afirma mântuirea noastră în Hristos și o putem sărbători împreună cu Răscumpă-rătorul nostru. Această răscumpărare stabilește poziția pe care El și-a asumat-o cu privire la viața noastră.

Pasul 2: Acceptarea lui Dumnezeu drept Creator

Al doilea pas pentru a transforma zecimea noastră într-un element al închinării este să-L acceptăm pe Dumnezeu drept Creator. Astfel, El poate să ne re-creeze și să ne dea o viață nouă. Fiind Creatorul nostru, El răspunde la toate nevoile noastre. Recunoaștem aceasta atunci când ne închinăm Lui și când Îl punem pe primul loc prin înapoierea zecimii. Când căutăm în primul rând Împărăția și neprihănirea Sa, alegem să trăim o viață nouă. În acest sens, zecimea este un instrument care ne ajută să ne schimbăm prioritățile.

Pasul 3: Renunțarea la domnia noastră și acceptarea domniei Sale

Zecimea implică o atitudine de închinare, fiindcă cel care o dă acceptă realitatea că Dumnezeu este Proprietarul. Acesta este următorul pas. Alegem să-l supunem lui Dumne-zeu stăpânirea noastră și o acceptăm pe a Lui. Recunoaștem că tot ce avem aparține lui Dumnezeu. Suntem simpli administratori.

Noi Îi slujim lui Dumnezeu cu zecimea noastră, cu scopul de a ne aminti că tot ce avem Îi aparține. Noi vom fi ajutați să administrăm 100% din bunuri pentru onoarea și

gloria Sa. În felul acesta, acceptăm responsabilitatea de a avea grijă de toate darurile pe care El ni le-a încredințat.

Pasul 4: Recunoașterea grijii, îndrumării și a dragostei lui Dumnezeu

Când recunoaștem grija Lui, îndrumarea și dragostea pe care o are pentru noi, facem din zecime un act de închinare. Zecimea pe care l-o înapoiem ne aduce aminte că El ne poartă de grijă și Se interesează îndeaproape de toate detaliile vieții noastre. Înainte de a returna zecimea, El a luat deja măsuri pentru toate nevoile noastre zilnice. Îi prezentăm zecimea noastră cu o inimă mulțumitoare, recunoscând multele binecuvântări pe care ni le-a oferit, fiindcă nu am putea să-l returnăm zecimea dacă nu am fi primit deja binecuvântarea.

Pasul 5: Acceptarea faptului că trebuie să fim sfinți înaintea lui Dumnezeu

Zecimea, ca atitudine de închinare, ne oferă și ocazia de a accepta porunca de a fi sfinți înaintea lui Dumnezeu (vezi Leviticul 20:26). Din moment ce El este Proprietarul, iar noi proprietatea Lui, suntem sfinți, puși deoparte pentru un scop special. Când returnăm zecimea, recunoaștem că Îi aparținem în totalitate. În felul acesta, zecimea noastră devine o mărturie că suntem și „puși deoparte” pentru Dumnezeu.

Pasul 6: Reconsacrarea vieții lui Dumnezeu

Când acceptăm că zecimea este un lucru sfânt, care-l aparține lui Dumnezeu, recunoaștem binecuvântarea prin modul în care ne raportăm la lucrurile sfinte. Pentru a ne raporta corect, trebuie să ne aducem zecimea înaintea lui Dumnezeu în contextul umblării noastre zilnice cu El. Astfel, zecimea devine oportunitatea de a ne consacra în totalitate Lui. Ne putem bucura în realitatea mântuirii noastre și de acceptarea prin Hristos. Putem accepta noua noastră viață în El. Putem sărbători bunătatea lui Dumnezeu care are grijă de noi în sfera materială, recunoscând totodată că El are grijă de noi în sfera spirituală. Zecimea devine mărturia noastră despre El și despre inima noastră, a faptului că Îl acceptăm și ne închinăm Lui în fiecare zi din viața noastră, ca ucenici.

Într-o insulă din Pacificul de Sud, un copil de 13 ani a ilustrat această atitudine de închinare: A adus un pește pe care l-a pescuit și i-a spus prezbiterului bisericii că aceea era zecimea lui. După aceea, l-a întrebat cum trebuia să procedeze cu peștele. Prezbiterul i-a explicat ce trebuia să facă și l-a felicitat că reușise să pescuiască zece pești. Copilul a răspuns: „Încă nu! Acesta a fost primul pe care l-am pescuit. Ceilalți sunt în apa mării. Acum mă duc să-i pescuiesc!”

Într-adevăr, zecimea ne oferă un instrument pentru închinarea la Dumnezeu, atunci când Îl punem pe El pe primul loc în viața noastră zilnică. Zecimea reprezintă recunoștința noastră palpabilă pentru relația noastră crescândă cu Domnul.

Benjami n C. Maxson, fost director al Departamentului Administrarea Creștină de la Conferința Generală

(Fragment preluat din DYNAMIC, iulie-septembrie 2002, p. 4,5.)

Ai fost creat pentru a umbla zilnic cu Dumnezeu

Prin zecime, Avraam și Melhisedec nu susțineau biserica, pentru că biserica nu exista atunci. Ei pur și simplu Îi aduceau închinare lui Dumnezeu.

Adevăratul motiv al zecimii este întotdeauna închinarea; este modul în care ne raportăm la Dumnezeu ca Proprietar și Răscumpărător al nostru. Când returnăm zecimea, ne putem afirma mântuirea în Hristos și o putem sărbători împreună cu Răscumpărătorul nostru. Fiind Creatorul nostru, El are grijă de toate nevoile noastre. Recunoaștem aceasta atunci când ne închinăm Lui și când Îl punem pe primul loc în viață prin înapoierea zecimii. Facem din zecime un act al închinării față de Dumnezeu când recunoaștem grija Sa, îndrumarea și dragostea pe care o are pentru noi.

Când înapoiem zecimea, recunoaștem totodată că Îi aparținem în totalitate.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua 18 Zecimea și spiritualitatea

Multe dintre lucrurile legate de dezbateră contemporană cu privire la zecime se concentrează asupra unor chestiuni limitate. Trebuie să dăm zecime? Unde trebuie să o dăm? În ce scop trebuie să o dăm? În realitate, această discuție ignoră adevărata chestiune: De ce a stabilit Dumnezeu sistemul zecimii? Are zecimea alt scop în afară de cel al susținerii slujirii bisericii? Putem înțelege zecimea în așa fel încât să ne ajute în umblarea noastră cu Dumnezeu?

Relatarea despre întâlnirea lui Avraam cu Melhisedec (Geneza 14:20) conține prima referință biblică la zecime. Al doilea exemplu apare când Iacov își asumă angajamentul de a înapoia zecimea ca răspuns la binecuvântările lui Dumnezeu (Geneza 28:22). Niciunul dintre aceste exemple nu este răspunsul la o nouă poruncă a lui Dumnezeu. Este pur și simplu continuitatea stilului normal de închinare practicat de ei. Prin intermediul zecimilor, acei oameni recunoșteau mâna lui Dumnezeu în aspectul material al vieții lor. Nu susțineau biserica; nu exista biserica. Ei pur și simplu Îl adorau pe Dumnezeu.

Mai târziu, când Dumnezeu a dat poporului Israel instrucțiuni directe cu privire la zecime, ea a fost amintită din nou în contextul serviciului de închinare. Trebuiau să-și aducă zecimile și darurile la sanctuar, pentru că acolo locuia Numele lui Dumnezeu (Deuteronomul 12:5,6,11). Dumnezeu a primit zecimea și a folosit-o pentru susținerea slujirii la sanctuar realizate de preoți și leviți.

Continuând studiul Bibliei, vom găsi zecimea asociată cu chemarea la redevăptare (2 Cronici 31; Neemia 12:13; Maleahi 3). Adevăratul motiv este întotdeauna serviciul de cult; este forma în care noi recunoaștem relația noastră cu Dumnezeu ca Proprietar și Răscum-părător al nostru.

Cu toate acestea, unul din motivele cele mai importante pentru înțelegerea scopului lui Dumnezeu cu privire la zecime se găsește consemnat în Matei 6:25-34. În aceste versete, Isus așază banii și bunurile materiale în concurență directă cu Dumnezeu. El ne confruntă cu următoarea alegere: Pe cine vom sluji? Și cum vom sluji? Este interesant de observat faptul că în context se vorbește despre nevoile de bază ale vieții, nu de lux. Viața care se concentrează doar pe satisfacerea nevoilor alimentare și vestimentare este identificată ca fiind păgână. În loc de aceasta, Isus ne prezintă următoarea provocare: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).

Chiar dacă aceasta nu apare în contextul imediat din Matei 6, zecimea este una dintre principalele instrumente folosite de Dumnezeu în „stagiul” nostru ca ucenici, deoarece ne ajută să ne concentrăm asupra Lui în timp ce ne luptăm cu lumea materială. Când aducem zecimea, Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc. Îl recunoaștem ca Proprietar peste toate câte avem. Recunoaștem că suntem administratori. De aceea, avem nevoie să luăm în considerație câteva metode care să ne ajute să ne îmbunătățim închinarea din punctul de vedere al înapoierii zecimii.

lăță ce putem face ca să ne îmbunătățim atitudinea de adorare:

Pasul 1: Acceptarea relației noastre cu Dumnezeu

Trebuie să recunoaștem că adevărata închinare poate să izvorască doar dintr-o inimă care este în armonie cu Dumnezeu. Astfel, primul pas este acceptarea relației noastre cu Dumnezeu. Acest pas începe cu mărturisirea păcatelor noastre, cu acceptarea iertării și cu bucuria vieții veșnice. Atunci intrăm într-o relație cu Isus, iar când returnăm zecimea, putem afirma mântuirea noastră în Hristos și o putem sărbători împreună cu Răscumpărătorul nostru. Această răscumpărare stabilește poziția pe care El și-a asumat-o cu privire la viața noastră.

Pasul 2: Acceptarea lui Dumnezeu drept Creator

Al doilea pas pentru a transforma zecimea noastră într-un element al închinării este să-L acceptăm pe Dumnezeu drept Creator. Astfel, El poate să ne re-creeze și să ne dea o viață nouă. Fiind Creatorul nostru, El răspunde la toate nevoile noastre. Recunoaștem aceasta atunci când ne închinăm Lui și când Îl punem pe primul loc prin înapoierea zecimii. Când căutăm în primul rând Împărăția și neprihănirea Sa, alegem să trăim o viață nouă. În acest sens, zecimea este un instrument care ne ajută să ne schimbăm prioritățile.

Pasul 3: Renunțarea la domnia noastră și acceptarea domniei Sale

Zecimea implică o atitudine de închinare, fiindcă cel care o dă acceptă realitatea că Dumnezeu este Proprietarul. Acesta este următorul pas. Alegem să-l supunem lui Dumnezeu stăpânirea noastră și o acceptăm pe a Lui. Recunoaștem că tot ce avem aparține lui Dumnezeu. Suntem simpli administratori.

Noi Îi slujim lui Dumnezeu cu zecimea noastră, cu scopul de a ne aminti că tot ce avem Îi aparține. Noi vom fi ajutați să administrăm 100% din bunuri pentru onoarea și gloria Sa. În felul acesta, acceptăm responsabilitatea de a avea grijă de toate darurile pe care El ni le-a încredințat.

Pasul 4: Recunoașterea grijii, îndrumării și dragostei lui Dumnezeu

Când recunoaștem grija Lui, îndrumarea și dragostea pe care o are pentru noi, facem din zecime un act de închinare. Zecimea pe care l-o înapoiem ne aduce aminte că El ne poartă de grijă și Se interesează îndeaproape de toate detaliile vieții noastre. Înainte de a returna zecimea, El a luat deja măsuri pentru toate nevoile noastre zilnice. Îi prezentăm zecimea noastră cu o inimă mulțumitoare, recunoscând multele binecuvântări pe care ni le-a oferit, fiindcă nu am putea să-l returnăm zecimea dacă nu am fi primit deja binecuvântarea.

Pasul 5: Acceptarea faptului că trebuie să fim sfinți înaintea lui Dumnezeu

Zecimea, ca atitudine de închinare, ne oferă și ocazia de a accepta porunca de a fi sfinți înaintea lui Dumnezeu (vezi Leviticul 20:26). Din moment ce El este Proprietarul, iar noi proprietatea Lui, suntem sfinți, puși deoparte pentru un scop special. Când returnăm zecimea, recunoaștem că Îi aparținem în totalitate. În felul acesta, zecimea noastră devine o mărturie că suntem și „puși deoparte” pentru Dumnezeu.

Pasul 6: Reconsacrarea vieții lui Dumnezeu

Când acceptăm că zecimea este un lucru sfânt, care-l aparține lui Dumnezeu, recunoaștem binecuvântarea prin modul în care ne raportăm la lucrurile sfinte. Pentru a ne

raporta corect, trebuie să ne aducem zecimea înaintea lui Dumnezeu în contextul umblării noastre zilnice cu El. Astfel, zecimea devine oportunitatea de a ne consacra în totalitate Lui. Ne putem bucura în realitatea mântuirii noastre și de acceptarea prin Hristos. Putem accepta noua noastră viață în El. Putem sărbători bunătatea lui Dumnezeu care are grijă de noi în sfera materială, recunoscând totodată că El are grijă de noi în sfera spirituală. Zecimea devine mărturia noastră despre El și despre inima noastră, a faptului că Îl acceptăm și ne închinăm Lui în fiecare zi din viața noastră, ca ucenici.

Într-o insulă din Pacificul de Sud, un copil de 13 ani a ilustrat această atitudine de închinare: A adus un pește pe care l-a pescuit și i-a spus prezbiterului bisericii că aceea era zecimea lui. După aceea, l-a întrebat cum trebuia să procedeze cu peștele. Prezbiterul i-a explicat ce trebuia să facă și l-a felicitat că reușise să pescuiască zece pești. Copilul a răspuns: „Încă nu! Acesta a fost primul pe care l-am pescuit. Ceilalți sunt în apa mării. Acum mă duc să-i pescuiesc!”

Într-adevăr, zecimea ne oferă un instrument pentru închinarea la Dumnezeu, atunci când Îl punem pe El pe primul loc în viața noastră zilnică. Zecimea reprezintă recunoștința noastră palpabilă pentru relația noastră crescândă cu Domnul.

Benjami n C. Maxson, fost director al Departamentului Administrarea Creștină de la Conferința Generală

(Fragment preluat din DYNAMIC, iulie-septembrie 2002, p. 4,5.)

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua 19 Consacrarea

Făgăduința lui Dumnezeu ne spune că: „*Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta din toată inima*” (Ieremia 29:13).

„Inima noastră trebuie să l se supună în întregime lui Dumnezeu, altfel nu se va produce în noi nicio schimbare prin care să fim refăcuți după chipul și asemănarea Lui. Noi suntem înstrăinați de Dumnezeu prin însăși natura noastră umană. Duhul Sfânt descrie această stare a noastră în cuvintele următoare: «*Morți în greșelile și în păcatele noastre.*» «*Tot capul este bolnav și toată inima suferă de moarte! Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos, ci numai răni, vânătăi și carne vie, nestoarse, nelegate și nealinate cu untdelemn.*» Noi suntem legați strâns în capcana lui Satana, de care am fost prinși, ca să-i facem voia (Efeseni 2:1; Isaia 1:5,6; vezi și 2 Timotei 2:26). Dumnezeu dorește să ne vindece și să ne elibereze. Dar, pentru că aceasta necesită o transformare deplină, o înnoire a întregii noastre naturi, noi trebuie să ne supunem întru totul lui Dumnezeu.

Lupta împotriva eului este cea mai mare și cea mai grea luptă dintre câte s-au dus vreodată. Capitulara eului, supunerea totală față de voia lui Dumnezeu implică, în mod inevitabil, o luptă. Înainte de a fi înnoită în sfințenie, inima trebuie să l se supună lui Dumnezeu.

Governarea lui Dumnezeu nu se bazează, așa cum ar vrea Satana să se înțeleagă, pe o supunere oarbă, pe un control lipsit de rațiune. Ea apelează la rațiune și la conștiință. «*Veniți totuși să ne judecăm*» este invitația adresată de Creator ființelor create de El (Isaia 1:18). Dumnezeu nu forțează voința creaturilor Sale. El nu poate accepta o închinare care nu este adusă de bunăvoie și în mod conștient. O supunere impusă prin forță ar împiedica orice dezvoltare reală a minții și a caracterului și ar face din om un simplu robot. Nu acesta constituie scopul Creatorului. El dorește ca omul, lucrarea culminantă a puterii Sale creatoare, să atingă cea mai înaltă dezvoltare posibilă. El așază înaintea noastră culmea binecuvântărilor, la care dorește să ne conducă prin harul Său. El ne invită să ne predăm pe noi înșine Lui, pentru ca El să poată împlini voința Sa în noi. Rămâne ca noi să alegem dacă vom fi sau nu eliberați din robia păcatului, pentru a ne bucura de glorioasa libertate a fiilor lui Dumnezeu.

A ne preda pe noi înșine lui Dumnezeu presupune, în mod necesar, să renunțăm la tot ceea ce ne-ar despărți de El. Deoarece Mântuitorul spune: «*Tot așa, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are nu poate fi ucenicul Meu*» (Luca 14:33). Tot ce ar putea să ne despartă inima de Dumnezeu trebuie abandonat. Mamona este idolul multora. Iubirea de bani sau dorința de îmbogățire constituie lanțul de aur cu care îi leagă Satana. Alții se închină la idoli renumelui, ai reputației și ai onorurilor lumești. Idolul altora este viața comodă și eliberarea de orice responsabilitate. Dar aceste lanțuri ale robiei trebuie rupte. Noi nu putem fi jumătate ai lui Dumnezeu și jumătate ai lumii. Nu putem fi copii ai lui Dumnezeu, dacă nu suntem cu totul ai Lui.

Există unii care declară că îi slujesc lui Dumnezeu, în timp ce se bazează numai pe propriile eforturi, pentru a respecta Legea lui Dumnezeu, pentru a-și forma un caracter drept și pentru a obține în acest fel mântuirea. Inima lor nu este motivată de o profundă înțelegere a iubirii lui Hristos, ci ei caută să-și îndeplinească îndatoririle vieții de creștin ca

și când ar fi cerute de Dumnezeu în schimbul câștigării vieții veșnice. O asemenea religie nu valorează nimic. Când Domnul Hristos locuiește în inimă, sufletul va fi atât de plin de iubirea Lui, de bucuria comuniunii cu El, încât se va atașa cu totul de El; și, privind la Hristos, eul va fi uitat. Iubirea față de Domnul Hristos va fi izvorul acțiunilor noastre. Cei care simt iubirea constrângătoare a lui Dumnezeu nu vor întreba cât de puțin este suficient pentru a corespunde cerințelor lui Dumnezeu; ei nu vor întreba care este standardul cel mai jos admisibil, ci vor ținti spre o conformare desăvârșită față de voința Răscumpărătorului lor. Cu dorință puternică, ei jertfesc totul și evidențiază un interes pe măsura valorii țintei pe care o urmăresc. O mărturisire a credinței noastre în Hristos, fără a avea această iubire profundă față de El, este doar vorbărie, formalism rece și trudă zadarnică.

Crezi tu oare că este un sacrificiu prea mare acela de a-l spune totul lui Hristos? Întreabă-te: «Ce a dat Domnul Hristos pentru mine?» Fiul lui Dumnezeu a dat totul – viața, dragostea – și a suferit enorm pentru răscumpărarea noastră. Și oare este posibil ca noi – niște beneficiari nevrednici ai unei iubiri atât de mari – să fim atât de egoiști încât să nu-l oferim inima noastră? În fiecare clipă a vieții noastre, am fost părtași ai binecuvântărilor harului Său și tocmai din acest motiv nu putem conștientiza pe deplin adâncimile ignoranței și ale nenorocirii din care am fost salvați. Oare am putea noi să privim la Acela pe care L-au răstignit păcatele noastre, și totuși să păcătuim în mod deliberat, în ciuda întregii iubiri și a sacrificiului Său? Având în vedere umilința nespuse de mare a Domnului slavei, să ne plângem noi oare pentru faptul că putem primi viața veșnică numai prin luptă și renunțare de sine?

Întrebarea multora cu inima mândră este: «De ce trebuie să mă pocăiesc și să mă umilesc înainte de a avea asigurarea acceptării mele din partea lui Dumnezeu?» Vă îndemn să priviți la Hristos. În ciuda faptului că a fost fără păcat și, mai mult decât atât, Hristos a fost Prințul cerului, totuși El S-a identificat cu păcatul neamului omenesc. El «a fost pus în numărul celor fără de lege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați» (Isaia 53:12).

Dar, de fapt, la ce renunțăm noi atunci când spunem că dăm totul? La o inimă impregnată de murdăria păcatului, pentru ca Isus să o spele, să o curețe cu sângele Lui și să o mântuiască prin dragostea Sa inegalabilă. Cu toate acestea, oamenii consideră că este greu să dai totul! Mi-e rușine să aud vorbindu-se astfel și mi-e rușine să scriu despre acest fapt.

Dumnezeu nu ne cere să renunțăm la nimic din ceea ce ar fi în beneficiul nostru să păstrăm. În tot ce face, El are în vedere bunăstarea copiilor Lui. O, dacă toți cei care nu L-au ales încă pe Hristos ar putea înțelege că El are de oferit ceva mult mai bun decât lucrurile pe care caută ei să le obțină! Când gândește și acționează contrar voinței lui Dumnezeu, omul provoacă propriului suflet cea mai mare suferință și nedreptate. Nicio bucurie adevărată nu poate fi găsită pe calea interzisă de Acela care știe ce este cel mai bine și plănuiește spre binele creaturilor Sale. Calea nelegiuirii este calea nenorocirii și a distrugerii.

Este o greșeală a cultiva gândul că lui Dumnezeu Îi face plăcere să-i vadă pe copiii Lui suferind. Cerul întreg este interesat de fericirea omului. Părintele nostru ceresc nu închide căile bucuriei pentru niciuna dintre creaturile Lui. Poruncile divine ne cer să evităm acele îngăduințe de sine care ar aduce suferințe și dezamăgiri și care ne-ar închide poarta spre fericire și spre cer. Mântuitorul lumii îi acceptă pe oameni așa cum sunt, cu toate nevoile, imperfecțiunile și slăbiciunile lor; și El nu numai că îi va curăța de păcat, asigurându-le răscumpărarea prin sângele Său, ci va împlini nevoia adâncă a inimii tuturor celor care consimt să ia jugul Său și să poarte povara Sa. Scopul Său este acela de a le da pace și odihnă tuturor celor care vin la El pentru pâinea vieții. El cere din partea noastră să îndeplinim

numai acele îndatoriri care ne vor conduce pașii pe înălțimile unei binecuvântări la care cei neascultători de voința Lui nu vor putea ajunge niciodată. Adevărata bucurie a vieții celui credincios este aceea de a-L avea în inima lui pe Hristos, nădejdea slavei.

Mulți pun întrebarea: «Cum să mă predau lui Dumnezeu?» Dorești să te predai lui Dumnezeu, dar simți că ești slab, nu ai destulă putere morală, ești rob al îndoielilor și stăpânit de obiceiurile vieții tale păcătoase. Făgăduințele și hotărârile tale sunt asemenea unor funii de nisip. Nu îți poți controla gândurile și nu poți să îți stăpânești impulsurile și sentimentele. Amintirea făgăduințelor călcate și a angajamentelor neimplinite îți slăbește încrederea în propria sinceritate și te face să crezi că Dumnezeu nu te poate accepta; dar nu trebuie să deznădăjduiești. Ceea ce trebuie să înțelegi este adevărata putere a voinței. Aceasta este puterea care guvernează natura umană, puterea deciziei sau capacitatea de a alege. Totul depinde de acțiunea corectă a voinței. Dumnezeu le-a dat oamenilor capacitatea de a alege; datoria lor este aceea de a o exercita. Tu nu poți să îți schimbi inima, nu poți să îi predai lui Dumnezeu sentimentele tale; dar poți alege să îi slujești. Poți să-l dai Lui voința ta; atunci, El va lucra în tine și voința, și înfăptuirea după buna Sa plăcere. În felul acesta, întreaga ta ființă va fi adusă sub controlul Duhului lui Hristos; sentimentele tale vor fi îndreptate numai spre El, iar gândurile vor fi în armonie cu El.

Dorințele de bine și de sfințire sunt bune. Dar, dacă te limitezi la dorințe, ele nu îți vor folosi la nimic. Mulți vor fi pierduți în timp ce speră și doresc să fie creștini. Ei nu ajung până acolo încât să își predea voința lui Dumnezeu. Ei nu aleg chiar acum să fie adevărați creștini.

Prin corecta folosire a voinței, se poate produce o schimbare totală în viața ta. Când îi supui voința ta lui Hristos, te aliezi cu acea Putere care este mai presus de toate domniile și stăpânirile. Atunci vei primi putere de sus ca să rămâi statornic și astfel, printr-o continuă predare de sine lui Dumnezeu, vei fi făcut în stare să trăiești viața cea nouă, viața de credință." (*Calea către Hristos, capitolul 5*)

Ai fost creat ca să trăiești zilnic cu Dumnezeu

Inima noastră trebuie să l se supună în întregime lui Dumnezeu, altfel nu se va produce în noi nicio schimbare prin care să fim refăcuți după chipul și asemănarea Lui.

Lupta împotriva eului este cea mai mare și cea mai grea luptă dintre câte s-au dus vreodată. Capitulara eului, supunerea totală față de voia lui Dumnezeu implică, în mod inevitabil, o luptă. Înainte de a fi înnoită în sfințenie, inima trebuie să l se supună lui Dumnezeu.

Când Domnul Hristos locuiește în inimă, sufletul va fi atât de plin de iubirea Lui, de bucuria comuniunii cu El, încât se va atașa cu totul de El; și, privind la Hristos, eul va fi uitat.

Crezi tu oare că este un sacrificiu prea mare acela de a-l spune totul lui Hristos? Întreabă-te: «Ce a dat Domnul Hristos pentru mine?»... Dar, de fapt, la ce renunțăm noi atunci când spunem că dăm totul? La o inimă impregnată de murdăria păcatului, pentru ca Isus să o spele, să o curețe cu sângele Lui și să o mântuiască prin dragostea Sa inegalabilă. Cu toate acestea, oamenii consideră că este greu să dai totul!

Mântuitorul lumii îi acceptă pe oameni așa cum sunt, cu toate nevoile, imperfecțiunile și slăbiciunile lor; și El nu numai că îi va curăța de păcat, asigurându-le răscumpărarea prin sângele Său, ci va împlini nevoia adâncă a inimii tuturor celor care consimt să ia jugul Său și să poarte povara Sa.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 20 Privilegiul de a vorbi cu Dumnezeu (1)

„Dumnezeu ne vorbește prin natură și revelație, prin providența Sa și prin influența Duhului Său Sfânt. Dar acest fapt nu este suficient, dacă noi nu ne deschidem inima față de El. Pentru a avea o viață spirituală și putere morală, trebuie să avem o legătură continuă și personală cu Tatăl nostru ceresc. Inima noastră poate fi atrasă spre El; putem să medităm la lucrările Sale, la mila Sa, la binecuvântările Sale; dar toate acestea nu înseamnă, în adevăratul sens, a avea comuniune cu Dumnezeu. Pentru a avea comuniune cu Dumnezeu, trebuie să avem ceva să-l spunem cu privire la viața noastră de fiecare zi.

Rugăciunea este deschiderea inimii noastre înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten. Nu pentru că ar fi necesar să-l vorbim despre noi, ci pentru a ne face capabili să îl acceptăm. Rugăciunea nu-L coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El.

Când a fost pe pământ, Domnul Isus i-a învățat pe ucenici cum să se roage. El i-a sfătuit să-și prezinte nevoile zilnice înaintea lui Dumnezeu și să așeze toată povara lor asupra Lui. Asigurarea pe care le-a dat-o, că cererile lor vor fi ascultate, este valabilă și pentru noi.

Domnul Însuși S-a rugat des atunci când a trăit printre oameni. Mântuitorul nostru S-a identificat cu nevoile și slăbiciunea noastră și astfel a devenit un rugător zelos, care căuta să primească de la Tatăl Său rezerve noi de putere, pentru a-și împlini datoria și pentru a rezista încercărilor. El este exemplul nostru în toate lucrurile. În ceea ce privește slăbiciunile noastre, El este un frate «care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi» (Evrei 4:15). Dar având în vedere că El era fără păcat, natura Lui se îndepărta cu repulsie de la săvârșirea răului. El a îndurat toate luptele și frământările omului care trăiește într-o lume a păcatului. Datorită naturii Lui omenești, rugăciunea a fost pentru Domnul o necesitate și un privilegiu. El a găsit mângâiere și bucurie în comuniunea cu Tatăl Său.

Iar dacă Mântuitorul lumii, Fiul lui Dumnezeu, a simțit nevoia de a Se ruga, cu atât mai mult noi, ca ființe muritoare și slabe, ar trebui să simțim nevoia de a ne ruga zelos și consecvent!

Tatăl nostru ceresc așteaptă să-și reverse asupra noastră plinătatea binecuvântărilor Sale. Este privilegiul nostru acela de a bea cu îndestulare din fântâna lubirii Nemărginite. Este de mirare că ne rugăm atât de puțin! Cu toate că Dumnezeu este binevoitor și gata să asculte rugăciunea sinceră a celui mai umil dintre copiii Săi, din partea noastră se manifestă o mare rețineră și lipsă de interes pentru a-l face cunoscute nevoile noastre. Ce ar putea gândi îngerii cerului despre ființele omenești sărmene, neajutorate și supuse ispitei, care, în ciuda faptului că inima iubirii infinite a lui Dumnezeu se pleacă spre ele, gata să le dea mai mult decât cer sau gândesc, totuși se roagă așa de puțin și au atât de puțină credință? Îngerii se închină înaintea lui Dumnezeu cu bucurie și simt plăcere să stea aproape de El. Ei consideră comuniunea cu Dumnezeu cea mai mare bucurie a lor; totuși fiii acestui pământ, care au atât de multă nevoie de ajutorul pe care numai Dumnezeu îl poate da, par a fi mulțumiți să umble în afara luminii Duhului Său și fără însoțirea prezenței Sale.

Întunericul celui rău îi învăluie pe aceia care neglijează rugăciunea. Șoaptele ispititoare ale vrăjmașului îi amăgesc la păcat; și toate acestea, pentru că ei nu folosesc

privilegiile pe care li le-a dat Dumnezeu prin comuniunea divină a rugăciunii. De ce oare copiii lui Dumnezeu sunt atât de reticenți și lipsiți de dispoziția de a se ruga, știind că rugăciunea este cheia cu care mâna credinței deschide tezaurul cerului, unde se află depozitate resursele inepuizabile ale Celui Atotputernic?

Fără rugăciune continuă și fără veghere atentă, suntem în pericolul de a deveni din ce în ce mai nepăsători și de a ne abate de la calea cea dreaptă. Vrăjmașul mântuirii se străduiește fără încetare să ne blocheze calea spre tronul milei, ca să nu putem obține, prin rugăciuni stăruitoare și credință, harul și puterea de a rezista ispitei.

Noi ne putem aștepta ca Dumnezeu să asculte și să răspundă rugăciunilor noastre, dar există anumite condiții. Prima dintre aceste condiții este să simțim nevoia după ajutorul Său. El a făgăduit: «Voi turna ape peste pământul însetat și râuri peste pământul uscat» (Isaia 44:3). Cei care flămânez și însetează după neprihănire, care doresc fierbinte împăcarea cu Dumnezeu, pot fi siguri că vor fi săturați. Pentru a putea fi primită binecuvântarea lui Dumnezeu, inima trebuie să fie deschisă influenței Duhului Sfânt.

Marea noastră nevoie de ajutor constituie prin ea însăși un argument și pledează în modul cel mai elocvent în favoarea noastră. Dar, ca să facă toate aceste lucruri pentru noi, Dumnezeu trebuie căutat și rugat. El spune: «Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi» și «El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?» (Matei 7:7; Romani 8:32).

Dacă iubim nelegiuirea din inima noastră, dacă ne atașăm de vreun păcat cunoscut, Dumnezeu nu ne va asculta; dar rugăciunea inimii căite și zdrobite va fi ascultată întotdeauna. Când ne corectăm toate greșelile cunoscute, putem avea încredere că Dumnezeu va răspunde cererilor noastre. Propriile merite nu ne vor recomanda niciodată bunăvoinței lui Dumnezeu. Numai meritele lui Hristos ne vor mântui și numai sângele Său ne va curăța. Totuși noi avem de făcut o lucrare, și anume aceea de a împlini condițiile cerute pentru a fi acceptați de Dumnezeu.

Un alt element al rugăciunii cu succes este credința. «Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută» (Evrei 11:6). Domnul Hristos le-a spus ucenicilor Săi: «Orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea» (Marcu 11:24). Îl credem noi oare pe Dumnezeu pe cuvânt?

Făgăduința aceasta este cuprinzătoare și nelimitată și Cel care a dat-o este credincios în împlinirea ei. Dacă nu primim lucrurile pe care le-am cerut chiar atunci când ne-am rugat, trebuie totuși să credem că Dumnezeu aude și că va răspunde rugăciunilor noastre. Noi suntem atât de supuși greșelii și avem o înțelegere atât de limitată, încât, uneori, cerem lucruri care nu ar fi o binecuvântare pentru noi; dar, pentru că ne iubește, Tatăl nostru cere să răspunde rugăciunilor noastre dându-ne lucrurile care sunt cu adevărat spre binele nostru și pe care noi înșine am dori să le avem dacă, iluminați de Duhul lui Dumnezeu, le-am putea vedea așa cum sunt ele în realitate. Când ni se pare că rugăciunile noastre nu primesc un răspuns, trebuie totuși să rămânem încrezători în făgăduințele sfinte, căci timpul răspunsului va veni în mod sigur și vom primi binecuvântarea de care avem cea mai mare nevoie. Dar a pretinde ca rugăciunea să fie întotdeauna împlinită exact în felul dorit de noi constituie o încumetare, o îndrăzneală necuvenită din partea noastră. Dumnezeu este prea înțelept ca să poată greși și prea bun ca să rețină vreun bine de la cei ce umblă în neprihănire. Deci nu te teme să te încrezi în El, chiar dacă nu vezi imediat un răspuns la rugăciunile tale. Ai încredere în făgăduința Lui sigură: «Cereți și vi se va da.»

Dacă ne lăsăm călăuziți de îndoielile și de temerile noastre sau dacă nu suntem dispuși să credem până când nu reușim să găsim răspuns la orice problemă pe care nu o înțelegem cu claritate, dificultățile noastre vor deveni tot mai multe și mai complicate. Dar dacă venim la Dumnezeu cu simțământul profund al neputinței și conștienței de dependența noastră de El și dacă Îi facem cunoscute nevoile noastre, cu umilință și cu încredere, Cel a cărui cunoștință este fără margini, care vede toată creația Sa și conduce totul prin voința și Cuvântul Său, poate și va asculta strigătele noastre și va face ca lumina să strălucească în inima noastră. Prin rugăciune sinceră, noi suntem aduși în legătură cu inima Celui Atotputernic. Poate că nu vom avea, în momentul acela, dovada clară că fața Mântuitorului nostru este plecată asupra noastră cu o expresie de milă și dragoste, și totuși este așa. Poate că nu simțim atingerea Sa vizibilă, dar mâna Sa este îndreptată spre noi cu iubire, milă și înțelegere.

Când venim să cerem mila și binecuvântarea lui Dumnezeu, trebuie să avem un spirit iubitor și iertător. Oare cum ne putem ruga: «... și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri», și totuși să nutrim un spirit neiertător (Matei 6:12)? Dacă ne așteptăm ca rugăciunile noastre să fie ascultate, trebuie să-i iertăm pe alții în același fel și în aceeași măsură în care sperăm să fim ierțați noi.

O altă condiție a ascultării rugăciunii este perseverența. Dacă dorim să creștem în credința și experiența creștină, trebuie să ne rugăm neîncetat: «Stăruieți în rugăciune», «vegheați în ea cu mulțumiri» (Romani 12:12; Coloseni 4:2). Apostolul Petru îi sfătuia pe credincioși: «Fiți înțelepți și vegheați în vederea rugăciunii» (1 Petru 4:7). Pavel sfătuia: «În orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri» (Filipeni 4:6). «Dar voi, preaiubiților», spunea apostolul Iuda, «... rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu» (Iuda 20,21). Rugăciunea continuă este legătura neîntreruptă a sufletului cu Dumnezeu, pentru ca viața care vine de la Dumnezeu să se reverse în viața noastră, iar ca răspuns din viața noastră să se înalțe spre Dumnezeu dovada sfințirii și a curăției morale.

În ce privește rugăciunea, este necesar să fim consecvenți; nimeni și nimic să nu ne împiedice de la rugăciune. Trebuie să depunem orice efort pentru a menține o comuniune permanentă între noi și Domnul Hristos. Caută să folosești orice ocazie de a merge acolo unde rugăciunea este dorită. Cei care caută cu adevăra comuniunea cu Dumnezeu vor fi văzuți în adunările de rugăciune, îndeplinindu-și cu credincioșie datoria, fiind plini de zel și dornici de a culege toate binecuvântările ce le sunt oferite. Ei vor folosi orice ocazie pe care o au pentru a se așeza în acel loc în care pot primi razele luminii cerești.

Trebuie să ne rugăm în cercul familiei și, mai presus de toate, nu trebuie să neglijăm rugăciunea în taină, pentru că aceasta este viața sufletului. Este imposibil să creștem în cele spirituale, dacă rugăciunea este neglijată. Rugăciunea înălțată doar în familie sau în public nu este suficientă. Deschide-ți inima înaintea ochiului cercetător al lui Dumnezeu, în liniște, când ești doar tu cu El. Rugăciunea în taină trebuie să fie auzită numai de Dumnezeu. Nicio ureche curioasă nu trebuie să se încarce cu povara unor astfel de cereri. În rugăciunea tainică, mintea este ferită de influențele înconjurătoare și este eliberată de agitație. Astfel, rugăciunea se va înălța la Dumnezeu în mod liniștit, dar fierbinte. Cel care vede în ascuns, a cărui ureche este deschisă ca să audă rugăciunea care pornește din inimă, va avea o influență durabilă și plăcută. Printr-o credință simplă și liniștită, sufletul păstrează comuniunea cu Dumnezeu și își adună raze de lumină dumnezeiască, pentru a

fi întărit și susținut în conflictul cu Satana. Dumnezeu este cetățuia puterii noastre." (*Calea către Hristos*, p. 92-98)

Ai postit deja? Dacă încă nu ai făcut-o încă, planifică-ți un post pentru Sabatul viitor. Reuniunea va fi foarte bună; dar, dacă postești și te pregătești, va fi mult mai bună.

Ai fost creat ca să comunici cu Dumnezeu

Rugăciunea nu-L coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El.

Dacă Mântuitorul lumii, Fiul lui Dumnezeu, a simțit nevoia de a Se ruga, cu atât mai mult noi, ca ființe muritoare și slabe, ar trebui să simțim nevoia de a ne ruga zelos și consecvent! Este de mirare că ne rugăm atât de puțin! Cu toate că Dumnezeu este binevoitor și gata să asculte rugăciunea sinceră a celui mai umil dintre copiii Săi, din partea noastră se manifestă o mare rețineră și lipsă de interes pentru a-l face cunoscute nevoile noastre. «Voi turna ape peste pământul însetat și râuri peste pământul uscat» (Isaia 44:3). «Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută» (Evrei 11:6). Dacă ne lăsăm călăuziți de îndoielile și de temerile noastre sau dacă nu suntem dispuși să credem până când nu reușim să găsim răspuns la orice problemă pe care nu o înțelegem cu claritate, dificultățile noastre vor deveni tot mai multe și mai complicate. Prin rugăciune sinceră, noi suntem aduși în legătură cu inima Celui Atotputernic. Poate că nu vom avea, în momentul acela, dovada clară că fața Mântuitorului nostru este plecată asupra noastră cu o expresie de milă și dragoste, și totuși este așa.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

Notițe

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Ziua **21** Privilegiul de a vorbi cu Dumnezeu (2)

Dumnezeu este tăria noastră

„Roagă-te în cămăruța ta și, în timp ce mergi la lucrul tău zilnic, inima ta să fie mereu înălțată spre Dumnezeu. Așa a umblat Enoh cu Dumnezeu. Aceste rugăciuni tăcute se înalță la tronul harului, asemenea mirosului prețios al jertfei de tămâie. Satana nu poate să-l înfrângă pe acela a cărui inimă se sprijină în felul acesta pe Dumnezeu.

Nu există timp sau loc nepotrivit pentru a ne înălța cererile spre Dumnezeu. Nu există nimic care să ne poată împiedica să facem ca inima să ne fie cuprinsă de spiritul înălțător al rugăciunii stăruitoare. În aglomerația străzilor, în mijlocul ocupațiilor zilnice, noi putem aduce cererile noastre înaintea lui Dumnezeu, pentru ca El să ne acorde călăuzirea divină, așa cum a făcut Neemia, când i-a adresat cererea sa împăratului Artaxerxe. Un loc retras pentru rugăciune poate fi găsit oriunde ne-am afla. Noi ar trebui să avem ușa inimii deschisă în permanență, adresând mereu invitația ca Domnul Hristos să vină și să locuiască în ea ca oaspete ceros.

Deși în jurul nostru ar putea fi o atmosferă coruptă, nu trebuie să respirăm miasmele ei otrăvitoare, ci putem să trăim respirând aerul curat al cerului. Prin înălțarea inimii noastre în prezența lui Dumnezeu, în rugăciune sinceră, noi putem închide porțile minții, împiedicând intrarea oricărui gând imoral și nesfânt. Cei a căror inimă este deschisă pentru a primi sprijinul și binecuvântarea lui Dumnezeu vor umbla într-o atmosferă mai sfântă decât aceea a pământului și vor avea o continuă comuniune cu Cerul.

Noi trebuie să ajungem la convingeri mai clare despre Domnul Hristos și la o înțelegere mai amplă a valorii realităților veșnice. Frumusețea sfințeniei trebuie să umple inima copiilor lui Dumnezeu; iar, pentru ca aceasta să se realizeze, trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să ne descopere lucrurile cerești.

Să îngăduim ca inima noastră să fie atrasă și înălțată spre Dumnezeu, pentru ca El să ne poată împărtăși atmosfera cerească. Noi putem menține o legătură atât de apropiată cu Dumnezeu, încât, în fiecare încercare neașteptată, gândul nostru să se întoarcă spre El tot atât de natural cum se întorc florile spre soare.

Adu înaintea lui Dumnezeu nevoile, bucuriile, necazurile, grijile și temerile tale. Tu nu îți vei putea face să se simtă împovărat; nici nu îți vei face să se simtă obosit. Dacă El ține socoteală până și de perii capului tău, atunci nu va rămâne indiferent față de nevoile copiilor Săi. «Domnul este plin de milă și îndurare» (Iacov 5:11). Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și ne ascultă când îi vorbim despre ele. Să aducem la El orice dificultate cu care ne confruntăm. Nimic nu este prea greu pentru El, deoarece El ține lumile și guvernează toate lucrările Universului. [...] Dumnezeu nu dorește ca vreunul dintre noi să se facă pustnic sau călugăr și să se retragă din lume pentru a face numai rugăciuni. Viața noastră trebuie să se asemene vieții Domnului Hristos, atât când era pe munte în rugăciune, cât și după aceea, când era în mijlocul mulțimii. Cel care doar se roagă, nefăcând nimic altceva, în curând va înceta și să se roage sau rugăciunile lui vor deveni un simplu formalism. Când oamenii se retrag din viața socială, departe de sfera îndatoririlor creștine și de purtarea crucii, când încetează să lucreze cu zel pentru Domnul, care a lucrat cu zel pentru ei, ajung

să nu mai aibă pentru ce să se roage și pierd simțămîntul nevoii de rugăciune. Rugăciunile lor devin individualiste și egoiste. Ei nu se pot ruga pentru nevoile omenirii sau pentru înălțarea și edificarea Împărăției lui Dumnezeu, cerând putere pentru această lucrare. [...]

Dacă neglijăm privilegiul de a ne aduna pentru a ne întări și încuraja unul pe altul și pentru a-l sluji lui Dumnezeu, vom suferi pierderi. Adevărurile Cuvântului Său își vor pierde claritatea și importanța pentru noi. Inima noastră va înceta să fie iluminată și trezită prin influența lor sfințitoare și puterea noastră spirituală va scădea. În relațiile noastre, între creștini, pierdem foarte mult prin lipsa de simpatie unul față de altul. Cine se izolează de ceilalți pentru a trăi doar pentru sine nu se află în poziția în care l-a chemat Dumnezeu. Cultivarea aptitudinilor noastre naturale de a stabili relații sociale ne face capabili să simțim cu alții și constituie mijlocul prin care ne dezvoltăm în slujba lui Dumnezeu.

Când creștinii se adună pentru a vorbi unii cu alții despre iubirea lui Dumnezeu și despre prețioasele adevăruri ale mântuirii, inima lor se înviează și ei se încurajează unii pe alții. În fiecare zi, putem învăța tot mai mult despre Tatăl nostru ceresc, dobîndind o nouă experiență a harului Său; ca urmare, vom dori să vorbim despre iubirea Lui, iar inima noastră va fi încălzită și încurajată. Dacă vom gândi și vom vorbi mai mult despre Domnul Hristos și mai puțin despre noi înșine, vom simți mai mult prezența Sa.

Dacă ne-am gândi la Dumnezeu ori de câte ori vedem dovezile grijii Sale pentru noi, atunci L-am păstra întotdeauna în gândurile noastre și am simți o plăcere deosebită să-l vorbim și să-l aducem laudă. Noi vorbim despre lucrurile trecătoare pentru că ne înterează. Vorbim despre prietenii noștri pentru că îi iubim și împărțim cu ei bucuriile și necazurile noastre. Totuși avem motive infinite mai multe și mai mari de a-L iubi pe Domnul Dumnezeu decât acelea de a-i iubi pe prietenii noștri pămîntești. A-L așeza pe Dumnezeu în centrul gândurilor noastre, a vorbi despre bunătatea lui Dumnezeu și a le spune altora despre puterea Sa ar trebui să fie pentru noi lucrul cel mai natural din lume. Darurile bogate pe care le-a revărsat El asupra noastră nu ne-au fost date cu scopul de a ne absorbi atât de mult gândurile și iubirea, încât să nu mai rămână nimic pentru Dumnezeu; dimpotrivă, ele ar trebui să ne reamintească întotdeauna de El și să ne lege de Binefăcătorul nostru ceresc prin legăturile iubirii și ale recunoștinței. Noi ne ocupăm prea mult de cele de jos. Să ne ridicăm ochii spre ușa deschisă a sanctuarului de sus, unde lumina slavei lui Dumnezeu strălucește pe fața Domnului Hristos, care «poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El» (Evrei 7:25).

Trebuie să-L lăudăm mai mult pentru «bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor» (Psalmii 107:8). Actele noastre de devoțiune nu ar trebui să constea numai în a cere și a primi. Să nu ne gândim în permanență la nevoile noastre și niciodată la binecuvântările pe care le primim. Noi nu spunem niciodată că am cerut prea mult, dar suntem prea zgârșiți atunci când trebuie să mulțumim. Primim fără încetare harul lui Dumnezeu și, cu toate acestea, cât de puțină recunoștință îi arătăm, cât de puțin îl lăudăm pentru ceea ce a făcut pentru noi!

În vremurile de demult, Dumnezeu i-a poruncit poporului Israel, atunci când se aduna pentru serviciul divin, «să mîncăți înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, și să vă bucurați împreună cu familiile voastre, de toate lucrurile cu care vă va fi binecuvîntat Domnul, Dumnezeul vostru» (Deuteronomul 12:7). Tot ce este făcut pentru slava lui Dumnezeu trebuie făcut cu bucurie, cu cântece de laudă și mulțumire, nu cu tristețe și pesimism.

Dumnezeul nostru este un Tată bun și milostiv; serviciul pe care l-l aducem lui Dumnezeu n-ar trebui să fie considerat o activitate împovărătoare și chinuitoare. Pentru noi, ar trebui să fie o plăcere a ne închina lui Dumnezeu și a lua parte la lucrarea Sa. Dumnezeu nu dorește ca aceia care sunt copiii Lui, pentru care El a realizat o mântuire atât de mare, să se comporte ca și când El ar fi un supraveghetor aspru și neînduplecat. El este cel mai bun prieten al lor și, când se închină înaintea Lui, El dorește să fie cu ei, să-i binecuvânteze și să-i mângâie, umplându-le inima cu bucurie și dragoste. Dumnezeu vrea ca aceia care sunt copiii Lui să găsească mângâiere în serviciul Său și să aibă, în lucrarea Sa, mai multe satisfacții decât greutate. El dorește ca aceia care vor veni să l se închine să plece înapoi ducând cu ei gânduri prețioase despre iubirea și purtarea Sa de grijă, ca să fie astfel întăriți în toate problemele vieții de fiecare zi, să primească har și să îndeplinească în mod cinstit și cu credincioșie toate lucrurile.

Să ne îndreptăm atenția spre crucea de pe Golgota. Hristos, și El răstignit, să fie subiectul meditației, al conversației și al celor mai alese sentimente ale noastre. Să păstrăm în memorie amintirea fiecărei binecuvântări pe care o primim de la Dumnezeu și, când înțelegem marea Lui iubire față de noi, suntem dispuși să încredințăm totul în mâna care a fost pironită pe cruce pentru noi.

Pe aripile rugăciunii mulțumitoare, inima noastră se poate înălța mai aproape de cer. În curțile cerești, Dumnezeu este adorat cu cântări de laudă; și când Îi aducem mulțumirile noastre, serviciul nostru divin se aseamănă cu adorarea oștilor cerești – «cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela proslăvește pe Dumnezeu» (Psalmii 50:23). Să venim deci înaintea Creatorului nostru cu bucurie și adâncă închinare, cu «mulțumiri și cântări de laudă» (Isaia 51:3)» (Calea către Hristos, p. 98-105).

Ai postit deja? Dacă încă nu ai făcut-o încă, planifică-ți un post pentru sabbatul viitor. Reuniunea va fi foarte bună; dar, dacă postești și te pregătești, va fi mult mai bună.

Ai fost creat să comunici cu Dumnezeu

Roagă-te în cămăruța ta și, în timp ce mergi la lucrul tău zilnic, inima ta să fie mereu înălțată spre Dumnezeu.

Frumusețea sfințeniei trebuie să umple inima copiilor lui Dumnezeu; iar, pentru ca aceasta să se realizeze, trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să ne descopere lucrurile cerești. A te ruga în numele lui Isus este mai mult decât să-l menționezi numele la începutul și la sfârșitul rugăciunii. Înseamnă să te rogi cu sentimentele și spiritul lui Isus, crezând făgăduințele Sale, având încredere în harul Său și făcând lucrările Sale. Cel care nu face altceva decât să se roage, curând va înceta să o mai facă, sau rugăciunile vor deveni o rutină.

Cine se închină în sine ca să trăiască numai pentru el nu se află în poziția pe care Dumnezeu a dorit ca el s-o ocupe.

Dacă vom gândi și vom vorbi mai mult despre Domnul Hristos și mai puțin despre noi înșine, vom simți mai mult prezența Sa. Primim fără încetare harul lui Dumnezeu și, cu toate acestea, cât de puțină recunoștință Îi arătăm, cât de puțin Îl lăudăm pentru ceea ce a făcut pentru noi!

Ai memorat deja acest pasaj? Sau, mai important, experimentezi deja ceea ce afirmă el? „Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **22** Când poporul lui Dumnezeu se roagă

Acest capitol și următoarele trei, au fost preluate din revista „Prayer makes a difference” scrisă de pastorul Mark Finley. (Folosit cu permisiunea Diviziunii Sud-americane).

„Permiteți-mi să vă conduc pe una dintre scenele cele mai importante ale celui de-al doilea război mondial. Bombardierele lui Hitler atacau pozițiile aliate. Diviziile lui de tancuri traversau Europa. Forțele aliate aveau în spate Canalul Mânecii. Retragerea părea imposibilă. Winston Churchill, vorbind la radio, a făcut celebra afirmație: «Luminile din toată Europa s-au stins în noaptea aceasta.»

Și avea dreptate. Cea mai mare parte a Europei a căzut în fața armatei naziste. Dar, în acel moment de criză, s-a întâmplat ceva notabil.

Până azi, istoricilor le este dificil să explice evenimentele. Începuse să plouă în Europa continentală. Ceva atipic pentru perioada aceea a anului. Intensitatea furtunii a frânat atât de mult tancurile lui Hitler încât înaintarea a fost cu mult îngreunată.

Cortina de ceață care acoperea Canalul Mânecii s-a ridicat. Winston Churchill a profitat de această mică oportunitate. Mii de soldați aliați, încercuiți pe plajele din Dunkerke, au fost evacuați. Istoria rămasă nespusă este că, pe parcursul a mai multe săptămâni, luminile bisericilor rurale de pe Canalul Mânecii au stat aprinse. Pastorii și-au chemat enoriașii la rugăciune. Sute de bărbați, femei și copii L-au căutat neobosiți pe Dumnezeu. Au mijlocit ca Dumnezeu să facă un miracol și să schimbe cursul istoriei umanității.

Tranzacțiile publice britanice au fost oprite în miezul zilei pentru întâlniri de rugăciune. Parlamentul britanic a devenit un locaș de rugăciune. Profesorii și-au întrerupt orele ca să conducă sesiuni de rugăciune. Grație acestei puternice mișcări de mijlocire, istoria s-a schimbat total.

Mișcarea pentru rugăciune din Leipzig

Dăm timpul înainte cu 45 de ani. Ne aflăm la 1989. Vântul libertății cuprinde Europa și regimurile totalitare se prăbușesc precum castelele de nisip lovite de valuri. Națiune după națiune alege eliberarea politică.

Unul dintre guvernele totalitare din Europa de Est este regimul dictatorial din Germania de Est; dizidenții sunt tratați aici cu deosebită cruzime.

În 1985, un grup de creștini dintr-o biserică din Leipzig, Germania, a inițiat o mișcare pentru rugăciune. La început această mișcare era foarte mică. Între cinci și zece persoane se întâlneau în fiecare luni seara. Lună de lună, tot mai multe persoane s-au alăturat. În toamna anului 1989, zeci de mii de persoane se adunau pentru rugăciune în toată Germania.

Câțiva oameni din Berlinul de Est, sub imboldul acestei mișcări din Leipzig, au început și ei să se roage. În scurt timp, s-au strâns mii de persoane. Această mișcare pentru rugăciune a aprins scânteia libertății. Rugăciunile lor au făcut diferența în noaptea în care

a căzut zidul Berlinului. Soldații au decis să nu tragă împotriva dizidenților, cum procedau de obicei.

Păreau paralizați și au rămas nemișcați și tăcuți în timp ce mulțimea se năpustea prin porțile dinspre Germania de Vest. Apoi, soldații au început să sărbătorească împreună cu ei în timp ce dărâmau zidul.

Comentând mai târziu despre această experiență, *New Republic Magazine*, o revistă umanistă seculară scrisă de tineri profesioniști, afirma: «Există un proverb vechi care spune că rugăciunea schimbă lucrurile. Nu putem confirma veridicitatea rugăciunii, dar știm că persoanele care s-au rugat au schimbat cursul istoriei Europei moderne.»

Rugăciunea de mijlocire

Rugăciunea de mijlocire este biblică. Poate că nu știm multe lucruri despre rugăciunea de mijlocire și despre modul în care acționează ea. Poate că nu suntem în stare să o înțelegem în totalitate, dar, dacă nu înțelegem un lucru, nu înseamnă că el nu este adevărat.

De exemplu, poate că nu înțelegi foarte bine modul cum sunt transmise imaginile televizate. Aceasta totuși nu te împiedică să apeși butoanele telecomenzii și să privești spre ecran.

Poate că nu înțelegi totul despre ingineria electrică, dar asta nu te împiedică să folosești cuptorul cu microunde. Nici nu te împiedică să apeși un întrerupător ca să aprinzi lumina. Chiar dacă nu înțelegem în totalitate un lucru, aceasta nu ne împiedică să ne bucurăm de beneficiile lui.

Dacă un lucru este infinit, asta nu înseamnă că nu știi nimic cu privire la el. Înseamnă că oricât de multe știi despre el, mai rămâne mereu ceva nou de descoperit. Cu cât îl studiezi mai mult, cu atât descoperi că ai mai mult de studiat.

Pe parcursul secolelor, eroii credinței au crezut în rugăciunea de mijlocire. Rugăciune de mijlocire este biblică.

În Efeseni 1:15 și 16, apostolul Pavel o spune astfel: «De aceea și eu, de când am auzit despre credința în Domnul Isus care este în voi și despre dragostea voastră pentru toți sfinții, nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele.»

Exemplul lui Pavel

Pavel petrecuse un an și jumătate în Efes și se gândea la prietenii lui din acel oraș. Se gândea la persoanele pe care le cunoștea pe nume.

Era întemnițat în Roma și era departe de ei. Cu toate acestea, deși era privat de libertate de guvernul roman, el îngenunchea și se ruga spunând: «Iubite Tată, adu-ți aminte de prietenii mei din Efes. Intervin-o în viața lor. Iubite Doamne, încurajează-i și dă-le speranță prietenilor mei din Efes. Ridică-le sufletele. Inspiră-le inimile.»

Pavel credea în rugăciunea de mijlocire

El știa că guvernul roman putea să-i încătușeze corpul, dar că nu putea să-i imobilizeze rugăciunile. Putea să-l țină în închisoare, dar rugăciunile lui străpungeau tavanul celulei și urcau până la tronul lui Dumnezeu. Și, pentru că se ruga, putea avea loc un lucru care nu s-ar fi produs dacă nu L-ar fi căutat pe Domnul prin rugăciune.

Pavel nu credea că rugăciunea era un fel de psihoterapie menită să-l facă să se simtă mai bine. El credea că, prin rugăciune, putea să atingă inima lui Dumnezeu. Era convins că, prin intermediul rugăciunii, Dumnezeu realizează miracole. În Filipeni 1:3-5, Pavel adaugă: «Mulțumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi. În toate rugăciunile mele, mă rog pentru voi toți cu bucurie, pentru partea pe care o luați la Evanghelie din cea dintâi zi până acum.»

Apostolul Pavel credea că atunci când se ruga se întâmplau miracole, lucruri care nu s-ar întâmpla dacă el nu s-ar ruga. Coloseni 1:3 spune: «Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, când ne rugăm neîncetat pentru voi.»

Noi devenim canale prin care Dumnezeu revarsă apele râului vieții.

Despre ce se ruga Pavel? Coloseni 1:9 răspunde: «De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească.» Răspunsul lui Pavel la această întrebare este: «Mă rog. Mă rog pentru ca voi să cunoașteți voia lui Dumnezeu. Mă rog ca să puteți lua decizii bune în viața voastră. Mă rog ca să aveți înțelepciune. Mă rog ca să creșteți în har. Mă rog ca inima voastră să nu se împietrească, ci să se înmoaie. Mă rog ca Duhul Sfânt să vă înconjoare de protecție.»

Puncte importante despre rugăciunea de mijlocire

- Este minunat să știi că un prieten se roagă pentru tine!
- Este minunat să ai un soț/soție care se roagă pentru tine!
- Este minunat să ai un băiat sau o fată care se roagă pentru părinții lui/ei!
- Este minunat să știi că cineva se roagă pentru tine!

Dar, stai puțin... Asta ridică unele întrebări: Nu face Dumnezeu tot ce-l stă în putere ca să ne binecuvânteze familiile, fie că ne rugăm ori nu? Nu face El tot ce poate ca să ne binecuvânteze prietenii, guvernul și națiunea, fie că ne rugăm sau nu? E posibil ca El să depindă atât de mult de rugăciunile noastre? În final, este posibil ca rugăciunile mele să facă vreo diferență sau doar mă fac să mă simt mai bine?

Răspunsuri cu privire la rugăciune de mijlocire și marea luptă

În marele conflict dintre bine și rău – dintre Hristos și Satana – există o luptă. Există o luptă între forțele infernului și forțele dreptății.

În acest conflict, Dumnezeu Se limitează în mod deliberat. El nu încalcă puterea noastră de alegere. Pentru un timp, El permite conflictului să se dezvolte, astfel încât tot universul să vadă că păcatul produce doar moarte.

Dumnezeul puternic a ales să acționeze în cadrul regulilor de bază ale conflictului dintre bine și rău.

Fie că mă rog pentru ei sau nu, El caută să ajungă la membrii familiei mele.

Fie că ei se roagă pentru mine sau nu, El caută să ajungă și la mine.

Fie că mă rog sau nu, există o măsură de protecție care îmi este oferită de Dumnezeu prin intermediul ființelor îngerești.

Dar, când mă rog și-L caut pe Dumnezeu, deschid – prin intermediul rugăciunii – noi canale de acțiune care-l permit ca, în cadrul conflictului dintre bine și rău, să facă lucruri pe care altfel nu le-ar fi făcut. Dumnezeu respectă nu doar puterea de alegere a persoanelor care nu se roagă, ci și puterea mea de alegere atunci când mă rog.

Când mă rog, Dumnezeu oferă Duhul Sfânt prin noi. Aceasta este al doilea adevăr minunat cu privire la rugăciunea de mijlocire: ea este puternică.

Există în Biblie un pasaj minunat care ne arată ce se întâmplă atunci când mijlocim în rugăciune: 1 Ioan 5. În Biblie sunt multe pasaje care ne încurajează să ne rugăm. Sunt multe pasaje care ne încurajează să-L căutăm pe Dumnezeu. Dar acest pasaj este mai mult decât o chemare la rugăciune. El ne spune ce se întâmplă atunci când ne rugăm. Ne spune de ce este rugăciunea atât de eficientă: «Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă» (1 Ioan 5:14).

La cine avem această îndrăzneală? La El! Îndrăzneala noastră nu este la noi și rugăciunile noastre. Îndrăzneala noastră nu se bazează pe credința noastră. Îndrăzneala noastră este la El!

Care este păcatul care duce la moarte? Este păcatul de neiertat. Este punctul în care omul s-a împotrivit atât de mult încât inima lui devine împietrită.

Observă ce spune textul: «să se roage». Cine să se roage? Cel care mijlocește. «Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, (cel care mijlocește) să se roage și Dumnezeu îi va da viața pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela.»

Ce pasaj!

Tu și cu mine ne rugăm pe genunchi, căutându-L pe Dumnezeu și devenind punte de legătură între cer și pământ! Devenim canalele prin care Dumnezeu revarsă apele râului vieții. Puterea lui Dumnezeu este revărsată prin mijlocitori.

Rugăciunea de mijlocire produce o schimbare în comunitatea medicilor

Există persoane în comunitatea medicilor care au ajuns la concluzia că rugăciunea are un impact important în procesul vindecării. Există mai mult de două sute de studii publicate cu privire la religie și sănătate, și multe dintre ele se concentrează pe relația dintre rugăciunea de mijlocire și sănătate.

Dr. Randolph Byrd, un recunoscut cardiolog din San Francisco, California, a studiat cu atenție rugăciunea și sănătatea. A ales în mod aleator un grup de 393 de pacienți din San Francisco care trecuseră recent printr-o operație de bypass coronar.

I-a împărțit în două grupuri: grupul persoanelor pentru care nu se ruga nimeni și grupul persoanelor pentru care se ruga cineva. Cei din primul grup nu știau că nu se ruga nimeni pentru ei, după cum nici cei din al doilea grup nu știau că se ruga cineva pentru ei. Era un experiment de tip «dublu orb». Minte nu ne poate influența corpul prin transmiterea de gânduri pozitive atunci când nu știm că cineva se roagă pentru noi.

După aceea, Dr. Byrd le-a dat unor creștini dedicați numele persoanelor operate pentru care trebuiau să se roage. Rezultatele au fost notabile. Diferența între cele două grupuri a fost surprinzătoare.

Persoanele care au beneficiat de rugăciune s-au recuperat mult mai repede. Au avut nevoie de mai puține medicamente. Au avut mai puține complicații în procesul vindecării. Persoanele pentru care nu s-a rugat nimeni au avut nevoie de mai multe consultații medicale. Au avut parte de mai multe complicații în procesul vindecării. Au avut nevoie de mai multe medicamente. Au suferit mai multe infecții.

Unul dintre jurnalele prestigioase din Statele Unite a publicat acest studiu și a comentat că rezultatele au fost extraordinare.

Concluzie

Rugăciunea de mijlocire este biblică. Rugăciunea de mijlocire este puternică. Rugăciunea are un impact. Când ne rugăm, Dumnezeu ne răspunde. Când ne rugăm, Duhul Sfânt este revărsat. Când ne rugăm, Dumnezeu ne dă înțelepciune și putere. Când Îi căutăm fața, mijlocind cu ardoare pentru alții, îngerii din cer vin ca răspuns la rugăciunile noastre, ca să aducă lumină, adevăr, vindecare și protecție.

În lupta între bine și rău, rugăciunea este pentru credincioși o armă spirituală cu care îl pot învinge pe dușman. În lupta dintre bine și rău, avem nevoie de mai mult decât de forță umană. Noi suntem niște rivali neînsemnați pentru cel rău. Nu-l vom învinge folosindu-ne de propriile puteri. Rugăciunea de mijlocire este o armă puternică:

- Eu sunt slab, dar El e tare.
- Eu sunt neștiutor, dar El este înțelept.
- Eu sunt fragil, dar El este atotputernic.
- Eu nu pot, dar El poate.
- Eu nu știu cum să ajung la inima celor dragi, dar El știe cum.

Când mijlocesc în rugăciune, am încredere că El Își va împlini scopul în viața mea și în viața celor pentru care mă rog. Îmi pun credința în Isus acum și pentru totdeauna."

Ai fost creat ca să comunici cu Dumnezeu

Grăție puternicei mișcări de mijlocire, istoria s-a schimbat total.

Sute de bărbați, femei și copii L-au căutat neobosiți pe Dumnezeu. Au mijlocit ca Dumnezeu să facă un miracol și să schimbe cursul istoriei umanității. „Există un proverb vechi care spune că rugăciunea schimbă lucrurile. Nu putem confirma veridicitatea rugăciunii, dar știm că persoanele care s-au rugat au schimbat cursul istoriei Europei moderne.” (New Republic Magazine)

Pe parcursul secolelor, eroii credinței au crezut în rugăciunea de mijlocire. Pavel nu credea că rugăciunea era un fel de psihoterapie menită să-l facă să se simtă mai bine. El credea că, prin rugăciune, putea să atingă inima lui Dumnezeu. Era convins că, prin intermediul rugăciunii, Dumnezeu realizează miracole. Noi devenim canale prin care Dumnezeu revarsă apele râului vieții. În marele conflict dintre bine și rău – dintre Hristos și Satana – există o luptă. Există o luptă între forțele infernului și forțele dreptății.

Dar, când mă rog și-L caut pe Dumnezeu, deschid – prin intermediul rugăciunii – noi canale de acțiune care-l permit ca, în cadrul conflictului dintre bine și rău, să facă lucruri pe

care altfel nu le-ar fi făcut. Dumnezeu respectă nu doar puterea de alegere a persoanelor care nu se roagă, ci și puterea mea de alegere atunci când mă rog.

Tu și cu mine ne rugăm pe genunchi, căutându-L pe Dumnezeu și devenind punte de legătură între cer și pământ!

Puterea lui Dumnezeu este revărsată prin mijlocitori.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, după toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua 23 Puterea mijlocirii

„Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5:16).

„Cu ceva timp în urmă, un cleric a încercat s-o consoleze pe o femeie al cărei soț părăsise orașul în timpul unei redeșteptări religioase. Bărbatul acesta era agnostic și spusese că avea să se întoarcă după ce se va calma «agitația religioasă».

Femeia nădăjduse ca soțul ei să se convertească în urma acelei redeșteptări, dar acum nu vedea cum mai era posibil așa ceva.

Pastorul a invitat-o totuși să participe la grupul de rugăciune de dimineață pe care-l conducea. Ea și-a șters lacrimile și s-a decis să meargă.

Cei din grupa de rugăciune au început să se roage imediat pentru soțul ei. Au acceptat provocarea cu mult entuziasm, cerându-l lui Dumnezeu să lucreze la inima soțului răătăcit, să-l aducă înapoi și să-l întoarcă la Hristos. L-au amintit înaintea lui Dumnezeu pe nume.

În seara aceea, bărbatul a venit la întâlnirea de redeșteptare, surprinzându-i pe toți. Avea de spus o experiență. A povestit că, după ce condusese aproximativ 35 kilometri spre munte, mașina s-a oprit brusc. Nu mai putea să înainteze.

Știa că procedase greșit și a simțit că era un păcătos care avea nevoie de harul lui Dumnezeu. A avut convingerea profundă că trebuia să se întoarcă.

La final, a declarat înaintea celor prezenți: «Acum știu că trebuie să mă nasc din nou, pentru că altfel nu voi vedea niciodată Împărăția Cerurilor.» Acest bărbat, care a fost salvat într-un mod extraordinar, și-a ocupat locul între cei credincioși. A plâns mult. Iar în seara aceea, L-a acceptat pe Hristos ca Domn și Mântuitor.

Rugăciunea de mijlocire este puternică. Rugăciunea de mijlocire are un impact. Rugăciunea de mijlocire schimbă lucrurile. Și iată motivul: În lupta dintre bine și rău, Dumnezeu prețuiește libertatea omului. El poate să ajungă la inima unui om cu mult înainte ca noi să ne rugăm. Cu toate acestea, Dumnezeu este limitat de alegerile noastre. El nu încalcă niciodată libertatea noastră de alegere. El are o limită. El influențează, dar nu obligă niciodată. El convinge, dar nu forțează pe nimeni niciodată. El îndrumă, dar nu impune.

Când ne rugăm pentru cineva, Dumnezeu revarsă Duhul Său prin noi ca să împlinească rugăciunea. Rugăciunea de mijlocire deschide noi uși pentru ca El să poată lucra. Ea îi oferă o nouă oportunitate. Mesagerul lui Dumnezeu afirmă: «Este o parte din planul lui Dumnezeu să ne ofere, ca răspuns la rugăciunea noastră plină de credință, ceea ce nu ne-ar fi dat dacă nu am fi cerut» (Tragedia veacurilor, p. 580).

Când oamenii se roagă, ceva se întâmplă. Grupurile de rugăciune au o putere neobișnuită prin intermediul Celui Atotputernic.

Două sau trei persoane care se roagă cu ardoare produc o schimbare. Dumnezeu ascultă. Dumnezeu răspunde. Dumnezeu acționează. Dumnezeu atinge vieți. Ai un partener de rugăciune? Participi frecvent la grupele mici de rugăciune? De ce să nu începi o lucrare de mijlocire în propria ta viață? Dacă ești deja un mijlocitor, de ce să nu încurajezi și alte

persoane să ți se alăture în mijlocire? Găsește o persoană care să se roage împreună cu tine, pregătește o listă de rugăciune și observă ce face Dumnezeu. Vei fi uimit!”

În fiecare zi, Tatăl ceresc vrea să ne învețe cum să trăim corect, ca să putem împlini scopul pentru care am fost creați. Ascultă ce spune El: „Fiule, nu uita învățăturile mele și păstrează în inima ta sfaturile mele! Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale și-ți vor aduce multă pace” (Proverbele 3:1,2).

Ai fost creat ca să comunici cu Dumnezeu

Rugăciunea de mijlocire este puternică. Rugăciunea de mijlocire are un impact. Rugăciunea de mijlocire schimbă lucrurile. Și iată motivul: În lupta dintre bine și rău, Dumnezeu prețuiește libertatea omului.

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Notițe

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Ziua **24** Făgăduințe cu privire la rugăciune

„Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5:16).

„Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viața” (1 Ioan 5:16).

„De aceea vă spun că, orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea” (Marcu 11:24).

„El mijlocește pentru un om la Dumnezeu, așa cum vorbește un om în apărarea prietenului său” (Iov 16:21, NTR).

„Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe care nu le cunoști” (Ieremia 33:3).

„Îndrăzneala pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă” (1 Ioan 5:14).

„Tu ascultă rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine” (Psalmi 65:2).

„Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor” (1 Petru 3:12).

„Domnul nu va părăsi pe poporul Lui din pricina Numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărât să facă din voi poporul Lui. Departe iarăși de mine să păcătuiesc împotriva Domnului încetând să mă rog pentru voi!” (1 Samuel 12:22-23).

„Dar Dumnezeu m-a ascultat, a luat aminte la glasul rugăciunii mele. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu mi-a lepădat rugăciunea și nu mi-a îndepărtat bunătatea Lui!” (Psalmi 66:19,20).

„Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” (Psalmi 50:15).

„Dar eu strig către Dumnezeu și Domnul mă va scăpa. Seara, dimineața și la amiază, oftez și gem și El va auzi glasul meu” (Psalmi 55:16-17).

„Și orice veți cere în Numele Meu voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face” (Ioan 14:13-14).

„Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri” (Matei 18:19).

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență măntuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Ai fost creat ca să comunici cu Dumnezeu

Reuniunea și postul au multe lucruri în comun.

„Dar eu strig către Dumnezeu și Domnul mă va scăpa. Seara, dimineața și la amiază, oftez și gem și El va auzi glasul meu” (Psalmi 55:16-17).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **25** Cum să devii un mijlocitor puternic

Când mijlocim pentru ceilalți, ne unim cu Isus în puternica Sa lucrare de mijlocire. Isus este singurul mijlocitor desăvârșit. El este solicitantul Atotputernic. Isaia, profetul evanghelic, descrie astfel lucrarea Mântuitorului. „A fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați” (Isaia 53:12). Cartea Evrei adaugă: „[El] trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei” (Evrei 7:25). Ne bucurăm tot timpul de infinita Sa dragoste. În fiecare moment, El mijlocește pentru noi. Minteaa noastră nu reușește să cuprindă măreția acestei admirabile iubiri, dar aceasta nu înseamnă că ea e mai puțin adevărată.

Când căutăm harul lui Dumnezeu pentru alții, ne unim cu Isus în lucrarea de mijlocire. Rugăciunile noastre imperfecte, contaminate de păcat, care trec prin canalul corupt al naturii umane, sunt purificate de neprihănirea Lui.

Cum să te unești cu Isus în rugăciunea de mijlocire

Când mijlocim pentru alții, inima noastră devine una cu a Lui. Minteaa noastră este unită cu scopurile Sale divine. Devenim una cu El prin intermediul rugăciunii, formând un lanț al iubirii.

Iată cum poți să începi să te unești cu Isus în lucrarea Lui de mijlocire.

1. Un timp concret pentru rugăciune

Stabilește ore precise doar pentru rugăciunea de mijlocire. Evanghelia lui Marcu spune: „A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo” (Marcu 1:35).

Dacă nu avem un plan concret pentru mijlocire, preocupările vieții ne pot acapara tot timpul. În general, agitația vieții din ziua de azi înăbușă vocea blândă a Duhului Sfânt.

Stabilește-ți un loc special unde să poți sta singur cu Dumnezeu. Poate fi o încăpere din casa ta, un birou, o cameră de studiu sau dormitorul. Poate fi un loc în aer liber, în mijlocul naturii: un parc, o grădină de flori, un câmp sau orice loc unde poți sta singur și liniștit. Cel mai important este să fii singur cu Isus.

2. Roagă-te pentru persoane concrete

Isus a mijlocit pentru persoane concrete în lucrarea Sa de mijlocire. Mântuitorul l-a încurajat pe Petru cu următoarele cuvinte: „Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta” (Luca 22:32). El s-a rugat în mod special pentru Petru. l-a menționat numele înaintea Tatălui. Ce bucurie trebuie să fi simțit Petru când a auzit că Isus S-a rugat personal pentru el. Biblia ne încurajează să ne rugăm unii pentru alții, unul pentru altul.

3. Alcătuieste o listă de rugăciune

Alcătuieste o listă. Scrie numele câtorva persoane și începe să-L cauți pe Dumnezeu zilnic și roagă-te pentru ele.

4. Roagă-te cu voce tare

În mod frecvent, Isus făcea rugăciuni de mijlocire cu voce tare. Un studiu atent al vieții Sale de rugăciune ne dezvăluie acest fapt surprinzător.

Conform pasajului din Luca 11, când s-au apropiat de El, ucenicii au auzit puternicele Lui rugăciuni și și-au dorit să se roage ca El. Cu câteva ore înainte să fie crucificat, pe când mijlocea pentru lumea aceasta în Ghetsimani, El a căzut cu fața la pământ de trei ori și a spus: „Totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu!” (Matei 26:39).

Când ne rugăm cu voce tare, oștile lui Satana tremură și fug. Satana nu poate suporta sunetul implorărilor arzătoare care urcă la tronul lui Dumnezeu. Rugăciunea cu voce tare conferă o mai mare obiectivitate gândurilor noastre și ne face cererile mai bine definite. De aceea, scriitoarea creștină Ellen White ne spune: „Învățați să vă rugați cu voce tare, când doar Dumnezeu vă poate auzi” (*Our High Calling*, p. 132).

Chiar dacă avem un loc special pentru rugăciunea în gând, Domnul nostru ne invită să ne unim Lui în mijlocirea Sa arzătoare, rugându-ne cu voce tare, înălțând la El cererile noastre. Vrei să fii un mijlocitor puternic? Vrei să treci la un nivel nou în experiența creștină? Vrei să ai o comuniune mai profundă și personală cu Isus?

Unește-te cu Isus în lucrarea Lui de mijlocire

- Rezervă-ți un timp special pentru mijlocire într-un loc liniștit.
- Fă o listă de rugăciune cu numele persoanelor și cu cereri concrete.
- Roagă-te cu voce tare într-un loc unde Dumnezeu poate să te audă.
- Observă cum lucrează Dumnezeu. Vei fi surprins de rezultate! Vei simți că inima ta este atrasă la El într-un mod nou și intim. Vei avea o nouă percepție; vei ști că El este credincios și răspunde rugăciunilor copiilor Săi.

Text adițional

Roagă-te mai mult, postește mai mult, umblă mai mult cu Dumnezeu. Te-ai gândit ce îți pot oferi toate aceste lucruri? Dacă practici aceste discipline spirituale, îți imaginezi cum vei fi la întâlnirea cu credincioșii?

Pe parcursul seminarului, încearcă să notezi planul zilnic pe care Îl are Dumnezeu pentru viața ta. Poți scrie ce așteaptă El de la tine, poți nota numele persoanelor pentru care să te rogi și poți nota mesajul lui Dumnezeu pentru tine.

Ai fost creat ca să comunici cu Dumnezeu

Când căutăm harul lui Dumnezeu pentru alții, ne unim cu Isus în lucrarea de mijlocire.

Stabilește ore precise doar pentru rugăciunea de mijlocire și nu uita că, Isus a mijlocit pentru persoane concrete în rugăciunile Sale. Alcătuește o listă. Scrie numele câtorva persoane și începe să-L cauți pe Dumnezeu zilnic, rugându-te pentru ele cu voce tare. Satana nu poate suporta sunetul implorărilor fierbinți care se ridică la tronul lui Dumnezeu.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 26 Creșterea spirituală

Creșterea spirituală este un proces care implică o relație zilnică cu Dumnezeu pe parcursul întregii existențe. În ocazia de astăzi, vom cunoaște elementele-cheie ale creșterii spirituale și modul cum ne putem îmbunătăți zilnic imaginea pe care o avem despre Dumnezeu.

Creșterea spirituală sau ucenicia reprezintă deplasarea spre Dumnezeu pe parcursul întregii vieți. Reprezintă deschiderea fiecărui aspect al vieții spre o relație apropiată cu Dumnezeu, permițând împlinirea voii Sale. Există patru elemente-cheie ale creșterii spirituale:

- a) Viziunea: Se formează prin întâlnirea personală cu Dumnezeu în primele ore ale fiecărei zile. Presupune căutarea cunoașterii voinei Sale și angajamentul de a o împlini în decursul zilei respective. De asemenea, include înțelegerea a ceea ce El vrea să facă în noi și prin noi.
- b) Evanghelia: Acceptarea a ceea ce Hristos a făcut și face pentru noi. Include: aplicarea ei în toate relațiile noastre și angajamentul de a o propovădui prin tot ce facem zilnic. „Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei. Fac totul pentru Evanghelie ca să am și eu parte de ea” (1 Corinteni 9:22,23).
- c) Domnia: Redă ideea că eu sunt lutul, iar Dumnezeu este olarul (Ier. 18:4). Recunoașterea domniei lui Hristos înseamnă supunerea a tot ce suntem sub conducerea și controlul lui Dumnezeu. Aceasta este o chestiune zilnică, în așa fel încât inima să poată experimenta, în fiecare relație sau în orice lucru pe care îl fac, acea supunere și continuă predare a tot sub controlul lui Hristos.
- d) Prezența: Trebuie să ne începem ziua în prezența lui Dumnezeu și să pornim cu El la îndeplinirea responsabilităților noastre. Trebuie să ne obișnuim să trăim constant în prezența Sa în fiecare moment al vieții și în tot ceea ce facem. Aici, ideea de bază este să fim pe aceeași lungime de undă cu Dumnezeu și cu harul lui Hristos, har care mă face bucurios și victorios față de puterea păcatului. „Mi-ai făcut cunoscute căile vieții și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față” (Faptele 2:28).

Singura metodă de a rupe domnia răului și de a mă transforma într-un creștin invincibil este să mă mențin în prezența lui Hristos. „*Nimeni nu este în aparență mai neajutorat, dar în fapt invincibil, ca sufletul care își simte nimicnicia și se bizuie total pe meritele Mântuitorului. Prin rugăciune, prin studierea Cuvântului Său, prin credința în prezența Sa constantă, cea mai slabă ființă omenească poate trăi în continuare cu Hristos cel viu, iar El o va ține cu o mână care nu-i va da drumul niciodată*” (Divina vindecare, p. 136-137).

Când cele patru elemente sunt integrate, avem parte de o uniune completă, iar unitatea noastră cu Hristos crește și se dezvoltă. Accentul acestei unități cu Hristos cade întotdeauna pe Cruce, pe revelația cea mai completă a lui Dumnezeu.

- 1. Cauza problemelor noastre apare în domeniul evangheliei și în cel al domniei, sau în ambele.**
 - a) Lipsa integrării evangheliei în viața noastră.
 - b) Lipsa supunerii față de domnia lui Hristos.
- 2. Cauza problemelor noastre o reprezintă în mod frecvent pierderea viziunii sau a prezenței.**
 - a) Pierderea viziunii deformează evanghelia.
 - b) Pierderea prezenței deformează domnia.
- 3. Cel mai bun răspuns este o combinație între viziune și prezență.**
 - a) O viziune despre Dumnezeu și despre ceea ce El dorește să facem, combinată cu un simț al prezenței, transformă felul în care trăim și funcționăm.
 - b) Întotdeauna trebuie să pornim cu viziunea și atunci ne îndreptăm spre evanghelie, domnie și prezență.

Aplicații practice

1. Metode pentru îmbunătățirea viziunii:

1. Studiază viața persoanelor în care Dumnezeu a lucrat.
2. Cugetă la viața lui Hristos.
3. Dezvoltă o viață de rugăciune, vorbind cu Dumnezeu așa cum vorbești cu un prieten.
4. Memorează Sfintele Scripturi.

2. Metode pentru o mai bună înțelegere a evangheliei:

1. Acceptă realitatea că Isus a murit pentru tine.
2. Acceptă faptul că ești rezultatul dragostei necondiționate a lui Dumnezeu.
3. Studiază adevărurile evangheliei.
4. Acceptă faptul că mântuirea este în totalitate lucrarea harului lui Dumnezeu.

3. Metode pentru integrarea în viață a domniei lui Hristos:

1. Roagă-te ca Duhul Sfânt să-ți arate ce vrea să faci.
2. Întreabă-te:
 - a) Ce schimbări aduce Hristos în viața mea zilnică?
 - b) Ce schimbări aduce evanghelia în viața mea zilnică?
 - c) Ce mare schimbare îmi aduce prezența vizibilă a lui Isus în deciziile pe care trebuie să le iau astăzi?

4. Hristos să fie prioritatea în toate deciziile pe care le iei.

Metode de îmbogățire a experienței legate de prezența lui Dumnezeu:

1. Acceptă realitatea promisiunii lui Hristos: „Eu sunt cu voi în toate zilele.”
2. Acceptă realitatea Duhului Sfânt în viața ta, prezența Domnului Isus Hristos (Ioan 14:15-20).
3. Pune zilnic deoparte un loc pentru ca Dumnezeu să-ți ocupe viața.
4. Cunoaște în mod practic prezența lui Dumnezeu.

Adaptat după seminarul „Principiile biblice fundamentale ale administrării creștine a vieții”, realizat de pastorul Benjamin C. Maxon.

Text adițional

Pe parcursul acestei sesiunii, încearcă să scrii planul zilnic pe care îl are Dumnezeu pentru viața ta. Poți nota ce așteaptă El de la tine, numele persoanelor pentru care te rogi și mesajul lui Dumnezeu pentru tine.

Ai fost creat ca să comunici cu Dumnezeu

Creșterea spirituală este un proces care implică o relație zilnică cu Dumnezeu pe parcursul întregii existențe.

Creșterea spirituală constă în patru elemente-cheie:

1. **Viziunea**
2. **Evanghelia**
3. **Domnia**
4. **Prezența**

Când cele patru elemente sunt integrate, avem parte de o uniune completă, iar unitatea noastră cu Hristos crește și se dezvoltă. Îmbunătățirea permanentă a fiecărui domeniu ne va ajuta să creștem spiritual. Nu uita:

Creșterea spirituală sau ucenicia reprezintă deplasarea spre Dumnezeu pe parcursul întregii vieți. Reprezintă deschiderea fiecărui aspect al vieții spre o relație apropiată cu Dumnezeu, permițând împlinirea voii Sale.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

- Metode de îmbogățire a experienței legate de prezența lui Dumnezeu:

1. Acceptă realitatea promisiunii lui Hristos: „Eu sunt cu voi în toate zilele.”
2. Acceptă realitatea Duhului Sfânt în viața ta, prezența Domnului Isus Hristos (Ioan 14:15-20).
3. Pune zilnic deoparte un loc pentru ca Dumnezeu să-ți ocupe viața.
4. Cunoaște în mod practic prezența lui Dumnezeu.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare...” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **27** Mentea și sănătatea spirituală (1)

Roadele vieții spirituale

„Viața spirituală îi rezervă posesorului ei ceea ce caută întreaga lume, dar care nu va fi obținut niciodată fără o deplină predare față de Dumnezeu” (Scrisoarea 121, 1904).

Trupul, mintea și sufletul beneficiază în urma comuniunii cu Dumnezeu.

„Adevărata cunoaștere și adevărata dezvoltare își au sursa în cunoașterea lui Dumnezeu. Această cunoaștere este revelată în orice domeniu de cercetare spre care ne putem orienta, fizic, intelectual sau spiritual, cu excepția celor afectate de păcat. Oricare ar fi direcția în care s-ar îndrepta investigațiile noastre, dacă suntem motivați de o dorință sinceră de a descoperi adevărul, vom intra în contact cu o Inteligență puternică și nevăzută, care lucrează în toate și prin toate. Mentea omului este adusă în comuniune cu mintea lui Dumnezeu, ceea ce este finit intră în legătură cu Infinitul. Iar influența unei asemenea comuniuni asupra trupului, minții și sufletului este dincolo de orice evaluare” (Educație, p. 14; 1903).

Iubirea față de Dumnezeu este esențială pentru sănătate

„Dumnezeu este marele susținător al organismului uman. În grija față de trupurile noastre, noi avem nevoie de cooperarea lui Dumnezeu. Iubirea față de Dumnezeu este esențială pentru viață și sănătate” (Special Testimonies, Seria A, Nr. 15, p. 18, 3 aprilie 1900; Sfaturi pentru sănătate, p. 589).

Faptele bune promovează sănătatea

„Faptele bune constituie o dublă binecuvântare deoarece, datorită lor, beneficiază atât cel pentru care sunt realizate, cât și cel care le realizează. Conștiința înfăptuirii binelui este unul dintre cele mai bune medicamente pentru trupul și mintea bolnave. Când mintea este liberă și fericită, datorită simțământului datoriei bine îndeplinite și a satisfacției de a-i face pe alții fericiți, mulțumirea și influența înălțătoare răspândesc un suflu nou de viață în întreaga ființă” (Divina vindecare, p. 199; 1905).

Evlavia este în armonie cu legile sănătății

„Aceia care umblă pe căile înțelepciunii și ale sfințirii descoperă că „evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are fâgăduința vieții de acum și a celei viitoare” (1 Timotei 4:8). Ei se bucură de adevăratele plăceri ale vieții și nu sunt tulburați nici de regretele zadarnice pentru orele risipite din trecut, nici de prevestirile întunecate ale viitorului, așa cum sunt adesea cei lumești, atunci când nu se află sub influența amăgitoare a distracțiilor. Sfințirea nu se află în conflict cu legile sănătății, ci este în armonie cu ele. Teama de Domnul este temelie adevăratei prosperități” (Christian Temperance and Bible Hygiene, p. 14, 1890; Sfaturi pentru sănătate, p. 28,29).

Lupta continuă împotriva fanteziilor nocive ale minții

„Oricine dorește să fie părtaș al naturii divine are nevoie să înțeleagă că trebuie să se ferească de imoralitatea care este în lume prin poftă. Este necesară o luptă continuă și stăruitoare a sufletului împotriva fanteziilor nocive ale minții. Este nevoie de o rezistență statornică în fața ispitei de a păcătui atât în gândire, cât și prin fapte. Sufletul trebuie să fie ferit de orice cădere, prin credința în Cel care este în stare să ne ferească de orice cădere.

Trebuie să medităm la Scripturi, reflectând în mod obiectiv și serios asupra lucrurilor de care depinde mântuirea noastră veșnică. Harul și iubirea infinită a lui Isus, sacrificiul adus în locul nostru, solicită din partea noastră cea mai serioasă și mai solemnă cugetare. Noi trebuie să stăruim asupra caracterului Răscumpărătorului și Mijlocitorului nostru.

Să căutăm să înțelegem pe deplin semnificația planului de mântuire. Să medităm la misiunea Celui care a venit pentru a mântui pe poporul Său din păcatele lui. Printr-o contemplare consecventă a temelor cerești, credința și iubirea noastră vor deveni din ce în ce mai puternice” (Review and Herald, 12 iunie 1888).

Prejudicierea sănătății slăbește puterile morale

„Tot ce ne prejudiciază sănătatea nu slăbește numai puterea fizică, ci tinde să slăbească și puterile mintale și morale” (Divina vindecare, p. 90; 1905).

„Deoarece mintea și sufletul se manifestă prin intermediul trupului, atât puterea intelectuală, cât și cea spirituală sunt în mare măsură dependente de activitatea și starea fizică. Tot ce contribuie la sănătatea trupului contribuie și la dezvoltarea unei minți puternice și a unui caracter bine echilibrat” (Educație, p. 195; 1903).

Trupul: mijlocul de exprimare a minții și sufletului

„Trupul este un mijloc foarte important pentru dezvoltarea minții și sufletului în vederea zidirii caracterului. De aceea, vrăjmașul sufletelor își orientează ispitele în așa fel încât să slăbească și să degradeze puterile trupului. Succesul lui în acest domeniu conduce adesea la supunerea întregii ființe în fața răului. Dacă nu sunt subordonate conducerii însușirilor superioare ale ființei, înclinațiile naturii noastre trupești ne vor duce în mod sigur la ruină și moarte. Trupul trebuie supus însușirilor superioare ale ființei. Pasiunile trebuie să fie conduse de voință, iar aceasta trebuie să se afle sub controlul lui Dumnezeu. Însușirile nobile ale rațiunii, sfințite prin harul divin, sunt menite să dețină conducerea vieții.

Capacitatea intelectuală, rezistența fizică și lungimea vieții depind de niște legi neschim-bătoare. Prin ascultarea de aceste legi, omul poate fi biruitor asupra eului, biruitor asupra propriilor înclinații, biruitor asupra «căpeteniilor, ... domniilor, ... stăpânitorilor întunericii acestui veac» și asupra «duhurilor răutății care sunt în locurile cerești» (Efeseni 6:12)” (Patri-arhi și profeți, p. 359, 1917).

Energia vitală transmisă minții prin intermediul creierului

„Domnul dorește ca mintea noastră să fie limpede și inteligentă, capabilă să înțeleagă aspectele profunde ale cuvintelor și slujirii Sale, să îndeplinească voia Sa, să depindă de ha-

rul Său și să realizeze lucrarea Sa cu o conștiință curată și cu un spirit mulțumitor. Acest fel de bucurie contribuie la buna circulație a sîngelui. Energia vitală este transmisă minții prin intermediul creierului. De aceea, creierul nu trebuie să fie niciodată amorțit prin folosirea narcoticelor și nici excitat prin administrarea stimulentei. Creierul, oasele și mușchii trebuie să fie antrenate într-o activitate armonioasă, astfel încât să funcționeze asemenea unei mașini bine reglate, fiecare componentă acționând în armonie cu celelalte, fără ca vreuna dintre ele să fie suprasolicitată" (Scrisoarea 100, 1898).

Dispepsia așază viața religioasă sub spectrul incertitudinii

„Principiile reformei sănătății trebuie să fie aplicate în viața fiecărui creștin. Bărbații și femeile care ignoră aceste principii nu-l pot oferi lui Dumnezeu o consacrare curată, plină de viață, deoarece un stomac dispeptic sau un ficat leneș așază viața religioasă sub spectrul incertitudinii.

Consumul cărnii de animale moarte are un efect dăunător asupra vieții spirituale. Când carnea devine un aliment principal, însușirile superioare ale ființei sunt învinse de pasiunile josnice. Aceste lucruri constituie o ofensă la adresa lui Dumnezeu și sunt cauza declinului vieții spirituale" (Scrisoarea 69, 1896).

Conștiința înfăptuirii binelui este cel mai bun medicament

„Conștiința înfăptuirii binelui este cel mai bun medicament pentru trupul și mintea bolnave. Binecuvântarea lui Dumnezeu îi conferă primitorului sănătate și viață. O persoană a cărei minte este liniștită și mulțumită în Dumnezeu pășește pe calea care duce la sănătate. Există unii care nu înțeleg că disciplinarea minții și educarea ei pentru a stăruia asupra unor subiecte plăcute, astfel încât să fie capabili de a răspândi lumină, nu întuneric și amărăciune, constituie o datorie religioasă. Astfel de oameni fie se vor afla în căutarea plăcerilor personale, prin conversații frivole, râsete și glume, antrenându-se fără încetare în nenumărate amuzamente, fie vor fi deprimați și vor trece prin conflicte interioare și mari tulburări sufletești, pe care puțini le-au experimentat sau le pot înțelege. Chiar dacă asemenea oameni pretind că sunt creștini, se înșală singuri. Ei nu trăiesc un creștinism autentic" (Signs of the Times, 23 octombrie 1884, vezi Minte, caracter și personalitate, p. 35).

A lucra atât pentru suflet, cât și pentru trup

„Cadrele noastre medicale trebuie să facă tot ce le stă în putere pentru a vindeca atât suferințele trupului, cât și pe cele ale minții. Ele trebuie să vegheze, să se roage și să lucreze, oferindu-le celor care trudesă nu numai bunăstarea fizică, ci și binecuvântări spirituale. Medicii care activează în oricare dintre instituțiile noastre de sănătate și care sunt cu adevărat slujitori ai lui Dumnezeu au de îndeplinit o lucrare deosebit de importantă pentru fiecare ființă umană suferindă cu care vin în contact. Ei nu trebuie să piardă nicio ocazie de a îndruma sufletele la Hristos, Marele Medic al trupului și al minții. Fiecare medic este menit să fie un lucrător talentat în slujba lui Hristos. Interesul față de lucrurile spirituale nu trebuie să fie slăbit nicio clipă, deoarece astfel s-ar risipi puterea de a îndrepta gândurile spre Marele Medic" (Scrisoarea 223, 1905).

Medicul care tratează mintea și inimile abătute

„Pentru a ști cum să abordeze nenumăratele cazuri dificile de boală mintală și trupească pe care este solicitat să le trateze, medicul are nevoie de o înțelepciune mai mult decât omească. Dacă nu cunoaște puterea harului divin, el nu poate veni în ajutorul celor suferinzi și nu va face decât să agraveze situația acestora. Dar, dacă se află într-o temeinică relație de dependență față de Dumnezeu, medicul va fi capabil să trateze mintea bolnavă și abătută. El va putea să-și conducă pacienții către Hristos și să-i învețe să aducă la picioarele Marelui Purtător de poveri toate necazurile și îngrijorările lor” (Testimony Treasures, vol. 2, p. 144, 1885; Minte, caracter și personalitate, vol. 2, pp. 417-422).

A fi membru de biserică, lider, prezbiter sau pastor nu mă face spiritual. Spiritualitatea este un proces care are loc prin umblarea cu Dumnezeu zilnic. Oricine ai fi, adevărul este că nimeni nu devine spiritual prin intermediul vreunei slujbe sau funcții oferite de biserică.

Ai fost creat ca să ai o minte sănătoasă

Adevărata cunoaștere și adevărata dezvoltare își au sursa în cunoașterea lui Dumnezeu. Această cunoaștere este revelată în orice domeniu de cercetare spre care ne putem orienta, fizic, intelectual sau spiritual.

Aceia care umblă pe căile înțelepciunii și ale sfințirii descoperă că „evlavia este foloșitoare în orice privință, întrucât ea are fâgăduința vieții de acum și a celei viitoare”. Teama de Domnul este temelie adevăratei prosperități. Trupul este cel mai important instrument prin intermediul căruia mintea și sufletul se dezvoltă în vederea zidirii caracterului. De aceea, vrăjmașul sufletelor își orientează ispitele în așa fel încât să slăbească și să degradeze puterile trupului. Domnul dorește ca mintea noastră să fie limpede și inteligentă, capabilă să înțeleagă aspectele profunde ale cuvintelor și slujirii Sale, să îndeplinească voia Sa, să depindă de harul Său și să realizeze lucrarea Sa cu o conștiință curată și cu un spirit mulțumitor. O persoană a cărei minte este liniștită și mulțumită în Dumnezeu pășește pe calea care duce la sănătate.

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

NOTĂ: Dispepsie – Boală cronică ce este caracterizată de o digestie dificilă și incompletă (Diccionario de la Real Academia Espanola).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 28 **Mintea și sănătatea spirituală (2)**

Hristos iluminează mintea

„Medicul nu trebuie să-i îndrume niciodată pe pacienții săi să își fixeze atenția asupra propriei lui persoane. Lucrarea sa este aceea de a-i învăța să se prindă, cu mâna tremurândă a credinței, de mâna întinsă a Mântuitorului. Atunci, mintea va fi iluminată de razele care izvoresc din Acela care este Lumina lumii” (Scrisoarea 120, 1901).

Adevărul are o putere liniștitoare

„Puterea liniștitoare a adevărului înțeles, trăit și respectat cu consecvență în toate privințele are atâta valoare pentru cei care suferă încât nicio limbă omenească nu o poate descrie. Înfățișați fără încetare înaintea ochilor celor suferinzi compasiunea și duiosia lui Hristos; treziți în conștiința lor încrederea în puterea Lui de a vindeca boala; conduceți-i la credința în Cel ce este Marele Vindecător și veți salva un suflet și, adesea, o viață” (Scrisoarea 69, 1898; Lucrarea misionară medicală, p. 309).

Adevărata religie contribuie la restabilirea sănătății

„Hristos este Marele nostru Medic. Mulți bărbați și multe femei apelează la această instituție medicală [Sanatoriul St. Helena] cu speranța de a beneficia de un tratament care să le prelungească viețile. Pentru a veni aici, ei trec prin suferințe considerabile. Ce i-ar împiedica pe toți aceia care vin la sanatoriu spre a fi ajutați din punct de vedere fizic, să vină la Hristos pentru a primi ajutor spiritual? De ce să nu te bucuri tu, fratele meu și sora mea, de speranța că, primindu-L pe Hristos, El îi va binecuvânta pe aceia care se ocupă de restabilirea sănătății tale? De ce să nu împărtășești credința că El va coopera cu eforturile lor de a te vindeca, pentru că El dorește ca tu să te faci bine? El dorește ca tu să ai un creier limpede, ca să poți înțelege realitățile veșnice; El dorește ca tu să ai un trup sănătos, ca să poți glorifica Numele Lui, folosindu-ți puterea în slujba Sa” (Manuscrisul 80, 1903).

Sfat adresat unei persoane predispuse la melancolie

„Tu ești tot atât de dator să lupți împotriva gândurilor apăsătoare și împotriva melancoliei, precum ești dator să te rogi. Tu trebuie să contracarezi ispitele vrăjmașului și să exerciți un control hotărât asupra vorbirii și gândirii tale. Fiecare descurajare din viața ta, când simți o mare nevoie de har, se datorează faptului că organele digestive sensibile sunt inflamate și îți creează o stare de oboseală și îngrijorare. S-ar putea să te surprindă lucrul acesta, dar a fi în permanență iritat și a-i irita și pe alții prin dispoziția ta de a le găsi greșeli și prin presimțiri întunecoase constituie o formă de blasfemie. Aceste simptome ale indigestiei sunt greu de suportat, dar stăpânește-ți vorbirea și nu vei mai păcătui nici împotriva celor care îți sunt prieteni, nici împotriva dușmanilor” (Scrisoarea 11, 1897).

Asigurarea aprobării lui Dumnezeu

„Simțămîntul de siguranță cu privire la aprobarea lui Dumnezeu este benefic pentru sănătate. El fortifică sufletul împotriva îndoielii, a necazului și a îngrijorării excesive care subminează, atît de adesea, energiile vitale și generează boli nervoase dintre cele mai tulburătoare și mai grave. Domnul a făgăduit că ochiul Său va veghea asupra celor neprihăniți și urechea Sa va asculta rugăciunile lor, iar cuvîntul Său nu rămîne neîmplinit” (Schițe din viața mea, p. 299, 1915).

Relația dintre păcat și boală

„Între păcat și boală există o legătură prevăzută de Dumnezeu. Orice medic poate observa această relație, chiar și după o singură lună de practică. Deși este posibil ca medicul să ignore acest fapt sau să nu-l sesizeze, deoarece mintea sa este absorbită în alte direcții, totuși, dacă va fi atent și onest, el va descoperi că între păcat și boală există o relație de cauzalitate. Medicul trebuie să fie înțelept, să înțeleagă această relație și să acționeze în consecință. După ce a câștigat încrederea pacientului, alinându-i suferințele și aducându-l înapoi de pe marginea mormîntului, medicul îi poate explica faptul că boala este rezultatul păcatului și că există un vrăjmaș decăzut care caută să-l amăgească, antrenându-l în practici distrugătoare atît pentru sănătatea trupului, cât și a minții. Medicul le poate sugera pacienților necesitatea renunțării la sine și a respectării legilor vieții și sănătății. El poate imprima aceste principii de viață corecte îndeosebi în mintea tinerilor. Dumnezeu Își iubește creaturile cu o iubire duioasă, dar, în același timp, plină de forță. El a stabilit legi ale naturii, dar legile Sale nu sunt niște pretenții arbitrare. Fiecare «să nu», indiferent dacă se referă la domeniul moral sau la cel trupesc, conține sau implică o făgăduință. Dacă îl respectăm, pașii noștri vor fi însoțiți de binecuvîntări; dar dacă este respins, rezultatul va fi pericolul și nefericirea. Legile lui Dumnezeu au rolul de a-i aduce pe oameni mai aproape de Sine. El îi va salva de rău și îi va conduce la bine, dacă se vor lăsa conduși, însă Dumnezeu nu îi va obliga niciodată. Noi nu putem înțelege planurile lui Dumnezeu, dar trebuie să ne încredem în El și să ne manifestăm această credință prin fapte” (Testimony Treasures, vol. 2, p. 144, 145, 1885).

Evangelhia constituie tratamentul bolilor cauzate de păcat

„Când este primită în toată puritatea și puterea ei, evanghelia constituie un adevărat tratament pentru bolile cauzate de păcat. Soarele neprihânirii răsare «și tămăduirea este sub aripile Lui» (Maleahi 4:2). Nimic din această lume nu poate vindeca o inimă frântă, nu poate oferi pace minții, nu poate îndepărta îngrijorarea și nu poate alunga boala. Renumele, geniul, talentul — toate sunt lipsite de puterea de a înviora o inimă împovărată sau de a reface o viață distrusă. Viața lui Dumnezeu, primită în suflet, este singura speranță a omului” (Divina vindecare, p. 78, 1905).

Cerul este un loc al sănătății

„Concepția susținută de unii, care spun că spiritualitatea este dăunătoare sănătății, este o invenție a lui Satana. Religia Bibliei nu este dăunătoare nici sănătății trupului, nici minții. Influența Duhului lui Dumnezeu este cel mai bun medicament pentru boală. Cerul este un loc al sănătății; cu cât influențele cerului sunt mai profund înțelese, cu atît mai sigură va fi vindecarea suferindului care crede. Adevăratele principii ale creștinismului deschid, pentru toți oa-

menii, accesul la sursa unei fericiri inestimabile. Religia este un izvor nesecat, din care creștinul poate bea atât cât dorește, fără ca acesta să se epuizeze vreodată" (Christian Temperance and Bible Hygiene, p. 13, 1890; Sfaturi pentru sănătate, p. 27,28).

Religia este adevărata știință a vindecării

„Religia este un principiu al inimii, nu un cuvânt magic sau o amăgire a minții. Priviți numai la Isus. Aceasta este unica speranță de a câștiga viața veșnică atât pentru tine, cât și pentru soțul tău. Aceasta este adevărata știință a vindecării trupului și a sufletului. Minte nu trebuie să fie îndreptată asupra ființei omenești, ci spre Dumnezeu. (Scrisoarea 117, 1901).

Iubirea față de Răscumpărătorul nostru risipește întunericul

„Minte este întunecată de epidemia senzualității. Gândurile au nevoie de purificare. Ceea ce nu au reușit încă să înțeleagă bărbații și femeile este faptul că vindecarea trupului este întru totul legată de vigoarea și curăția minții și inimii. Adevăratul creștin beneficiază de o experiență care aduce sfințirea. În conștiința lui nu există nicio urmă de vinovăție, iar sufletul lui nu este pătat de imoralitate. Spiritualitatea Legii lui Dumnezeu și principiile ei sunt aplicate în viața sa zilnică. Adevărul luminează înțelegerea sa. Atmosfera iubirii desăvârșite față de Răscumpărătorul nostru risipește întunericul care s-a așezat între sufletul lui și Dumnezeu. Voința lui Dumnezeu a devenit propria lui voință — curată, nobilă și sfântă. Înfrățirea lui dezvăluie lumina cerului. Trupul lui este un templu al Duhului Sfânt. Sfințenia împodobește caracterul lui. Dumnezeu poate comunica cu el, deoarece sufletul și trupul lui sunt în armonie cu El" (Comentariul biblic AZȘ, vol. 7, p. 921, 1898).

Iubirea lui Hristos este o putere ce revitalizează

„Iubirea pe care Hristos o răspândește în întreaga ființă este o putere ce revitalizează. Fiecare parte vitală — creierul, inima, nervii — este atinsă de influența vindecătoare. Prin această iubire, puterile înalte ale ființei sunt trezite la viață. Ea eliberează sufletul de vinovăție, de tristețe, de teamă și de îngrijorare, care distrug energiile vieții. Ea aduce liniște și mulțumire și inspiră sufletului o bucurie pe care nimic din ceea ce este pământesc nu o poate distruge — bucuria în Duhul Sfânt — o bucurie dătătoare de sănătate și viață" (Divina vindecare, p. 78, 1905; Minte, caracter și personalitate, vol. 2, p. 422-426).

Reuniunea se aproprie. Cum merge planul tău de post?

Text adițional. Pe parcursul acestei sesiuni, încearcă să scrii planul zilnic pe care îl are Dumnezeu pentru viața ta. Poți nota ce așteaptă El de la tine, numele persoanelor pentru care te rogi și mesajul pe care îl are Dumnezeu pentru tine astăzi.

Ai fost creat ca să ai o minte sănătoasă

„Domnul Hristos este Marele nostru Medic. El dorește ca tu să ai un creier limpede, ca să poți înțelege realitățile veșnice; El dorește ca tu să ai un trup sănătos, ca să poți glorifica Numele Lui, folosindu-ți puterea în slujba Sa. Domnul a făgăduit că ochiul Său va veghea asupra celor neprihăniți și urechea Sa va asculta rugăciunile lor, iar cuvântul Său nu rămâne neîmplinit. Dumnezeu Își iubește creaturile cu o iubire duiosă, dar, în același timp, plină de forță. El a stabilit legi ale naturii, dar legile Sale nu sunt niște pretenții arbitrare. Fiecare «să nu», indiferent dacă se referă la domeniul moral sau la cel trupesc, conține sau implică o făgăduință. Când este primită în toată puritatea și puterea ei, evanghelia constituie un adevărat tratament pentru bolile cauzate de păcat. Soarele neprihănirii răsare «și tămăduirea este sub aripile Lui» (Maleahi 4:2). Religia este un principiu al inimii, nu un cuvânt magic sau o amăgire a minții. Priviți numai la Isus. Aceasta este unica speranță, de a câștiga viața veșnică atât pentru tine, cât și pentru soțul tău. Aceasta este adevărata știință a vindecării trupului și a sufletului. Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua **29** Influențele spirituale și mintea (1)

Religia și sănătatea

„Religia personală este de cea mai mare importanță. Ioan îi scria lui Gaiu: «Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește și sufletul tău» (3 Ioan 2). Sănătatea fizică depinde într-o mare măsură de sănătatea sufletească; prin urmare, fie că măncați, fie că beți, fie că faceți altceva, înfăptuiți toate lucrurile spre slava lui Dumnezeu. Religia personală este exteriorizată prin comportament, prin cuvinte și prin fapte. Ea determină o dezvoltare care va ajunge până la acea treaptă finală a desăvârșirii, care se bucură de aprecierea Domnului: «Voi aveți totul deplin în El» (Coloseni 2:10)” (Scrisoarea 117, 1901).

Adevărata religie aduce putere, liniște și echilibru

„Adevărata religie nu este sentiment, ci manifestarea concretă a iubirii și milei, prin fapte. O asemenea religie este necesară în vederea sănătății și fericirii. Ea pătrunde în templul profanat al sufletului și alungă elementele păcătoase care l-au invadat. Preluând conducerea ființei, sfințește și iluminează inima cu razele strălucitoare ale Soarelui neprihănirii. Ea deschide spre cer ferestrele sufletului și permite pătrunderea slavei iubirii lui Dumnezeu. Liniștea și echilibrul se instaurează o dată cu ea. Deoarece atmosfera cerului constituie un factor activ, când umple sufletul omenesc, puterile sale fizice, mintale și morale sporesc, iar chipul lui Hristos, nădejdea slavei, este reprodus în interiorul ființei” (Review and Herald, 15 octombrie 1901; *Lucrarea de binefacere*, p. 42).

Dumnezeu este sursa vieții și a bucuriei

„Dumnezeu este sursa vieții, a luminii și bucuriei universului. Binecuvântările Sale se revarsă asupra tuturor ființelor create, asemenea razelor de lumină care emană din soare și asemenea torentelor de apă care țâșnesc din izvoare. Ori de câte ori viața lui Dumnezeu sălășluiește în inima oamenilor, ea se va revărsa asupra celor din jur, oferind binecuvântare și iubire” (*Calea către Hristos*, p. 76, 1892).

Toate ființele își primesc viața de la Dumnezeu

„Toate ființele create trăiesc în virtutea voinței și a puterii lui Dumnezeu. Ele primesc viață din viața Fiului lui Dumnezeu. Oricât de capabile și talentate ar fi și oricât de vaste ar fi însușirile lor, ele se află într-o continuă dependență de energia pe care o primesc din partea Sursei de viață a întregii existențe. Izvorul vieții este Hristos. Numai Cel care este Singurul deținător al nemuririi și care locuiește în lumină și viață ar fi putut declara: «Eu am puterea să-Mi dau viața și am puterea să o iau iarăși»” (Manuscrisul 131, 1897; *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 5, p. 1088).

Satana se folosește de influența unei minți asupra alteia

„Satana și-a instaurat împărăția în aceasta lume încă de la alungarea sa din cer. El depune o activitate neobosită pentru a corupe loialitatea ființelor umane față de Dumnezeu și, pentru realizarea acestui deziderat, Satana aplică aceeași metodă pe care a folosit-o în cer, și anume influența unei minți asupra altei minți. În felul acesta, oamenii devin ispititorii semenilor lor. Ei împărtășesc simțăminte puternice și perverse ale lui Satana și exercită o capacitate copleșitoare de dominare. Sub înrâurirea unor asemenea simțăminte, ei se reunesc în partide, confederații și societăți secrete care acționează prin intermediul agențiilor internaționale. Dar Dumnezeu nu le va mai tolera multă vreme” (Scrisoarea 114, 1903).

Scopul studiat al lui Satana este folosirea capacităților în scopuri egoiste

„Asemenea unui vânător, Satana întinde capcane și curse special concepute pentru a captura sufletele oamenilor. Scopul său studiat este ca oamenii să-și utilizeze capacitățile datorite de Dumnezeu în scopuri egoiste, în loc de a le consacra pentru slava lui Dumnezeu. Dumnezeu a prevăzut ca oamenii să fie angajați într-o lucrare care le-ar fi adus pace și bucurie și le-ar fi asigurat un profit veșnic; dar Satana dorește ca noi să ne concentrăm eforturile asupra unor lucruri care sunt perisabile și nu oferă niciun câștig” (The Review and Herald, 1 septembrie 1910; Our High Calling, p. 202).

Păcătuirea nu a adus cu ea un nou tip de energie și pasiuni

„Nu trebuie să presupunem că, odată cu păcătuirea lui Adam, Dumnezeu i-ar fi dat ființei umane un nou tip de energie și pasiuni, deoarece aceasta ar însemna că Dumnezeu ar fi intervenit pentru a implanta tendințelor spre păcat în natura umană. Domnul Hristos și-a început lucrarea de convertire îndată ce omul a căzut în păcat, pentru ca, prin ascultare de Legea lui Dumnezeu și prin credință în Domnul Hristos, omul să aibă posibilitatea de a redobândi chipul și asemănarea cu Dumnezeu” (Manuscrisul 60, 1905).

Fiecare trebuie să aleagă unul dintre cele două stindarde

„Aici se desfășoară o bătălie teribilă. Două mari puteri se luptă una împotriva celeilalte — Prințul lui Dumnezeu, Isus Hristos, și prințul întunericii, Satana. Ne aflăm în fața unui conflict deschis. În această lume nu există decât două tabere; și fiecare ființă umană se va alinia sub unul dintre cele două stindarde — sub stindardul prințului întunericii sau sub stindardul lui Isus Hristos” (Scrisoarea 38, 1894).

Păcatul afectează întreaga ființă

„Păcatul se extinde asupra întregii ființe; și în aceeași măsură acționează și harul” (Scrisoarea 8, 1891).

„Inima pervertită a degradat însușirile nobile ale sufletului. Toți aceia care doresc să învețe știința mântuirii trebuie să devină elevi umili ai școlii lui Hristos, pentru ca templul sufletului să poată fi un locaș permanent al șederii Celui Prea Înalt. Dacă vrem să fim educați de Hristos, sufletul nostru trebuie să fie golit de toate pretențiile sale orgolioase, astfel încât Domnul Hristos să-și poată întipări propriul Său chip în adâncurile lui” (Our High Calling, p. 107, 1898).

Crucea conferă minții o imagine de sine corectă

„Ce anume ar putea face ca mintea omenească să-și poată forma o corectă imagine cu privire la sine? Doar crucea de pe Calvar. Când privim la Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre, orice tendință a slăvirii de sine se va prăbuși în țărână. În timp ce privirile noastre se îndreaptă în sus, inima se umple de un spirit al nevredniciei care o conduce la umilință. Când contemplăm crucea, suntem înzestrați cu puterea de a înțelege darurile minunate pe care aceasta le-a pus la dispoziția tuturor credincioșilor. Dumnezeu în Hristos, dacă este privit ținută, va risipi mândria omenească, iar în locul înălțării de sine, se va instaura o umilință ade-vărată” (Our High Calling, p. 116).

Omul este făcut desăvârșit în Hristos

„Hristos își aduce ucenicii într-o legătură vie cu Sine și cu Dumnezeu Tatăl. Prin acțiunea Duhului Sfânt asupra minții umane, omul este desăvârșit în Hristos Isus. Unitatea cu Hristos stabilește în relația dintre ucenicii Săi o unitate care reprezintă, în fața lumii, cea mai convingătoare dovadă a maiestății, a excelenței morale a lui Isus și a puterii Sale de a înlătura păcatul” (Manuscrisul 111, 1903; Comentariul biblic AZȘ, vol. 5, p. 1122).

Numai Dumnezeu poate crește valoarea morală a omului

„Valoarea omului, după estimarea făcută de Dumnezeu, depinde de unirea lui cu Hristos, pentru că Dumnezeu este singurul care-l poate înălța pe om pe scara demnității morale, prin intermediul lui Hristos. Onoarea și măreția lumească nu dețin o valoare mai mare decât aceea pe care le-a acordat-o Însuși Creatorul. Înțelepciunea lor este nebunie, iar tăria lor este fragilitate și slăbiciune” (Our High Calling, p. 151, 1873).

Egoismul și rezultatele lui

„Esența imoralității este egoismul și, pentru că ființele umane au cedat în fața puterii egoismului, în lumea de azi se vede lipsa loialității față de Dumnezeu. Națiuni, familii și persoane individuale sunt întru totul animate de dorința de a așeza eul în centrul intereselor lor. Omul urmărește cu pasiune să-și domine semenii. Izolându-se pe sine de Dumnezeu și de semenii, în egoismul său, omul își urmează propriile înclinații nestăpânite. El acționează de parcă binele celorlalți ar fi dependent de supunerea lor față de supremația sa” (Review and Herald, 25 iunie 1903; Sfaturi privind administrarea creștină a vieții, 24).

Biruința poate fi câștigată

„Prin cultivarea unor principii sfinte, omul poate câștiga victoria asupra predispoziției spre rău. Dacă se supune Legii lui Dumnezeu, simțurile lui încetează să mai fie denaturate și deviate; capacitățile lui încetează să mai fie pervertite și irosite, prin exercitarea lor în vederea atingerii unor obiective de natură să îl îndepărteze de Dumnezeu. În și prin harul acordat de Cer, cuvintele, gândurile și energiile pot fi curățite; poate fi format un nou caracter, iar degradarea produsă de păcat poate fi învinsă” (Manuscrisul 60, 1905).

Mintea nehotărâtă este începutul ispitei

„Începutul căderii în ispită constă în păcatul de a-i îngădui minții să oscileze și în păcatul unei lipse de consecvență în ce privește încrederea voastră în Dumnezeu. Cel rău pândește

neîncetat, pentru a prinde ocazia de a crea o imagine greșită a lui Dumnezeu și de a ne atrage gândurile spre ceea ce este interzis. Dacă va reuși, Satana vă va absorbi mintea cu lucrurile lumesti. El se va strădui să vă incite simțămintele, să vă trezească pasiunile și să vă atașeze afecțiunile de ceea ce este spre răul vostru; dar vouă vă revine responsabilitatea de a vă controla toate emoțiile și pasiunile, aducându-le la o supunere lucidă față de rațiune și conștiință. Atunci Satana își va pierde puterea de dominare a minții. Lucrarea lui Hristos ne solicită să ne angajăm într-o luptă continuă cu răul spiritual din caracterele noastre. Tendințele naturale trebuie să fie învinse. [...] Apetitul și pasiunea trebuie să fie stăpânite, iar voința trebuie să fie așezată întru totul de partea lui Hristos" (Review and Herald, 14 iunie 1892; *Our High Calling*, p. 89).

Nimeni nu trebuie să dispere din cauza tendințelor ereditare

„Satana este întotdeauna pregătit și vigilent pentru a deruta și înșela. El folosește orice mijloc de încântare, prin care să atragă omul pe calea largă a neascultării. Satana se străduiește să dezorienteze conștiința, inspirându-i simțăminte confuze. El își aplică falsele lui inscripții pe indicatoarele pe care Dumnezeu le-a fixat pentru a călăuzi pe calea cea bună. Tocmai datorită existenței unor asemenea instrumente ale răului, care se luptă să eclipseze orice rază de lumină îndreptată spre suflet, Dumnezeu a însărcinat ființe cerești, care au misiunea de a-i călăuzi, de a-i păzi și de a-i conduce pe aceia care urmează să fie moștenitorii slavei. Nimeni nu trebuie să ajungă la disperare datorită înclinațiilor ereditare spre rău, ci, atunci când Duhul lui Dumnezeu îl convinge de păcat, cel care a săvârșit greșeala trebuie să se pocăiască, să mărturisească păcatul și să renunțe la rău. Îngerii păzitori sunt pregătiți să îndrume sufletele cu conștiinciozitate pe căile cele drepte" (Manuscrisul 8, 1990; *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1120).

Părtaș la păcat prin asociere

„Sufletul care a fost derutat datorită unor influențe negative și care, prin asocierea cu alții, a ajuns să fie părtaș la păcat și să acționeze în contradicție cu voința și caracterul lui Dumnezeu nu trebuie să se descurajeze. «Și tocmai un astfel de Mare-Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri» (Evrei 7:26). Domnul Hristos nu este doar Preotul și Mijlocitorul nostru, ci și Jertfa adusă pentru păcatele noastre. El S-a dăruit pe sine o singură dată pentru toți" (Scrisoarea 11, 1897; *Minte, caracter și personalitate*, vol. 1, p. 28-33).

Ai fost creat ca să ai o minte sfântă

„Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește și sufletul tău.”

Ori de câte ori viața lui Dumnezeu sălășluiește în inima oamenilor, ea se va revărsa asupra celor din jur, oferind binecuvântare și iubire. Dumnezeu a prevăzut ca oamenii să fie angajați într-o lucrare care le-ar fi adus pace și bucurie și le-ar fi asigurat un profit veșnic. Domnul Hristos și-a început lucrarea de convertire îndată ce omul a căzut în păcat, pentru ca, prin ascultare de Legea lui Dumnezeu și prin credință în Domnul Hristos, omul să aibă posibilitatea de a redobândi chipul și asemănarea cu Dumnezeu. Păcatul se extinde asupra întregii ființe; și în aceeași măsură acționează și harul.

Ce anume ar putea face ca mintea omenească să-și poată forma o corectă imagine cu privire la sine? Doar crucea de pe Calvar.

„Valoarea omului, după estimarea făcută de Dumnezeu, depinde de unirea lui cu Hristos, pentru că Dumnezeu este singurul care-l poate înălța pe om pe scara demnității morale, prin intermediul lui Hristos. În și prin harul acordat de Cer, cuvintele, gândurile și energiile pot fi curățite; poate fi format un nou caracter, iar degradarea produsă de păcat poate fi învinsă.”

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua 30 Influențele spirituale și mintea (2)

Lucrarea lui Satana este aceea de a descuraja; lucrarea lui Hristos este de a umple inima cu credință și speranță. „Să nu credeți nici măcar o clipă că ispitele lui Satana ar putea contribui în vreun fel oarecare la realizarea binelui vostru personal. Fugiți de ele ca și cum ați fugi de vrăjmașul însuși. Lucrarea lui Satana este aceea de a vă descuraja sufletul, pe când lucrarea lui Hristos este de a umple inima cu credință și speranță. Satana ne sugerează gândul că încrederea noastră este întemeiată pe premise false și nu pe Cuvântul sigur și neschimbător al lui Hristos, care nu poate să mintă” (Manuscrisul 31, 1911; *Our High Calling*, p. 87).

Un remediu pentru fiecare categorie de ispite

„Pentru fiecare categorie de ispite este pregătit un remediu specific. În bătălia împotriva eu-lui și împotriva naturii noastre păcătoase, noi nu suntem lăsați să luptăm singuri, prin intermediul propriilor puteri limitate. Domnul Hristos este un ajutor loial și atotputernic. Știind că există o asemenea putere, pregătită și pusă la dispoziția noastră, niciunul dintre noi nu ar trebui să se descurajeze sau să fie învins” (*Review and Herald*, 8 aprilie 1884; *Our High Calling*, p. 90).

Sângele lui Hristos este unicul remediu

„Legea lui Iehova este foarte cuprinzătoare și vastă. Isus le-a declarat ucenicilor Săi în mod clar că Legea sfântă a lui Dumnezeu poate fi încălcată nu numai prin cuvinte și prin fapte, ci și prin gânduri, simțăminte și dorințe. O inimă care Îl iubește pe Dumnezeu mai presus de orice nu va fi înclinată să restrângă semnificația Legii Sale la nivelul superficial al unor reguli exterioare. Când înțelege forța spirituală a Legii, sufletul supus și loial dovedește o ascultare deplină, care ia în considerare principiile lui Dumnezeu sub toate aspectele lor. Adevărata putere a poruncilor va deveni o fortăreață a sufletului numai în cadrul unei asemenea ascultări. Atunci, păcatul va părea extrem de respingător. Autojustificarea, înălțarea de sine și falsul simțământ al valorii personale vor înceta să existe. Siguranța întemeiată pe propriile merite va dispărea, iar în suflet, se va instaura o profundă convingere cu privire la păcat și o adâncă insatisfacție cu privire la sine. Stăpânit de simțământul nevredniciei, sufletul va apela cu disperare la sângele Mielului lui Dumnezeu, ca singura cale de vindecare a sa” (*Our High Calling*, p. 142, 1888).

Întâmpinând provocarea ispititorului

„Satana va veni la tine spunându-ți că ești păcătos. Dar tu să nu îi îngădui să-ți copleșească mintea cu ideea că, datorită faptului că ești păcătos, Dumnezeu te-a părăsit. Răspunde-i: «Da, sunt un păcătos și tocmai din această cauză am nevoie de un Mântuitor. Eu am nevoie de iertare și de înțelegere, dar Domnul Hristos mi-a declarat că nu voi pieri, dacă voi veni la El. În scrisoarea pe care mi-a trimis-o, stă scris că, «Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte și să ne curățească de orice nelegiuire» (1 Ioan 1, 9). Eu mă voi încrede în Cuvântul lui Dumnezeu și voi asculta îndemnurile Lui.» Când Satana îți spune că ești pierdut,

răspunde-i: «Da, dar Isus a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut. Cu cât păcatul meu este mai mare, cu atât mai mare este nevoia mea de un Mântuitor»" (Scrisoarea 98b, 1896).

Îndepărtarea atenției de la confuzie spre lucrările mâinilor lui Dumnezeu

„Dumnezeu își invită creaturile să-și abată atenția de la confuzia și incertitudinea din jurul lor și să admire lucrările mâinilor Lui. Stelele cerului sunt vrednice de contemplare. Dumnezeu le-a făcut pentru binecuvântarea omului și, când studiem lucrările Sale, îngerii ni se vor alătura, iluminându-ne mintea și apărând-o de înșelăciunea satanică" (Manuscrisul 96, 1899; Comentariul biblic AZȘ, vol. 4, p. 1167).

Influența religiei

„Adevărata religie înnobilează mintea, rafinează gusturile, sfințește judecata și îl face pe cel ce le are părtaș al purității și sfințeniei cerului. Ea ne apropie de îngeri și ne izolează din ce în ce mai mult de spiritul și de influența lumii. Adevărata religie influențează toate faptele noastre și toate relațiile noastre sociale și ne conferă spiritul stăpânirii de sine, iar rezultatul este fericirea și pacea" (Signs of the Times, 23 octombrie 1884; Sfaturi pentru sănătate, p. 631).

Dezvoltarea capacităților intelectuale

„Așa cum s-a întâmplat în cazul lui Daniel, dezvoltarea capacităților intelectuale este direct proporțională cu dezvoltarea caracterului spiritual" (Review and Herald, 22 martie 1898; Comentariul biblic AZȘ, vol. 4, p. 1189).

Îmbunătățirea sănătății fizice

„Când mintea își dezvoltă capacitățile și când voința este așezată de partea lui Dumnezeu, se produce o minunată îmbunătățire a sănătății fizice" (Medical Missionary, noiembrie-decembrie 1892; Sfaturi pentru sănătate, 505).

Conștiința conduite corecte este cel mai bun medicament

„Conștiința faptului că avem o conduită corectă este cel mai bun medicament pentru un trup și o minte bolnavă. Simțământul binecuvântării lui Dumnezeu conferă sănătate și putere. Cel care are sufletul liniștit și mulțumit în Dumnezeu se află pe calea directă spre sănătate. Gândul că privirile Domnului sunt îndreptate asupra noastră și că urechile Sale sunt dispuse să asculte rugăciunile noastre ne oferă o satisfacție temeinică. A ști că avem un prieten care nu dezamăgește niciodată și căruia îi putem încredința toate secretele sufletului nostru produce o fericire pe care cuvintele nu o vor putea exprima niciodată" (Signs of the Times, 23 octombrie 1884; Sfaturi pentru sănătate, p. 629, 630).

Iubirea lui Isus înconjoară sufletele cu o atmosferă plăcută

„Sufletele acelor care îl iubesc pe Isus vor fi înconjurată de o atmosferă curată, plăcută. Există oameni care își țin flămânde propriile suflete. Aceștia vor fi mult ajutați de un cuvânt plăcut sau de aprecieri sincere. Darurile cerești, oferite gratuit și din abundență de Dumnezeu,

trebuie să fie oferite la fel de către noi celor care sunt în sfera noastră de influență. Astfel, noi vom arăta acea dragoste care este de origine cerească și care se dezvoltă pe măsură ce este folosită pentru binecuvântarea altora. În acest mod, noi Îl slăvim pe Dumnezeu" (Our High Calling, p. 233, 1899).

Rezultatele unui singur moment de necugetare

„Un singur semnal de alarmă înlăturat din conștiință, tolerarea un singur obicei rău, o singură neglijare a înaltelor exigențe ale slujirii pot fi începutul devierii pe o cale care vă va duce în rândul slujitorilor lui Satana, deși, în tot acest timp, ați considerat și ați pretins că Îl iubiți pe Dumnezeu și cauza Sa. Un singur moment de necugetare, un singur pas greșit pot schimba întregul traseu al existenței voastre într-o direcție rea" (Mărturii, vol. 5, p. 398, 1885).

Dumnezeu nu face minuni pentru a înlătura roadele necredinței

„Dumnezeu ne avertizează, ne sfătuiește și ne mustră, oferindu-ne posibilitatea de a ne corecta greșelile, înainte ca acestea să se înrădăcineze, devenind o a doua natură a noastră. Dar, dacă refuzăm să fim corecți, Dumnezeu nu intervine pentru a ne opri din drumul pe care noi înșine l-am ales. El nu face nicio minune pentru a opri creșterea și rodirea semințelor semănate de noi. Omul care manifestă o necredință arogantă sau o indiferență apatică față de adevărul divin nu va face altceva decât să culegă roadele semințelor pe care el însuși le-a semănat. Mulți au trecut printr-o asemenea experiență. Cultivând neglijența, indiferența și opoziția față de adevăr, ei au ajuns să asculte cu o insensibilitate stoică adevăruri care altădată le tulburaseră sufletele. O răceală ca de gheață, o duritate ca de fier, o structură impenetrabilă și insensibilă ca de piatră — toate acestea își regăsesc expresia în caracterul multora care pretind a fi creștini. Acesta este modul în care trebuie să fie înțeles faptul că Domnul i-a împietrit inima lui faraon. Dumnezeu i-a vorbit regelui egiptean prin intermediul lui Moise, oferindu-i cele mai convingătoare dovezi ale puterii Sale divine; dar monarhul a refuzat cu încăpățănare să primească lumina care l-ar fi condus la pocăință. Dumnezeu nu a exercitat nicio influență supranaturală prin care să împietrească inima regelui răzvrătit, ci, datorită opoziției sale față de adevăr, Duhul Sfânt S-a retras, iar el a fost lăsat în întuneric și necredința pe care și le-a ales singur. Prin respingerea continuă a influenței Duhului Sfânt, oamenii se separă de Dumnezeu. Când toate modalitățile de iluminare a minții lor sunt epuizate, nicio descoperire divină nu îi mai poate smulge din necredință" (Review and Herald, 20 iunie 1882; Our High Calling, p. 162).

Controlează circumstanțele, în loc să fii tu controlat de ele

„Există rele pe care omul le poate atenua, dar care nu pot fi niciodată înlăturate. El trebuie să învingă obstacolele și să controleze circumstanțele, în loc de a se lăsa determinat de acestea. Talentele sale trebuie să fie exercitate ori de câte ori este posibil, cu scopul de a instaura armonia și ordinea, în locul confuziei. Dacă se va ruga, Dumnezeu îi va acorda ajutorul Său. Omul nu este lăsat singur, să lupte împotriva încercărilor și ispitelor numai prin intermediul propriilor sale puteri. Ajutorul vine de la Cel Atotputernic. Isus a părăsit curțile împărătești ale cerului, a suferit și a murit într-o lume degradată de păcat, tocmai pentru a-l învăța cum să suporte provocările vieții și cum să învingă ispita. Viața Sa este un model desăvârșit pentru noi" (Mărturii, vol. 5, p. 312, 1885).

Dumnezeu dorește ca mintea să fie pe deplin înnoită

„Reziduul ideilor și al practicilor îndoielnice trebuie să fie întru totul îndepărtat. Dumnezeu dorește ca mintea noastră să fie pe deplin înnoită, iar inima noastră, umplută cu bogățiile adevărului” (Our High Calling, p. 108, 1901).

Să tratăm în mod înțelept diferitele mentalități

„Nevoia noastră, a tuturor, este aceea de a cerceta aspectele fundamentale ale caracterului și comportamentului uman, pentru a ști cum să tratăm în mod prudent și înțelept diferitele tipuri de mentalități, astfel încât să putem folosi cele mai bune metode prin care să-i conducem pe oameni la o corectă înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu și a modului de a trăi o viață creștină adevărată. Trebuie să citim Biblia împreună cu ei și să le îndepărtăm atenția de la lucrurile trecătoare, îndrumându-i spre acelea care le vor aduce binecuvântări veșnice. Fiecare copil al lui Dumnezeu are datoria de a deveni misionar și de a se afla în mijlocul celor care au nevoie de ajutor. Dacă cineva este împovărat de ispită, cazul lui trebuie abordat cu atenție și tratat în mod înțelept, deoarece sunt în joc interesele lui veșnice, iar cuvintele și faptele celor ce lucrează pentru el pot fi o mireasmă de viață spre viață sau un duh de moarte spre moarte” (Mărturii, vol. 4, p. 69, 1876).

Ucenicii lui Isus sunt caracterizați de principialitate

„Viața celor care se află la picioarele lui Isus și învață de la El este condusă de principii statornice și precise” (Review and Herald, 20 iunie 1882; Our High Calling, p. 162; Minte, caracter și personalitate, vol. 1, p. 33-38).

Când va fi reuniunea?

La finalul seminarului. Dacă ai uitat sau încă nu știi, ia legătura cu pastorul tău sau cu directorul Departamentului de Administrare Creștină din conferința ta ca să afli data exactă, locul și orarul evenimentului. Toți cei care participă la această experiență vor fi prezenți.

Lucrarea lui Satana este aceea de a descuraja; lucrarea lui Hristos este de a umple inima cu credință și speranță. „Să nu credeți nici măcar o clipă că ispitele lui Satana ar putea contribui în vreun fel oarecare la realizarea binelui vostru personal. Fugiți de ele ca și cum ați fugi de vrăjmașul însuși. Lucrarea lui Satana este aceea de a vă descuraja sufletul, pe când lucrarea lui Hristos este de a umple inima cu credință și speranță. Satana ne sugerează gândul că încrederea noastră este întemeiată pe premise false, și nu pe Cuvântul sigur și neschimbător al lui Hristos, care nu poate să mintă” (Manuscrisul 31, 1911; Our High Calling, p. 87).

Ai fost creat ca să ai o minte sănătoasă

Lucrarea lui Satana este aceea de a descuraja; lucrarea lui Hristos este de a umple inima cu credință și speranță.

O inimă care Îl iubește pe Dumnezeu mai presus de orice nu va fi înclinată să restrângă semnificația Legii Sale la nivelul superficial al unor reguli exterioare. Da, sunt un păcătos și tocmai din această cauză am nevoie de un Mântuitor. Eu am nevoie de iertare și de înțelegere, dar Domnul Hristos mi-a declarat că nu voi pieri, dacă voi veni la El.

Cu cât păcatul meu este mai mare, cu atât mai mare este nevoia mea de un Mântuitor.

Dezvoltarea capacităților intelectuale este direct proporțională cu dezvoltarea caracterului spiritual. Cel care are sufletul liniștit și mulțumit în Dumnezeu se află pe calea directă spre sănătate.

Sufletele acelor care Îl iubesc pe Isus vor fi înconjurată de o atmosferă curată, plăcută.

Dumnezeu ne avertizează, ne sfătuiește și ne mustră, oferindu-ne posibilitatea de a ne corecta greșelile, înainte ca acestea să se înrădăcineze, devenind o a doua natură a noastră. Prin respingerea continuă a influenței Duhului Sfânt, oamenii se separă de Dumnezeu. Când toate modalitățile de iluminare a minții lor sunt epuizate, nicio descoperire divină nu îi mai poate smulge din necredință.

Isus a părăsit curțile împărătești ale cerului, a suferit și a murit într-o lume degradată de păcat tocmai pentru a-l învăța cum să suporte provocările vieții și cum să învingă ispita. Viața Sa este un model desăvârșit pentru noi.

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua 31 Cum să ai pace și sănătate mentală

„Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape, care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme și nu încetează să aducă rod” (Ieremia 17:7,8).

Introducere

- A) Ființa umană trăiește în mijlocul unei „secete” înspăimântătoare de neîncredere, care îi provoacă boli. În contrast, unii creștini trăiesc ca niște copaci plantați lângă un râu de apă vie. Să observăm ce spune scriitoarea Ellen G. White în cartea *Minte, caracter și personalitate*, volumul 1:
1. „Nouă din zece boli își au originea în minte”, p. 60.
 2. „Egocentrismul uneori produce boli”, p. 63.
 3. „Emoțiile depresive dăunează sănătății”, p. 64.
- B) Încrederea în puterea divină. Acesta este ultimul din cele opt remedii naturale. Încrederea în Dumnezeu este o resursă care aduce cu sine prezența iubitoare și împăciuitoare a Creatorului și Salvatorului, ca să ne ofere pace și putere spirituală. Cum se obține această încredere? Știm că încrederea este un dar de la Dumnezeu. Acest gen de încredere va aduce minții împovărate pace, va influența pozitiv sănătatea corpului nostru și întreaga noastră ființă și va îmbunătăți sănătatea noastră spirituală. Să ne întrebăm: Cum poate Dumnezeu să ne dea pace mintală dacă mintea noastră este împovărată? Vom studia unele dintre cauzele care împiedică încrederea.

I. Vindecarea minții (Citește Psalmii 32:3-4)

În cartea *Divina vindecare* este un capitol extraordinar despre sănătatea mentală: „Vindecarea minții”. Din acest capitol vom extrage șapte cauze care înlătură pacea, generează neîncredere în persoane și îmbolnăvesc mintea.

„Multe dintre bolile de care suferă oamenii sunt rezultatul depresiei mintale. Durerea, neliniștea, nemulțumirea, remușcarea, vinovăția, neîncrederea, toate au tendința să zdrobească forțele vitale și să producă degenerare și moarte” (*Divina vindecare*, p. 186).

1. Acesta a fost cazul lui David atunci când și-a ascuns păcatul și a luptat zilnic cu conștiința lui vinovată. Observăm că textul ne spune: „Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmate” (Psalmii 32:3). De câte ori, în spatele unui ulcer gastric, probleme de vezică sau o gastrită, este prezentă o problemă invizibilă pentru medici, dar foarte familiară pentru pacient: relații sexuale necorespunzătoare, infidelitate matrimonială, furt, asasinat sau ceva asemănător.

2. Să-l vedem pe David după confesarea lui: „Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: «Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!» Și Tu ai iertat vina păcatului meu” (Psalmii 32:5). Acum îl vedem pe David plin de speranță, valoare, credință, simpatie și dragoste. Ceea ce i s-a întâmplat lui David ți se poate întâmpla și ție. Mărturisirea înaintea lui Dumnezeu și a semenului aproape că reface sănătatea. Un spirit satisfăcut și bucuros oferă sănătate corpului și putere sufletului. Când o persoană iartă pe cineva, acel „cineva” nu este singurul beneficiar. Cel mai mare beneficiu este obținut de persoana care iartă. Acea persoană ajunge să-L cunoască personal pe Dumnezeu, pentru că gustă din dragostea și iertarea care-L caracterizează pe Dumnezeu. Sentimentele și emoțiile care rezultă din actul spiritual și rațional al iertării, oferă o totală sănătate acelei persoane.
3. Ce trebuie să faci când ești plin de sentimente negative? Fii sigur că Dumnezeu și Duhul Sfânt sunt cu tine; și, în ciuda disperării, ai încredere în ei și fă această rugăciune de trei ori pe zi, la fel cum o făcea și profetul Daniel. Rostește-o cu voce tare ca să o poți asculta și gândește-te cu atenție la ceea ce spune ea:

„Tată iubit, în Numele lui Isus și cu puternicul ajutor al Duhului Sfânt, alungă acum de la mine tristețea, anxietatea și dușmânia din inima mea. Îmi deschid sufletul și mă înalț la tronul tău de har ca să găsesc ajutor. Uplete-mă de bucurie, de prezența Ta, de recunoștință, de încredere și de duh de umilință față de cel pe care l-am rănit, ca să cer iertare și ca să iert pe cine m-a rănit.”

La trezire în fiecare dimineață, repetă următorul verset: „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!” (Psalmii 118:24). La finalul zilei, în timp ce alungi somnul, mai spune odată versetul inspirat.

Să cunoaștem acum altă metodă de sporire a încrederii în Dumnezeu:

II. Rugăciunea ca resursă pentru tratamentul științific al bolii (Vezi Iacov 5:15)

1. Un experiment științific în care participanții nu au știut că participă la un experiment. Cu puțin timp în urmă, într-un mare spital din SUA s-a realizat un experiment științific în participanții și cei care administrau tratamentele nu au știut că era vorba despre un studiu.

Pacienții de la terapie intensivă au fost distribuiți în mod aleatoriu în două grupuri: primul grup era compus din pacienți cărora le-au fost oferite toate îngrijirile necesare (fără ca personalul sanitar să știe că participă la un studiu); al doilea grup era compus din pacienți cărora li s-au oferit aceleași îngrijiri postoperatorii (nici acest grup nu știa că participă la un studiu), doar că membrii unei biserici aflate la distanță de spital s-au rugat pentru ei la întâlnirile săptămânale (cei care se rugau nu știau nici ei că participau la un studiu; nu cunoșteau pe niciunul dintre pacienți și nici aceștia nu știau că biserica se ruga pentru ei). Rezultatele au fost următoarele:

- a) Pacienții din primul grup (cei care au primit doar îngrijire medicală) au prezentat un număr mai mare de complicații postoperatorii și, în ce privește perioada de internare, au fost spitalizați mai multe zile în sala de terapie intensivă față de cei din al doilea grup.
- b) Pacienții din al doilea grup (cei care au primit îngrijire medicală și au fost menționați în rugăciunile membrilor din biserică) au prezentat mai puține

complicații și au rămas la terapie intensivă mai puțin timp față de pacienții din primul grup.

Studiul a concluzionat cu recunoașterea faptului că, în anumite condiții, există elemente supranaturale care intervin în recuperarea pacienților; condiții cum ar fi rugăciunea și credința. Aceasta este o demonstrație obiectivă, exactă și științifică a faptului că puterea rugăciunii și încrederea în Dumnezeu sunt reale.

2. Ce reprezintă rugăciunea și puterea rugăciunii? Rugăciunea este actul deschiderii inimii față de Dumnezeu ca în fața unui prieten. Bolnavul poate să-și lase cazul în mâinile celui ce zice: „Eu sunt Domnul care te vindecă.”

Rugăciunea ne înalță la Dumnezeu. Când intră în contact cu Sursa de putere infinită și dacă vindecarea este pentru onoarea și gloria lui Dumnezeu, bolnavii sunt vindecați. Dacă Dumnezeu dorește altceva, El va da putere sau va oferi metodele necesare pentru ușurarea sau atenuarea suferinței.

Să descoperim o idee care ajută la explicarea, în parte, a felului în care încrederea în Dumnezeu acționează asupra organismului uman.

III. Impactul gândurilor, sentimentelor și emoțiilor asupra sistemului imunitar

Psihoneuroimunologia este știința care studiază impactul gândurilor, sentimentelor și al emoțiilor asupra sistemului imunitar uman. Ea studiază efectul stării psihice asupra afecțiunii fizice.

Starea psihică este condiționată de diferite elemente:

Frecvent, starea psihică a unei persoane este condiționată de cultura (credințe, norme, practici) însușită acasă, la școală și în comunitate. Cultura modelează sau programează condiția psihică a persoanelor; și mintea, la rândul ei, modelează reacția sistemului imunitar.

Exemplul următor arată cum funcționează acest sistem important și cum este influențat de minte.

Caz: Bunica și mama l-au învățat pe Andrei că nu e bine să schimbi brusc temperatura corpului, pentru a nu te îmbolnăvi. „Când ești transpirat, să nu faci niciodată duș cu apă rece”, îi spuneau ele. „Mai întâi așteaptă să scadă temperatura corpului. Altfel, te poți îmbolnăvi grav. Uite ce se întâmplă cu bucata de fier încins când o pui apă: se îndoaie. De aceea, este periculos să faci duș când ești transpirat.”

Această informație repetată a ajuns să facă parte din cultura lui Andrei. l-a modelat și programat gândirea și i-a condiționat sistemul imunitar.

Când Andrei va fi adult, va avea o casă și va fi om de afaceri, se va întoarce într-o zi foarte transpirat de la o activitate fizică. Va intra în duș, dar, observând că nu curge apă caldă, va da drumul la cu apă rece. Atunci își aduce aminte de sfatul primit de mic: „O, apă rece... corp cald... pericol.”

Andrei își termină dușul, se duce la serviciu și uită cele întâmplate în baie. Dar, la sfârșitul zilei, nu se simte bine. Are o noapte teribilă și a doua zi se trezește cu dureri în piept, cu nasul înfundat și cu febră.

Ce s-a întâmplat?

Desigur că explicațiile sunt multiple, dar conform descoperirilor psihoneuroimunologiei, o explicație poate fi și aceea că, în momentul în care corpul cald a simțit jetul de apă

rece, subconștientul lui Andrei a asociat această informație cu o consecință gravă: boala. Atunci, organismul lui a reacționat și sistemul lui imunitar a intrat în acțiune împotriva bolii, producând și activând o serie de mecanisme de apărare și protecție: febră, congestie etc.

Mintea are multă putere asupra corpului și este condiționată de mediul cultural în care persoana crește și este educată. Avem aici două lecții importante:

- a) Când mintea se odihnește și are încredere în Dumnezeu, când crește într-un mediu spiritual de încredere, recunoștință și închinare la Creator, curenți electrici se deplasează dinspre creier spre organe aducând sănătate și forță.
- b) Orice schimbare în obiceiuri și practici presupune un proces de educare graduală și cu răbdare. Stabilirea unui nou program în minte și în sistemul imunitar necesită timp și este un proces.

IV. Marile și prețioasele făgăduințe ale lui Dumnezeu

Dumnezeu le-a trimis tuturor o scrisoare de dragoste: Biblia. Ea este plină de FĂGĂDUINȚE PUTERNICE pentru orice persoană care își dorește plenitudine și pace psihică, sens în viață și energie ca să trăiască.

Există 3 565 de făgăduințe în Biblie. De câte te-ai bucurat până acum? Câte ți-ai însușit și pe câte l-ai cerut Domnului să le împlinească în viața ta?

1. Îți oferim în continuare câteva dintre ele: „De aceea vă spun că orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea” (Marcu 11:24). „Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima” (Psalmii 37:4). „Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra” (Psalmii 37:5).
2. Cum poți cere îndeplinirea făgăduințelor în viața ta și a familiei tale?

În primul rând: Citește de două sau trei ori cu voce tare făgăduințele alese, încercând să înțelegi ce promite Dumnezeu acolo.

În al doilea rând: Descoperă condiția necesară ca făgăduința să se îndeplinească și fii dispus să îndeplinești acea condiție.

În al treilea rând: În rugăciune, cere-l să îndeplinească acea făgăduință pentru tine și spune-l că accepți condițiile. Mulțumește-l anticipat pentru că te-a ascultat și pentru că și-a îndeplinit promisiunea. Spune-l că deja ai decis să îndeplinești condiția sau, mai bine zis, că deja ai îndeplinit condiția.

În al patrulea rând: Rezultatele vor fi minunate. O stare de sănătate psihică caracterizată de pace, bucurie și energie îți va da sănătate fizică și, în consecință, sănătate totală.

V. Dumnezeu ne oferă putere ca să ne schimbăm obiceiurile rele

1. O relatare prezentată de Dr. César Gálvez în cartea „*Putere pentru schimbarea obiceiurilor de sănătate*” ilustrează tot ceea ce vreau să-ți împărtășesc săptămână-nă această:

„- Trăiesc singur de mult timp fie într-o pensiune, fie acolo unde mă găsesc la ora prânzului. Sunt presat de muncă și de studii, mi-a zis un profesor care venise să-mi ceară ajutor. Medicul meu mi-a spus că am tensiune mare, colesterol ridicat și că sunt stresat.

Mi-a recomandat să reduc activitățile ca să nu am probleme cu inima. Vă rog, ajutați-mă, nu știu de unde să încep!

După ce am stat de vorbă un timp, am aflat că era profesor de biologie la un colegiu particular foarte cunoscut și că era pe punctul de a obține un master în educație. Am observat că depășea greutatea ideală și că fața lui transmitea o îngrijorare și un zâmbet cordial care contrastau cu adevărata condiție interioară.

- Sunt dispus să fac ce îmi veți spune. Spuneți-mi cu ce să încep!

Noul meu prieten era un om cult, inteligent și sincer, dar avea nevoie de un sfat. Deși era o persoană cu principii morale și religioase profunde (era adventist), problema lui era stilul de viață. Problema lui era de natură fizică și psihică.

Pentru început, i-am sugerat să facă doar două modificări în regimul alimentar: să ia un mic dejun bun și o cină ușoară și să mănânce un bol de verdețuri înainte de prânz. Pe lângă aceasta, am făcut împreună un plan de exerciții: pentru început să meargă pe jos la pas repede timp de 35 de minute.

2. Următorul pas a fost să concepem o strategie pentru a-și controla mânia, un lucru pe care dorea să-l schimbe pentru că îi producea multă tensiune.

În următoarea săptămână mi-a arătat un caiet în care a realizat o strategie.

Acest amic care a venit la consultație, coleg în ale științei și artei predării, are acum un nou stil de viață care îi permite să aibă energie psihică și care, împreună cu încrederea în puterea divină, îl ajută să aibă o viață de calitate."

Concluzie

1. Mesajul sănătății a fost dat pentru ca fiecare dintre noi să aibă o experiență asemănătoare: să facem o schimbare rezonabilă, progresivă și plăcută, ca să ne bucurăm de sănătate.
2. Mesajul sănătății este pozitiv, niciodată negativ. Vreau să închei spunându-vă că rezultatele încrederii în Dumnezeu ne aduc mai multă bucurie decât energia de a munci și de a răspândi evanghelia.

Azi, mai mult ca niciodată, mesajul sănătății are un sprijin în știință. Este eficient: aduce sănătate, viață de calitate și longevitate celui ce îl pune în practică. Este atractiv: Cine nu vrea să fie ca Daniel și cei trei prieteni ai lui? Ei au fost inteligenți și spirituali.

3. Mesajul sănătății înseamnă viață din abundență pentru tine și pentru mine. Vrei să-l mulțumești lui Dumnezeu pentru acest dar minunat? Vrei să ai de acum înainte o altă atitudine față de mesajul sănătății? Dumnezeu să te binecuvânteze!

Prezentarea de astăzi a fost oferită Departamentului Administrare Creștină de Dr. César Augusto Gálvez V., profesor la Universitatea Uniunea Peruană.

Text adițional

La reuniune vor participa toți cei care luat parte la acest seminar spiritual. Va fi o Cincizecime pentru viața ta. Rezistă!

Bucură-te de pe acum de binecuvântări.

Ai fost creat ca să ai o minte sănătoasă

Ce trebuie să faci când ești plin de sentimente negative? Fii sigur că Dumnezeu și Duhul Sfânt sunt cu tine; și, în ciuda disperării, ai încredere în Ei. La trezire în fiecare dimineață, repetă următorul verset: „*Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!*” „Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură când vine și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme și nu încetează să aducă rod.” Mărturisirea înaintea lui Dumnezeu și a semenului aproape că reface sănătatea. Un spirit satisfăcut și bucuros oferă sănătate corpului și putere sufletului. Când o persoană iartă pe cineva, acel „cineva” nu este singurul beneficiar. Cel mai mare beneficiu este obținut de persoana care iartă. Acea persoană ajunge să-L cunoască personal pe Dumnezeu, pentru că gustă din dragostea și iertarea care-L caracterizează pe Dumnezeu. Sentimentele și emoțiile care rezultă din actul spiritual și rațional al iertării, oferă o totală sănătate acelei persoane.

Orice schimbare în obiceiuri și practici presupune un proces de educare graduală și cu răbdare. Stabilirea unui nou program în minte și în sistemul imunitar necesită timp și este un proces.

O stare de sănătate psihică caracterizată prin pace, bucurie și energie va da sănătate fizică și, în consecință, sănătate totală.

Rezultatele încrederii în Dumnezeu ne aduc mai multă bucurie decât energia de a munci și de a răspândi evanghelia.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Ziua 32 Bucuria în Domnul

„Copiii lui Dumnezeu sunt chemați să fie reprezentanți ai lui Hristos, pentru a înfățișa tuturor bunătatea și mila Domnului. După cum Isus ne-a descoperit adevăratul caracter al Tatălui, tot astfel și noi trebuie să-L descoperim pe Hristos unei lumi care nu cunoaște iubirea Lui plină de milă și bunătate.

«Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume», spunea Hristos, «așa i-am trimis și Eu pe ei în lume». «Eu în ei, și Tu în Mine [...] pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis» (Ioan 17:18,23). Apostolul Pavel spune ucenicilor lui Isus: «Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos», «cunoscută și citită de toți oamenii» (2 Corinteni 3:32). Prin fiecare dintre copiii Săi, Isus trimite câte o epistolă lumii. Dacă ești urmaș al lui Hristos, atunci prin tine El trimite o epistolă familiei, localității și străzii unde locuiești. Isus, care locuiește în tine, dorește să vorbească inimilor acelora care nu-L cunosc. Poate că ei nu citesc Sfânta Scriptură sau n-au ajuns să audă vocea Lui care le vorbește de pe paginile ei; poate ei nu văd dragostea lui Dumnezeu manifestată în lucrările Sale. Dar dacă ești un adevărat reprezentant al lui Isus, atunci este posibil ca prin tine ei să poată fi conduși să înțeleagă ceva din bunătatea Lui și să fie câștigați ca să-L iubească și să-L slujească.

Creștinii sunt puși ca purtători de lumină pe calea spre ceruri. Ei trebuie să reflecte lumii lumina pe care o primesc de la Hristos. Viața și caracterul lor să fie astfel încât prin ei și alții să ajungă să aibă o concepție dreaptă despre Hristos și lucrarea Sa.

Dacă Îl reprezentăm cum se cuvine pe Hristos, atunci vom face ca slujirea Sa să apară cât mai atrăgătoare, cum de fapt și este. Creștinii care adună întunecime și tristețe în sufletele lor și care murmură și se plâng dau celorlalți o falsă înfățișare a lui Dumnezeu și a vieții creștine. Ei lasă impresia că Dumnezeu nu are plăcere să-i vadă pe copiii Săi fericiți și prin aceasta dau o mărturie falsă despre Tatăl nostru ceresc.

Satana tresaltă de bucurie atunci când îi poate duce pe copiii lui Dumnezeu la necredință și descurajare. El găsește plăcere în a ne vedea că am ajuns să nu ne mai încredem în Dumnezeu și să ne îndoim de bunăvoința și puterea Lui de a ne mântui. Celui rău îi face plăcere atunci când ajungem să credem că Dumnezeu ne vrea răul prin acțiunile providenței în favoarea noastră. Este lucrarea lui Satana aceea de a-L înfățișa pe Dumnezeu ca fiind lipsit de orice milă și înțelegere pentru noi, oamenii. El răstălmăcește adevărul cu privire la Dumnezeu. El umple imaginația cu idei false despre Dumnezeu și astfel, în loc să cugetăm la adevărul despre Tatăl nostru ceresc, ne ocupăm prea adesea mintea cu ideile false ale lui Satana și Îl dezonorăm pe Dumnezeu prin neîncrederea în El și prin murmurarea împotriva Sa. Satana caută întotdeauna să facă din viața religioasă o viață plină de tristețe. El dorește ca ea să pară apăsătoare și foarte grea. Atunci când creștinul, în propria sa viață, trăiește o astfel de religie, el susține prin necredința sa minciunile lui Satana.

Mulți, de-a lungul vieții, se ocupă prea mult cu greșelile, căderile și dezamăgirile lor încât inimile le sunt pline de tristețe și descurajare. În timp ce mă aflam în Europa, o soră care era tocmai în această situație și care ajunsese la disperare, mi-a scris, cerându-mi un cuvânt de încurajare. După ce am citit scrisoarea, în noaptea aceea am visat că mă aflam într-o grădină și cineva care părea că este proprietarul acelei grădini mă conducea pe dife-

ritele ei cărări. În timp ce culegeam flori și mă bucuram de parfumul lor, această soră, care mergea alături de mine, mi-a atras atenția asupra unor tufe de mărarini urâți la vedere, care îi închideau drumul. Din această cauză, era amărâtă și plângea. Ea nu mergea pe cărare după stăpânul grădinii care ne conducea, ci se mișca numai printre spini și mărarini. «O», se plângea ea, «nu este oare păcat că această frumoasă grădină este stricată de mărarini?» Atunci cel ce ne călăuzea îi spuse: «Lasă mărarinii, nu te mai ocupa de ei, pentru că ei te rănesc numai. Culege trandafiri, crini și garoafe.»

Oare n-ai avut și momente luminoase în experiența ta? N-ai avut oare ocazii prețioase când inima ți-a tresălit de bucurie, răspunzând lucrării Duhului lui Dumnezeu? Când privești înapoi și răsfoiești capitolele ce cuprind experiența vieții tale, nu găsești oare și pagini plăcute? Nu cresc oare făgăduințele lui Dumnezeu, asemenea florilor plăcut mirositoare, pretutindeni de-a lungul cărării vieții tale? Nu vei lăsa tu oare ca frumusețea și dulceața lor suavă să-ți umple inima de bucurie?

Spini și mărarinii nu vor face decât să te rănească și să-ți producă durere; și dacă îi alegi numai pe aceștia și îi dai și altora, atunci, pe lângă faptul că disprețuiești bunătatea lui Dumnezeu, nu împiedici tu oare și pe cei din jurul tău să umble pe calea vieții?

Nu este un lucru înțelept să strângem toate amintirile neplăcute ale trecutului, cu nedreptățile și dezamăgirile lui, să vorbim despre ele și să ne lamentăm din pricina lor până când ajungem copleșiți de descurajare. Un creștin descurajat este plin numai de întuneric, excluzând din sufletul său lumina lui Dumnezeu și aruncând o umbră asupra cărării altora.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru tabloul luminos pe care ni l-a dat! Să adunăm laolaltă binecuvântatele asigurări ale iubirii Sale, ca să le putem avea totdeauna înaintea ochilor; Fiul lui Dumnezeu părăsind tronul Tatălui Său, îmbrăcând divinitatea Sa în haina naturii omenești, pentru ca să poată răscumpăra pe păcătos de sub puterea lui Satana; biruința câștigată de El în favoarea noastră, deschizând astfel cerul înaintea oamenilor și înfățișând privirii noastre locul în care Dumnezeirea Își descoperă slava; neamul omeneascăzută, dar ridicat din ruina în care îl aruncase păcatul și adus iarăși în legătură cu Dumnezeu cel infinit, trecând cu bine încercarea divină prin credința în Mântuitorul nostru, îmbrăcat în neprihănirea Domnului Hristos și înălțat la tronul mării Sale: iată tablouri pe care Dumnezeu dorește ca noi să le contemplăm.

Când începem să punem la îndoială iubirea lui Dumnezeu și să nu ne mai încredem în făgăduințele Lui, Îl dezonorăm și Îl întristăm pe Duhul Său Sfânt. Cum s-ar simți o mamă dacă copiii ei s-ar plânge tot mereu de ea, ca și când ea n-ar fi făcut totul pentru binele lor, deși eforturile întregii ei vieți au fost închinată creșterii și ajutorării lor? Dacă copiii s-ar îndoii de iubirea ei, atunci inima ei ar fi zdrobită. Cum s-ar simți oare un părinte dacă ar fi tratat astfel de copiii săi? Cum ne privește oare Tatăl nostru ceresc atunci când manifestăm neîncredere în iubirea care L-a determinat să dea pe unicul Său Fiu ca noi să trăim prin El? Apostolul Pavel scrie: «El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El toate lucrurile?» (Romani 8:32). Cu toate acestea, cât de mulți sunt aceia care, dacă nu prin cuvintele lor, atunci prin faptele lor declară că «Domnul n-a spus lucrurile acestea pentru mine. Poate că El iubește pe altcineva, dar nu mă iubește pe mine!»

Toate acestea aduc vătămare propriului tău suflet, căci orice cuvânt de îndoială pe care îl rostești este o invitație adresată ispitelor lui Satana; el întărește în tine tendința spre

îndoială și îndepărtează de la tine pe îngerii slujitori. Când Satana te ispitește, nu rosti niciun cuvânt de îndoială sau tristețe. Dacă alegi să deschizi ușa în fața ispitelor lui, atunci mintea ți se va umple de neîncredere și întrebări de răzvrătire. Dacă-ți faci cunoscute sentimentele atunci orice îndoială pe care ai exprimat-o nu numai că te va influența pe tine, dar va fi o sămânță care va încolți și va aduce roade în viața altora, astfel că va fi imposibil să lupți împotriva influenței cuvintelor rostite de tine. Poate că tu vei fi în stare să te eliberezi de ispitele și cursele lui Satana, dar alții care au fost determinați la aceasta de influența ta poate că nu vor putea să scape de necredința pe care le-ai sugerat-o.

Cât de important este deci ca noi să rostim numai acele cuvinte care vor da putere spirituală și viață! Îngerii ascultă cu atenție ca să audă ce fel de mărturie dai, ce spui tu lumii despre Stăpânul tău ceresc. Conversația ta să-L aibă ca subiect pe El, care trăiește ca să mijlocească pentru tine înaintea Tatălui. Când dai mâna cu un prieten, pe buzele tale și în inima ta să fie laude la adresa lui Dumnezeu. Faptul acesta va îndrepta cugetele lui la Domnul Hristos.

Noi toți avem de făcut față încercărilor; toți avem dureri greu de suportat, ispite cărorora cu greu se poate rezista. Dar nu trebuie să-ți spui necazurile semenilor tăi, ci prezintă totul în rugăciune lui Dumnezeu. Trebuie să-ți faci ca regulă de viață de a nu rosti vreodată un cuvânt de îndoială sau descurajare. Poți face foarte mult pentru iluminarea vieții altora și pentru susținerea eforturilor lor prin cuvinte dăătoare de nădejde și bucurie sfântă.

Multe suflete curajoase sunt asaltate teribil de ispite, aproape gata să se prăbușească în conflictul lor cu sine și cu puterile răului. Nu descuraja un astfel de suflet în lupta lui cea grea. Încurajează-l prin cuvinte de mângâiere, pline de nădejde, care să-l susțină în drumul său. În acest fel, lumina lui Hristos pornind de la tine va ilumina pe alții. «Niciunul din noi nu trăiește pentru sine» (Romani 14:7). Chiar fără să ne dăm seama, prin influența noastră alții pot fi încurajați și întăriți sau pot fi descurajați și îndepărtați de la Domnul Hristos și adevăr.

Sunt mulți aceia care au o idee greșită despre viața și caracterul Domnului Hristos. Ei gândesc că El a fost lipsit de căldură și seninătate și că a fost neînduplecat, sever și lipsit de bucurie. În foarte multe cazuri, întreaga experiență creștină este influențată de aceste vederi întunecate.

Se spune adesea despre Domnul Hristos că a plâns, dar că niciodată n-a fost văzut zâmbind. În adevăr, Mântuitorul nostru a fost un Om al durerilor și obișnuit cu suferința, pentru că și-a deschis inima pentru toate durerile oamenilor. Dar deși viața Sa a fost o viață de lepădare de sine și umbrită de dureri și griji, spiritul Său n-a fost însă niciodată zdrobit. Fața Sa nu purta expresia durerii și nemulțumirii, ci era totdeauna expresia păcii și seninătății. Inima Sa era un izvor de viață și oriunde mergea, ducea cu Sine odihna și pacea, bucuria și fericirea.

Mântuitorul nostru era de o profundă seriozitate și de un zel intens, dar nu era niciodată întunecat și ursuz. Viața acelora care Îl urmează exemplul va fi plină de planuri serioase; ei vor avea o profundă înțelegere a răspunderii personale. Ușurătatea va dispărea; nu va mai fi vorba de plăceri zgomotoase și nici de glume grosolane, căci religia Domnului Hristos aduce pacea asemenea unui râu. Ea nu stinge lumina bucuriei; nu scade amabilitatea și nici nu întunecă fața luminoasă și zâmbitoare. Hristos n-a venit să l se slujească, ci să slujească; și când iubirea Lui domnește în inimile noastre, atunci Îl vom urma exemplul.

Dacă în mintea noastră păstrăm cu precădere faptele lipsite de bunăvoință și nedrepte ale altora, atunci vom găsi că este imposibil să-i iubim așa cum Hristos ne-a iubit pe noi; dar dacă cugetele noastre se vor ocupa de iubirea minunată și de mila Domnului Hristos manifestate față de noi, atunci același spirit îl vom da și noi pe față în legăturile cu alții. Trebuie să ne iubim și să ne respectăm unii pe alții, în ciuda greșelilor și imperfecțiunilor pe care nu putem să nu le observăm. Atunci va fi cultivată umilința și neîncrederea în sine și se va manifesta o răbdătoare delicatețe față de greșelile altora. Aceasta va nimici în noi orice egoism și ne va face să avem o inimă largă și generoasă.

Psalmistul spune: «Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credințioșie» (Psalmii 37:3). «Încrede-te în Domnul.» Fiecare zi își are poverile, grijile și încercăturile ei, iar când ne întâlnim, cât de gata suntem noi să vorbim despre greutățile și încercările noastre. Astfel lăsăm să pătrundă în inimile noastre atâtea necazuri de împrumut, atâtea temeri; dăm glas unei apăsătoare poveri de neliniște, încât se poate crede că noi n-avem un Mântuitor iubitor și plin de milă, gata să răspundă cererilor noastre și să ne fie un ajutor totdeauna prezent în caz de nevoie.

Prietenul nostru Isus. Unii sunt totdeauna cuprinși de teamă și de griji închipuite. Ei sunt zilnic înconjurați de dovezile iubirii lui Dumnezeu și în fiecare zi se bucură de bunătățile providenței Sale; dar ei nu iau seama la toate aceste binecuvântări. Mintea lor se ocupă continuu de ceva neplăcut, de care se tem că li s-ar putea întâmpla sau de unele dificultăți care în adevăr pot exista, dar care, deși foarte mici, le orbesc ochii ca să nu vadă mulțimea lucrurilor pentru care ar trebui să fie mulțumitori lui Dumnezeu. Greutățile pe care unii ca aceștia le întâmpină, în loc să-i apropie de Dumnezeu, singurul Izvor al ajutorului pentru ei, îi îndepărtează de El, pentru că trezesc în ei neliniște și murmurare.

Și atunci este bine să fim așa de necredințioși? De ce să fim oare nerecunoscători și fără încredere? Domnul Hristos este Prietenul nostru; cerul întreg este interesat de bunul nostru mers. N-ar trebui să îngăduim ca problemele și îngrijorările vieții de fiecare zi să ne tulbure sufletul și să ne întunece fața. Dacă totuși facem acest lucru, atunci totdeauna vom avea ceva care să ne tulbure și să ne necăjească. N-ar trebui să ne complăcem în griji care nu fac altceva decât să ne chinuiască și să ne istovească, dar care nu ne ajută să suportăm încercările.

Este posibil să ajungi în mari greutăți în activitatea ta; perspectivele poate că devin din ce în ce mai întunecate și ești amenințat cu pierderi mari; nu trebuie să te descurajezi; aruncă grijile tale asupra lui Dumnezeu, rămâi calm și plin de voie bună. Roagă-te pentru înțelepciunea de a rezolva problemele vieții tale cu tact, prevenind astfel pierderi și dezastre. În dreptul tău adu la îndeplinire tot ceea ce poți pentru a avea bune rezultate. Domnul Hristos a făgăduit ajutorul Său, dar nu ne-a scutit de eforturi. Atunci când, sprijinindu-te pe Hristos, Ajutorul nostru, ai făcut tot ce ai putut, primește cu bucurie rezultatele.

Nu este voia lui Dumnezeu ca poporul Său să fie doborât de grijile vieții. Dar Domnul nu ne amăgește. El nu ne spune: «Nu vă temeți, căci pe calea vieții voastre nu sunt primejdii.» El știe că sunt încercări și primejdii și Se poartă cu noi sincer și deschis. El nu plănuiește să-i scoată acum pe copiii Săi din lumea de păcat și răutate, ci îi îndreaptă spre un loc sigur de scăpare. Rugăciunea Sa pentru ucenicii Săi era: «Nu Te rog să-i iei din lume ci să-i păzești de cel rău.» «În lume», spunea Mântuitorul, «veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.» (Ioan 17:15; 16:33).

Încredere în Dumnezeu. În predica Sa de pe munte, Domnul Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi lecțiile necesare ale încrederii în Dumnezeu. Învățăturile acestea erau rânduite să-i încurajeze pe copiii lui Dumnezeu din toate veacurile și au ajuns până la noi, astăzi, pline de învățătură și mângâiere. Mântuitorul îndreaptă atenția urmașilor Săi la păsările cerului, cum își ciripesc cântecele de laudă, libere de orice grijă, căci «ele nici nu seamănă, nici nu seceră». Cu toate acestea, Atotputernicul Tată ceresc Se îngrijește de nevoile lor.

Mântuitorul întreabă: «Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?» (Matei 6:26). Marele Purtător de grijă al oamenilor și al animalelor Își deschide mâna și îndestulează trebuințele tuturor făpturilor Sale. Păsările cerului nu sunt trecute nici ele cu vederea. Dumnezeu nu le pune hrana direct în cioc, dar Se îngrijește de proviziile necesare nevoilor lor. Ele trebuie să strângă însă singure grăunțele de care El S-a îngrijit să fie împrăștiate pentru ele. Ele trebuie să pregătească materialul necesar pentru micuțele lor cuiburi. Ele trebuie să-și hrănească puișorii. Și ele merg cântând la lucrul lor căci «Tatăl ceresc le hrănește». Și oare «nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele»? Nu suntem noi oare închinători inteligenți și spirituali, de o mai mare valoare decât păsările cerului? Oare Creatorul nostru, Păstrătorul vieții noastre, Cel care ne-a făcut după chipul și asemănarea Sa, nu Se va îngriji de toate trebuințele noastre, dacă ne vom încrede în El?

Domnul Hristos a îndreptat atenția ucenicilor Săi la florile de pe câmp care cresc într-o bogată varietate, strălucind în simplitatea frumuseții pe care cerscul nostru Tată le-a dat-o, ca expresie a iubirii Sale față de om. El spune: «Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp.» Frumusețea și simplitatea florilor din natură întrec cu mult splendoarea lui Solomon. Cea mai strălucită îmbrăcăminte, produs al artei și iscusinței omenești, nu se poate compara cu grația naturală și frumusețea încântătoare ale florilor create de Dumnezeu. Domnul Hristos întreabă: «Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este și mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?» (Matei 6:28,30).

Dacă Dumnezeu, Artistul divin, dă frumusețea și varietatea culorilor unor simple flori care pier într-o zi, cu cât mai multă grijă va avea El de aceia care sunt creați după chipul și asemănarea Sa? Această lecție a Domnului Hristos este o mustrare pentru teama, neliniștea și îndoielile inimii lipsite de credință.

Dumnezeu dorește să-i vadă pe toți fiii Săi și pe toate ficele Sale fericiți, plini de pace și ascultători. Domnul spune: «Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se însăimânte.» «V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină» (Ioan 14:27; 15:11).

Fericirea care este căutată din motive egoiste, în afara căilor datoriei, este o fericire nesigură, îndoielnică și temporară; ea trece, și sufletul ajunge gol și trist; dar în slujirea lui Dumnezeu găsim bucurie și satisfacție; cel credincios nu este lăsat să bătătorească cărări nesigure; el nu este expus unor regrete și dezamăgiri zadarnice. Chiar dacă nu gustăm plăcerile acestei vieți, putem totuși să fim bucușii privind dincolo, spre bucuria vieții veșnice. Dar chiar și aici, cei credincioși pot avea bucuria comuniunii cu Hristos; ei pot avea lumina iubirii Sale și mângâierea continuă a prezenței Sale. Fiecare pas în viață ne poate aduce mai aproape de Hristos, ne poate da o experiență mai profundă a iubirii Sale și ne poate aduce cu un pas mai aproape de căminul binecuvântat al păcii. De aceea, să nu ne părăsim încrederea noastră, ci să avem o convingere de nestrămutat, mai tare ca oricând. «Până aici Domnul ne-a ajutat» (1 Samuel 7:12). Și ne va ajuta până la sfârșit. Să ne aducem aminte de dovezile monumentale ale iubirii lui Dumnezeu, de ceea ce a făcut pentru mângâie-

rea noastră, salvându-ne din mâna nimicitorului. Să păstrăm vie în memoria noastră toate dovezile îndurării lui Dumnezeu pe care le-a manifestat față de noi, lacrimile pe care le-a șters, durerile pe care le-a alinat, necazurile, temerile îndepărtate, nevoile pe care le-a satisfăcut și binecuvântările pe care le-a revărsat asupra noastră, întărindu-ne astfel pentru tot ceea ce mai avem de întâmpinat în peregrinajul nostru.

Ne putem aștepta la noi greutăți în lupta viitoare a credinței și vieții, dar putem privi la cele din trecut, ca și la cele ce vor veni și să spunem: «Până aici ne-a ajutat Dumnezeu.» «Și puterea ta să țină cât zilele tale» (Deuteronomul 33:25). Încercările nu vor fi mai mari decât puterea care ne-a fost dată ca să le suportăm. De aceea, să punem mâna la lucru, oriunde este ceva de făcut, având încredințarea că, orice ar veni, ne va fi dată puterea necesară, proporțională cu încercările prin care trecem.

În curând, porțile cerului vor fi deschise pentru a-i primi pe copiii lui Dumnezeu, iar de pe buzele Regelui măririi va răsună în urechile lor, asemenea unei melodii armonioase, binecuvântarea: «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii» (Matei 25:34).

Atunci cei răscumpărați vor fi primiți în căminul pe care Domnul Hristos îl pregătește pentru ei. Acolo cei cu care vor fi împreună nu vor mai fi cei răi de pe pământ, mincinoșii, idolatrii, cei necurați, cei lipsiți de credință, ci ei vor fi laolaltă cu cei care au biruit pe Satana și care prin harul divin și-au format niște caractere desăvârșite. Orice tendință spre păcat, orice nedesăvârșire care le-au dat de lucru aici, pe pământ, au fost spălate prin sângele Domnului Hristos și acum au ajuns să aibă parte de strălucirea slavei Sale, care întrece cu mult strălucirea soarelui. Iar frumusețea morală, desăvârșirea caracterului Său, strălucește în și prin ei, întrecând cu mult strălucirea exterioară. Ei sunt fără vină înaintea înaltului tron alb al lui Dumnezeu, fiind părtași ai unității și privilegiilor îngerilor.

Având în vedere această moștenire glorioasă care așteaptă pe cel credincios, «ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?» (Matei 16:26). El poate fi sărac și totuși să posede în el o valoare și o demnitate pe care lumea nu le poate da. Sufletul răscumpărat și eliberat de păcat, cu toate puterile sale nobile consacrate slujirii lui Dumnezeu, este de o valoare neîntrecută, iar în ceruri este bucurie înaintea lui Dumnezeu și a sfinților îngeri chiar și pentru un singur suflet mântuit, bucurie exprimată prin cântări de sfântă biruință» (Calea către Hristos, p. 117-129).

Ai fost creat ca să ai o minte sănătoasă

Eu în ei, și Tu în Mine [...] ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis.

Creștinii care adună întunecime și tristețe în sufletele lor și care murmură și se plâng dau celorlalți o falsă înfățișare a lui Dumnezeu și a vieții creștine. Un creștin descurajat este plin numai de întuneric, excluzând din sufletul său lumina lui Dumnezeu și aruncând o umbră asupra cărării altora. El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El toate lucrurile? Cât de important este deci ca noi să rostim numai acele cuvinte care vor da putere spirituală și viață! Îngerii ascultă cu atenție ca să audă ce fel de mărturie dai, ce spui tu lumii despre Stăpânul tău ceresc. Multe suflete curajoase sunt asaltate teribil de ispite, aproape gata să se prăbușească în conflictul lor cu sine și cu puterile răului. Nu descuraja un astfel de suflet în lupta lui cea grea. Încurajează-l prin cuvinte de mângâiere, pline de nădejde, care să-l susțină în drumul său. În acest fel, lumina lui Hristos pornind de la tine va ilumina pe alții. „Niciunul din noi nu trăiește pentru sine.” Trebuie să ne iubim și să ne respectăm unii pe alții, în ciuda greșelilor

și imperfecțiunilor pe care nu putem să nu le observăm. Atunci va fi cultivată umilința și neîncrederea în sine și se va da pe față o răbdătoare delicatețe față de greșelile altora. Aceasta va nimici în noi orice egoism și ne va face să avem o inimă largă și generoasă.

În dreptul tău adu la îndeplinire tot ceea ce poți pentru a avea bune rezultate. Domnul Hristos a făgăduit ajutorul Său, dar nu ne-a scutit de eforturi. Atunci când, sprijinindu-te pe Hristos, Ajutorul nostru, ai făcut tot ce ai putut, primește cu bucurie rezultatele.

El nu plănuiește să-i scoată acum pe copiii Săi din lumea de păcat și răutate, ci îi îndreaptă spre un loc sigur de scăpare. Rugăciunea Sa pentru ucenicii Săi era: „Nu Te rog să-i iei din lume ci să-i păzești de cel rău.” „În lume”, spunea Mântuitorul, „veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” Dacă Dumnezeu, Artistul divin, dă frumusețea și varietatea culorilor unor simple flori care pier într-o zi, cu cât mai multă grijă va avea El de aceia care sunt creați după chipul și asemănarea Sa? Această lecție a Domnului Hristos este o mustrare pentru teama, neliniștea și îndoielile inimii lipsite de credință.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua 33 Canale de lumină și binecuvântări

„Trebuie să fim canale consacrate prin care viața cerească să curgă spre ceilalți. Duhul Sfânt va încuraja și umple toată biserica, purificând și întărind fiecare inimă.

Fiecare urmaș al lui Hristos are o lucrare de făcut ca misionar pentru Hristos în familie, în localitatea sau în orașul în care locuiește. Toți cei consacrați față de Dumnezeu sunt canale de lumină. Dumnezeu îi face unelte ale neprihăririi pentru a le comunica altora lumina adevărului.

Rezultatul lucrării lui Isus, în timp ce stătea, obosit și flămând, la fântână, a fost o binecuvântare larg răspândită. Acel unic suflet pe care a căutat să-l ajute a devenit mijlocul de a ajunge la altele și de a le aduce la Mântuitorul. Aceasta a fost întotdeauna calea prin care lucrarea lui Dumnezeu a progresat pe pământ. Lăsați ca lumina voastră să strălucească și astfel se vor aprinde și alte lumini.

Mulți nutresc ideea că ei datorează numai lui Hristos lumina și experiența pe care o au, independent de urmașii Săi recunoscuți de pe pământ. Isus este Prietenul păcătoșilor și inima Lui este mișcată de durerile lor. El are toată puterea atât în cer, cât și pe pământ; însă El îndrumă pe păcătoși la biserică, pe care El a făcut-o un canal de lumină pentru lume.

Primei biserici i se încredinșase o lucrare de continuă creștere: aceea de stabilire de centre de lumină și binecuvântare oriunde erau suflete sincere ce doreau să se predea slujirii lui Hristos.

După cum razele soarelui pătrund până în cele mai îndepărtate locuri ale pământului, tot astfel bunul Dumnezeu urmărește ca lumina Evangheliei să ajungă la fiecare suflet de pe fața pământului. Dacă biserica lui Hristos ar fi împlinit planul Domnului nostru, atunci lumina s-ar fi revărsat asupra tuturor aceluia care se află în întuneric și în ținutul umbrei morții.

Este privilegiul fiecărui suflet de a fi un canal viu prin care Dumnezeu poate comunica lumii bogățiile harului Său, bogățiile de nepătruns ale lui Hristos. Hristos nu dorește nimic mai mult decât să aibă agenți care să reprezinte lumii spiritul și caracterul Său. Și nu este în lume o nevoie mai mare decât manifestarea prin oameni a iubirii Mântuitorului. Cerul întreg așteaptă canale prin care să poată fi picurat uleiul sfânt, pentru a fi o bucurie și o binecuvântare pentru inimile oamenilor.

Gloria bisericii lui Dumnezeu depinde de evlavia membrilor ei; pentru că aici este adăpostul puterii lui Hristos. Influența copiilor lui Dumnezeu sinceri poate fi estimată ca fiind de mică valoare, dar va fi simțită de-a lungul timpului și descoperită corespunzător în ziua de apoi. Lumina unui adevărat creștin, care luminează printr-o evlavie stabilă și o credință nemișcată, va demonstra lumii puterea unui Mântuitor viu. În urmașii Lui, Hristos va fi descoperit ca un «izvor de apă care țâșnește în viața veșnică». Chiar dacă pentru lume sunt puțin cunoscuți, ei sunt considerați ca popor deosebit al lui Dumnezeu, vasele lui alese pentru salvare, canalele Sale prin care lumina va străluci peste lume.

Membri ai bisericii, lăsați lumina voastră să strălucească! Lăsați glasul vostru să fie auzit în rugăciune umilă, în mărturie împotriva necumpătății, nebiniei și distracțiilor acestei lumi și în proclamarea adevărului pentru timpul de față! Vocea voastră, influența voastră, timpul vostru — toate aceste daruri sunt de la Dumnezeu și trebuie să fie folosite la câștigarea de suflete la Hristos.

Mi-a fost arătat că ucenicii lui Hristos sunt reprezentanții Săi pe pământ; și Dumnezeu intenționează ca ei să fie lumini în întunericul moral al acestei lumi, răspândiți peste tot în țară, în orașe, sate și metropole, «o priveliște pentru lume, îngeri și oameni».

Ucenicii trebuie să fie lumina lumii, dar Dumnezeu nu le cere niciun efort ca să strălucească. Nu aprobă niciun efort de satisfacție personală ca să se laude cu o bunătate superioară. El dorește ca sufletele lor să se umple de principiile cerului; doar atunci, intrând în contact cu lumea, vor manifesta lumina care este în ei. Fidelitatea Lui de nemișcat față de fiecare lucru al vieții va fi un mijloc de iluminare.

Când, în mijlocul oarbei lui rătăcirii și prejudecăți, a primit o descoperire a lui Hristos, pe care Îl prigonea, Saul a fost adus în directă legătură cu biserica, care este lumina lumii. În cazul acesta, Anania Îl reprezenta pe Hristos și, de asemenea, îi reprezenta pe slujitorii lui Hristos de pe pământ, care sunt aleși a lucra pentru El. În locul lui Hristos, Anania a atins ochii lui Saul ca să primească vederea. În locul lui Hristos, el și-a așezat mâinile asupra lui și, rugându-se în Numele lui Hristos, Saul a primit Duhul Sfânt. Toate acestea sunt făcute în Numele și prin autoritatea lui Hristos. Hristos este izvorul, iar biserica este canalul de comunicare.

Acea cărora Dumnezeu le-a încredințat comorile adevărului Său trebuie să permită luminii să strălucească în mijlocul întunericului moral.

Dumnezeu îi cere poporului Său să lumineze ca lumini în lume. Nu li se cere numai pastorilor să facă acest lucru, ci fiecărui ucenic al lui Hristos. Conversația lor trebuie să fie cerească. Și în timp ce se bucură de părtășie cu Dumnezeu, ei vor dori să aibă legături cu semenii lor, cu scopul de a exprima, prin cuvintele și faptele lor, iubirea lui Dumnezeu, care le însuflește inimile. În felul acesta, ei vor fi lumini în lume, și lumina transmisă prin ei nu se va stinge și nici nu va fi îndepărtată.

Urmașii lui Hristos trebuie să fie unelte ale dreptății, lucrători, pietre vii, transmițători de lumină, ca să poată încuraja prezența îngerilor cerești. Lor li se cere să fie canale prin care să curgă spiritul adevărului și al dreptății.

Domnul a făcut din biserica Lui un depozit de influență divină. Universul întreg așteaptă ca membrii să ajungă să fie canale prin care curentul de apă vie să curgă spre lume, ca mulți să fie convertiți, și ei la rândul lor să poată ajunge să fie canale prin care harul lui Hristos să curgă ca să ude părțile uscate ale viei Domnului.

Toți cei care relaționează cu Dumnezeu vor împărți lumină celorlalți. Dacă cineva care nu are lumină să ofere, înseamnă că el nu are legătură cu sursa de lumină.

Dumnezeu a stabilit ca toți copiii Lui să le ofere lumină celorlalți; și dacă ei nu o fac, și sufletele rămân în întunericul păcatului din cauză că poporul Lui nu face ceea ce ar fi trebuit să facă, dacă ar fi fost îmbărbătat de Duhul Sfânt, va răspunde de greșeala lui înaintea lui Dumnezeu. Am fost chemați din întuneric la lumina Lui minunată ca să vestim lauda lui Hristos.

Toți cei consacrați lui Dumnezeu vor fi canale de lumină. Dumnezeu face din ei mijloacele Sale, prin care să dea și altora din bogățiile harului Său. Influența noastră asupra altora nu depinde atât de mult de ceea ce spunem, cât de ceea ce suntem. Oamenii pot să combată și să desconsidere logica noastră, se pot împotrivi și apelurilor noastre, dar o viață plină de iubire dezinteresată este un argument căruia nu i se pot împotrivi. O viață în care faptele se potrivesc cu vorbele, caracterizată prin umilința lui Hristos, este o putere în lumea aceasta.

Aceia care ar fi trebuit să fie lumina lumii au strălucit doar într-o formă slabă și bolnăvicioasă. Ce este lumina? Este milă, bunătate, adevăr, dragoste; este revelarea adevărului în caracter și în viață. Evanghelia depinde de evlavie personală a credincioșilor pe temeiul puterii ei vii, iar Dumnezeu a prevăzut ca, prin intermediul morții Fiului Său iubit, orice suflet să fie pregătit pentru orice lucrare bună. Orice suflet trebuie să fie o lumină strălucitoare, care să vestească lauda Celui care ne-a chemat din întuneric la lumina Lui minunată. «Noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu.» Da, lucrători; aceasta înseamnă că lucrăm cu sânge în via Domnului. Sunt suflete care trebuie salvate în bisericile noastre, în școlile noastre de Sabat și în vecinătatea noastră.

Lucrarea pentru alții este modul prin care ei [credincioșii] își vor menține propriile suflete vii. Dacă se fac colaboratori cu Isus, vom vedea cum lumina din biserică noastră își va înmulți constant strălucirea și își va trimite razele ca să pătrundă în întunericul de dincolo de granițele lor.

«Voi sunteți lumina lumii.» Iudeii limitau binecuvântările mântuirii la națiunea lor; dar Hristos le-a arătat că mântuirea este ca lumina soarelui. Ea aparține întregii lumi.

Inimile care răspund influenței Duhului Sfânt sunt canalele prin care se revarsă binecuvântările lui Dumnezeu. Dacă aceia care slujesc pe Dumnezeu ar fi luați de pe pământ și dacă Duhul Lui ar fi retras de la oameni, lumea aceasta ar fi lăsată pradă pustirii și nimicirii, care sunt rodul stăpânirii lui Satana. Deși cei nelegiuți nu recunosc, ei datorează chiar și binecuvântările vremelnice prezenței poporului lui Dumnezeu în lume, pe care ei îl disprețuiesc și îl apasă. Dar, dacă sunt creștini doar cu numele, ei sunt ca sarea care și-a pierdut gustul. Ei n-au nicio influență spre bine în lume. Pentru că Îl reprezintă greșit pe Dumnezeu, ei sunt mai răi decât necredincioșii.

Misiunea divină

Lucrarea pe care au făcut-o ucenicii trebuie s-o facem și noi. Fiecare creștin trebuie să fie un misionar. Trebuie să slujim cu simpatie și compasiune celor ce au nevoie de ajutor, căutând cu o seriozitate lipsită de egoism să ușurăm necazurile omenirii suferinde.

Înainte de înălțarea Sa la cer, Domnul Hristos le-a dat ucenicilor Săi o însărcinare, spunându-le că ei urmau să fie executorii testamentari prin care El lăsa lumii comorile vieții veșnice.

De însărcinarea dată primilor ucenici s-au împărtășit credincioșii din toate veacurile. Oricui a primit Evanghelia i s-a încredințat și adevărul sacru spre a-l răspândi în lume. Cei ce formează poporul credincios al lui Dumnezeu au fost totdeauna misionari plini de râvnă, consacându-și forțele pentru onoarea Numelui Său și folosindu-și înțelepțește talentele în slujba Lui" (Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă, p. 24-29).

Text adițional

Te simți mai bine din punct de vedere spiritual? Ți-ar plăcea să rămâi în această atmosferă până la întoarcerea lui Hristos? Așteaptă ziua reuniunii! Știi deja ziua, locul și ora? Dacă încă nu le știi, caută să te informezi.

Roagă-te în continuare pentru cele șapte nume pe care le-ai ales pentru acest seminar. Poate că Dumnezeu vrea să câștige aceste suflete pentru Împărăția Sa. Gândește-te la o strategie pe care ai putea să o folosești ca să le vorbești despre Isus. Planifică să studiezi Biblia împreună cu ele și fii dispus să le inviți la reuniune.

Ai fost creat ca să îndeplinești o misiune

Toți cei consacrați față de Dumnezeu sunt canale de lumină. Dumnezeu îi face unelte ale neprihănirii pentru a le comunica altora lumina adevărului.

După cum razele soarelui pătrund până în cele mai îndepărtate locuri ale pământului, tot astfel bunul Dumnezeu urmărește ca lumina Evangheliei să ajungă la fiecare suflet de pe fața pământului. Gloria bisericii lui Dumnezeu depinde de evlavia membrilor ei; pentru că aici este adăpostul puterii lui Hristos. Dumnezeu dorește ca sufletele lor să se umple de principiile cerului; doar atunci, intrând în contact cu lumea, vor manifesta lumina care este în ei. Fidelitatea Lui de nemișcat față de fiecare lucru al vieții va fi un mijloc de iluminare. Dumnezeu îi cere poporului Său să lumineze ca lumini în lume. Nu li se cere numai pastorilor să facă acest lucru, ci fiecărui ucenic al lui Hristos. Conversația lor trebuie să fie cerească. Toți cei care relaționează cu Dumnezeu vor împărți lumină celorlalți. Dacă cineva nu are lumină să ofere, înseamnă că nu are legătură cu sursa de lumină. Ce este lumina? Este milă, bunătate, adevăr, dragoste; este revelarea adevărului în caracter și în viață.

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 34 O chemare individuală

„Se dă câte o lucrare personală fiecărui creștin.

Dumnezeu cere ca fiecare să fie lucrător în via Sa. Trebuie să accepți lucrarea care a fost pusă în responsabilitatea ta și trebuie să o realizezi cu credincioșie.

Dacă fiecare dintre voi ar fi un misionar viu, mesajul pentru acest timp ar fi proclamat cu repeziune în toate țările, la toate națiunile, triburile și limbile.

Fiecare ucenic adevărat se naște în Împărăția lui Dumnezeu ca misionar. Acela care bea din apa vie devine un izvor de viață. Primitorul devine dătător. Harul lui Hristos în suflet este ca un izvor în pustie, curgând pentru a-i răcori pe toți și făcându-i pe cei gata să piară doritori să bea din apa vieții.

Dumnezeu așteaptă serviciu personal de la fiecare dintre aceia cărora le-a încredințat o cunoaștere a adevărului pentru acest timp. Nu toți pot merge ca misionari în țări străine, dar toți pot fi misionari în patrie, în familiile lor și în vecinătățile lor.

Hristos Se afla la câțiva pași de tronul ceresc când a rostit însărcinarea Sa înaintea ucenicilor. Incluzându-i în rândul misionarilor pe toți cei care vor crede în Numele Lui, El a spus: «Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură.» Puterea lui Dumnezeu urma să îi însoțească.

Salvarea de suflete trebuie să fie lucrarea vieții tuturor celor care-L mărturisesc pe Hristos. Suntem datornici lumii cu harul pe care Dumnezeu ni l-a dat, cu lumina care a strălucit peste noi și cu frumusețea și puterea pe care le-am găsit în adevăr.

Există pretutindeni o tendință ca lucrarea organizațiilor să înlocuiască efortul individual. Înțelepciunea omenească tinde spre concentrare, centralizare, spre construirea unor mari biserici și instituții. Mulțimile lasă lucrarea de binefacere în grija instituțiilor și organizațiilor; ei își scuză prin acest lucru lipsa de legătură cu lumea, iar inimile lor se răcesc. Devin preocupați de ei înșiși și ajung nepăsători. Iubirea de Dumnezeu și de oameni moare în suflet.

Hristos le încredințează urmașilor Săi o lucrare individuală, o lucrare care nu poate fi înfăptuită prin procură. Slujirea celor bolnavi și celor săraci, vestirea Evangheliei celor pierduți nu trebuie lăsate în seama comitetelor sau organizațiilor de binefacere. Răspunderea individuală, efortul individual, sacrificiul personal, aceasta este cerința Evangheliei.

Toți aceia care au primit lumina dumnezeiască trebuie să lumineze cărarea acelor care nu cunosc Lumina vieții.

Fiecăruia i-a fost dată o lucrare și nimeni nu poate să-l înlocuiască. Fiecare are o misiune de o importanță minunată, pe care nu o poate neglija sau ignora, pentru că îndeplinirea ei implică bunăstarea unui suflet, iar neglijarea ei, nenorocirea cuiva pentru care Hristos a murit.

Toți trebuie să fim lucrători împreună cu Dumnezeu. Niciun leneș nu este recunoscut ca slujitor al Său. Membrii bisericii trebuie să înțeleagă că viața și prosperitatea bisericii sunt afectate de comportamentul lor.

Fiecare suflet pe care Hristos l-a salvat este chemat să lucreze în Numele Lui pentru salvarea celor pierduți. Această lucrare a fost neglijată în Israel. Nu este neglijată și azi de cei care mărturisesc că sunt urmași ai lui Hristos?

Există câte ceva de lucru pentru fiecare. Orice suflet care crede adevărul trebuie să-și ocupe locul spunând: «Iată-mă, trimite-mă» (Isaia 6:8).

Fiecare creștin are oportunitatea nu doar să aștepte, ci și să grăbească revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Cel care devine copil al lui Dumnezeu ar trebui ca de atunci înainte să se privească pe sine ca fiind o verigă în lanțul coborât pentru a mântui lumea, una cu Hristos în planul Său plin de îndurare, înaintând cu El pentru a-i căuta și salva pe cei pierduți.

Toți pot găsi ceva de făcut. Nimeni nu trebuie să simtă că nu există niciun loc în care poate lucra pentru Hristos. Mântuitorul Se identifică pe Sine cu fiecare copil al omenirii.

Cei care s-au unit cu Domnul și l-au promis că-L vor sluji sunt obligați să participe cu El la marea și magnifica lucrare de salvare a sufletelor.

Atât de vast este câmpul și atât de mare este însărcinarea, că orice inimă sfințită va fi înrolată în slujire ca instrument al puterii divine.

Oamenii sunt în mâinile lui Dumnezeu instrumente de care El se folosește ca să realizeze planurile Sale de har și milă. Fiecare are un rol de îndeplinit; fiecăruia i-a fost oferită o anumită măsură de lumină, corespunzătoare cu nevoile timpului lui și suficientă ca să îi permită să îndeplinească lucrarea dată de Dumnezeu.

Multă vreme a așteptat Dumnezeu ca spiritul de slujire să pună stăpânire pe întreaga biserică, astfel încât fiecare ins să lucreze pentru El potrivit destoiniciei sale.

Când i-a trimis pe cei doisprezece și, mai târziu, pe cei șaptezeci să vestească Împărăția lui Dumnezeu, El i-a învățat datoria pe care o aveau — să împărtășească și altora ceea ce El le făcuse cunoscut. În toată lucrarea Sa, El îi instruia pentru o lucrare individuală și aceasta urma să se extindă pe măsură ce numărul membrilor creștea, ajungând până la cele mai îndepărtate colțuri ale pământului.

Nu numai asupra predicatorilor consacrați stă răspunderea de a merge și a împlini această însărcinare. Oricine a primit pe Hristos este chemat să lucreze pentru mântuirea semenilor săi.

Adevăratul caracter al bisericii se măsoară, nu prin marea mărturisire care o face, nici prin numele celor scriși în cărțile ei, ci prin ceea ce face în realitate în beneficiul Maestrului, prin numărul lucrătorilor ei perseverenți și fideli. Interesul personal și efortul vigilent și individual vor realiza mai mult pentru cauza lui Hristos decât se poate obține prin predici sau crezuri.

Oriunde se înființează o comunitate, toți membrii ar trebui să se angajeze activ în lucrarea misionară. Ei ar trebui să viziteze fiecare familie din vecinătate și să le cunoască situația lor spirituală.

Membrii bisericii nu sunt chemați toți să lucreze în câmpuri străine, dar toți au o parte de realizat în marea lucrare de a da lumină lumii. Evanghelia lui Hristos este vie și lucrătoare. În Ziua lui Dumnezeu, nimeni nu va fi scuzat pentru că s-a închis în propriile interese egoiste. Există o lucrare de făcut pentru orice minte și orice mână. Există o varietate de lucrări adaptate la diferitele minți și la diferitele capacități.

El ne-a încredințat un adevăr sacru; când locuiește în membrii bisericii, Hristos este «un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică». Sunteți vinovați înaintea lui Dumnezeu dacă nu faceți orice efort posibil pentru a le oferi apa vie celorlalți.

Noi, creștinii, nu realizăm nici măcar a douăzecea parte din ceea ce am putea face în câștigarea de suflete pentru Hristos. Lumea trebuie avertizată și orice creștin sincer trebuie să fie un ghid și un exemplu pentru ceilalți în fidelitate, în dispoziția de a duce crucea, în acțiunea rapidă și fermă, într-o fidelitate invariabilă față de cauza adevărului și în sacrificii și muncă pentru promovarea cauzei lui Dumnezeu.

Pe măsura posibilităților lui, oricine a primit lumina adevărului are aceeași responsabilitate ca profetul din Israel căruia i-au fost adresate aceste cuvinte: «Fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea și să-i înștiințezi din partea Mea...»

Fiecărui om care devine părtaș al harului, Domnul îi încredințează o lucrare pentru alții. Trebuie să stăm fiecare în locul nostru, cu sarcina ce ne revine, zicând: „lată-mă, trimite-mă» (Isaia 6:8). Răspunderea stă asupra tuturor: asupra slujitorului Cuvântului, infirmierei misionare, medicului creștin, creștinului de rând, fie el comerciant sau fermier, jurist sau mecanic. Este lucrarea noastră aceea de a le descoperi oamenilor Evanghelia mântuirii lor. Orice întreprindem ar trebui să servească drept mijloc pentru atingerea acestui scop.

„Când și-a chemat robii, stăpânul casei i-a dat fiecăruia lucrarea lui. Întreaga familie a lui Dumnezeu este inclusă în responsabilitatea de a folosi bunurile pe care le-a primit de la Domnul. Fiecare persoană, de la cea mai umilă și neînsemnată până la cea mai importantă și mai distinsă, este un agent moral înzestrat cu abilități pentru care este răspunzătoare față de Dumnezeu” (Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă, p. 13-18).

„El ne-a încredințat un adevăr sacru; când locuiește în membrii bisericii, Hristos este «un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică». Sunteți vinovați înaintea lui Dumnezeu dacă nu faceți orice efort posibil pentru a le oferi apa vie celorlalți” (Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă, p. 17).

Au mai rămas doar șase zile! Reuniunea se apropie. Îl vom mărturisi pe Domnul, Îl vom lăuda și vom ști cum să umblăm cu Dumnezeu până Isus va reveni. În acea zi vei primi un frumos certificat. El ne-a încredințat un adevăr sacru; când locuiește în membrii bisericii, Hristos este «un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică».

Ai fost creat ca să îndeplinești o misiune

Harul lui Hristos în suflet este ca un izvor în pustie, curgând pentru a-i răcori pe toți și făcându-i pe cei gata să piară doritori să bea din apa vieții.

Toți aceia care au primit lumina dumnezeiască trebuie să lumineze cărarea acelor care nu cunosc Lumina vieții. Cel care devine un copil al lui Dumnezeu ar trebui ca de atunci înainte să se privească pe sine ca fiind o verigă în lanțul coborât pentru a mântui lume. Trebuie să se fie una cu Hristos în planul Său plin de îndurare, înaintând cu El pentru a-i căuta și salva pe cei pierduți. Adevăratul caracter al bisericii se măsoară, nu prin marea mărturisire care o face, nici prin numele celor scriși în cărțile ei, ci prin ceea ce face în realitate în beneficiul Maestrului, prin numărul lucrătorilor ei perseverenți și fideli.

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească.”

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Notițe

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Ziua 35 Cernerea

În Amos 9:9 se găsește un text care merită toată atenția noastră: „Căci iată, voi porunci și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!”

Prin intermediul mesagerului Său, Dumnezeu a avertizat în acea vreme că va exista un proces de cernere în casa lui Israel și în poporul ales de Dumnezeu; că va începe separarea plevei de grâu. Ideea cernerii a fost preluată din agricultură. Boabele de grâu, orz, linte, de exemplu, erau culese, dar era pline de neghină, paie, pietricele și alte impurități. Se așeza o cantitate de boabe într-un ciur și începea scuturarea, mai întâi ușor și după aceea tot mai intens. Impuritățile cădeau și boabele rămăneau. Încă se mai practică această metodă de cernere. În zonele rurale, putem vedea cum se vântură fasolea, porumbul și alte tipuri de boabe.

Pentru grâu, acest proces este dificil, dar este necesar. Cel care realizează cernerea trebuie să scuture ciurul în așa fel încât să iasă numai neghina. La final, rămân numai boabele, iar pleava cade. Reține această idee. Pleava cade și grâul rămâne. Ideea aceasta pe cât de simplă pe atât de profundă i-a fost transmisă de Dumnezeu lui Amos cu scopul ca poporul ales din acea epocă să înțeleagă că urma să treacă prin vremuri grele, dar că rezultatul va fi minunat.

Dumnezeu a trimis un mesaj profetic de avertizare despre acel teribil, dar necesar proces al cernerii spirituale în poporul Israel și trimite același mesaj poporului rămășiței de astăzi. Când studiem despre cernere și medităm asupra ei, suntem datori să luăm în considerare cu toată atenția acest mesaj solemn.

Chiar va avea loc cernerea?

În scrierile lui Ellen White, mesagerul lui Dumnezeu pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, se afirmă clar că ea va avea loc:

„O mare cernere va avea loc. Pleava trebuie să fie separată de grâu la timp. Pentru că neghina abundă, dragostea celor mai mulți se răcește. Acum este timpul când credinciosul adevărat va fi cel mai tare” (Scrisoarea 46, 1887).

„Domnul va veni în curând. În fiecare biserică trebuie să aibă loc un proces de curățire, de cercetare, pentru că printre noi se află oameni necredincioși, care nu iubesc adevărul și nu-L onorează pe Dumnezeu (Review and Herald, 19 martie 1895).

„Dumnezeu își cerne poporul. El va avea o biserică sfântă și curată. Noi nu putem citi inima omului. Însă Dumnezeu a prevăzut mijloace de a menține curată biserica Sa” (Mărturii, vol. 1, p. 99).

Dumnezeu și-a înnoit bunățile Sale față de noi în dimineața aceasta și trebuie să înțelegem seriozitatea acestor avertizări:

„Dacă a fost vreodată un timp când să ne înțelegem responsabilitățile, atunci acela este acum, când adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie. Sătana s-a coborât cu putere mare, spre a lucra cu toată înșelăciunea și păcătoșenia în cei care

sunt pe cale de a pieri; și tot ce poate fi clătinat va fi clătinat, iar acele lucruri care nu se clatină vor rămâne” (Testimony Treasures, vol. 3, p. 312).

În ultimul citat, puteam vedea clar nevoia de a înțelege acest subiect atât de important, de a cunoaște adevărul lui Dumnezeu pentru întărirea noastră spirituală și de a lua decizia de a sta de partea adevărului prezent revelat de Dumnezeu.

Cernerea va avea loc în viitor?

Nu. Mulți cred că cernerea este un eveniment care va avea loc în viitorul îndepărtat. Cernerea nu este un eveniment singular, rapid, izolat și viitor. Este un proces care a început deja și care sporește în intensitate tot mai mult, pentru că are scopul de a testa la maximum temelia spirituală a tuturor persoanelor care L-au acceptat vreodată pe Isus ca Mântuitor și care au intrat în poporul lui Dumnezeu.

Cernerea este un proces necesar deoarece, din păcate, vrăjmașul a sădit multă neghi-nă printre grâul sădit de Dumnezeu.

Citește următoarele declarații

„Acum Dumnezeu își cerne poporul, cercetând scopurile și motivele tuturor. Mulți vor fi doar pleavă, nu grâu, fără nicio valoare în ei” (Mărturii, vol. 4, p. 51).

„Zguduirea cea mare a început și va continua și vor fi azvârliți toți cei ce nu sunt dispuși să ocupe o poziție fermă, curajoasă pentru adevăr și să jertfească pentru Dumnezeu și cauza Sa” (Scrieri timpurii, p. 50).

Cernerea a început deja. Mai mult, ea crește în intensitate. Trebuie să înțelegem aceasta foarte bine, pentru că adevăratele noastre intenții cu privire la Hristos și la adevărul Lui prezent vor fi cercetate cu minuțiozitate.

Probabil că te întrebi de ce. „Viața mea este deja atât de grea. L-am acceptat pe Isus ca să-mi rezolv problemele, iar acum aflu că toți vom fi puși la o probă dificilă!”

Prima cernere din creștinism

Să studiem o situație prezentată în Biblie și care a avut loc pe vremea lui Isus. Din ea vei putea desprinde o lecție pentru ziua de azi. Citește capitolul 6 din Ioan.

Textul arată că Isus era în regiunea Mării Galileei, unde era situat Nazaretul, localitatea Sa natală. La momentul acela, Se afla la apogeul popularității Sale. Ioan menționează că, „O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi” (Ioan 6:2). Este amintit numărul mare de oameni și totodată motivele pe care ei le aveau: Îl urmau datorită miracolelor, pentru lucrurile vizibile. Dar, în ciuda motivelor lor, Isus S-a îngrijit de binele lor spiritual și fizic. Ei erau flămânzi și aveau nevoie să mănânce.

Ce a făcut atunci? A împărțit oamenii în grupuri și le-a cerut să se așeze jos. A luat cele cinci pâini și cei doi pești și, în fața tuturor, a mulțumit lui Dumnezeu pentru ce avea și a început să împartă hrana. Versetul 10 spune că au fost prezenți acolo cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii. Aceasta ne spune că ar fi putut fi între 15 000 și 50 000 de persoane. Și toți au văzut cele cinci pâini și doi pești împărțiți care nu se mai terminau. Când oferă binecuvântări, Isus nu are scopuri meschine. Versetul 11 spune clar că le-a dat cât au vrut.

Au mâncat bine, chiar foarte bine. A fost un ospăț pe cinste. S-au bucurat de prezenta Lui binecuvântată și de mâncare gratis și multă.

Cum lui Isus îi place abundența, dar nu și risipa, le-a cerut să adune tot ce a rămas. Cât a rămas? Douăsprezece coșuri pline. Aici este vorba despre coșurile mari folosite de pescari pentru transportul peștilor. Și lucrul acesta a fost văzut de toți.

Mulțimea s-a entuziasmat: „*Oamenii aceia, când au văzut minunea pe care o făcuse Isus, ziceau: «Cu adevărat, acesta este prorocul cel așteptat în lume.»*” (Ioan 6:14). Reacția lor nu a fost determinată de mesajul Său și nici de faptul că El era Mântuitorul lumii, ci de minunea făcută. Au vrut atunci să-L proclame împărat. Gata cu truda, cu suferința și greutățile. Dacă se îmbolnăveau, El îi putea vindeca. Dacă le era foame, El îi putea hrăni.

Isus a observat interesul lor material. Ce a făcut atunci? „*Isus, fiindcă știa că au de gând să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S-a dus iarăși la munte, numai El singur*” (Ioan 6:15). A căutat înțelepciune ca să facă ce era necesar. Adu-ți aminte întotdeauna de un lucru: în Împărăția lui Dumnezeu, succesul numeric este bun, dar nu este neapărat garanția manifestării puterii lui Dumnezeu. Acceptarea de către oameni este bună, dar nu este neapărat garanția că se manifestă puterea lui Dumnezeu acolo.

Ucenicii Lui au reușit să ajungă la Capernaum, care era de partea cealaltă a Mării Galileei. Situația a fost dificilă pentru ei, din cauza vântului puternic, dar Isus a venit la ei pe mare și i-a salvat în mijlocul nopții. În final, au ajuns pe partea cealaltă a mării.

Când a fost din nou întâmpinat de mulțime, Isus le-a spus deschis: „*Adevărat, adevărat vă spun că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinile acelea și v-ați săturat*” (Ioan 6:26).

Cu alte cuvinte, Mă căutați din motive materiale. Când au văzut că le-a expus adevăratele motive, ei au cerut un semn, dar Isus le-a spus exact ce aveau nevoie să audă: „*Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine nu va înseta niciodată*” (Ioan 6:35). Reacția lor a fost imediată: „*ludeii cârteau împotriva Lui, pentru că zisese: «Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer»*” (Ioan 6:41). Dar Isus le-a spus și mai apăsător: „*Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi*” (Ioan 6:53-54). Și le-a dat toate explicațiile, pentru că înțeleseseră foarte bine la ce se referea: „*Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: «Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferă?»*” (Ioan 6:60). Care a fost rezultatul acestui mesaj? „*Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El*” (Ioan 6:66).

Fiecare om din mulțime a fost cercetat, fiecăruia i-a fost verificată temelia spirituală, în raport cu Hristos și cu mesajul Lui. Fiecare a trebuit să ia o decizie în fața adevărului. Mulțimea celor care Îl urmau a început să se împrăștie; unul câte unul s-au îndepărtat, până ce în final au rămas numai cei doisprezece. A fost un moment greu, deoarece cu numai o zi înainte, Isus era înconjurat de mii de adepți. Într-o singură zi, a fost abandonat în masă, numărul ucenicilor Lui reducându-se la doisprezece!

Isus a vrut să-i pună la încercare și pe cei doisprezece: „*Voi nu vreți să vă duceți?*” (Ioan 6:67). Ei au fost cernuți la auzirea adevărului despre misiunea Lui. Au fost zguduiți la vederea mulțimii care pleca. Iar acum Isus îi încearcă punându-le o întrebare personală și oferindu-le ocazia de a se gândi dacă doreau să se retragă sau să rămână lângă El. În acest

moment, Petru răspunde: „Doamne, ... la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu” (Ioan 6:68,69).

Ai fost suficient de atent la răspunsul lui Petru? Răspunsul a inclus acceptarea lui Isus și a adevărului pe care El îl predica. Iar cine-L acceptă cu adevărat pe Isus și adevărul Lui, nu se poate duce la altcineva. Până atunci, a-L urma pe Isus însemna a sta lângă Unul care făcea miracole. Până atunci urmașii Lui se înmulțeau. Urmarea Lui era sinonimă cu succesul, cu faima și chiar și cu abundența și prosperitatea materială. În momentul cernerii însă, o cernere produsă de rostirea adevărului și a consecințelor lui, a avut loc prima mare apostazie din creștinism: pleava a căzut și boabele de grâu au rămas.

Tu la cine te vei duce? A-L urma pe Isus nu e ușor, dar este singura cale. Ascultarea de adevărul Lui în vremuri ca acestea este dificilă, dar adevărul este binele cel mai sigur care există. Astăzi este ziua în care suntem scuturați și încercați; dar, la fel ca și Petru, să rămânem de partea lui Isus și a adevărului Său. Deciziile pe care le luăm zilnic influențează decizia finală cu privire la rămânerea de partea adevărului.

Niciun om care L-a acceptat pe Isus și a luat decizia de a rămâne de partea binelui nu are de ce să plece. Dumnezeu nu stabilește ca unul să fie neghină, iar altul grâu, ci ne cheamă zilnic pe fiecare să luăm o decizie în favoarea adevărului. Zilnic avem nevoie să-L căutăm pe Dumnezeu la primele ore din zi, înainte să facem orice activitate. Momentele acestea ne dau putere ca să înfruntăm încercările necunoscute. Acesta este secretul: dimineața devreme, „supuneți-vă... lui Dumnezeu! Împotriviți-vă Diavolului, și el va fugi de la voi” (Iacov 4:7). Nu suntem singuri. Victoria este posibilă. Dușmanul poate fi învins și va fi învins, în Numele Domnului Isus!

„Așa se formează caracterul. Îngerii lui Dumnezeu evaluează demnitatea morală. Dumnezeu își încearcă poporul. Îngerul mi-a transmis aceste cuvinte: «Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: „Astăzi”, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început» (Evrei 3:12-14).” (*Maranata*, p. 50).

Dumnezeu să te binecuvânteze în această nouă zi. Dacă dorești să citești suplimentar pe această temă, îți recomand cărțile *Evenimentele ultimelor zile*, de Ellen G. White și *Messengerul Domnului*.

Ai fost creat ca să fii un învingător în Hristos

„Căci iată, voi porunci și voi vântura casa lui Israel.”

Pentru grâu, acest proces este dificil, dar este necesar.

La final, rămân numai boabele, iar pleava cade.

Dumnezeu își cerne poporul. El va avea o biserică sfântă și curată. Noi nu putem citi inima omului. Însă Dumnezeu a prevăzut mijloace de a menține curată biserica Sa. Acum Dumnezeu își cerne poporul, cercetând scopurile și motivele tuturor. Mulți vor fi doar pleavă, nu grâu, fără nicio valoare în ei. Cernerea a început deja. Mai mult, ea crește în intensitate. Trebuie să înțelegem aceasta foarte bine, pentru că adevăratele noastre intenții cu

privire la Hristos și la adevărul Lui prezent vor fi cercetate cu minuțiozitate. Zguduirea cea mare a început și va continua și vor fi azvârliți toți cei ce nu sunt dispuși să ocupe o poziție fermă, curajoasă pentru adevăr și să jertfească pentru Dumnezeu și cauza Sa. În Împărăția lui Dumnezeu, succesul numeric este bun, dar nu este neapărat garanția manifestării puterii lui Dumnezeu. Acceptarea de către oameni este bună, dar nu este neapărat garanția că se manifestă puterea lui Dumnezeu acolo. „Dar Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viața veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi... «Doamne... la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.»” Tu la cine te vei duce? A-L urma pe Isus nu e ușor, dar este singura cale. Ascultarea de adevărul Lui în vremuri ca acestea este dificilă, dar adevărul este binele cel mai sigur care există.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare... (COMPLETEAZĂ PARAGRAFUL) _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Notițe

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Ziua 36 Cauzele cernerii

Astăzi este o nouă zi. Ce bine este să începi ziua în prezența lui Dumnezeu! Dumnezeu să-ți dea înțelepciune și pricepere ca să te decizi în favoarea lui Isus și a adevărului Său, ca să fii un învingător în tumultul evenimentelor de azi.

Te rog, citește următorul text care se găsește în Luca 22:31-32: „Domnul a zis: «Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.» Isus l-a avertizat pe Petru că avea să fie puternic încercat, dar l-a asigurat că Se ruga pentru el ca să primească putere.

Și noi putem avea această asigurare. În mijlocul cernerii, Domnul Isus este cu noi și nu ne lasă singuri. Cernerea are deja loc, doar că va crește în intensitate:

„O mare cernere va avea loc. Pleava trebuie să fie separată de grâu la timp. Pentru că neghina abundă, dragostea celor mai mulți se răcește. Acum este timpul când credinciosul adevărat va fi cel mai tare” (Scrisoarea 46, 1887).

„Istoria răzvrătirii lui Datan și Abiram se repetă și va fi repetată până la încheierea timpului. Cine va fi de partea Domnului? Cine va fi amăgit și, la rândul lui, va deveni amăgitor?” (Scrisoarea 15, 1892).

„Domnul va veni în curând. În fiecare biserică trebuie să aibă loc un proces de curățire, de cercetare, pentru că printre noi se află oameni necredincioși, care nu iubesc adevărul și nu-L onorează pe Dumnezeu” (Review and Herald, 19 martie 1895).

„Trăim în timpul încercării, în timpul când tot ceea ce va putea să cadă va cădea. Domnul nu-i va ierta pe cei care cunosc adevărul, dacă nu ascultă de poruncile Lui, prin cuvinte și prin fapte” (Testimony Treasures, vol. 2, p. 547, 548).

Care vor fi cauzele cernerii?

Orice lucru se întâmplă cu un motiv. Scrierile lui Ellen White ne ajută să înțelegem cu mai multă claritate această temă. Ca să putem avea o perspectivă mai clară, vom enumera unele cauze:

1. Persecuția va veni din partea dușmanilor care sunt în afara bisericii.

„Ascultarea cu sinceritate de Cuvântul lui Dumnezeu va fi considerată răzvrătire. Orbiți de Satana, părinții vor exercita asprime și lipsă de înțelegere față de copiii lor credincioși, stăpânul și stăpâna vor prigoni pe servul care păzește poruncile. Dragostea va fi denaturată; copiii vor fi dezmoșteniți și alungați de acasă. Se vor împlini literal cuvintele lui Pavel: «Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți» (2 Timotei 3:12). Când apărătorii adevărului refuză să cinstească sabbatul duminical, unii dintre ei vor fi aruncați în închisori, alții vor fi exilați, alții vor fi tratați ca robi. [...] Când furtuna se apropie, o mare grupă de credincioși care au mărturisit credința în solia îngerului al treilea, dar care n-au fost sfințiți prin ascultare de adevăr își vor părăsi poziția și vor trece în rândurile împotrivorilor. Unindu-se cu lumea și împărtășindu-se cu spiritul ei, au ajuns să vadă lucrurile aproape în aceeași lumină; și, când ajung la încercare, ei sunt pregătiți să aleagă partea ușoară, populară” (Tragedia veacurilor, p. 665,666).

„Prosperitatea înmulțește numărul oamenilor care mărturisesc religia. Adversitatea îi elimină din biserică” (Solii alese, cartea 3, p. 257).

„În absența persecuției, în rândurile noastre s-au strecurat oameni care par a fi serioși și al căror creștinism este indiscutabil, dar care, dacă s-ar ivi persecuția, ar ieși din mijlocul nostru” (Evanghelizare, p. 264,265).

Din păcate, unele persoane Îl slujesc pe Domnul doar pentru a avea liniște, comoditate și binecuvântări. Când se va abate asupra lumii criza finală, când toți vor decide în favoarea sau împotriva adevărului, mulți ne vor părăsi, din nefericire. Nu uita că astăzi, înainte de venirea următorului Sabat, mulți dintre cei care pretind a fi poporul lui Dumnezeu vor trebui să decidă dacă vor lucra sau nu, dacă vor studia sau vor susține examene în această zi sacră; dacă vor mitui pe cineva ca să-și păstreze locul de muncă sau să-și continue activitatea din care trăiesc; dacă își vor da corpul în adulter ca să-și păstreze locul de muncă, ca să încheie un contract sau ca să obțină o mărire de salariu. Mulți suferă chiar acum pentru că aleg să rămână ferm de partea adevărului. Ceea ce ne așteaptă va fi doar cu mult mai intens.

De aceea, astăzi este ziua în care să decidem să facem voia lui Dumnezeu și să ne întărim decizia de a primi puterea Duhului Sfânt.

„În curând, poporul lui Dumnezeu va fi testat prin încercări teribile; mulți dintre aceia care acum par a fi sinceri și autentici se vor dovedi a fi metale obișnuite, fără valoare. În loc de a fi întăriți și consolidați de amenințări și abuzuri, ei, în mod laș, vor lua partea oponenților” (Testimony Treasures, vol. 2, p. 31).

2. Împotrivirea față de mărturia directă a Martorului credincios și adevărat

„Am întrebat care este înțelesul zguduirii pe care o văzusem și mi s-a arătat că aceasta va fi provocată de mărturia directă, adusă de sfatul Martorului Credincios către laodiceeni. Aceasta își va face efectul asupra inimii celui ce o primește și îl va face să înalțe stindardul și să vestească fără ocoliș adevărul. Unii nu vor suporta mărturia directă. Ei se vor ridica împotriva ei, și aceasta este ceea ce va provoca o zguduire în poporul lui Dumnezeu. Am văzut că nu s-a luat aminte nici pe jumătate la mărturia Martorului Credincios. Mărturia solemnă de care atârnă destinul bisericii nu a fost apreciată la valoarea ei, dacă nu a fost chiar trecut întru totul cu vederea. Această mărturie trebuie să provoace o pocăință profundă; toți cei ce o primesc cu adevărat se vor supune și vor fi curățiți” (Scrieri timpurii, p. 270).

În Apocalipsa 3:14-21, se găsesc avertizări clare ale lui Isus către biserica din Laodiceea.

Îndrumarea este clară: „Mesajul către Laodiceea se aplică poporului lui Dumnezeu care pretinde a crede adevărul prezent. Majoritatea este compusă din credincioși căldicei, care au un nume, dar nu au zel [...] Ei mărturisesc că iubesc adevărul, dar sunt deficienți în devoțiune și ardoare creștină. Nu îndrăznesc să abandoneze de tot adevărul și să riște soarta necredincioșilor; dar nu sunt dispuși să moară față de eu și să urmeze de aproape principiile credinței lor. Pentru laodiceeni, singura speranță este să-și vadă clar starea înaintea lui Dumnezeu, să cunoască natura bolii lor. Ei nu sunt nici reci, nici în clocoț; ocupă o poziție neutră și în același timp se laudă că nu le lipsește nimic. Martorul credincios detestă această încropeală. Îi e scârbă de indiferența acestei categorii de persoane. El spune: «O, dacă ai fi rece sau în clocoț!» La fel ca apa caldă, ei îi produc greață. Ei nu sunt nici nepăsători, nici împietriți în egoism. Nu se dedică pe deplin și cordial lucrării lui Dumnezeu, identificându-se cu interesele

Lui, ci mai degrabă rămân deoparte și sunt pregătiți să-și abandoneze postul când interesele lor personale și lumești o cer. Lipsește în inimile lor lucrarea lăuntrică a harului; despre ei se spune astfel: «Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic” și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol...»” (Solii alese, cartea 3, p. 253, 254).

„Mesajul pentru Laodiceea se aplică adventiștilor care au avut multă lumină și nu au umblat în ea. Cei care au făcut o mare mărturisire de credință, dar care nu s-au menținut la același nivel cu Ghidul lor, sunt cei care vor fi vărsați din gura Lui, dacă nu se pocăiesc” (Solii alese, cartea 2, p. 75).

Ești căldicel? Poți fi fierbinte. Poți fi vărsat, dar nu trebuie să fi. Ești sărac? Poți primi aurul credinței și al dragostei. Ești orb? Dar poți vedea prin puterea Duhului Sfânt. Ești gol? Poți fi îmbrăcat cu neprihănirea lui Hristos. Îl lași pe Isus să-ți atingă inima? Permite-l să locuiască în inima ta. Predă-te în totalitate Lui în acest moment și reinnoiește decizia aceasta în fiecare dimineață. Ascultă chemarea Sa: „Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!” (Apocalipsa 3:19).

3. Teoriile false ale celor care azi sunt membrii bisericii

„Vrăjmașul va introduce teorii false, cum ar fi învățătura că nu există niciun sanctuar. Acesta este unul dintre punctele cu privire la care va avea loc o îndepărtare de la credință” (Evanghelizare, p. 167).

„Așa-zisa știință și religia vor fi puse în opoziție, deoarece oamenii limitați nu înțeleg puterea și măreția lui Dumnezeu. Mi-au fost prezentate următoarele cuvinte ale Sfințelor Scripturi: «Se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.» Lucrul acesta se va întâmpla cu siguranță în mijlocul poporului lui Dumnezeu” (Evanghelizare, p. 431).

„Pentru că nu au dragoste de adevăr, vor fi captivați de amăgirile vrăjmașului. Ei vor da atenție duhurilor înșelătoare și învățăturilor diavolești și se vor îndepărta de la credință” (Mărturii, vol. 6, p. 401).

„Lumea trebuie să fie copleșită de înșelăciuni seducătoare. Minte omului care acceptă acele înșelătorii va influența alte minți care au schimbat prețioasele dovezi ale adevărului lui Dumnezeu în minciună. Acești oameni vor fi înșelați de îngerii căzuți când în realitate ar fi trebuit să rămână apărători fideli, veghind sufletele, ca și cum ar trebui să dea socoteală. Și-au lăsat armele luptei lor și au urmat spirite amăgitoare. Ei denaturează sfatul lui Dumnezeu și lasă deoparte avertizările și mustrările Lui; și evident sunt de partea lui Satana” (The Upward Look, p. 315).

Dușmanul zice atunci: „Voi avea printre ei, ca agenți ai mei, oameni care vor susține doctrine false, amestecate cu suficient adevăr pentru a înșela sufletele. De asemenea, îi voi avea de partea mea pe cei sceptici, care își vor exprima îndoielile cu privire la soliile de avertizare ale lui Dumnezeu pentru biserica Sa. Dacă oamenii vor citi și vor crede aceste solii, nu mai avem multe speranțe de a-i birui. Dar, dacă putem să le abatem atenția de la aceste avertizări, ei nu vor cunoaște puterea și viclenia noastră și, în cele din urmă, îi vom atrage de partea noastră. Dumnezeu nu-i va îngădui nimănui să desconsidere cuvintele Sale fără a-l pedepsi. Dacă putem să ținem sufletele sub influența înșelăciunii pentru un timp, harul lui Dumnezeu se va retrage și El îi va lăsa sub controlul nostru deplin” (Mărturii pentru pastori, p. 475).

Ce observăm în prezent în jurul nostru? Oameni care vin cu idei și teorii total diferite. Biserica este unită în planul convingerilor prin puterea Duhului Sfânt, a treia Persoană a Dumnezeirii. Oamenii aceștia nu sunt uniți nici în ceea ce cred, nici în ceea ce nu cred. Ei nu cred în mesajul nostru așa cum este el predicat și susținut de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Ei seamănă îndoială, dezbinare și neîncredere în adevărul prezent, amestecând adevărul cu eroarea. Își apără poziția cu zel cu scopul de a câștiga încrederea și a-și introduce astfel amăgirile. Vedem clar că aceasta este confirmarea mesajului profetic care se împlinește în zilele noastre. În acest mesaj, grâul va rămâne ferm, iar neghina teoriilor false va sfârși aruncată, luând cu sine și pe alții.

Există vreo îndoială în inima ta? Există vreo urmă de neîncredere în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea? În dimineața aceasta, cere-I lui Dumnezeu să-ți arate adevărul, luând decizia de a rămâne ferm lângă Isus și biserica lui.

4. Critici, calomnii și minciuni

„Chiar în zilele noastre, au fost și vor fi familii întregi, care, deși s-au bucurat cândva de adevăr, își vor pierde credința din cauza calomniilor și minciunilor pe care le-au auzit despre aceia pe care i-au iubit și de la care au primit sfaturi pline de înțelepciune. Ei și-au deschis inima pentru semănarea neghinei, neghina a răsărit printre grâu și s-a dezvoltat, recolta a ajuns tot mai săracă, iar adevărul prețios și-a pierdut puterea asupra lor” (Mărturii pentru pastori, p. 411).

5. O teribilă secularizare, din cauza eșecului de a primi dragostea adevărului sau de a fi sfințiți prin ascultarea de adevăr

„Nu este prea departe timpul când fiecare suflet va fi încercat. Semnul fiarei ne va fi impus. Celor care au cedat pas cu pas pretențiilor lumii și s-au conformat obiceiurilor ei, nu li se va părea greu mai degrabă să cedeze în fața autorităților, decât să se expună disprețului, insultei, amenințării cu închisoarea și cu moartea. Lupta se va da între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. În acest timp, în biserică, aurul va fi separat de zgură” (Evenimentele ultimelor zile, p. 177, 178).

„Deosebit de solemnă este declarația apostolului cu privire la aceia care vor refuza să primească «dragostea adevărului». «Din această pricină», declară el despre toți aceia care cu bună știință resping soliile adevărului, «Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți». Oamenii care resping avertizările pe care Dumnezeu, în îndurarea Sa, li le adresează nu pot rămâne nepedepsiți. Dumnezeu își retrage Duhul Său de la aceia care stăruie în a nu lua aminte la aceste avertizări, lăsându-i pradă amăgirilor la care ei țin” (Faptele apostolilor, p. 219).

„Numai aceia care au fost cercetători sânguincioși ai Scripturilor și care au primit dragostea de adevăr vor fi ocrotiți de amăgirea puternică ce ia lumea în stăpânire. Prin mărturia dată de Biblie, aceștia îl vor depista pe amăgitor în prefăcătoria lui. Timpul de încercare va veni peste toți. Prin cernerea ispitei se vor descoperi creștinii adevărați. Sunt copiii lui Dumnezeu atât de solid întemeiați pe Cuvântul Său, încât să nu urmeze dovada dată de simțurile lor? Se vor prinde ei de Biblie și numai de Biblie într-o astfel de criză?” (Tragedia veacurilor, p. 683).

„Când furtuna se apropie, o mare grupă de credincioși care au mărturisit credința în solia îngerului al treilea, dar care n-au fost sfințiți prin ascultare de adevăr își vor părăsi poziția și

vor trece în rândurile împotrivorilor. Unindu-se cu lumea și împărtășindu-se de spiritul ei, au ajuns să vadă lucrurile aproape în aceeași lumină; și când ajung la încercare, ei sunt pregătiți să aleagă partea ușoară, populară" (Tragedia veacurilor, p. 666).

În 1 Ioan 2:15, Cuvântul lui Dumnezeu ne dă următoarea avertizare: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume! Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”

Observă avertizarea din paragraful următor. În perioada în care a fost scrisă, oamenii citeau romane publicate în reviste și cărți. Astăzi oamenii se uită la telenovele. Dar ideea este aceeași. Fii foarte atent, ca să poți lua o decizie spirituală, îndepărtându-te de unul dintre marile mijloace prin care secularizarea intră în viața noastră și în căminul nostru.

„Celor care se simt liberi să citească povești și romane, le pot spune: Semănați o sămânță al cărei seceriș nu-l veți pune în hambar. Dintr-o astfel de lectură nu se obține putere spirituală. Ea distruge mai degrabă dragostea de puritatea adevărului Cuvântului. Prin acest agent al său — lectura romanelor și a poveștilor — Satana lucrează la umplerea cu gânduri irealiste și josnice a minții ce ar trebui să studieze sârguincios Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, el jefuiește mii și mii de oameni de timpul, energia și autodisciplina pe care le reclamă importantele probleme ale vieții” (Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, p. 115, 116).

De aceea, profită de primele ore ale acestei zile ca să-ți dedici viața și gândurile lui Dumnezeu. Păstrează următoarele idei în minte pe parcursul zilei și încheie ziua în prezența lui Dumnezeu.

„Pe măsură ce se înmulțesc încercările în jurul nostru, în rândurile noastre vor exista atât separări, cât și uniri. Unii care deja sunt pregătiți să-și ia armele de luptă, în timpul pericolelor adevărate vor mărturisi că nu au construit pe stâncă; vor ceda în fața ispitei. Cei care s-au bucurat de multă lumină și privilegii frumoase, dar nu au făcut nimic ca să le fructifice, vor abandona rândurile noastre sub un pretext sau altul. Pentru că nu au primit dragostea adevărului, vor fi absorbiți de înșelătoriile dușmanului; vor da atenție spiritelor seducătoare și doctrinelor demonice și se vor îndepărta de la credință” (Lift Him Up, p. 205).

Text adițional

Fie ca Duhul Sfânt să locuiască în tine în această zi!

1, 2, 3, 4 zile... Te rogi pentru reuniune? Ți-ai imaginat cum va fi? Reuniunea noastră va fi de neuitat!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **37** Prelungirea cernerii

Proverbele 8:17: „Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută cu tot dinadinsul mă găesc.”

Ce promisiune minunată! În liniștea dimineții, în timpul primelor ore ale zilei, putem să-L căutăm pe Domnul siguri de faptul că Îl vom găsi: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta din toată inima” (Ieremia 29:13). Dar, cum e posibil să-L găsim? „Îndurările Domnului nu s-au sfârșit, mila Lui nu este la capăt. Ele se înnoiesc în fiecare dimineață; mare este credințioșia Ta!” (Plângeri 3:22,23). Primește îndurarea Sa înnoită în dimineața aceasta pentru a lua atitudine de partea Domnului și a adevărului Său.

„Cei care au avut ocazii de a asculta și de a primi adevărul și care, în ciuda faptului că s-au alăturat Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, socotindu-se poporul Lui Dumnezeu care păzește poruncile, nu manifestă totuși mai multă putere și mai multă consacrare față de Dumnezeu decât bisericile oficiale, vor suferi plâgile lui Dumnezeu la fel ca și bisericile care se împotrivesc Legii lui Dumnezeu” (Evenimentele ultimelor zile, p. 176).

Care va fi amploarea cernerii? Câți ne vor părăsi?

O grupă numeroasă:

„Când furtuna se apropie, o mare grupă de credincioși care au mărturisit credința în solia ingerului al treilea, dar care n-au fost sfințiți prin ascultare de adevăr își vor părăsi poziția și vor trece în rândurile împotrivorilor. Unindu-se cu lumea și împărtășindu-se de spiritul ei, au ajuns să vadă lucrurile aproape în aceeași lumină; și când ajung la încercare, ei sunt pregătiți să aleagă partea ușoară, populară” (Tragedia veacurilor, p. 666).

Majoritatea

„În curând, poporul lui Dumnezeu va fi supus unor încercări grele și cea mai mare parte dintre aceia care acum par a fi sinceri și credincioși, se vor dovedi a fi din metal lipsit de valoare” (Testimony Treasures, vol. 2, p. 31).

O proporție mai mare decât putem anticipa

„Când Legea lui Dumnezeu va fi anulată, biserica va fi cernută prin încercări grele, iar o parte mai mare decât anticipăm acum va acorda atenție duhurilor amăgitoare și învățăturilor diavolești. În loc de a fi întăriți când ajung în locuri dificile, mulți vor dovedi că sunt niște mlădițe uscate ale Viței adevărate, care nu aduc roade, iar gospodarul le va înlătura” (Evangelizare, p. 265).

Mulți ne vor părăsi

„Cernerea făcută de Dumnezeu îi va îndepărta pe mulți, asemenea unor frunze uscate” (Testimony Treasures, vol. 1, p. 480).

Bărbați talentați și elocvenți

„Bărbați de talent și cu aspect plăcut, care odinioară se bucuraseră în adevăr, își folosesc puterile pentru a amăgi și a rătăci suflete. Ei devin vrăjmașii cei mai aprigi ai fraților lor de mai înainte” (Tragedia veacurilor, p. 666).

Stele admirate pentru strălucirea lor

„Multe stele pe care le-am admirat pentru strălucirea lor se vor prăbuși în întuneric” (Profeți și regi, p. 140).

„Mulți vor arăta că nu sunt una cu Hristos, că nu sunt morți față de lume ca să poată trăi împreună cu El; vor avea loc frecvent apostazii ale unor oameni care au ocupat locuri de răspundere” (Evenimentele ultimelor zile, p. 183).

„Marea încercare care este atât de aproape îi va îndepărta din lucrare pe cei care nu au fost chemați de Dumnezeu, iar El va avea un corp pastoral curat, sincer, consacrat și pregătit pentru revărsarea ploii târzi” (Solii alese, vol. 3, p. 440).

Dar, un lucru trebuie să fie clar. În scrierile lui Ellen White, nu apare nicăieri afirmația: „Pastori și biserici întregi se vor pierde.” În scrierile ei nu se găsește această afirmație. Din păcate, dușmanul a semănat această minciună și le-a atribuit inspirației profetice pentru ca, atunci când cineva studiază subiectul și nu găsește citatul, să înceapă să nu mai creadă în anumite adevăruri. Trebuie să avem multă grijă cu citatele false, ideile false și teoriile false care vor apărea pretutindeni ca să înșele pe poporul lui Dumnezeu.

Familii întregi

„Chiar și în zilele noastre, au fost și vor continua să fie familii întregi, care s-au bucurat odată de adevăr, dar își vor pierde credința din cauza calomniilor și a minciunilor care li s-au spus cu privire la cei pe care i-au iubit și de la care au primit sfaturi bune. Ei își deschid inima pentru a fi semănată neghină. Neghina răsare printre grâu și se înmulțește, iar recolta de grâu devine din ce în ce mai mică și adevărul prețios își pierde puterea asupra lor” (Evenimentele ultimelor zile, p. 180).

Atunci, biserica, va cădea?

„Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea, dar nu va cădea. Ea va rezista, iar păcătoșii din Sion vor fi cernuți, și pleava va fi despărțită de grâul cel prețios. Aceasta va fi o încercare teribil de grea, dar trebuie totuși să aibă loc. Nimeni în afară de cei care au învins prin sângele Mielului și Cuvântul mărturiei lui vor fi numărați ca loiali și fideli, ca cei care nu au nici o pată nici urmă de păcat, cu cei care nu au înșelăciune în gura lor. Trebuie să ne dezbrăcăm de propria neprihănire și să ne îmbrăcăm în neprihănirea lui Hristos” (Solii alese, cartea 2, p. 436, 437).

Cernerea este un proces care va avea ca rezultat purificarea bisericii. Grâul rămâne și neghina pleacă. Neghina lumescului, neghina fanatismului, neghina teoriilor false va pleca în lume, sau în Babilon, iar poporul lui Dumnezeu va rămâne ferm alături de Isus, de adevărata biserică și de adevărul ei în evenimentele finale a istoriei umane.

Slujitori credincioși care în prezent stau ascunși, vor ieși la lumină

„Domnul are servi credincioși, care vor ieși la iveală în timpul cernerii și al verificării. Există multe suflete prețioase, care acum nu se văd, dar care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Ei nu au avut lumina care a strălucit în raze puternice asupra voastră. Totuși, este posibil ca sub aparența aspră și neatrăgătoare, să se descopere strălucirea curată a unui adevărat caracter creștin. În timpul zilei, privim cerul, dar nu vedem stelele. Totuși, ele se află acolo, la locul lor, pe firmament, dar ochiul nu poate să le observe. Însă, în timpul nopții, putem vedea adevărata lor strălucire” (Evenimentele ultimelor zile, p. 185).

„De fiecare dată când are loc o persecuție, martorii iau niște decizii, fie de a rămâne de partea lui Hristos, fie de a se întoarce împotriva Lui. Oamenii care își arată simpatia pentru cei condamnați pe nedrept și nu sunt înverșunați contra lor își vor da pe față atașamentul față de Domnul Hristos” (Evenimentele ultimelor zile, p. 185).

Numărul oamenilor din poporul lui Dumnezeu nu va scădea

„Acest grup scăzuse ca număr. Unii fuseseră zguduți, căzuseră afară și rămăseseră pe drum. Cei nepăsători, indiferenți — care nu se alăturaseră celor care puneau preț pe biruință și mântuire într-atât încât să se roage cu perseverență și durere pentru a o primi — nu au obținut victoria și au fost lăsați în urmă, în întuneric, iar locurile lor au fost imediat ocupate de alții, care s-au prins de adevăr și au completat rândurile” (Scrieri timpurii, p. 271).

Un număr mare de persoane se va decide în favoarea adevărului

„Locurile golite vor fi umplute de cei pe care Domnul Hristos i-a descris ca fiind sosiți în cerul al unsprezecelea. Numărul celor cu care Se luptă Duhul lui Dumnezeu este mare. Vremea judecăților distrugătoare ale Lui Dumnezeu este o vreme de har pentru cei care acum nu au prilejul de a cunoaște adevărul. Domnul va privi spre ei cu duioșie. Inima Lui miloasă este înduioșată, mâna Lui este încă întinsă spre a salva, în timp ce, pentru cei care nu vor să intre, ușa este închisă. Cei care aud pentru prima oară adevărul, în aceste ultime zile, vor fi primiți în mare număr. Stindard după stindard era lăsat să zacă în noroi și companie după companie, din oștirea Domnului, se unea cu vrăjmașul, în timp ce seminție după seminție, din rândurile vrăjmașului, se unea cu poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile” (Evenimentele ultimelor zile, p. 186).

Cum trebuie să fie astăzi atitudinea noastră?

„Când religia Lui Hristos va fi disprețuită până la extrem, când Legea Sa va fi mai nesocotită decât oricând înainte, atunci va trebui să avem cel mai fierbinte zel și cea mai neclintită hotărâre. Încercarea la care vom fi supuși va fi aceea de a rezista în apărarea adevărului și a neprihănirii, în timp ce majoritatea ne părăsește, și de a purta bătăliile Domnului, atunci când campionii sunt rari. În acel timp, va trebui să acumulăm căldură din răceala altora, curaj din lașitatea lor și loialitate din trădarea lor” (Testimony Treasures, vol. 2, p. 31).

„Dar când va invalida lumea Legea lui Dumnezeu, care va fi efectul asupra celor care sunt ascultători și drepți în mod autentic? Vor fi târâți de puternicul curent al răului? Datorită faptului că atât de mulți se alătură stindardului prințului întunericului, se va îndepărta poporul care ține poruncile lui Dumnezeu de fidelitatea lui? Niciodată! Niciunul care rămâne în Hristos nu va muri și nu va cădea. Urmașii Lui ascultă de o autoritate mai mare decât orice putere pământească. În timp ce disprețul față de poruncile lui Dumnezeu îi determină pe mulți să

alunge adevărul și să arate mai puțină reverență pentru el, cei care sunt fideli vor menține cu tărie adevărurile distinctive. Nu vom fi lăsați să ne conducem singuri. Va trebui să consultăm Cuvântul cu umilință în inimă, va trebui să cerem sfaturi și să ne supunem propria voință Lui. Nu putem face nimic fără Dumnezeu” (Solii alese, vol. 2, p. 422,423).

Acest ultim text ne arată clar că, dacă avem lumină și discernământ pe tema cernerii, trebuie să ne amintim că „*Ce seamănă omul, aceea va secera*” (Galateni 6:7).

Putem aplica acest text în următorul fel: trebuie să-L căutăm pe Dumnezeu mai întâi de toate în primele ore ale zilei. Trebuie să ne mărturisim toate păcatele cunoscute și să le abandonăm, cerând putere ca să învingem ispitele care apar în timpul zilei. Trebuie să studiem Sfintele Scripturi și Spiritul profetic ca să ne hrănim cu adevărul prezent, cu scopul de a nu fi înșelați de idei și teorii false. Trebuie să ne decidem ca, prin puterea Duhului Sfânt, să stăm de partea adevărului pentru că este adevăr, lăsând consecințele în seama lui Dumnezeu. Acum, „*va trebui să-L recunoaștem pe Dumnezeu în toate căile noastre, și El ne va conduce pe drumul nostru. Va trebui să consultăm Cuvântul cu umilință în inimă, va trebui să cerem sfaturi și să ne supunem propria voință Lui. Nu putem face nimic fără Dumnezeu*” (Solii alese, vol. 2, p. 423).

Text adițional

Mai sunt doar trei zile până la finalul acestui seminar. Putem simți deja binecuvântările lui Dumnezeu. În ziua reuniunii vei primi mult mai multe binecuvântări decât ai primit până acum. De asemenea, vei primi îndrumări care te vor ajuta în continuare în relația ta cu Dumnezeu.

Ai fost creat ca să fi un învingător prin Hristos

Primește îndurarea Sa înnoită în dimineața aceasta pentru a lua atitudine de partea Domnului și a adevărului Său.

„Când furtuna se apropie, o mare grupă de credincioși care au mărturisit credința în solia îngerului al treilea, dar care n-au fost sfințiți prin ascultare de adevăr își vor părăsi poziția.” EGW

„Cernerea făcută de Dumnezeu îi va îndepărta pe mulți, asemenea unor frunze uscate.” EGW

„Ei își deschid inima pentru a fi semănată neghină. Neghina răsare printre grâu și se înmulțește, iar recolta de grâu devine din ce în ce mai mică și adevărul prețios își pierde puterea asupra lor.” EGW

Cernerea este un proces care va avea ca rezultat purificarea bisericii. Grâul rămâne și neghina pleacă. „*Locurile golate vor fi umplute de cei pe care Domnul Hristos i-a descris ca fiind sosiți în ceasul al unsprezecelea.*” EGW

„Va trebui să consultăm Cuvântul cu umilință în inimă, va trebui să cerem sfaturi și să ne supunem propria voință Lui. Nu putem face nimic fără Dumnezeu.” EGW

„Aceia care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua 38 Lecțiile cernerii

Ți-ai luat angajamentul de a-L căuta pe Dumnezeu în primele ore ale zilei. Această experiență minunată ți-a schimbat viața. Te-ai reeducat din punct de vedere spiritual. Numai prin căutarea lui Dumnezeu de dimineață și prin rămânerea în prezența Sa pe parcursul zilei poți să rămâi ferm în timp ce cernerea crește în intensitate. Nu uita: „*Aceasta este ziua în care trebuie să manifestai încredere, ziua în care să dai dovadă de răspundere și să acționezi. Curând va veni ziua de dat socoteală. Porniți în lucrarea ce vă aparține cu sârg și rugăciune stăruitoare. Arătați-le copiilor voștri că au privilegiul de a primi în fiecare zi botezul Duhului Sfânt. Domnul să găsească în voi o mână de ajutor în împlinirea scopurilor Sale. Prin rugăciune, puteți obține o experiență care va face din lucrarea cu copiii voștri o reușită deplină*” (Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, p. 124).

„*Dulcea voce a milei ajunge astăzi la urechile voastre. Astăzi primiți invitația Cerului. Astăzi totul în ceruri spune: «Veniți!».* Și Duhul și Mireasa spun: «Vino!»” (Review and Herald, 17 august 1869).

Ieri ai aflat că mulți ne vor părăsi. Dar mulți oameni se vor decide în favoarea adevărului și ni se vor alătura. Atunci, rămășița lui Dumnezeu nu va scădea; din contră, va crește.

„*Dar sunt persoane care vor primi adevărul și care vor ocupa locurile lăsate libere de cei care s-au ofensat și au părăsit adevărul. Domnul va lucra în așa fel încât cei dezgustați și nemulțumiți se vor separa de cei fideli și loiali [...]. Rândurile nu vor fi scădea. Cei care sunt fermi și fideli vor umple locurile lăsate de cei care s-au ofensat și au apostaziat*” (Solii alese, cartea 3, p. 482, 483).

„*Mai mult decât atât, Domnul își va aduce poporul în biserică Sa: acestea au fost scrise în special pentru binele celor care trăiesc în aceste ultime zile. Mulți dintre cei care au avut multă lumină nu au apreciat-o și nici nu au fructificat-o așa cum au avut privilegiul să o fructifice. Nu au practicat adevărul; și, din cauza aceasta, Domnul va aduce în staul pe cei care au trăit conform cu toată lumina avută. Iar cei care au fost binecuvântați cu oportunități ca să înțeleagă adevărul, dar care nu au ascultat de principiile lui, vor fi înfrânți de ispita promovării sau a progresului propriu prezentat de Satana. Ei vor nega principiile adevărului în practică și vor aduce reproșuri cauzei lui Dumnezeu*” (Solii alese, vol. 3, p. 481, 482).

Atunci va avea loc Ploaia târzie, revărsarea deplină a Duhului Sfânt pentru a ne îmbrăca cu putere ca să putem suporta încercările finale și ca să predicăm ultimul mesaj de avertizare a lumii.

„*I-am auzit pe cei îmbrăcați în armură rostind răspicat adevărul cu mare putere. Acesta avea efect. Mulți fuseseră legați; unele soții de soții lor și unii copii de părinții lor. Cei sinceri, care au fost opriți să asculte adevărul, s-au prins acum cu nerăbdare de el. Toată teama pe care o aveau față de rudele lor dispăruse și numai adevărul era înălțat înaintea lor. Flămânziseră și însetaseră după adevăr, care le era mai drag și mai prețios decât viața. Am întrebat ce anume provocase această mare schimbare. Un înger a răspuns: «Este ploaia târzie, învierea de la fața Domnului, marea strigare a celui de-al treilea înger»” (Testimony Treasures, vol. 1, p. 63).*

De aceea, scrierile lui Ellen White ne arată clar că neghina va trebui să plece. Grâul va rămâne. Această idee o întâlnim și în Amos 9:9, unde se vorbește despre cernerea poporului Israel: „*Căci iată, voi porunci și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!*”

Nu va exista o rămășiță care să plece; păcătoșii vor pleca în lume sau în Babilon. Nu va exista o nouă organizație, nici o nouă biserică, ci biserica va rămâne.

Neghina va cădea, iar rămășița va fi compusă din toți credincioșii care au luat o decizie în favoarea adevărului. Acest lucru este descoperit cu claritate: „*Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea, dar nu va cădea. Ea va rezista, iar păcătoșii din Sion vor fi cernuți și pleava va fi despărțită de grâul cel prețios. Aceasta va fi o încercare teribil de grea, dar trebuie totuși să aibă loc*” (Evenimentele ultimelor zile, p. 184).

Ellen White i-a scris următoarele unei persoane care susținea idei greșite: „*Dumnea-voastră luați pasaje din Mărturiile care vorbesc despre terminarea timpului de har, despre cernerea din poporul lui Dumnezeu și vorbiți despre apariția unui popor mai pur și mai sfânt care se va ridica din poporul lui Dumnezeu. Toate acestea îl bucură pe dușman*” (Solii alese, vol. 1, p. 210).

Biserica rămășiței este reprezentată în cartea Apocalipsa ca fiind Laodiceea. Laodiceea este ultima biserică. Nu este alta. Această biserică va rămâne până în vremea sfârșitului. „*Am fost instruită să le spun adventiștilor de ziua șaptea din toată lumea că Dumnezeu ne-a ales să fim un popor deosebit, o comoară a Lui. El a hotărât ca biserica Sa de pe pământ să rămână perfect unită în Duhul și sub îndrumarea Domnului oștirilor până la vremea sfârșitului*” (Evenimentele ultimelor zile, p. 53).

De aceea, în aceste momente în care studiezi și Îl cauți pe Dumnezeu, făcând din aceasta prima ta și principala ta ocupație, trebuie să meditezi la această îndrumare clară:

„*Pe măsură ce se înmulțesc încercările în jurul nostru, în rândurile noastre vor exista atât separări, cât și uniri. Unii care deja sunt pregătiți să-și ia armele de luptă, în timpul pericolelor adevărate vor mărturisi că nu au construit pe stâncă; vor ceda în fața ispitei. Cei care s-au bucurat de multă lumină și privilegii frumoase, dar nu au făcut nimic ca să le fructifice, vor abandona rândurile noastre sub un pretext sau altul. Pentru că nu au primit dragostea adevărului, vor fi absorbiți de înșelătoriile dușmanului; vor da atenție spiritelor seducătoare și doctrinelor demonice și se vor îndepărta de la credință. Totuși, pe de altă parte, când furtuna persecuțiilor se va descătușa asupra noastră, oile adevărate vor asculta glasul Păstorului adevărat. Se vor face eforturi dezinteresate de a-i salva pe cei pierduți și multe dintre persoanele furate din staul se vor întoarce ca să-L urmeze pe marele Păstor. Poporul lui Dumnezeu se va grupa ca să prezinte un front unit dușmanului. În fața pericolului comun, se va sfârși lupta pentru supremație; nu vor mai fi dispute cu privire la cine trebuie să fie mai mare. Niciun credincios adevărat nu va spune: «Eu sunt al lui Pavell!» «Și eu al lui Apolo!» «Și eu al lui Chifa!» Mărturia unuia, la fel ca și a celorlalți, va fi: «Eu mă prind de Hristos; mă bucur în El ca Mântuitor personal!» (Lift Him Up, p. 205).*

De aceea, trebuie să te decizi acum să fi de partea adevărului, a ascultării și a consacrării totale față de Dumnezeu.

„*Apostolul îi îndeamnă pe frați, zicând: «Încolo, fraților, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei Lui ... ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea.» O, ce zi ne stă înaintea! Ce cernere va avea*

loc printre cei care pretind că sunt copii ai lui Dumnezeu! Cei nedrepti sunt printre cei drepti. Cei care au avut o mare lumină și nu au umblat în această lumină vor avea întuneric pe măsura luminii pe care au disprețuit-o. Trebuie să dăm atenție lecției conținute în cuvintele lui Pavel: «Ci mă port aspru cu trupul meu, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.» Vrăjmașul caută cu stăruință să vadă pe cine mai poate adăuga în rândurile celor apostaziați; însă Domnul vine curând și fiecare caz va fi hotărât pentru veșnicie. Cei ale căror fapte corespund cu lumina care le-a fost dată cu îmbelșugare se vor număra printre cei ce vor sta la dreapta Domnului" (Mărturii pentru pastori, p. 163).

Nu trebuie să-ți fie frică sau să te îngrijorezi, pentru că Domnul este lângă tine. Romani 8:35-39 ne spune astfel: „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia? [...] Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.”

Trebuie să profităm de acest timp ca să predicăm acest mesaj celor care nu-l cunosc. Există mulți copii ai lui Dumnezeu împrăstiați în lume, care te așteaptă să duci mesajul adevărului prezent, pentru a se alătura poporului rămășiței lui Dumnezeu. Nu uita că, într-o zi, cineva ți-a împărțit mesajul și ție. În același fel, multe persoane așteaptă mesajul mântuirii prin Isus Hristos, ca să devină membri ai bisericii lui Dumnezeu.

„Trăim în timpul zguduirii, timpul în care tot ce poate fi zguduit va fi zguduit. Domnul nu-i va scuza pe aceia care cunosc adevărul dacă nu ascultă, în cuvânt și în faptă, de poruncile Sale. Dacă nu facem niciun efort să câștigăm suflete la Hristos, vom fi trași la răspundere pentru lucrarea pe care am fi putut să o facem, dar nu am făcut-o din cauza leneviei noastre spirituale. Aceia care aparțin Împărăției Domnului trebuie să lucreze cât se poate de serios pentru salvarea sufletelor. Ei trebuie să-și facă partea pentru a așeza și sigila legea între ucenici" (Testimony Treasures, vol. 2, p. 547,548).

„Sunt mulți aceia care, citind Scripturile, nu pot înțelege adevărata lor însemnătate. Pre-tutindenii în lume, bărbați și femei privesc cu încordare spre cer. Rugăciuni, lacrimi și cereri se ridică din sufletele doritoare după lumină, har și Duhul Sfânt. Mulți se găsesc pe pragul împărăției, așteptând doar să fie luați înăuntru" (Faptele apostolilor, p. 90,91).

Concluzionăm studiul nostru pe această temă atât de importantă cu ideea că cernerea a început deja. Ea sporește în intensitate. Neghina va cădea, dar grâul va rămâne. Astăzi trebuie să te consacri lui Dumnezeu și că ieși o decizie în favoarea adevărului, fiind un instrument al Duhului Sfânt și predicând acest mesaj persoanelor care tânjesc să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Cugetă la acest pasaj:

„Am văzut că ne aflăm acum în timpul de cernere. Satana lucrează cu toată puterea lui pentru a smulge sufletele din mâna lui Hristos și a le determina să-L calce în picioare pe Fiul lui Dumnezeu. Caracterul se formează. Îngerii lui Dumnezeu cântăresc valoarea morală. Dumnezeu Își încearcă poporul. Aceste cuvinte mi-au fost prezentate de către înger: «Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: «Astăzi»,

pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început” (Evrei 3:12-14)” (Maranata, p. 50).

Ultimele patru prezentări despre cernere au fost pregătite și oferite cu drag Departamentului Administrarea Vieții Creștine al Diviziunii Sud-americane de pastorul Heraldo Lopes, de la Asociación Espiritu Santense, Brazilia.

Text adițional

Cum va fi reuniunea? La ea vor veni toți cei care au participat la Seminarul de îmbogățire spirituală. Vom prezenta atunci beneficiile perioadei petrecute astfel și vom învăța să umblăm cu Dumnezeu până în ziua revenirii Sale. Programul nostru se va termina cu o Sfântă Cină.

Doar căutându-L pe Dumnezeu dis-de-diminează și rămânând în prezența Sa pe parcursul zilei, poți sta ferm în timp ce cernerea crește în intensitate. „Mulți dintre cei care au avut multă lumină nu au apreciat-o și nici nu au fructificat-o așa cum aveau privilegiul să o fructifice. Nu au practicat adevărul; și, din cauza aceasta, Domnul îi va aduce în staul pe cei care au trăit conform cu toată lumina avută.” EGW

„Au flămânzit și au însetat după adevăr, care le era mai drag și mai prețios decât viața.” EGW

„Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea, dar nu va cădea. Ea va rezista, iar păcătoșii din Sion vor fi cenuși, și pleava va fi despărțită de grâul cel prețios. Aceasta va fi o încercare teribil de grea, dar trebuie totuși să aibă loc.” EGW

„Totuși, pe de altă parte, când furtuna persecuțiilor se va descătușa asupra noastră, oile adevărate vor asculta glasul Păstorului adevărat.” EGW

Acum trebuie să te decizi de partea adevărului, a ascultării și a consacrării totale față de Dumnezeu.

„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigoanirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia? [...] Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.” Sfântul apostol Pavel

Cernerea a început deja. Ea sporește în intensitate. Neghina va cădea, dar grâul va rămâne. Astăzi trebuie să te consacrîi lui Dumnezeu și să iei o decizie în favoarea adevărului, fiind un instrument al Duhului Sfânt și predicând acest mesaj persoanelor care tânjesc să audă cuvântul lui Dumnezeu.

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105)

Ziua **39** Vocea consacrării

„Este aceasta și dorința inimii voastre: «Sunt cu totul al Tău, Mântuitorul Meu. Tu ai plătit prețul pentru sufletul meu și tot ceea ce sunt și sper să fiu odată îți aparține. Ajută-mă să câștig bani nu pentru a-i risipi necugetat, nu pentru a-mi satisface mândria, ci pentru a-i folosi pentru slava Numelui Tău»? În tot ce faceți, gândul vostru să fie acesta: «Este aceasta calea Domnului? Va fi El mulțumit de ceea ce fac? El Și-a dat viața pentru mine, ce-aș putea să-l ofer în schimb? Pot doar să spun: „Din ceea ce Ți aparține, Doamne, Ți dau cu generozitate.”» Dacă Numele lui Dumnezeu nu este scris pe frunțile voastre — deoarece Dumnezeu trebuie să fie subiectul central al gândurilor voastre — nu veți fi potriviți pentru moștenirea slavei. Însuși Creatorul vostru v-a oferit cerul întreg într-un singur dar minunat: Singurul Său Fiu.

Dumnezeu pune mâna pe zecime și pe daruri și spune: «Sunt ale Mele. Când v-am încredințat bunurile Mele, am specificat că o parte trebuie să fie a voastră, pentru a vă împlini nevoile, iar o parte trebuie să Țmi fie restituită.» Când ați adunat recolta în hambare pentru voi înșivă, l-ați restituit lui Dumnezeu zecimea în mod cinstit? l-ați adus darurile voastre, pentru ca lucrarea Sa să nu aibă de suferit? Ați avut grijă de orfani și de văduve? Aceasta este o ramură a lucrării misionare locale ce nu ar trebui nicicum neglijată. Nu aveți în jurul vostru săraci sau suferinzi care să aibă nevoie de haine mai călduroase, de hrană mai bună și, mai presus de orice altceva, de compasiunea și dragostea pe care le vor prețui cel mai mult? Ce ați făcut pentru văduve, pentru cei necăjiți care vă cheamă să-i sprijiniți în lucrarea de educare și instruire a copiilor și nepoților lor? Cum ați rezolvat aceste cazuri? Ați încercat să îi ajutați pe orfani? Când părinții și bunicii îngrijorați și împovărați v-au rugat, ba chiar v-au implorat să îi luați și pe ei în seamă, i-ați îndepărtat printr-un refuz insensibil și aspru? Dacă da, Domnul să aibă milă de viitorul vostru, deoarece «cu ce măsură măsurați, cu aceea vi se va măsura». Să mai fim atunci surprinși de faptul că Domnul nu ne trimite binecuvântarea Sa, când darurile Sale sunt întrebuițate greșit și în mod egoist?

Dumnezeu vă umple mereu cu binecuvântările acestei vieți. Faptul că vă roagă să renunțați la darurile Lui pentru susținerea diferitelor ramuri ale lucrării Sale este spre binele vostru trecător și spiritual, pentru ca astfel să recunoașteți că Dumnezeu este dătătorul tuturor binecuvântărilor. Dumnezeu, Cel mai activ Lucrător, cooperează cu oamenii pentru asigurarea mijloacelor lor existențiale, dar le cere și lor să coopereze cu El la mântuirea altor suflete. El a pus în mâinile slujitorilor Săi mijloacele prin care să ducă mai departe lucrarea misionară locală și externă. Dar, dacă doar jumătate dintre oameni își fac datoria, nu vor fi fonduri suficiente și multe aspecte ale lucrării vor rămâne neterminate." (Review and Herald, 23 decembrie 1890).

Răspuns la rugăciunea lui Hristos pentru unitate

„Biserica nu va putea ajunge niciodată în poziția dorită de Dumnezeu până când nu va fi strâns unită în compasiune cu misionarii ei. Unitatea pentru care s-a rugat Hristos nu va putea exista niciodată dacă spiritualitatea nu este manifestată în lucrarea misionară și dacă biserica nu devine un factor pentru susținerea misiunii. Eforturile misionarilor nu vor reuși să îndeplinească scopul dorit, dacă membrii bisericilor locale nu vor demonstra, nu numai cu vorba, ci și

cu fapta, că își dau seama de obligația ce le revine pentru a-i susține cu generozitate pe acești misionari.

Dumnezeu cheamă lucrători. Este necesară implicarea personală. Însă mai întâi e nevoie de convertire și apoi de lucrarea pentru mântuirea altora" (Review and Herald, 10 septembrie 1903).

Goliți-vă inima de egoism

„Este regretabil că biserica de azi simte atât de puțină dispoziție de a-și exprima recunoștința pentru că Domnul a înzestrat-o cu har și că i-a dat talanții banilor, pentru a avea cu ce să umple vistieria Sa.

Zonele neroditoare din via Domnului strigă spre Dumnezeu: «Oamenii nu și-au luat timp să ne îngrijească.» Când îngăduie ca semenii să rămână în sclavia lipsurilor și a degradării, bărbații și femeile îi îngăduie lui Satana să îi reproșeze lui Dumnezeu că permite ca unii dintre copiii Săi să sufere din cauza neîmplinirii nevoilor fundamentale ale vieții. Dumnezeu este insultat de indiferența celor cărora le-a încredințat resursele Sale. Administratorii aleși de El refuză să observe necazul pe care ar putea să-l aline și în acest fel, ei aduc un reproș asupra lui Dumnezeu.

Nimeni să nu-și nesocotească responsabilitățile. Chiar dacă nu investiți dolari, ci numai cenți, nu uitați că Dumnezeu binecuvântează hărnicia neobosită. El nu disprețuiește ziua începuturilor slabe. O folosire înțeleaptă a lucrurilor mici va genera o înmulțire minunată. Un talant întrebuițat cu înțelepciune îi va aduce lui Dumnezeu doi talanți. Este așteptată o dobândă proporțională cu capitalul încredințat. Dumnezeu primește potrivit cu ceea ce are un om, nu cu ce nu are.

Dumnezeu vă cheamă să îi oferiți ceea ce îi datorați în zecimi și daruri. El face apel la consacrare în orice aspect al lucrării Sale. Îndepliniți-vă conștiințioși partea ce v-a fost desemnată. Lucrați cu seriozitate, amintindu-vă că Hristos este de partea voastră, plănuiind, chibzuiind și acționând pentru voi. «Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună.» Dăruiiți cu bucurie, cu voieșie și din toată inima și fiți recunoscători că puteți contribui la înaintarea Împărăției lui Dumnezeu în lume. Goliți-vă inima de egoism și pregătiți-vă mintea pentru lucrarea creștină. Dacă sunteți în părtașie strânsă cu Dumnezeu, veți fi dornici să faceți orice sacrificiu pentru a le duce viața veșnică celor care pier.

Bunăstarea spirituală și dărnicia creștină

În Numele Domnului, vă rog fierbinte, frații și surorile mele, în această criză prin care trece lucrarea noastră, veniți în ajutorul Domnului, de partea Domnului, împotriva celor puternici! Dacă reținem pentru noi ceea ce îi aparține lui Dumnezeu, vom aduce asupra noastră blestemul. Bunăstarea spirituală este îndeaproape legată de dărnicia creștină. Flămânziți numai după bucuria de a imita binefacerea divină a Răscumpărătorului. Aveți asigurarea prețioasă a faptului că darurile voastre ajung în curțile cerești înaintea voastră.

Vreți să vă asigurați bunurile și proprietățile? Așezați-le în mâna care poartă urmele cuieilor răstignirii. Păstrați tot ce aveți și veți face acest lucru în pierderea voastră veșnică. Dăruiiți-l o parte lui Dumnezeu și, din acel moment, ceea ce l-ați dăruit va purta inscripția Sa,

va fi pecetluit cu caracterul Său neschimbător. Vreți să vă bucurați de averile voastre? Atunci întrebuințați-le pentru a-i binecuvânta pe cei suferinzi. Vreți să vă înmulțiți bunurile materiale? «Cinstește pe Dumnezeu cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău: căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug și teascurile tale vor geme de must» (Proverbele 3:9-10).

Dumnezeu va umple din nou mâna dătătorului

„Dacă toți și-ar face partea, lipsa roadelor din via Domnului nu ar mai constitui condamnarea celor care mărturisesc a-L urma pe Hristos. Lucrarea misionară medicală trebuie să deschidă ușa Evangheliei adevărului prezent. Solia celui de-al treilea înger trebuie să se audă pretutindeni. Faceți economii! Dezbrăcați-vă de mândrie! Dați-i lui Dumnezeu comoara voastră pământească! Dăruieți acum ce puteți și, pe măsură ce veți coopera cu Hristos, mâna vi se va deschide pentru a da mai mult. Iar Dumnezeu vă va umple din nou mâna, astfel încât comoara adevărului să fie transmisă multor suflete. El vă va da pentru ca voi să le dați altora” (Review and Herald, 10 decembrie 1901; Sfaturi privind administrarea creștină a vieții, p. 50-54).

Text adițional

Mâine încheiem acest seminar. Reuniunea bate la ușă. Te-ai pregătit să participi? Dumnezeu îți va mai vorbi încă o dată inimii tale. Va fi o întâlnire de neuitat. Pentru că ai finalizat seminarul, vei primi certificatul. Te așteptăm cu bucurie și multă încredere!

Sunt al Tău în totalitate, Mântuitorul meu; Tu ai plătit pentru sufletul meu, și tot ceea ce sunt sau voi fi îți aparține.

„Dumnezeu vă umple mereu cu binecuvântările acestei vieți. Faptul că vă roagă să renunțați la darurile Lui pentru susținerea diferitelor ramuri ale lucrării Sale este spre binele vostru trecător și spiritual, pentru ca astfel să recunoașteți că Dumnezeu este dătătorul tuturor binecuvântărilor.” EGW

„Dumnezeu cheamă lucrători. Este necesară implicarea personală. Însă mai întâi e nevoie de convertire și apoi de lucrarea pentru mântuirea altora.” EGW

„Nimeni să nu-și nesocotească responsabilitățile. Chiar dacă nu investiți dolari, ci numai cenți, nu uitați că Dumnezeu binecuvântează hărnicia neobosită. El nu disprețuiește ziua începuturilor slabe.” EGW

„O folosire înțeleaptă a lucrurilor mici va genera o înmulțire minunată. Un talant întrebuințat cu înțelepciune îți va aduce lui Dumnezeu doi talanți. Este așteptată o dobândă proporțională cu capitalul încredințat. Dumnezeu primește potrivit cu ceea ce are un om, nu cu ce nu are.” EGW

Vreți să vă bucurați de averile voastre? Atunci întrebuințați-le pentru a-i binecuvânta pe cei suferinzi. Vreți să vă înmulțiți bunurile materiale? „Cinstește pe Dumnezeu cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău; căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug și teascurile tale vor geme de must” (Proverbele 3:9-10).

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Notițe

Ziua **40** Sfârșitul conflictului dintre Hristos și Satana

Astăzi este o zi specială pentru viața ta din două motive:

Primul: În ultimele 39 de zile ai fost un învingător. Ai reușit să mergi în prezența lui Dumnezeu la primele ore ale fiecărei zile. Cred că nu ești același credincios de la început. Cu siguranță valorile tale și prioritățile tale sunt foarte diferite. Cu Dumnezeu pe primul loc, viața ta începe să aibă alt sens.

Al doilea: Începând de mâine vei fi gata să începi o nouă sesiune la primele ore ale fiecărei zile. Acea nouă sesiune va atinge apogeul în momentul reîntâlnirii glorioase cu Salvatorul și va dura toată eternitatea. În rugăciune, spune-I acum Duhului Sfânt că accepți provocarea. După aceea, cu un sentiment profund de laudă și mulțumire, cugetă la mesajul de astăzi.

Adio, moarte și durere!

„El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ți-păt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4).

Satana și urmașii lui vor fi distruși pentru totdeauna.

„Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură” (Maleahi 4:1).

„Focul care îi consumă pe cei nelegiuți curăță pământul. Orice urmă de blestem este îndepărtată. Niciun iad arzând veșnic nu va păstra înaintea celor răscumparați consecințele grozave ale păcatului” (Tragedia veacurilor, p. 732).

Ca învingători, vom moșteni un cer nou și un pământ nou

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. [...] Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu” (Apocalipsa 21:1,7).

Rănile suferite pe Calvar vor fi amintite pentru totdeauna

„Numai o singură amintire rămâne: Mântuitorul nostru va purta pentru veșnicie semnele răstignirii. Pe fruntea Sa rănită, pe coasta Sa, pe mâinile și picioarele Sale, se vor păstra pe veci urmele lucrării pline de cruzime pe care a făcut-o păcatul” (Tragedia veacurilor, p. 733).

Își va conduce turma ca Păstor

„În Biblie, moștenirea celor mântuiți este numită «o patrie» (Evrei 11:14-16). Acolo, Păstorul cereșc își conduce turma la izvoare de apă vie. Pomul vieții își dă roadele în fiecare lună, iar

frunzele pomului sunt pentru vindecarea neamurilor. Acolo sunt izvoare care curg continuu, limpezi precum cristalul, și, pe malul lor, pomi unduind își aruncă umbrele pe cărările pregătite pentru răscumpărării Domnului" (Tragedia veacurilor, p. 733, 734).

Liberi pentru totdeauna de durere și oboseală

„În cetatea lui Dumnezeu «nu va fi noapte». Nimeni nu va avea nevoie și nu va dori odihnă. Acolo nu va fi oboseală în a face voia lui Dumnezeu și în a da laudă Numelui Său. Toate comorile universului vor fi deschise spre studiu mântuiților lui Dumnezeu. Neîncătușați de moarte, ei își iau zborul neobosit către lumile îndepărtate" (Tragedia veacurilor, p. 735).

Toate facultățile se vor dezvolta

„Acolo, minți nemuritoare vor contempla, cu o bucurie care nu va slăbi niciodată, minunile puterii creatoare, tainele iubirii răscumpărătoare. Acolo, nu va mai fi niciun vrăjmaș crud și amăgitor care să ispitească la uitare de Dumnezeu. Orice facultate va fi dezvoltată, orice capacitate va fi mărită. Acumularea de cunoștințe nu va mai obosi mintea și nu va mai secătui puterile. Acolo, cele mai mari planuri vor fi realizate, cele mai înalte aspirații vor fi atinse, cele mai înalte ambiții vor fi îndeplinite; și încă vor mai fi noi culmi de urcat, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles, ținte noi care să solicite puterile minții, ale sufletului și ale corpului" (Tragedia veacurilor, p. 736).

Imnuri de laudă vor fi intonate pentru totdeauna

„Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri mai bogate și mai slăvite despre Dumnezeu și despre Hristos. Pe măsură ce crește cunoștința, cresc și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii îl vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor față de caracterul Său. Când Isus deschide în fața lor bogățiile mântuirii și realizările uimitoare în lupta cea mare cu Satana, inimile celor mântuiți sunt cuprinse de o devoțiune și mai arzătoare și, cu o bucurie și mai entuziastă, își ating harpele de aur și atunci de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc pentru a înălța coruri puternice de laudă. «Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: „A Celui ce șede pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!”» (Apocalipsa 5:13)" (Tragedia veacurilor, p. 736, 737).

Se declară pentru totdeauna că Dumnezeu este dragoste

„Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creația imensă. De la Acela care a creat toate se revarsă viața, lumina și fericirea prin domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire" (Tragedia veacurilor, p. 737).

Ce bucurie va fi ca la finalul călătoriei noastre să vedem chipul lui Isus în patria celor mântuiți! Deocamdată ai încheiat un seminar în care te-ai dedicat lucrării Lui și în care ai umblat cu El pe parcursul a 40 de zile! Acum ți-ai format un nou obicei și noua ta provocare este să-ți păstrezi acest obicei pentru tot restul vieții.

În marea zi a revenirii lui Isus, vom primi coroana din mâinile Salvatorului nostru și vom fi cu El pentru totdeauna.

Deocamdată, primim, cu ocazia reuniunii, un frumos certificat ca rezultat al acestui seminar atât de special, seminar care ne-a adus mai aproape de Dumnezeu.

Dumnezeu să ne țină lângă El, și seminarul nostru să nu fie întrerupt, ci să se prelungească până la revenirea lui Isus. Amin!

„Acea care se îmbracă cu toată armura lui Dumnezeu și care consacră zilnic un timp pentru meditație, rugăciune și studierea Scripturilor vor fi legați de cer și vor avea o influență mântuitoare și transformatoare asupra celor din jurul lor. Vor avea gânduri mari, aspirații nobile, o înțelegere clară a adevărului și datoriei față de Dumnezeu. Vor avea o dorință arzătoare după curăție, lumină și iubire, pentru toate virtuțile de origine cerească” (Mărturii, vol. 5, p. 105).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Notițe

Ziua **41** Reuniunea

Te-ai angajat să mergi 40 de zile cu Dumnezeu, dedicând primele ore ale dimineții acestui seminar. Ți-ai reînnoit în fiecare dimineață angajamentul de a fi sfânt pe parcursul zilei și sunt sigur că acest lucru va continua să producă schimbări în viața ta.

Ți-ai format noi deprinderi spirituale. Acum, când te trezești, prima ta dorință este să te prezinți în fața lui Dumnezeu ca să afli planul Lui pentru ziua aceea.

Acum, stilul tău de viață este să trăiești zilnic în prezența lui Dumnezeu. El te va însoți în fiecare clipă, și aceasta te va ajuta să ai pace și bucurie, indiferent de circumstanțe.

Astăzi are loc reuniunea. Este o zi de sărbătoare și laudă, pentru că Duhul Sfânt ți-a format noi obiceiuri spirituale și nu mai ești ca la începutul seminarului. Îți imaginezi cum ar fi să ieși din casă fără să fi stat mai întâi în prezența lui Dumnezeu? Să pleci fără să știi ce așteaptă El de la tine în acea zi? Să pleci fără să cugeți la Isus și fără puterea Cuvântului Său? Să pleci fără să simți prezența Lui lângă tine? Să pleci fără puterea Cuvântului în inima ta? Să pleci fără să ai dorința de a-i prezenta Evanghelia primei persoane întâlnite?

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru că ți-a schimbat viața și nu mai ești ca la început. Obiceiul de a sta în prezența lui Dumnezeu, la primele ore ale fiecărei zile, a fost deja sădit în ființa ta. Face deja parte din stilul tău de viață.

Cuvântul lui Dumnezeu a devenit refugiul tău, și niciodată nu vei mai trăi fără puterea care vine zilnic din Sfintele Scripturi. Cu siguranță, inima ta este plină de planuri: vrei să citești Proverbele, Psalmii, Isaia, Evanghelia lui Ioan, *Calea către Hristos, Mărturiile*, vrei să petreci 365 de zile cu Dumnezeu, ajutat de citirea Bibliei și a Spiritului profetic etc. Te încurajez să continui, pentru că maturitatea spirituală este un proces care ia timp și la care trebuie să lucrezi zilnic.

Inima ta este fericită; atunci, vorbește și exprimă-ți mulțumirea, mărturisește altor persoane ce înseamnă pentru viața unui creștin această experiență.

Astăzi are loc reuniunea, este ziua în care să vorbim despre tot ceea ce a făcut Bunul Dumnezeu în viața ta prin Duhul Sfânt în aceste ultime zile.

Deja te-ai rugat pentru cele șapte persoane pe care le iubești și care încă nu s-au predat în totalitate lui Dumnezeu. Le-ai invitat și se află lângă tine. Spune-le cât de bine este să te bucuri de comuniunea cu Dumnezeu, de sfințenia și dragostea Lui. Fără aceasta, ce sens ar mai avea viața ta?

Înscrie-le la următorul seminar de îmbogățire spirituală. Fii fericit lângă Hristos și lângă persoanele pe care le iubești, care fac parte din familia lui Dumnezeu pe pământ.

Ca Enoh, umblă cu Dumnezeu în fiecare zi și păstrează gândul la glorioasa întâlnire cu Mântuitorul nostru.

Astăzi are loc reuniunea. Este o zi de sărbătoare și laudă, pentru că Duhul Sfânt ți-a dăruit obiceiuri spirituale noi și nu mai ești la fel ca la începutul seminarului.

Cuvântul lui Dumnezeu a devenit refugiul tău și niciodată nu vei mai trăi fără puterea care vine zilnic din Sfintele Scripturi.

Fii fericit lângă Hristos și lângă persoanele pe care le iubești, care fac parte din familia lui Dumnezeu pe pământ.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul primit de la Dumnezeu pentru ziua de azi este: _____

Ce așteaptă Dumnezeu de la mine: _____

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi...

Dimineață: _____

După-amiază: _____

Diseară: Să merg la culcare devreme, _____

Persoane pentru care mă rog:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

Notițe
